

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KRESLEY
COLE

KIŞ
ÖPÜCÜĞÜ

Sisters Planet

PEGASUS

BUZ GİBİ KARAĞLIK PERDESİNİN ARDINDA SİMSİCAK BİR TUTKUNUN BÜYÜSÜ ALEVLENİYOR...

Murdoch Wroth, üç yüz yıldan sonra ilk kez kalbinin çarpmasını sağlayan narin Valkyrie Daniela'yı sahiplenmek için tüm engelleri yıkmaya kararlıdır. Ancak güzel Dani yarı Valkyrie, yarı buz perisi olduğu için kendi türü haricinde kimse ona acı vermeden dokunamamaktadır. Aşıklar, aralarındaki dinmek bilmeyen tutkunun tadına varıp hayal kırıklıklarının üstesinden gelebilecekler midir?

Acımasız bir vampir asker, sevginin ne olduğunu ve onun için yanıp tutuşan bir Valkyrie'nin dokunuşunu keşfetmek üzere!

"Kresley Cole paranormal roman okurlarının tam olarak ne aradığını çok iyi biliyor ve her sayfada bunu fazlasıyla veriyor."

Single Titles

"Cole son derece özgün bu paranormal romansta tehlike ve tutkuyu müthiş bir şekilde harmanlamış... Karşı koymak imkânsız."

Reader to Reader

www.dorukyayinlari.com

ISBN 978-605-7913-83-0

Pegasus Yayınları: 1283
Bestseller Roman: 564

Kış Öpücüğü

Kresley Cole

Özgün Adı: Deep Kiss of Winter - Untouchable

Yayın Koordinatörü: Berna Sirman

Editör: Çiçek Eriş

Düzeltili: İlker Sönmez

Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin

Kapak Uygulama: Pınar Yıldız

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 11946

Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: 0212 612 95 59

Fiuz Siner

1. Baskı: İstanbul, Mart 2016

ISBN: 978-605-343-830-4

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2016

Copyright © Kresley Cole, 2009

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Pocket Books, Simon & Schuster Inc.'ten alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti'den izin alınmadan fotokopi dâhil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12177

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.

Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han

No: 11/9 Taksim / İSTANBUL

Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46

www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

KRESLEY COLE

KIŞ ÖPÜCÜĞÜ

İngilizceden çeviren:

Aydan Şanlısoy Özbek

PEGASUS YAYINLARI

Doğanın durdurulamaz birer kuvveti ve müthiş kadınlar olan
Lauren McKenna ve Gena Showalter'a,
binlerce nedenden ötürü...

TEŞEKKÜRLER

Sınırsız bir ilgi ve müthiş bir sevgi gösterdikleri için hayranlarıma kucak dolusu sevgi gönderiyorum. Bizimle yeni tanışanlara: Tişörtlerimiz filan var ve hep birlikte barda takılıyoruz, evet.

Bir de kışa dair verdiğin fikirler ve bitmek tükenmek bilmeyen desteğin için sana teşekkür ederim, Swede. Bu sefer beni bitiş çizgisine sürüklemek zorunda kalmadın ama bunu yapmaya hazır olman benim için çok şey ifade ediyor.

*“Kış gibi değişken, buz gibi geçici ve kar fırtınası gibi
umursamaz olduğumu söylerler. Söylentiye göre vücudum
savrulan kar kadar saftır. Hiç kimse ateşle dolup
taşabileceğimi düşünmez.”*

Buz Bakire Daniela,
Valkyrie ve Icere’lerin meşru kraliçesi,
Donmuş Kuzey’in perisi

*“Kadınlar içki şişeleri gibidir. Tatlarına bakılmalı, zevki
çıkarılmalı, sonra da atılmalıdırlar. Evlilikse içkiyi
kaldıramayan erkekler içindir.”*

Murdoch Wroth
on sekizinci yüzyıl kumandanı,
modern vampir asker

1. Bölüm

Fransız Mahallesi, New Orleans
Günümüz

“O... yakında.”

Ağabeyinin cılız ve kesik kesik söylediği sözcükler, Murdoch Wroth’un mağrur Nikolay’ı böylesine alçaltan kişiye karşı gözlerini öfkeyle kısmasına neden oldu.

Gözde Myst, kötü kalpli ölümsüz dişi.

Ve Nikolay’ın kaderinde yazılı gelini.

“Nereden biliyorsun?” diye sordu Murdoch.

“Onu hissedebiliyorum,” dedi Nikolay.

Murdoch yürümesine yardım etmek için, ağabeyi Nikolay’ın omzuna attığı kolunu düzeltti. Etraflarından geçen insanlar Nikolay’ın sarhoş olduğunu düşündü.

Mağrur Nikolay. Oldukça az kan tükettiği için bitkindi ve bedeni acı içinde kıvrınmasından keyif alan deli bir Valkyrie’ye duyduğu, bitmek tükenmek bilmeyen arzusunun pençesinde kıvranıyordu. Nikolay kilo vermişti, yüzü kurumuştı ve kaslarının dermanı yoktu.

"Murdoch, onu bulduğum zaman... senden buradan ışınlanarak gitmeni istiyorum."

Murdoch başını iki yana salladı. "Sen ona kavuşana kadar yanında..."

"Hayır. Beni... görmeni istemiyorum." Nikolay yorgun gözlerini Murdoch'un kilerden kaçırdı. "Kontrolümü kaybedeceğim."

Bu da, gözü pek ağabeyini çok utandıracaktı.

Murdoch, Nikolay'ın Myst'i bulduğunda nasıl tepki vereceğini hayal edemiyordu. Myst beş yıl önce, Nikolay'ın kanını kaynatmıştı ve sadece bir gelin onun ölü vampir vücudunu canlandırabilirdi. Kadın, Nikolay'ın nefes almasını, kalbinin çarpmasını sağlamış ve yeni uyanan arzusunu, dindirmeye hiç niyeti olmadan körüklemişti. Aynı gece bir başka Valkyrie onu oklarla vururken bir diğeri ise arzularıyla dalga geçmeyi sürdürmüştü. Myst, Nikolay'ı kaderine terk ederek ikisiyle birlikte gözden kaybolmuştu.

Kanı kaynamış bir vampir sadece gelinine bir şekilde dokunarak rahatlayabilirdi. Eğer kadın uygun olmazsa, o zaman vampir cinsel açıdan uyarılmış bir durumda inanılmaz sızı duyarak öylece kalırdı. Ki kadın da bunu gayet iyi biliyordu.

"Gideceğine söz ver," dedi Nikolay dişinin arasından.

Uzunca bir süre sonra Murdoch, "Gideceğim," dedi. Myst bu akşam gerçekten burada olsaydı, caddelerde daha fazla Valkyrie olması akla yatkın olurdu. Oyunbaz, çıkarıcı ve saldırgan olanlarından.

"Ancak sadece bir başkasını bulmak için," diye ekledi.

Onlardan birini kaçırabilir, artık o ve ağabeyinin bir parçası olduğu, pek de efsanevi olmayan varlıkların dünyası İrfan hakkında kaçırdığı kişiyi sorguya çekebilirdi. Murdoch'un İrfan hakkındaki bilgisi, Çilekeşlerin savaşçı birliklerindeki herhangi bir vampir kadar

kısıtlıydı. Orduları çoğunlukla dönüştürülmüş insanlardan oluşuyordu ve İrfan yaratıkları sırlarını onlardan gayet iyi saklıyorlardı.

"Valkyrie'leri benim gibi hafife alma," dedi Nikolay kızgınlıkla. "Yoksa benim gibi acı çekersin."

Kader Nikolay'ı bu kan kaynamasına zorladığı için acı çekiyordu. *Sanki Nikolay'ın bir başka eziyete ihtiyacı varmış gibi.*

Murdoch'un vampir olmakla ilgili en çok nefret ettiği şey, kan kaynaması süreciydi ve bundan, güneşi tekrar hiç göremeyecek olmaktan da fazla tiksiniyordu. Bir zamanlar her gece yatağına yeni bir kadın atan hovarda biri olsa da, Murdoch bunun başına gelmesini asla istemezdi. Sadece bir kadına, özellikle de seçmediği ve Myst'in Nikolay'a yaptığı gibi onu reddedecek bir kadına gizemli bir şekilde bağlanmak ona korkunç geliyordu. Acı, ağabeyinin neredeyse akılsız bir şekilde onun peşinden gitmesine neden oluyordu. Nikolay öç almak istiyordu ama Murdoch onun aynı zamanda *kadını* istediğinden de şüphe ediyordu. Nikolay'a yaptığı onca şeyden sonra bile.

"Onu bu gece nereye götüreceksin?" diye sordu Murdoch. "Değirmene mi?" Şehrin dışında eski bir şeker değirmenini yenilemişlerdi ve bu caddelerde dolaşırlarken Çilekeşlerin kalesi yerine orada kalıyorlardı.

Nikolay başını hayır dercesine salladı.

"O zaman kaleye mi döneceksin?"

Nikolay cevap vermeyince Murdoch, "Onu *Blachmount*'a götürmeyeceksin, değil mi?" dedi.

Kadim Wroth Malikânesi'ne, yani bir gecede aile fertlerinin çoğunun hastalık ve cinayetten öldüğü yere. "Neden?"

"Çünkü orası gelinimin ait olduğu yer."

Murdoch ne demek istediğini sormadan Nikolay sessizliğe gömüldü, gözleri kısa bir süreliğine kapandı. Sonra başı hızla binanın çatısına doğru kalktı. “Bu o.”

Yukarılarında donup kalmış bir halde duran kızıl saçlının dudakları şaşkınlıkla aralandı.

Murdoch onca yıl önce onu sadece kısa bir süreliğine görmüştü ve şimdiyse kadının Valkyrie görüntüsünün detaylarını inceliyordu. Kadın sivri kulakları ve çıkık elmacıkkemikleriyle zarif peri özelliklerine sahipti ancak aynı zamanda hikâyelerde geçen pençeler ve küçük köpekdişleri de Murdoch’un gözüne çarpmıştı.

Nikolay kadını görür görmez, Murdoch’un yardımına artık ihtiyaç duymadan kendi başına dimdik durdu. “Benim *Myst*’im.”

Kadının beti benzi attı, bunun Nikolay’ın canavarlaşmış görüntüsü yüzünden olduğuna hiç şüphe yoktu. Gözbebekleri tamamen siyahlaşmış, uzayan köpekdişlerinden ağızla salya damlıyordu.

Kadının korkmuş ifadesi, az kalsın Murdoch’un ona acımasına neden oluyordu ama o merhameti hiç hak etmiyordu. Nikolay bu gece ona hiç merhamet göstermeyecekti. Beş yıllık kovalamaca... bitmişti. Nihayet.

Nikolay kadının yanına ışınlanmak için gerildiği sırada Murdoch onun sırtına vurdu, sonra da söz verdiği gibi ışınlanarak sarhoş turistlerin oluşturduğu kalabalığın içinde fark edilmeden çabucak gözden kayboldu. İnsanlar onun ortadan kayboluşunu görmüş olsalar bile hayal ettiklerini düşüneceklerdi. Murdoch birkaç blok ötedeki arka sokağa ışınlandı, sonra da Fransız Mahallesi’nin işlek caddesi olan Bourbon’da yürüdü. Kalabalığın arasında yürürken caddeye doğru esen ılık rüzgâr bataklığın pusunu ve yiyecek stantlarından gelen dumanı dağıtıyordu. Sıcak. Şubat ayında. Avlanmak için iyi bir havaydı.

Evet, Nikolay bu gece merhametsiz olacaktı, tıpkı Murdoch gibi. Şimdi ihtiyacı olan tek şey avını bulmasıydı.

Av başlasın.

Takip ediliyorum.

Buz Bakire Daniela bir kez daha gizlice omzunun üzerinden geriye baktı. Yine alışlagelmişin dışında bir şey görmedi –turistler dolaşıyor, cadılar insan erkekleriyle uğraşıyordu– ancak Danii takip edildiği hissinden bir türlü sıyrılamıyordu.

Bu durum akla şu soruyu getiriyordu: Hangi yaratık bir Valkyrie'nin gazabını davet edecek kadar aptal olabilirdi?

Belki de sadece Nix'in bu akşam yaptığı meşum yorumlar onu ürkütmüştü. Üvey kız kardeşi ve Valkyrie kâhini olan Zirdeli Nix genellikle tuhaf tahminlerde bulunurdu. Ancak bu akşam söyledikleri Daniî'nin zihninde dönüp duruyordu.

"Onarılmak isteyen kırık oyuncak bebek, mahzun Daniela. Bu akşam onarılabilir."

Danii solgun ve –yarı İcere olduğu için– soğuk teni yüzünden, genellikle porselen bebeğe benzetilirdi. Yani buz gibi teni ve fazla ısınrsa ona ne olacağı için...

Peki ya kırık bir bebek? Bunun anlamı neydi? Ve onarılmak... iyi açıdan mı kötü açıdan mı? Onarılacak şey tam olarak neydi?

Nix'e, "Neden bahsettiğini anlayamıyorum. Ben kırık değilim ki..." –yalnızlığım saçlarımı yolmak istememe neden olsa da– "ve nasıl onarılabileceğimi de bilmiyorum," demişti.

Yoksa en sonunda bir başkasına dokunabilecek miydi? Sürekli hayalini kurmaktansa, yanmadan bir erkeğin tenini teninde hissedebilecek miydi?

Uğruna her şeyi verirdim.

Ancak yeryüzünde ona dokunabilenler yalnızca Icere erkekleriydi. Üzücü olansa, onların da onun ölmesini istedikleriydi.

Bu da onun cinselliğe en yakın olduğu anların, odasında sakladığı bir sürü erotik kitabı okumak veya zengin hayal dünyasından haz almaktan ibaret olduğu anlamına geliyordu. Aynı zamanda da dünyanın en yaşlı bakiresi olduğu... Sadece Guinness'ten onay bekliyordu.

Ve herkes neden fanteziyi gerçeğe tercih ettiğini merak ediyor.

Kulakları titredi. Hayır, sadece ürkmemişti, *bir şey* oluyordu. Sezgileri keskinleşmişti.

Adımlarını sıklaştırarak dikkatle caddedekilerin etrafından dolandı. Bir başka tenle kısacık bir temas bile onu yakardı. *Birçok* kısmını açıkta bırakmayı sürdürmesiyse bir muammaydı. Buz gibi nefesiyle gecenin sıcak havasında buhar oluşturunca çığlık atmak istedi ve bir kez daha omzunun üzerinden geriye baktı.

Bu defa oldukça gerisinde uzun boylu bir erkek olduğunu fark etti. Otuzlarının ortalarında görünen, çarpıcı biriydi. Ama onda olağandışı bir şey vardı. Acaba insan mıydı? New Orleans, İrfan yaratıklarıyla dolup taşardı. O bir ölümsüz olabilirdi, hatta belki de Daniela'yı takip eden kişiydi.

O anda adam onun olduğu yöne bakmıyordu, böylece Daniela bir otelin yanındaki ara sokağa dalma fırsatı yakaladı. Otelin dördüncü katının tepesindeki düz çatıya zıplayarak çıktı, caddeye bakan hafif bir çıkıntıya doğru gitti, sonra iki bayrağın arasına çömeldi. Bayraklardan birinde boncuklarla süslenmiş bir zambak sembolü vardı, diğerinde ise *Pardi Gras!* yazıyordu.

Başını yana yatırarak aşağıdaki erkeği inceledi. Koyu kahverengi, baştan savma kesilmiş uzunca saçlarının bir tutamı alına düşmüştü. Sert hatları ve erkeksi çenesiyle yüzü rüya gibiydi.

Siyah gömleği ve kot pantolonun yanı sıra sadece bakmasıyla bile Daniela'nın içini ısıtan bir ceketten oluşan kıyafeti zevkliydi. Kendisiye bulabildiği en ince, sırtı açık elbiseyi giymişti.

Adam kendine güvenen bir edayla yürüyordu. Muhteşem bir erkekti ve bunun farkındaydı. Kadınlar onu süzerken nasıl farkında olmazdı ki? Sonra Daniela'nın kaşları çatıldı. Adam, dikkatini çekmek için daha da açtıkları dekolterileriyle etrafında dört dönen kadınlara karşı kayıtsız görünüyordu.

Ölümsüz olduğunu işaret edercesine iri ve kaslıydı ama tam olarak ne olduğunu Daniela anlayamıyordu.

Ölçülerine bakılırsa muhtemelen bir iblis hatta Lykae bile olabilir... o hayvanlar Valkyrie'lerin bölgesinde istedikleri gibi dolaşır olmuşlardı.

Ya da bir... vampir olabilir miydi?

Nefes alırken inip kalkıyor mu izlemek için adamın göğsüne baktı. Saniyeler geçti.

Tarih boyunca vampirler Louisiana'dan uzak durmuşlardı. Ancak bu gece Valkyrie meclisi, iki muhalif ordu olan Yağmacılar ve Çilekeşlerin üyelerinin Fransız Mahallesi'nde boy gösterebileceğini duymuşlardı. Bilmedikleriyse bunun nederiydi.

Adamın göğsü hareketsiz. Tam isabet. Vampir.

Gözlerinin -kana susamışlıktan kırmızı ve çılgın değil- normal gri renkte ve berrak olması, onun bir Çilekeş olduğu anlamına gelirdi. Çilekeşler canlı bir bedenden doğrudan kan içmezdi. Öldürmeyen vampirlerdi. En azından onların görev tanımı böyleydi.

İrfan bunun onlarda nasıl bir etki yarattığını henüz bilmiyordu.

Danü bunu raporlaması gerektiğini bilmesine rağmen gözlerini adamdan alamıyordu.

Bu vampirde ne vardı? Şimdiye dek adamın türünden biriyle birlikte olan yalnızca iki Valkyrie'den haberdardı. Biri hâlâ yaşıyordu. Danii tehlikenin farkındaydı, o zaman bu çekim de neydi?

Evet, adam keskin hatlı yüzü ve geniş omuzlarıyla nefes kesici bir şekilde kendinden emindi ama şimdiye kadar hiçbir erkek Danii'nin dikkatini böylesine çekmemişti. Gerçek bir erkek.

Kırık bebek Daniela... *istiyordu*. Onu. Bir vampiri.

Adam neredeyse tam altındayken Danii onun sıkıntılı, hatta kaygılı görüldüğünü fark etti.

Onu takip eden birinin böyle bir ifadesi olması pek mümkün değildi. Ama o takip etmemişse, o zaman kim...

Arkasından belirgin bir şekilde yay kırışi sesleri geldi. Korunmak için eğildi ve biraz önce durduğu yer ok yağmuruna tutuldu. İkinci ok dalgası duvar çıkıntısından sekerek başının olduğu yerdeki tuğlalardan sekti.

Danii okların ucundan gelen katranruhuna benzeyen kokuyu fark etti. Uçlarında zehir vardı, *ateş* zehri. Sadece onun gibi buz yaratıklarını öldürebilen zehir.

Ah, tanrılar aşkına.

Ardına bakmadan çatının kenarından atladı. Aşağıdaki dar sokağa inince hızla koşmaya başladı. Yaylar, ucu zehirli oklar... bu bir Lykae tehdidi değildi. Bir vampir saldırmıyordu.

Peşindekiler Icere suikastçılarıydı. *Annemin halkı*. Onu nasıl bulmuşlardı?

Kaçmaktan başka seçeneği yoktu, mücadeleye dayanamayacağını biliyordu. O suikastçılar çeteler halinde dolaşırdı ve okların sayısı en azından yarım düzine olduklarını gösteriyordu.

Kendisi için ölümcül olabilecek insanların arasına doğru koşarken bile zihni isyan ediyordu. Yüzyıllardır kendi türünden birini görmemişti. *Burada onlardan uzak ve güvende olduğumu sanıyordum.*

Tek umudu onlardan daha hızlı koşmaktı, ancak onların ne kadar hızlı olacağını da biliyordu. Tıpkı Danii gibi onlar da periydi...

Dosdoğru vampirin önüne çıkınca neredeyse onu yere deviriyordu.

2. Bölüm

Murdoch ensesini ovuşturduğu sırada izlendiğinden emin bir şekilde yukarı doğru baktı.

Hiçbir şey görmeyince tekrar yürümeye başladı... ve neredeyse kısacık siyah bir elbise içindeki ufak tefek sarışına çarpıyordu.

Kadın inanılmaz bir hızla önüne doğru koşmuş ve ona kısacık bir bakış atmıştı. Ana caddeden bir başka ara sokağa dalmadan önce Murdoch kalkık elmacıkkemiklerini ve paniklemiş gri gözlerini fark edebilmişti. Uzun ve açık renkli gür saçlarının arasından sivri kulağı görünüyordu.

Sivri kulakları, gümüş rengi gözleri ve insan olamayacak kadar hızlı koşması.

Bir ölümsüzdü... büyük ihtimalle *onlardan* biriydi.

Onu bir kez görmesi takibe başlamasına yetti. Telaşla dar sokakta onu takip etti, sonra iz sürüp ortadan kayboldu ve kadının çok yakınında belirdi.

Ufak tefek olsa da karanlık binaların oluşturduğu labirentte ilerleyerek nehre doğru giden kadın oldukça hızlıydı. Murdoch onu güç takip ediyordu.

Kış Öpücüğü

Ne tür bir varlık ancak bir vampirin ısınlabileceği hızla koşabilirdi ki?

Yaklaştığında kadının daha ince detaylarını seçti. Kısa elbisesinin altındaki bacakları düzgün ve biçimliydi. Açıkta kalan sırtı ve kolları incecikti. Dirseklerinin üst kısmına gümüş bantlar takmıştı ve uzun saçlarının arasında özenle örülmüş tutamlar vardı. Yabancı ve olağandışı görünüyordu. Uzak diyarlardaki eski zaman kadınlarına benziyordu. *Ön taraftan daha iyi görmek için sabırsızlanıyorum.*

Bu düşünce Murdoch'u şaşırttı. Üç yüzyıl önce bir vampire dönüştüğü gecedен beri kokulara ya da yiyeceğe hiç tepki vermediği gibi kadınlara karşı ilgisi ve arzusu da kalmamıştı.

Neden ön taraftan görünüşünü merak edeceğim ki? Bilgiyi ondan zorla alırdı. Başka ne yapacaktı ki zaten.

Vücudu hissizleşmişti. Ve öyle olmasını tercih ediyordu.

Tam o sırada kadın koşarken omzunun üzerinden geriye baktı ve Murdoch onun peri gibi yüzünü bir kez daha gördü.

O sivri kulaklar... İrfan'daki birkaç türde vardı, en azından bildiği kadarıyla öyleydi. Valkyrie'ler onların arasındaydı. Avını bulduğuna daha fazla ikna olmaya başlamıştı.

Ama başka yöne odaklanmış olan kadın, onu görmüyor gibiydi.

Her geçen dakika terk edilmiş depoların ve vagonların çürümeye bırakıldığı labirentin derinliklerine doğru ilerliyorlardı.

Kadm en sonunda yavaşladı. Bir su birikintisinde tökezledi, sonra bir nakliye paletinin köşesine takıldı.

Murdoch ısınlanmaktan vazgeçerek ona doğru koşmaya başladı. Kalbinin gümbür gümbür atışını ve kesik nefeslerini duyacak kadar yakınlaşmıştı.

Ağabeyinin karşılaştığı Valkyrie'ler vampirlerden hiç korkmuyordu. Belki son beş yıldır onlardan kaçmaları gerekebileceğini

öğrenmişlerdi. Bu düşünce kadını daha da coşkuyla takip etmesine neden oluyordu. Vampir içgüdüleri ön plana çıkıyordu. Kovalamacanın heyecanına kapılan Murdoch onunla oynayarak kadının yorgun düşene kadar koşmasına izin verdi.

Tam buna son vermeye karar verdiği sırada onun peşinden bir köşeden dönmüş, dört yolu geçiyordu.

Kadından eser yoktu.

Sırf sessizlik hâkimdi.

Danii fırtınada yıkılmış bir deponun ikinci katında yere çömelmiş, sıcaktan titreyerek, nefesini kontrol etmeye çalışıyordu.

İcere'lerin burada olduğuna hâlâ inanamıyordu. Böyle sıcak bir iklimde yaşadığı için güvende olduğunu sanmış, ekvatora bu kadar yakın bir yerde onu aramayacaklarına inanmıştı.

İcere'ler gibi Danii de terlemezdi. Onlardan farklı olarak eğer fazla ısınrsa şoka girebilirdi. Ama Danii buradaki sıcaklığa onlardan daha alışkındı. Ayrıca şehir merkezindeki bu caddeleri çok iyi biliyordu. Bir ateş oku isabet etmediği sürece İcere'lerle baş edebilirdi.

Vampir ise bambaşka bir sorundu. Onun, peşinden gelmek için iz sürdüğünü görünce kovalamacaya bir başka takipçinin katılmasına inanamamıştı.

Berrak gözleri olan bir vampir, gerçek bir Çilekeş.

Gizlenmiş olsa da, bulunduğu noktadan onu hâlâ görebiliyordu. Aşağıdaki adam gözlerini kısmış, Danii'nin ne yöne gittiğini tespit etmek için daireler çiziyordu. Ona karşı hissettiği yüzeysel ve olmaması gereken tüm çekim gücü, yerini öfkeye terk etti. Eğer vampir yoluna devam ederse, İcere'ler büyük olasılıkla Danii'yi burada bulmazlardı.

Aksi takdirde adam, Danii'nin öldürülmesine neden olacaktı.

Suikastçılar tuzak kurmak için ayrılacak ve zehirli oklarını kullanarak onu açığa çıkmaya zorlayacaklardı. Ona meşhur buz elbombalarını atmazlardı çünkü soğuğu önemli ölçüde kaybederler ve Danii etkiyi, içine bir ürperti yayılmış gibi gülümseyerek karşılardı.

Fakat o oklar...

Buzdan bir varlığın damarlarını sıvı ateş gibi dağlayan zehirli uçları vardı...

Benden iyi kimse bilemez. Bu, uzaklardaki Ice kralının, meşru Ice kraliçesi Danii'nin peşine ilk kez katil gönderişi değildi...

Vampir gitmek yerine derinden gelen bir sesle seslendi. "Burada olduğunu biliyorum." Ağır bir aksanla konuşuyordu. Rus muydu? Belki de Estonyalı'ydı. "Sen bir Valkyrie'sin, değil mi?" Durdu, ondan gelecek sese kulak kabarttı. "Eğer öyleyse, ağabeyimin Gözde Myst'i yeni kaçırdığını bilmek istersin."

Myst. Danii bütün üvey kardeşlerini eşit derecede severdi ama Myst'e *borçluydu*.

Bir saniye... Bir Çilekeş'in ağabeyi onu kaçırmış mıydı? Myst'i diğer erkeklerden daha fazla isteyen –ve Estonyalı olan yalnızca bir Çilekeş vardı: Derebeyi Nikolay Wroth. Myst'e yanlış yapmıştı, ancak Myst'ün kesinlikle almıştı.

Ve Derebeyi'nin erkek kardeşleri vardı.

Danii kız kardeşine ne olduğunu bulmak zorundaydı. Eğer Nikolay onu yalnız başına kaçırdıysa, o zaman onun gelini olduğu için Myst büyük olasılıkla tehlikede değildi.

Bilmek zorundayım. Danii aşağıdaki adamı ezici bir buz kozasına hapsedebilir, sonra da onu sorguya çekebilirdi ama soğuğu –ve zamanı– kaybetmeye ne kadar dayanabilirdi ki?

"Neden korkudan siniyorsun?" Adam öfkelenmeye başlamıştı. "Gerçek bir Valkyrie benimle yüzleşirdi."

Gerçek Valkyrie mi? Adamın iğnelemesi korunmasız bir sinire bıçak saplanmışçasına Danii'yi can evinden vurdu. Üvey kız kardeşleri gibi olmayı her şeyden çok istiyordu. Onların hayatının doğal parçası olan şeylerden aldıkları keyfi almayı. *Kırık bebek...* Ağır aksak kalktı, duvardaki boşluğu geçip dışarı çıktı.

Bir anda ona odaklanan Murdoch onun aşağı inişini seyretti. Dudakları aralanarak hafifçe belli olan köpekdişlerini ortaya çıkardı ancak aralarındaki aşağı yukarı otuz adımlık mesafeyi kapatmak için bir hamle yapmadı.

Danii gerçekten de adamın gözlerindeki gri rengin normal olduğunu mu düşünmüştü? Alev alev yanan o gözlerden bir tanıma hissi yayılıyordu? *Tanıma mı?* Ama nasıl? Danii daha önce onu hiç görmemişti... görse kesinlikle hatırlardı.

Adamın bakışları yoğunlaşmıştı... *yırtıcıydı*. Ardından göz-bebekleri karardı. Bir vampirin yoğun hisler duyduğunu ifade ediyordu bu. Ancak önceki öfkesi dinliyormuş gibi görünüyordu.

Birbirlerini süzerlerken, diğer bütün sesler –nehri dalgalandıran dubaların ürkütücü sesleri, uzaktaki arabaların acı feryatları– kaybolmuştu.

"Ağabeyim senin türünün tehlikeli olduğu konusunda beni uyardı." Kaşlarını çatarken sesi daha da alçak bir tonla çıkıyordu. "Sende böyle bir şey göremiyorum."

"Kız kardeşim nerede, vampir?"

"Seni ona götürebilirim, Valkyrie."

Eminim yaparsın. Evet, karşısında duran erkek bir Çilekeş'ti ve bu da onun İrfan'a dair hiçbir fikri olmadığı anlamına geliyordu.

Özellikle Danii'nin nasıl tehlikeli olabileceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

3.

Bölüm

Yaşayan, nefes alan bir Valkyrie karşısında duruyordu. Ve o kadar çarpıcı bir güzelliği vardı ki...

Murdoch'un onu ön taraftan görmesi tahmininin de ötesinde bir etki yaratmıştı.

Silkinerek kendine geldi. Acaba o da Nikolay'ı vuranlardan biri miydi? Acaba ağabeyinin ızdırabına gülenlerden miydi?

Murdoch nedense onu öyle hayal edemiyordu. Onun bir düşman –bütün vampirleri yok etmeye çalışan bir kadın ordusunun üyesi– olduğunu biliyordu ve Nikolay onları hafife almaması gerektiği konusunda onu yeni uyarmıştı. Ancak bu kadın, Myst'ten bile narin görünüyordu.

Yüz hatları ve kıvrak bedeni mükemmel olmasına rağmen, sarı bukleleri sivri kulaklarının etrafına dağılmıştı ve yanakları toza bulanmıştı. Suratı ateş basmış gibi kızarmıştı ve ayaklarının üzerinde hafif hafif sallanıyordu. Üzgün ve zavallı görünüyordu.

Ve korkmuş.

Ondan korkan bir kadını takip etmek hoşuna gitmiyordu. Nikolay onların alaycı ve sadist savaşçılar olduğuna yemin etmişti.

Ancak bu yaratık ondan saklanmıştı... sanki hayatını kurtarmaya çalışıyormuş gibi kaçtıktan sonra.

"Bak, Valkyrie, sana zarar vermek istemiyorum. Sadece cevaplamamı istediğim bazı sorularım var."

Kadın elini kaldırsa da herhangi bir silah tutmuyordu. Bunun yerine sanki veda öpücüğü verir gibi avcunu dudaklarının altına doğru götürdü. Ağzından buz bulutu gibi çıkan nefes ileri doğru atılarak Murdoch'u sardı.

Buz çizmelerinin etrafında katılaştı. Bacaklarını kıpırdatamıyordu. Kurtulamıyordu. "Lanet olsun, bu da ne?" Kadının nefesi onu sarmalamaya devam ediyor, dizlerinin yukarısına çıkarak baldırlarına doğru tırmanıyordu.

Sonra kadın öksürdü, bir yana doğru eğildi ve sallandı. Buzun ilerleyişi durmuş ve Murdoch'u bu tuhaf bağlara mahkûm etmişti. Şimdiye kadar gördüklerinden çok daha sağlam görünen buza karşı gerildi ama ne kurtulabildi ne de ısınlabildi. "Şunu... yok et."

Kadın sessizce yaklaştı. "Myst şimdi kiminle? Nikolay'la mı yoksa Çilekeşlerin Kralı'yla mı?"

"Ağabeyimin adını nereden biliyorsun?"

"Nikolay'la mı yoksa Kral'la mı?"

Kadının kulaklarının titreştiğini ve bakışlarının kendisinin üzerinde olmadığını fark etti. Kadın arkasındaki bir şeye *tısladığı* anda Murdoch bir kıpırtı sesi duydu ve gövdesinin üstünü arkaya doğru döndürdü. Orada yarım düzine Viking'e benzeyen iriyarı savaşçı, bellerinde kılıçları ve yukarı kaldırdıkları yaylarındaki oklarıyla hazır vaziyette duruyordu.

Nefesleri ılık gece havasında buğu yapıyordu ve kulakları sivriydi.

Benden kaçmıyordu...

Oklar çevresindeki havayı karartarak başının üzerinden geçtiler. Kadına nişan almışlardı. Ancak o, bir şekilde eğilerek saldırıyı savuşturdu. Havada hızla döndü ve dar bir sokağa doğru akıl almaz bir hızla koştu.

Ortadan yok olmuştu.

Murdoch ellerini hızla indirerek kurtulmak için buzu tırmalamaya başladı, parmakları çabucak hissizleşti. Arkasındaki adamların kadının peşinden koşmasıyla daha fazla mücadele sesi duydu.

İki grup var. Organize bir şekle onu dışarı çıkmaya zorluyorlar. Lanet olsun, buzdan kurtulamıyorum.

Kadının ufacık vücudu aniden uçarak Murdoch'un önündeki sokaktan dışarı çıktı.

Fırlatılmıştı. Kadın fırlatılmıştı.

Düşmesinin kuvvetiyle kaldırım boyunca sürüklendi. Doğrulmak için pençelerini kaldırım taşlarına geçirdiğinde onu bir ok bulutu takip ediyordu. Sonra Murdoch'un görüş alanından çıktı.

Ardından tanıdık olmayan bir koku geldi. İçgüdülerini bunun kan kokusu olduğunu söylemesine rağmen aklı buna şiddetle karşı geliyordu.

Kan hiç bu kadar mükemmel kokmamıştı. Böylesine karşı konulmaz...

Murdoch sonunda kurtulup onu yakalamak için iz sürdü. Tekrar belirlediğinde, tüm kasları anında gerildi.

Koku kan kokusuydu... onun kanının. Bir kan gölünün içinde diz çökmüş kadının göğsü oklarla dolmuştu. Onu saçlarından kaldıran erkeklerden biri yabancı bir dilde konuşuyordu. Adam diğer elinde parlak kırmızı bir hançer tutuyordu.

Yaralarından akan kan kirli caddeye yol yol akarken kadın bakışlarını Murdoch'a çevirdi.

Bunu ona bu adamlar mı yapmışlardı?

Sen ona ne yapmak üzereydin ki? Vampir doğası bir zamanlar nasıl bir adam olduğuna dair anılarıyla savaşı veriyordu...

... Ona asla zarar vermezdim.

... O benim avımdı. Onu benden çaldılar. Benim ödülümü. Sadece... benim.

O adamların oklarını kadına atmasını, onun acısını ve korkusunu düşününce içi öfkeyle doldu. İçi, kadını koruma ve ona zarar vermek isteyen o adamları yok etme ihtiyacıyla kavruluyordu.

Benim...

İdrak ettiği iki şey onu derinden etkilemişti.

Bu yabancı kadın sadece ona aitti. Ve o katiller ellerini kadından çekmeden önce öleceklerdi.

Kadının gözleri Murdoch'unkine kenetlendi ve küçük elini güçsüzce uzattı. Gümüşü gözlerinden akan yaşlarla, diğer tüm sesleri bastıran bir fısıltıyla ona seslendi.

"Merhamet."

4. Bölüm

Bana yardım edecek mi? Vampirin yüz ifadesinde, duygularıyla savaştığı görülüyordu. Danii bulanık bir şekilde görmüştü.

Zehir etkisini gösteriyor ve değerli soğuk rezervlerini tüketiyordu.

O kadar sıcaktı ki... İçten içe pişiyormuş gibi hissediyordu.

Daha önce karşısına çıktığı sırada adam öfkeliydi. Şimdiyse yaralarının görüntüsü karşısında kaşları çatılmıştı.

Adam hırıltıyla, "Merhamet mi?" diye sordu. Sonra sanki içinde bir şey kırılır gibi oldu. Yumruklarını sıkı ve sivrilen dişleri ortaya çıktı. Vücudu irileşiyordu sanki. "Sana onların kellelerini vereceğim, kadın."

Neden yapacaktı ki? Ve nasıl?

Vampir bu İcere'lerin ne kadar ölümcül olduklarını bilmüyordu. Onlar uzman okçulardı ve peri hızlarının İrfan'da eşi benzeri yoktu. Ayrıca sayıca fazlaydılar. Onunla vampir arasında en azından sekiz kişi vardı. Avuçlarında buz bombalarını oluşturmaya çoktan başlamışlardı.

Vampir korkunç bir kükremeyle yarı ışınlanır yarı koşar bir şekilde atıldı. İcere'lerin beşi onu yakalamak için koşarken bombaları

ölümcül bir hızla fırlattılar. Ama adam hepsini atlattı ve savaşçıların biraz önce attığı buzlar dört bir yanında patladı.

Donuk bir parlaklık canlıymış gibi, yıkık tuğla duvarların üzerinden kıvrıla kıvrıla giderek yangın merdivenlerine uzadı ve caddeyi kapladı.

Vampir, İcere'lerin oluşturduğu duvarla çarpışarak ona doğru gelmek için mücadele ederken savaşçıları şaşkıncı bir gaddarlıkla parçalıyordu. Birinin şahdamarını koparıp kanını gece karanlığında pınar gibi akıtınca, Danii'yi yakalamış olan İcere onu saçlarından sürükleyerek götürmeye başladı.

Zehir onu güçsüzleştirmişti ama yine de adamla mücadele etti. Adamın koluna gömdüğü pençeleriyle derisini ve kemiğini parçaladı.

Adam acı içinde bağırdı ve hançeri sağlam eline almak için saçını bıraktı, sonra hançeri Danii'nin boğazına doğru dayadı.

Hançerin sıcaklığı Danii'nin tenini kavuruyordu, göğsünü parçalarcasına bir çılgılık attı.

Cevap olarak vahşi bir haykırma sesi duyuldu, Danii ve onu tutan adam başlarını kaldırıp baktıkları sırada, vampirin adama doğru uçtuğunu gördüler. Bir saniye önce hançer boğazındaydı. Bir saniye sonra ise vampir İcere'nin kafasını koparmıştı.

Diğerleri yaylarını kaldırdılar ve tek vücut halinde saldırdılar, yaylarının sesi ayak seslerinden daha çok gürültü çıkarıyordu. Okların şiddeti vampiri donmuş duvara fırlatınca, buz parçalandı.

Vampir öfkeyle kükreyip okları çıkarmak için kollarını geriye kıvrıdı. Biri dışında hepsini çıkarır çıkarmaz İcere'ler üzerine çullanmıştı.

Danii, onun kendisine ulaşmak için sürekli boğuştuğunu ancak diğerlerinin onu tutarak ısınlanmasını engellediklerini

görebiliyordu. Emekleyerek çatışmadan uzaklaşmayı denedi ama göğsündeki oklar hareket etmesini imkânsızlaştırıyordu ve zehir çok güçlüydü. Kısa süre içinde onları çıkarmazsa...

Termal şok. Ölmenin en dehşetli şekli. Öldürülmek üzereydi, hem de nedensiz yere. Tacını istemiyordu, tek istediği huzur içinde yaşamaktı...

Kurtarıcısı sendeledi. Caddeyi kaplayan buzdan mı? Hayır, içsel bir şeyle savaşıyor gibiydi.

Ne sorunu var? Düşünemiyorum...

Bir İcere kalan okun ucuna vurarak vampirin gövdesini parçalayınca kadar itti. Vampir oku vücudundan çekip çıkardı ama bir diğerinin kılıcı bacağına kesti. Yaralarından oluk gibi kan akıyordu.

Sayınca çok fazlalar.

Vampir sanki düşüncelerini okumuş gibi ona baktı. İkisinin son bakışması mıydı?

"Derilerine dokun," diye haykırdı Danii.

Her ne kadar Danii'nin sözleri belirgin bir şekilde kafasını karıştırırsa da Murdoch elini adamlardan birinin yakasının altına sokarak boynunu kavradı. İcere acı içinde haykırdı. Sesi duyan vampirin dudakları kıvrıldı. Köpekdişlerini arsızca göstererek elini bir diğerinin yüzüne yapıştırdı. İcere'nin derisinde el şeklinde bir damga oluştu.

Savaşmak için yeniden güç bulan vampir daha da güçlendi ve daha acımasızca üzerlerine atılırken acı vermeye niyetli görünüyordu.

Kısa süre içinde parçalanmış organlar dehşet verici şekilde sokağa saçılmıştı. Vampir, parçalanmış boyunlardan kafaları kolayca ayırıyor, kan fışkırdığında zevk alırcasına bağırıyordu.

Ancak onları kesinlikle ısırmıyordu. Danii onun gerçekten bunu yapmaktan kaçındığını gördü, hissetmiyor gibi davrandığı ve

gözle görülür bir şekilde onu yavaşlatan yaralarına aldınış etmeden, onları bir şekilde yeniyordu.

Ayakta duran son İcere'yle çarpışırken, Danii onun üzerini kaplayan karın ne kadarının kendisine ait olduğunu merak etti.

Fakat düşmüş olan İcere'lerden biri ölmemişti. Adam boğazını kavrayarak akan kana baskı yaptı. Vampirin arkasında görünmeden, güçlükle ayağa kalktı ve sessizce kılıcını aldı.

"Dikkat et!"

Vampir onun uyarısıyla döndü. Savaştığı kişi arkadan atılıp onu yakaladı, elinde kılıç tutana doğru tuttu.

Ah, hayır, hayır... Eğer bu savaşçı vampirin ölmesine izin verirse kahrolurdu. Bir silaha ihtiyacı vardı. Bakışları göğsüne saplanmış altı oka takıldı.

Bunu yapacak kadar kuvvetli miydi?

Dişlerini gıcırdatarak kanlı oklardan birini tuttu. Çılgınlığını bastırıp onu bedeninden çıkardı.

Acı, görüşünün bulanıklaşmasına ve kaslarının güçsüzleşmesine neden olmuştu. *Hayır! Mücadele et!*

Okun tüylü kısmını tutarak bir bıçak gibi fırlattı. Ok kılıcı tutan adamın boynuna saplandı.

Danii'nin son gördüğü şey, vampirin başını geriye doğru atıp onu tutarın yüzüne vurması ve serbest kalınca da kılıcı almasıydı.

Gözlerini bir kez daha açmak için zorladığı zaman ise, vampirin köpekdişlerini göstererek ve kana bulanmış yüzündeki gözleri simsiyah bir halde ağır aksak ona doğru yürüdüğünü gördü. Onları paramparça etmişti ve şimdi de ona yaklaşıyordu.

Ancak Danii korkmuyordu. Vampir ona diğerlerinin kellelerini vereceğini söylemişti.

Ve vermişti.

Vampir, yanında dizlerinin üzerine çöktü ve bileklerine uzandı. Danii büzülerek geri çekildi ama teması önleyecek kadar hızlı davranamamıştı. Çığlık atınca vampir elini geri çekti ve kadının teninde bıraktığı yanık izine bakakaldı.

"Hayır... olamaz." Sesi sertti, neredeyse hırıliyordu. "Sen de onlar gibi misin? Ama sen bir Valkyrie'sin!"

Danii gözlerini kırıştırtarak ona baktı. "Kısmen... buz perisi."

Hırıltılı sesle tekrarladı: "*Onlar gibisin.*" Danii'nin doğası iriyarı adamı öyle güvensiz, öyle şaşkın bir hale getirmişti ki... "Seni yakacak mıyım?"

Danii bitkin bir şekilde, başını onaylarcasına salladı.

"Sana dokunmamın bir yolu yok mu?"

"Hiç yok."

"O halde seni kim gözetiyor? New Orleans'ta mı yaşıyorsun? Diğer Valkyrie'lerle birlikte mi?"

"Seni öldürecekler." Eğer vampir onu Valkyrie'lerin yanına görürse, kız kardeşleri adamın başını gövdesinden ayırır, sonra sorgularlardı.

Ayrıca Danii'nin zamanı yoktu.

Eğer bu vampir onu kurtarmazsa...

Buz gibi kırılacağım...

5. Bölüm

Kadın çabayla fısıldadı. "Bana... bana yardım et."
"Nasıl? Seni yakacakken mi?" *Anlayamıyorum. Tenine dokunulamayan bu tuhaf ufak tefek yaratık kanımı kaynattı.*

Hayır, o gelini olamazdı. Kanı kaynamış olamazdı. Oysa nefes alıp verişleri onunla dalga geçiyordu ve gümbür gümbür atan kalbi sürekli bir hatırlatıcı gibiydi. Kavganın tam ortasında kalbi ilk kez çarptığı zaman, bir patlama gibi çıkan ses onu şaşırtmıştı ve az kalsın hayatına mal oluyordu. Nefesini içine çekmiş, deneyimsiz ciğerlerine akan hava onu yenilenmiş bir güçle doldurduğunda sarsılmıştı.

Şu anda yaraları yüzünden başı dönmesine rağmen, vücudu hâlâ güçlüydü.

"Nikolay'ı bulmaya çalışacağım... Myst de onunla. Ne yapılıcağını o daha iyi bilir."

Ağabeyi kanı kaynadığında ne olduğunu tarif etmişti, dolayısıyla Murdoch fiziksel olarak ne beklemesi gerektiğini biliyordu. Ama Nikolay saf ve yalın olan o içgüdünün kendisini ele geçireceğini ona söylemeyi ihmal etmişti.

"Sen yap, lütfen. Oklar beni zehirliyor. Zaman yok."

Zehir mi? Hayır, bu şekilde ölemezdi. Eğer bir Valkyrie'yse ölümsüzdü.

Ama Murdoch ne bilirdi ki? O aynı zamanda temasıyla bir Valkyrie'nin ölebileceğini de düşünmemiştir.

Gömleğinin alt kısmını yırttı ve ellerini sardı, sonra da kadını nazikçe kollarına aldı.

Tenleri birbirine hiç temas etmese de hareket etmesi okları yerinden oynatınca kadının acıyla inlemesine neden oldu.

Murdoch'un çenesi kasıldı, o lanet herifleri bir kez daha katletmek, ağır ağır cezalandırmak istiyordu. "Bu konuda neden bana güveniyorsun?" diye parladı. Neden onun yardımını istiyordu ki? Bunu yapabileceğini nereden çıkarmıştı?

Kadın, Murdoch'un yüzüne odaklanmaya çalıştı, gümüşü gözleri boş bakmaya başlamıştı. "Ben... nedenini bilmiyorum."

"Büyük olasılıkla yaşamak için bana güvendiğine pişman olacaksın."

Kadın cevap olarak dermarını yitirerek, çaresizce kollarına yığıldı.

Icere'lerin komutanı Soğuk Lord Jádian, kargaşayı caddenin ilerisindeki bir depodan vurdumduymaz bir şekilde seyretmişti.

Uzun hayatı boyunca vampirlerle sayısız kez savaşmıştı ve bunu kanıtlayacak yara izleri edinmişti. Ama aşağıdaki kişi daha güçlü ve hızlıydı. Şu anda Buz Bakire Daniela'nın üzerine doğru eğiliyordu. *Korumacı bir tavırla.* Kadın için beklenmedik bir müttefik mi çıkmıştı?

Bu geceden sonra Daniela'nın Icece olduğu şüphe götürmezdi; bu onun bütün hatlarına kazınmıştı.

Ancak aynı zamanda Valkyrie'ler gibi vahşiydi... kendi göğsünden çıkardığı ateş okunu düşmanına fırlatmıştı. O zehrin ne kadar kuvvetli olduğunu gayet iyi biliyordu zehri çünkü dişi bir ateş iblisinin boynuzlarından kendisi almıştı.

Evet, Daniela güçlüydü. Annesi Kraliçe Svana gibi.

Aşağıdaki vampir, Daniela'yla birlikte gözden kaybolunca, Jádian ateş kılıcını almak için aşağı atladı. Onu kaybetmeyi göze almazdı... Ulu Svana'nın başını almak için de aynı kılıç kullanılmıştı.

Jádian onu tekrar kullanmayı planlıyordu.

Cesetlere arkasını döndü, düşmüş yoldaşlarıyla çoktan beslenmeye başlamış aşağılık yaratıkları umursamıyordu. Daniela'nın artık göz ardı edilemeyecek bir tehdit olduğu bilinciyle ilerlemeye devam etti.

Altındaki yatağı belli belirsiz fark ettiği sırada Danii'nin göğsü acıyla burkuldu. Kendi çılgılığıyla uyanarak ızdırap içinde kıvranıp, acının kaynağından uzaklaşmaya çalıştı.

"Sakin ol," diyen vampirin derinden gelen sesi duyuldu. "Bu elbiseyi üzerinden çıkarmak zorundayım."

Danii gözkapaklarını güçlükle açtığında, kendini panjurlu ve karanlık bir odanın zeminindeki yatakta buldu. Vampir onu simsiyah gözlerle inceliyordu, eldivenli ellerinin birindeyse bir bıçak vardı.

Eldiven mi takmıştı? *Aferin vampir.* "Kristoff'un kalesinde miyiz?"

"Sen orayı nereden biliyorsun? Hayır, orada değiliz." Elbisesinden kalan parçaları çekip çıkararak onu külotuyla bıraktı. Çizmelerini çoktan çıkarmıştı. "New Orleans'ın dışındaki bir değirmendeyiz."

Bıçağı bir kenara koydu, çıplaklığı vampiri ondan daha fazla huzursuz etmiş gibiydi. Yutkunarak göğsünün hemen üzerindeki

bir oku avuçladı. Diğer elini, kadını omzundan yatağa bastırmak için kullandı. "Üçe kadar sayacağız."

Danii adamın gözlerine baktı ve başını onaylarcasına salladı. Adamın bakışları çılgın gibi olsa da Danii'yi rahatlatıyordu. Danii gözlerini hiç kaçırmadan dişlerini gıcırdattı.

"Bir... iki..."

Ani bir çekiş...

Danii çılgınlığını güçlkle bastırdı ve evin hemen dışına yıldırım düştü. Adam oku yere fırlatırken huzursuzca etrafa baktı.

Danii hızlı hızlı aldığı soluklarının arasından haykırdı. "Hatırlat da... sana sayı saymayı öğreteyim."

"Diğeri için hazır mısın?"

Hazır mıydı? Daha ne kadar acıya dayanabilirdi?

"Başka bir şey düşün, kız." Bir diğer oku kavradı. "Ya da bana ismini söyle."

Okun çekilmesini, bir başka bastırılan çılgık takip etti. Dışarıda bir kez daha şimşek çaktı ve gök gürültüsü çatının tahtalarını salladı.

Vampir endişeyle yukarı baktıktan sonra dikkati bir başka oka yöneldi. Onu da çekip çıkarırken -ki bu, göğüs kemiğine saplanmıştı- kıvranıp ondan uzaklaşmamak için savaş veren kadının kaskatı kesilmiş elleri çarşafı avuçladı. Ok en sonunda çıkarken kemiği sıyırdı.

"İsmin," dedi vampir emredencesine.

Danii nefes nefese, "Daniela," dedi.

"Daniela." Gergin bir şekilde başını salladı. "Güzel kıza güzel isim."

Histerik bir kahkaha atınca öksürük nöbetine tutuldu. Konuştuğunda ağzından kan akıyordu. "Güzel... Şaka mı yapıyorsun?"

Adamın yüzü karardı. "Ben sadece şeklen güzel olduğunu söylemek istedim yoksa... neyse boş ver."

"Sen... iğrençsin."

Gözlerini kaçırarak adam zihninden kendine küfrederek gibi görünüyordu.

Danii onca uzun bir hayattan sonra, sayı saymasını bilmeyen, delirmiş, iğrenç bir vampirin ellerinde zehirlenerek ölecekti.

"Benim adım Murdoch Wroth."

"Biliyorum." Nikolay'ın kardeşiydi ve bu da onun, kendi devirlerinde ülkelerini acımasızca savunmalarıyla ünlenmiş dört Estonyalı kumandan Wroth'lardan biri olduğu anlamına geliyordu. Valkyrie'lerin beş yıl önce Myst'ten öğrendiklerine göre kardeşlerin ikisi vampire dönüştürülmüştü. Nikolay ve... *Murdoch*.

"İsmimi nasıl bilebilirsin ki?"

Danii omuzlarını silkmeye çalıştı ama sadece yüzünü buruşturdu.

Adam konuyu kapadı. "İki tane kaldı. Bunu sana yapan adamlar kimlerdi?"

"Onları tanımazsın..."

Çekme. Görüşü tekrar bulanıklaştı.

"Bayılma." Eldivenli elini kadının saçının üzerinde gezdirdi.

"Sadece bir tane kaldı," dedikten sonra mırıltıyla ekledi: "*Cesur kız.*"

Adamın onu cesur olarak görmesi nedense Danii'yi birden gururlandırmıştı. Onu güçlü kılan buzdan o kadar uzun süredir uzaktı ve güçsüz düşmüştü ki. Bayılmakla ayık kalmak arası gidip gelirken, bilincini korumak için gayret gösterdi.

"Daha fazlası peşinden gelecek mi?" diye sordu adam.

"Daima gelirler. Er ya da geç."

"Neden seni öldürmek istiyorlar ki?"

Danii geveleyerek, "Doğdum," dedi.

"Bu da ne demek?"

"Sana anlatamam... İrfan'la ilgili."

"Çilekeş olduğum için mi?" Bu sözler adamı düpedüz çileden çıkarmıştı. "Myst'in sırlarınızı Nikolay'a söylemeyeceğini mi sanıyorsun?"

"Sence... bu gece konuşacaklar mı?"

Adam, sanki Danii kafasını karıştırmış ya da daha çok onu *baştan savmış* gibi kaşlarını çatı. "Son ok."

Bu ok köprücük kemiğinin altına girmişti ve çıkmayı reddediyordu. "Neredeyse bitti, tatlım." Adam onu yatağa bastırdı, oku kıvrıp çekerken Danii çığlığını güçlükle tutuyordu. "Dayan."

Ok en sonunda çıktı ve çıktığı yerden kan fışkırdı. "İşte oldu." Murdoch oku bir kenara attı. "Şimdi ne yapmam gerekiyor?"

Danii kıpırtısız bir şekilde yatıyor, hırıltıyla hızlı hızlı soluyordu. *Çok geç...*

Oklar çıkmış olmasına rağmen içinde çok fazla zehir kalmıştı. Sıcaktan sarsılmaya başladı, duramıyordu.

"Daniela, söyle bana!"

Danii iki bin yıllık yaşamı boyunca hiç bu kadar sıcaklamamıştı. *Ah, tanrılar aşkına, termal şok.*

Kırılarak ölmek. Tıpkı bir genç kızken uyarıldığı gibi. *Porselen bebek.* İçi şimdiye kadar bildiği en şiddetli korkuyla doldu.

Bitkin bir halde adamın gömleğini kavradı. "Şok. Beni... buz banyosuna sok."

"Şok mu? Ne demek istiyorsun?"

"Ölmek üzereyim..."

6. Bölüm

Murdoch onu kollarına o kadar hızlı aldı ki az kalsın yaralı bacağıyla yere düşüyordu. Kadını bir anda banyoya ısınladı.

İçeride soğuk suyu küvete doldurmaya başladı. Kadını büyük küvete yerleştirir yerleştirmeden önce benzin istasyonuna ısınladı ve birkaç saniye sonra çalıntı buz torbalarıyla birlikte geri döndü.

Ağzını yırtarak açtığı torbaların içindekini suya boşaltırken homurdanarak, "Bu bana ters geliyor. Bildiğim her şeye ters," dedi.

Çünkü kadın onun şimdiye kadar bildiği hiçbir şeye benzermiyordu.

Yarı çıplak ve ağır yaralı bir kadını gerçekten buzla mı kaplıyorum?

Oysa boynuna kadar suya batınca kadın rahatlamayla derin bir nefes aldı. Soğuk onu ne üşütüyor ne de acı veriyordu... belli ki rahatlatıcıydı ve uyumasını sağlamıştı.

Titremesi azaldı ve yüzü sakin bir ifadeye büründü.

Gözlerindeki korku dindiği zaman... Murdoch bunu görmenin kendinde uyandırdığı rahatlama hissini düşünmek bile istemiyordu.

"Zehir senin için hâlâ tehlikeli mi?"

"Başka bir şey yapılamaz." Kaşları çatıldı, bakışları başka bir yere odaklanmıştı. "Sen yaralısın."

"Önemli değil," diye huysuzca cevap verdi Murdoch.

"Kendinle ilgilen, vampir..." Gözkapakları titreşti ve ardından sızdı.

Uyuyordu. Buzun içinde.

Kadınla bu soğukluğu bağdaştırıyordu. O, Murdoch'un şimdiye kadar hayalini kurduğu hiçbir şeye benzemiyordu.

Oysa onu anlayıp anlamamasının bir önemi yoktu. Daha rahatlamış görünmesine rağmen tehlikeyi atlatmış değildi. Yüzü hâlâ kızarıktı. Eğer soğuk ona iyi geliyorsa, o halde daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Sıcaklık düşmesine ısınlarıp en soğuğa çevirdi. Her ne kadar onu yalnız bırakmak istemese de -mutfakta tuttuğu kan stokundan içmek ya da kendi yaralarını sarmak için değil- daha fazla buz ve buzluğa ağzına kadar doldurmak için ısındı.

O görev tamamlandığında kadını seyretti ve bütün ailesinin teker teker öldüğü geceden beri tuttuğu en kaygılı gece nöbeti başladı.

Devasa banyoda ileri geri yürürken, gözlerini kadından almıyordu. Görüntüsüne iltifat etmesi yüzünden Daniela'nın onu iğrenç bulmasına rağmen, Murdoch onun yaralarının ardındaki bedenini görebiliyordu. Güzel olduğuna şüphe yoktu.

Omuzlarına yayılan ve göğüslerini örten, uzun saçları vardı. Hafif dolgun dudakları sıg nefes alıp verişinde aralanıyordu. *Enfes dudaklar*. Murdoch kendi dudaklarını onların üzerine kapattığını, dilini onunkine değdirdiğini hayal etti.

Şaşkınlık içinde onun için sertleştiğini fark etti. İnledi. *Üç yüz yıldır ilk ereksiyonum. Kaçınmayı dilediği ereksiyon. Tanrım, gerçekten kanım mı kaynakadı?*

Bir... Valkyrie yüzünden.

Onlar kavgacıydı ve birçok kişiden duyduğuna göre yarı deliydiler. Sonsuza dek böyle bir kadına bağlanmak... ve asla dokunamamak? *Sürekli cehennemde olmak gibi.*

Hayır, ona dokunmasının ve onu sahiplenmesinin bir yolu olmalıydı. Yoksa Myst'in Nikolay'a yaptığı gibi, o da Murdoch'u ızdırıp içinde mi bırakacaktı?

Küvete doğru giderek kadının yanına çömeldi, yaralı bacağı karşı gelircesine ağnyordu. Yarasına aldırış etmeden eldivenli eliyle kadının elini tutup inceledi. *O kadar zarıf ki.* Ama bu gece narin görünüşlü pençeleriyle bir adamı kemiğine kadar kestiğini görmüştü.

Kadının elini bıraktı ve buzlu suyu avcuna doldurarak saçlarına döküp buklelerindeki kanı yumuşattı. Ardından saç örgülerini beceriksizce açtı ve yıkadı.

Onunla niye bu kadar ilgileniyordu? Çünkü zihnini onun için duyduğu korkudan –ve kendi geleceğiyle ilgili endişesinden– uzak tutuyordu. Bu yüzden buzu kadının omuzlarındaki ve kollarındaki yaraların üzerinde gezdirmeyi sürdürdü. Yüzündeki yoğun kırmızılık azar azar yok olarak yerini solgun, kaymak gibi bir tene terk etti. Solukları buhar çıkarmaya başladı.

Yaraları hiç iz bırakmadan kapanmaya başladığındaysa Murdoch'un kendi acısı arttı. Birçok yarasından kan kaybetmişti ve bilincinin hâlâ nasıl açık kalabildiğini anlamıyordu.

Onu hayatta tutmakla o kadar meşguldü ki pek başka bir şey düşünmemiştir. Artık kanının her yerine, yatağına ve yerdeki oklara bulaştığının kesinlikle farkındaydı.

Koku şimdiye dek bildiği hiçbir şeye benzemiyordu. Susuzluk onu kırbaç gibi kamçıliyordu. Penis daha da sertleşti. *Lañet olsun, ona aldırma.*

Bakışları kadının çene hatlarında, zarif sivri kulaklarında, boynunda gezindi. Canlıdan doğrudan kan emmek tarikatının kurallarına karşıydı çünkü canlının kanı, kurbanın anılarını taşırdı ve bu da vampirlerin delirmesine neden olurdu.

Düşmanları olan Yağmacılar ve Kayıpların gözleri delirdikleri için kırmızıya dönüşmüştü.

Peki, ya kontrolünü kaybeder ve onu ısıtırsa? Tarikattaki bütün erkekler Kayıplardan biri olmaktan korkardı. Murdoch'un da onlardan farkı yoktu ama şimdiye kadar hiç o kuralı ihlal etmeyi düşünmemişti. O duygunun nasıl bir şey olduğunu hiç anlamamıştı.

Şimdiye kadar. *Boynunu almadan sabaha çıkacak mıyım?* Çıkmak zorundaydı.

Ona vereceğim zarar... Daha önce kadının bileği avcunun içinde kavrulmuştu. Onu olduğu yere mıhladığında köpekdişlerinin ve dudaklarının altında kalacak narin boynuna ne olacaktı?

Tenini kendinden geçmiş bir halde yaladığında onu yakar mıydı?

Gözlerini ondan uzaklaştırarak doğruldu ve yatak odasına ışınlandı. Okları ve kirlenmiş çarşafı toparlayıp dışarı attı. Oradayken yırtık ceketini çıkardı. Sonra buzdolabının yanına ışınlanıp bir bardağa kan doldurdu. Yaraları yüzünden bitkin düşmüş olmasına rağmen içmeyi denediğinde kanın tadı pislik gibi geldi. Kendini yutmaya zorladı.

Lanet olsun, bardağı bitir. Bu arzuynu, kanı ve her neyse onu görmezden gel.

Karun yarısını zar zor içmeyi başardıktan sonra geri döndü ve kadının yüzüne baktı. Çok sakın yatıyordu ve uçları sarı kirpikleri solgun yanaklarına değiyordu.

Ona zarar verme fikri bile Murdoch'u serseme çeviriyordu. Onu *koruması* gerekiyordu.

Kadın gözlerini açmadan, buharlı bir nefesle, "Murdoch?" diye fısıldadı.

"Biraz daha buz ister misin?" diye çabucak sordu Murdoch. Buzun çoğu erimişti ama göğsündeki yaralar hemen hemen iyileşmişti.

Kadın başını iki yana salladı.

"Sudan çıkmak ister misin?"

Kadın cevap olarak kollarını ona doğru kaldırdı. Murdoch kaşlarını çatı. *Ne kadar güven duyuyor, ne kadar savunmasız.*

Onu kaldırarak başına bastı, sonra tekrar yatak odasına, yatağına ışınlandı. Onu kucağında tutarken üzerine yatması için bir havlu aldı.

Yatırırken kadının göğüsleri koluna değdi ve penisi daha da sertleşti.

Murdoch'un üç yüz yıldır kadınların göğüslerine karşı herhangi bir ilgisi olmamıştı. Şimdiyse az kalsın zevkten inleyecek durumdaydı.

Geri çekildiğinde, kadının gözlerinin yarı açık olduğunu gördü. Gümüşü rengi yok olmuştu. Gerçek olmayacak kadar parlak bir camgöbeği tonundaydılar.

"Uyurken, rüyamda onları görmedim. Seni gördüm." Sayıklar gibi konuşuyordu. "Vampir, benimle kalacak mısın?"

Bir Valkyrie'yi kaçırmak ve onunla konuşmak istemişti. Neden şimdi olmasını ki? "Evet, seninle kalacağım."

Bu sözler kadını rahatlatmış gibiydi ve gözleri tekrar yavaşça kapansa da Murdoch onun uyanık olduğunu biliyordu.

"Daniela? Sana saldıran adamlar kimdi?" Kılıcı ve adamların cezalandırır gibi konuşmalarını hatırladı. Bu geceki saldırı bir suikast girişimiydi.

"leere, kuzeyin perileri."

"Neden sana zarar vermek istediler?"

Omuzlarını silkti. "Bu ilk değil. Sürekli hareket halindeyim. İki asır önce üzerime bir bölük gönderdi ama atlatmayı başardım."

"Onları kim gönderdi?" Yaşı iki yüzden fazla mıydı?

"Onların kralı, Sigmund. Bu defa beni şaşırttılar. Çünkü dikkatim dağılmıştı."

"Dikkatini dağıtan ne oldu?"

Güldü ama bir şey söylemedi.

"Neden ölmeni istiyorlar? Daniela?" Kadın dudaklarını sımsıkı kapatınca, Murdoch onun bu konuda daha fazla bir şey söylemeyeceğini anladı, bu yüzden yeni bir konu açmaya karar verdi.

Nikolay tanıştığı bir başka Valkyrie'den bahsetmişti. Teni ışıltıdan ve olağanüstü bir okçu olan birinden. Bu kadın bir tür buz yaratığıydı. Belki de bütün Valkyrie'ler farklı türlerden doğmuş olsalar da benzer özellikleri barındırıyorlardı.

"Daniela, kardeşin Myst senin gibi soğuk değil. Neden?"

Daniela gözlerini açmadan mırıldandı. "Biz bir dizi ebeveyni paylaşıyoruz. Ama annelerimizden biri farklı."

"Annelerinizden biri mi? Üvey anne mi?"

"Hayır. Üç ebeveynimiz var."

Sayıklıyor. Yoksa ciddi miydi? Murdoch'un İrfan hakkında öğrendiği tek şey, hiçbir şeyin ona mantıklı gelmediği idi. İrfan'ın kanunları doğa kanunlarına karşı geliyordu.

"Bu nasıl mümkün olabilir ki?" Kadın bilincini yitirecekmiş gibi görününce, Murdoch onu omzundan nazikçe sarstı.

Daniela'nın sarı kaşları çatıldı. "Odin ve Freya hayata döndürmek için annemi yıldırımlarıyla çarptılar. Ben yıldırımın içindeydim. Üçü benim ebeveynim."

Evet, kesinlikle sayıklıyor.

"Myst, Odin, Freya ve bir Pikt'ten doğdu."

Piktler mi? Asırlar önce yaşamış olan bir insan kabilesinden bahsediyordu. "Sen kaç yaşındasın?"

"Yaklaşık iki bin."

"İki bin."

"Balık burcuyum."

"Anladım. Myst'in Kristoff'la mı yoksa Nikolay'la mı birlikte olduğunu neden öğrenmek istedin?"

Daniela usulca cevapladı. "Myst Nikolay'dan hoşlanıyor. Nikolay bu gece kibar olursa, bir Valkyrie'yle takılmaya başlayacak artık."

"Kibar mı?" Murdoch, ağabeyinin Myst yüzünden birçok şey olacağını düşünüyordu. Kibar olmak o olasılıkların arasında değildi.

İnanılmaz bir suçluluk duygusuyla mutfağa ısındı ve elinde Daniela için bir bardak suyla geri döndü. Bardağı dudaklarına götürdü ancak o başını çevirdi.

"İçmem."

"Bu sadece su."

"Hiçbir şey içmem."

"Sanırım yemiyorsun da."

"Hı-hı."

Eğer bunlardan herhangi biri doğruysa... Nikolay'la konuşması gerekiyordu...

"Murdoch?" Kadının gözleri bir kez daha açıldı ve Murdoch'un ağzına odaklandı. "Şimdiye dek gördüğüm en öpülesi dudaklara sahipsin."

Murdoch yutkundu. "Peki, beni öpmek ister miydin? Eğer öpebilseydin?"

“Eğer başlarsam... duracağımı hiç sanmam.” Kısık sesle konuşuyordu ve inanılmaz derecede ayartıcıydı. O bir savaşçı değil, bir *baştan çıkarıcıydı*.

Ve dikkat etmediği takdirde Murdoch kapana kısılabilirdi.

Kadının gözleri tekrar kapandı. Zihni kayıtsız kalmak istemediği için tam anlamıyla bayılamıyordu.

Kolunu başının üzerine kaldırıncı seksi bilezikleri birbirine çarpı ve göğsünü örten nemli saçları kenara düşerek mükemmel göğüslerini ortaya çıkardı.

Küçük olsalar da diktiler ve o kadar diri görünüyorlardı ki Murdoch köpekdişlerini onlardan birine batırmak için yanıp tutuşmaya başlamıştı. Bunun yerine dişini alt dudağına gömdü. Diline akan kanın onun kanı olduğunu hayal etti. Ona sahip olurken o göğüslerin nasıl zıplayacağını gözünün önüne getirdi.

Bu şehvetli düşünceler o kadar yabancı, o kadar anlamsızdı ki. Daniela asla onun altında olmayacaktı. Kotunun üzerinden sert erkekliğini öfkeyle avuçladı, bunun riskli olduğunu biliyordu çünkü penisi sertleştikçe durması da daha zor olacaktı... tabii kadının, onu bundan kurtarmasını sağlayamazsa.

Yalnızca bu seferlik, mührü kırması için ona ihtiyacı vardı. Sonra kendi yoluna gidebilir ve kendini diğerleriyle tatmin edebilirdi.

İnsan olarak yaşarken, dikkatini çekmek için deliren kadınlar vardı. Savaş meydanlarında olmadığı zamanlar, bir kadının bacak arasında olmuş ve yataktaki becerileriyle adı çıkmıştı. Fakat öğrendiği o numaraların hiçbiri Daniela’da işe yaramazsa, çektiği eziyetten kurtarması için onu nasıl baştan çıkarabilirdi?

Daniela, “Murdoch,” diyerek mahmur bir sesle iç geçirdi. “Külotum ıslandı.”

Titrek bir nefes veriş. “Öyle mi?” Sesi mi çatlamıştı?

Daniela sanki külotunun çıkarılmasını istemiş gibi kalçasını oynattı. Murdoch güçlükle yutkunarak uzandı ve dantelli kumaşı çekip sarı ipek gibi tüyleri ortaya çıkardı. Tekrar inledi ve kendisini daha sert avuçladı.

Fazla uyarılmıştı. Neredeyse kadına saldırmak ve gözlerinin önündeki yumuşak bedene sahip olmak üzereydi.

Üç asırdır bundan uzak kalmıştı. Köpekdişleri tıpkı penisi gibi zonkluyordu. Her şeyini kadının içine gömmek istiyordu.

Murdoch başını sertçe sallayarak, kaptığı çarşafı kadının üzerine attı. Çarşaf üzerine serilince göğüs uçları belirgin bir şekilde çıkıntı yaptı. Göğüs uçlarının kumaşı nasıl gerdiğini görmek istemeyen Murdoch çaresizce tavanı inceledi. Ardından odadaki bir sandalyeye çöktü ama aynı anda ayağa kalkarak tekrar odayı arşınladı. Onu okşamak, rüya gibi kadını keşfetmek için yanıp tutuşuyordu.

Mücadele et. Karşı koy...

Daniela çarşafı tekmeledi. Murdoch telaşla onu kadının boyuna kadar çekti. "Burada tut, Valkyrie."

Biraz daha huzursuzca odayı arşınladı. Kadın üfleyerek çarşafı bir kez daha tekmeledi. Tanrı aşkına, acaba bundan daha güzel olabilir miydi?

Murdoch elini ağzının üzerinde gezdirdi. "Lanet olsun, Daniela. Isıtıyor olabilir ama senin için kesinlikle daha güvenli." Acaba göğüs uçlarına değmek için mi çarşafı daha yavaş çekmişti?

Daniela kendini bir kez daha çarşaftan kurtardı ama bu defa bir dizini kaldırdı. Murdoch onun kadınlığının aralandığını görünce az kalsın dizlerinin üzerine yığılıyordu.

Oranın tadına hiç bakamayacak mıyım? İçini öfke kapladı. O sarı tüylerin ağzından nemlendiğini ya da tohumlarıyla ıslandığını hiç göremeyecek miydi?

Geline asla sahip çıkmamak. O halde neden bu kadın onun kanını kaynatmıştı ki?

Banyoya ışınlandı, soyundu, soğuk duşun altına girdi. Onca yarasına aldırış etmeden vücudunu sabunladı.

Bu kan kaynama işi, Murdoch'un bugüne dek duyduğu en tuhaf saçmalıktı. Bir kadın onu hayata döndürmeliydi ve sonrasında sadece o kadına bağlı kalması bekleniyordu... bir yıl ya da on yıl değil. Hatta ölümlülerin yaşam süresi kadar bile değil.

Sonsuza dek.

Bu konuda seçeneği yoktu, kadın seçme konusunda tercih onun değildi. Peki, ya narin görünümlü sarışınlardan hoşlanmıyorsa? Bir ölümlüyen, balıketli hancı kızlarını, süt sağan köylüleri, aşçı yamaklarını ve arada sırada çoban kızlarını –doyurucu cinsel zevklere sahip gülbüz kadınları– çekici bulurdu.

Gelini olarak karşısına enfes güzellikte ama dokunulmaz bir Valkyrie olan Daniela çıkmıştı. Sabunu bedeninde dolaştırırken sert penisine dokundu. Unuttuğu zevk bir elektrik akımı gibi içini dağladı.

Şimdiye dek hiç olmadığı kadar sertti ve boşalmak için can atıyordu.

Penisini kavrayınca, göğsünden ihtiyaçla dolu boğuk bir ses yükseldi. Başından dibine doğru kendisini sıvazladı. O kadar iyi hissetti ki, bunu tekrar tekrar yaptı.

Asırlardır ilk kez mastürbasyon yapıyordu.

Tohumları hareketlenmeye başlayınca gözleri kapandı. Aklının mantıklı kısmı, bunun Daniela olmadan daha ileri gidemeyeceğini ve içindekini onun salması gerektiğini biliyordu.

Kızgınlığı coşkusuyla savaşıyordu... eğer Daniela onu bu hale soktuysa, Murdoch bu arzusun kölesi olacaktı. İçindeki her şey zevk peşindeydi. Umursamaz ve kendini kaybetmiş bir halde kendisini daha sert sıvazladı.

7. Bölüm

Danii son hız çalışan klimanın sesine uyarınca, kendini odada yalnız –ve çıplak– buldu.

Panjurlarla karartılmış odada etrafına gözlerini kırpıştırarak bakarken gecenin bulanık anıları gün yüzüne çıkmaya başladı. Vampirin savaşıırkenki vahşiliğini hatırladı. Sonra küvetteyken, adamın çatık kaşlar ve kan kaybından solmuş yüzüyle baktığını arımsadı. Ne kadar kararlı bir şekilde onunla ilgilenmişti.

Ancak ondan sonrası, *hiçlikti*. Zehir vücudunda ilerlemeye başladığı zaman, Danii boşluğa düşmüştü.

Eee... çıplaktı. Adamın kendisini küvete koyduğunda üzerinde külotu olduğuna emindi. Demek vampir onu tamamen çıplak görmüştü.

Acaba gördüğü şeyden hoşlanmış mıydı? Hayır, kanı kaynamadığı için hiçbir şekilde ilgilenmezdi.

Vücudunu şöyle bir inceleyince, bir sürü beresi olduğunu gördü ama çoğu iyileşmiş yaralarından geriye köprücük kemiğinin hemen altındaki, kapanmak üzere olan kesik kalmıştı. Ateşi hâlâ yüksek olsa da günbegün düşecekti.

Adamın tuttuğu bileğini inceledi. Oradaki yanık da iyileşmişti.

Onca asırdan sonra bile, tenin tene temasının verdiği acı onu şaşırtıyordu. Nedense bu en beteri idi. Bir arabanın egzoz borusuna değse, yalnızca bir sızı duyardı.

Ancak teninde bir başkasının tenini hissetmek ateş gibiydi...

Sade döşenmiş odaya bakındı. Hâlâ açılmamış spor çantasına ve koltuk, masa ve yataktan oluşan mobilyaların azlığına bakılırsa, burası kesinlikle sürekli kalman bir ev değildi. Danii, Çilekeşlerin meşum Oblak Kalesi'nde yaşadıklarını biliyordu. Öyleyse vampir burada ne yapıyordu?

Klimanın gürültüsünün arasında duşun sesini duydu. Vampir onu terk etmemiş miydi? O Icere adilerinin *sekizini* yere sererken adamın aldığı yaralar aklına geldi ve onun ilk başta tahmin ettiğinden daha kötü yaralandığını hatırladı. Vampirin onunla ilgilenmiş olması bir yana, hâlâ nasıl ayakta durduğunu anlamıyordu. Eğer o olmasaydı Danii ölmüş olurdu. Ölümsüzlüğü onu kurtaramadan önce zehir etkisini gösterirdi. *Vampir* onu kurtarmıştı.

Sırıttı. Artık onun iğrenç olduğunu düşünmüyordu.

Her yer kan içindeyken ve Danii onun önünde çaresiz bir haldeyken, Murdoch kanını içmeye bile yanaşmamıştı. Ve vampirlerin Valkyrie kanına dayanamadıkları varsayıldı. Myst, Danii'ye, Derebeyi Nikolay'a beş yıl önce bir damla kan verdiği ve adamın bu yüzden *coştuğu* sırrını vermişti.

Ah, Myst... Danii kardeşinin kaçınması hakkında ne yapmalıydı? Myst bir zamanlar ona asla geri ödeyemeyeceği bir iyilik yapmıştı.

Cevap çok açık gibi görünüyordu. Nix'i araması ve ona bir araştırma başlatmasını, hatta gerekirse savaş çıkarmasını söylemesi gerekiyordu. Murdoch'un uydü telefonu masada duruyordu. Fakat Murdoch daha önceden Danii'yi kardeşine götürebileceğini söylemişti... çünkü Myst Nikolay'la birlikte olacaktı. Öyleyse o ikisi

gerçekten birlikteydi. Büyük olasılıkla yalnızdılar. Kaybettikleri zamanı telafi ediyorlardı.

Danii bu konu hakkında meclisi ararsa, vampirin aşk yuvasına baskın yapacak yaygaracı bir savaş birliğini harekete geçirmiş olacaktı.

Kardeşi ne yapmasını isterdi?

Olgular şöyleydi: Myst uzman bir dalavereci ve büyücüydü. Emirlerini erkeklere yaptırmak konusunda hiçbir Valkyrie ondan daha iyi değildi. Nikolay'la baş edebilirdi.

Diğer bir olgu: Çilekeş vampirlerin şehirde görüldüğü bilgisini duyan Myst heyecanlanmış ve yeşil gözleri parlamıştı. Onları *avlamaya* çıkmadan önce saçlarını tekrar tekrar kontrol etmişti.

Görünüşe göre Myst Nikolay'a âşık oluyordu. Ve Nikolay, kardeşinin bir parçası kadar düşünceli ve nazikse...

Herhangi bir eyleme geçmeden önce Murdoch'tan biraz daha bilgi alacağım...

Danii buna karar verdikten sonra yerdeki, yere mümkün olduğunca yakın yatmak isteyen tipik vampir yatağından kalktı ve adamın dolabına doğru gitti.

Yaygın inancın aksine utangaç değildi ama yine de üzerine bir şey giymek için adamın spor çantasını karıştırdı. Murdoch'la kardeşlerinin durumu gibi önemli bir konuyu konuşması gerekiyordu ve bunu yaparken çıplak olmak istemiyordu.

Onu bu durumda görmek her ne kadar adamın ilgisini çekmeyecek olsa da.

Siyah bir tişört çıkarıp ona bol gelmesine rağmen giydi, sonra da adamın odasını keşfe koyuldu. Eşyalarını karıştırırken vampirin cüzdanını buldu. Onun kim olduğunu biliyordu ama kredi kartlarının üç yüz yıl önceki Büyük Kuzey Savaşı'nda "yok olmuş" bir kumandanın adına olduğunu görmek yine de şaşırtıcıydı. Aynı

şekilde kılıç kemerinin uydu telefonunun yanında durması da şok etkisi yaratıyordu.

Danii o ve üç kardeşi hakkında İrfan'ın çoğu gibi bayağı şey biliyordu. Valkyrie'lerin savaşı yazmak üzere meydanda bir muhabirleri vardı ve kadın, Wroth'ların Estonya'yı Ruslara karşı savunurken yaptığı kahramanca –ve gaddarca– hamlelerinin hepsini raporlamıştı. Dört kardeş o kadar acımasız davranmışlardı ki, İrfan'daki yaratıklar bile ilgi göstermeye başlamıştı.

Danii, tüm Wroth'ların çok farklı kişiliklere sahip olduğunu hatırladı. Nikolay fedakâr bir generaldi, Sebastian sessiz sakın ve eğitilmiş bir savaşçıydı, Conrad gizemliydi.

Ya Murdoch? O da kadınların gözdesi ve deneyimli bir baştan çıkarıcıydı.

Ya da *bir zamanlar* öyleydi ama şu anda değildi; o artık henüz kanı kaynamamış bir vampirdi. Ne büyük bir kayıp. Dünyada yeteri kadar geniş omuzları ve iç gıcıklayıcı gri gözleri olan cazip erkek yoktu.

Bu adamın gelecekteki fantezilerinin yıldızı olacağını düşünerek iç geçirdi. Evet, Danii'nin zengin ve karmaşık bir fantezi dünyası vardı. Tüm kardeşleri en son âşıkları ya da gizli saklı ilişkilerle meşgulken o dinler ve seyrederdi. İzleyici Daniela, gözlemliyor ve hayal ediyordu.

İlelebet bir seyirci olacaktı.

Ama bu gece değil... En sonunda bir sırrı olmuştu. Düşünüyordu da... vampire ilgi beslemeye başlamış olabilirdi, hem de türünün onun türüyle acı bir geçmişi olmasına rağmen.

Savaşlar, aldatmacalar, gaddarlık dolu bir geçmiş.

Myst haricinde yalnızca bir Valkyrie bir vampirle birlikte olup ona bir çocuk vermiş, kısa bir süre sonra da acı çekerek ölmüştü.

Danii Murdoch'un bir vampir olduğunu kolayca unuttura-bildiğini söyleyerek kendini kandırabiliirdi. Oysa onunla geçirdiği her saniye bunun farkındaydı.

Onun ne olduğu Danii'nin umurunda değildi. İki bin yıldır İcere'ler infaz girişimleri veya hayatına kurnazca sızan hoş avcılar aracılığıyla onu yok etmeye çalışıyorlardı. Şimdiye dek birlikte olabileceği kadar güvendiği hiçbir İcere erkeğiyle karşılaşmamıştı.

İki bin yıldır yapayalnız olmak aklı başında bir Valkyrie'ye göre değildi.

Kırk bebek tamir edilmek istiyordu. Ve Murdoch'un, yolculuğunun bir parçası olduğunu bir şekilde biliyordu. Onun bir vampir olması gerçeği Danii'yi yolundan alıkoymayacaktı.

Onun ne olduğu, ne olabileceği olasılığıyla rekabet edemez...

Duştan boğuk bir inleme sesi duydu. *Ah, tanrılar aşkına, hâlâ acı çekiyor.* Cüzdanı atarak hızla ona doğru gitti.

Banyoya girer girmez bir an duraksadı. Buhar olmadığı için yarıya kadar duvarla çevrili fayans kaplı duşu görebiliyordu... Su adamın geniş göğsünden akıyor, kaya gibi sert bedeninin kıvrımlarından damlıyordu.

Dudakları aralandı ve pençeleri arzuyla kıvrıldı. Üvey kardeşi Regin kendi deyimiyle diri, sulu ve iri erkeklerden hoşlanırdı. Danii artık kendi tipini biliyordu; Adonis fiziğine sahip bir vampir. Ayrıca bunu öylesine söylemiyordu. Adonis'i gayet iyi tanıyordu.

Murdoch geriye doğru yaslanmış, tavana bakıyordu ve kendini yıkarken iri kollarından biri kasılıyordu. Kirli sakalı zayıf yüzünü gölgeliyordu.

Danii adamın karnından aşağı doğru inen tüyleri görse de sonlandığı yeri, yarıya kadar gelen duvar yüzünden göremiyordu.

Danii'nin kulakları titreşti. Bu bir uyarı mıydı? Ama neden? "Murdoch, canın yanıyor mu?"

Adamın kolu duruverdi. Gözleri buluşunca, Danii onun göz-bebeklerinin siyah olduğunu ve gizli duygularla yandığını gördü. Adamın gözleri kısıldı.

Neden vücudumu inceliyor? Tişörtü giymesinden mi hoşlanmamıştı? "Ödünç aldım. Umarım sakıncası yoktur."

Adam cevap vermedi.

"Peki o zaman," dedi Danii dalgın dalgın, adamın geniş göğsü dikkatini dağıtmıştı. İcere'lerle dövüşürken yaralanmıştı ve eskiden kalma birkaç yara izi vardı... ki bu, ölümlüyen de savaşçı olduğu için beklenmedik bir şey değildi. Ancak teni şaşırtıcı derecede bronzdu.

Tanrılar aşkına, Danii ellerini o heykelimsi kıvrımlarda gezdirmek istiyordu. Aç gözlerle adamı süzerek detayları inceledi... bunlar fantezilerini besleyecekti.

Bir saniye. Adamın göğsü... nefes aldığı için mi kabarmıştı? Hayır, bu olamazdı.

Kulakları tekrar titreşti ve suyun sesine rağmen adamın kalbinin güçlü ve hızlı bir şekilde çarptığını duydu. Anlayamıyordu. Daha önce vampirin kanı kaynamamıştı ama şimdi...

"Ne-neler oluyor?"

Vampir hırıltılı bir sesle, "Gel de gör," dedi.

Danii şaşkınlıkla düşün kenarına doğru gitti, vampir yaslanmak için ellerini duvara dayamıştı ve yontulmuş gibi görünen kasları şişkin ve gergindi...

Devasa erkekligiye dimdikti. Büyüklüğü karşısında Danii ağzı açık bakakalmıştı. Vampir *harikuladeydi*.

Ve güçlü koluyla kendini *yıkamıyordu*.

"Kanını *ben mi* kaydattım?" Eğer öyleyse, adamın sertleşmesinin nedeni kendisi demekti, sadece kendisi. O sertliğe cevaben Danii de ıslanmaya başladı.

Danii'nin yaralarının tüm acısı dinliyordu ve gitgide artan arzusuyla kıyaslanamazdı.

"Sen... benim *gelinimsin*."

Vampirin sesi bu duruma sinirlenmiş gibi çıkmıştı. Acaba ses tonunu duyduğu istek mi sertleştiriyordu? Tabii ki öyleydi. Hangi vampir kanunun kaynamasını istemezdi ki?

"Neler olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Vampir kaba bir tavırla başım onaylar gibi salladı ve suyun altında tekrar duvara yaslandı. "Biraz. Ağabeyimden öğrendim."

"Bunu ne zaman fark ettin?"

"Dövüş esnasında."

Zavallı vampir ne zamandır bu haldeydi? Boşalmanın eşiğinde gibi görünüyordu, erkekliği gözle görülür bir şekilde zonkluyordu. Testisleri doluydu ve acı veriyormuş gibi görünüyordu. Danii onları eliyle kavramak istedi.

"Tanrım, gözlerini üzerimde *hissedebiliyorum*." Sertliği zonkladı ve gerildi. Vampir erkekliği tazyikli suya değene kadar kalçasını itti ve ağzının açık kalmasına bakılırsa bu *olağanüstü* bir his olmalıydı.

Danii yutkundu. "Şimdi ne olması gerektiğini biliyor musun?"

Kelimeler adamın ağzından zorlukla çıkıyordu. "Deniyordum."

"Ne zamandır?"

İnledi. "*Saatlerdir...*"

Eğer onun türüyle ilgili duydukları doğruysa, neden vampir onun üzerinde değildi ve hissettiği baskıdan kurtulmuyordu?

Adam acı çekiyordu... Danii acı çekmek zorunda kalmasın diye. Kalbi sıkıştı.

Fakat adam şimdiye kadar boşalmayı başaramadıysa Danii'ye dokunmak zorunda kalacaktı. Danii acıdan şimdiden korkmaya başlanıyordu.

Hayır, bunu aşmanın bir yolu olmalıydı. Belki saçına dokunabilirdi...

Eğer öyleyse, oyun başlasın. Bir yolunu bulacaklardı. Sonra, en son bir adamın yanında çınlıplak olduğu anılarından biriyle yer değiştirecek bir anısı olacaktı. Silkindi ve o düşünceyi acımasızca aklından uzaklaştırdı.

Heyecanı korkusunu bastırmaya başlamıştı. Kanlı canlı bir erkek onu istiyordu. Tabiatını biliyordu ve yine de onun yanında olmak istiyordu.

Danii kız kardeşlerinin yanındayken sanki dokunulmamayı hiç umursamıyormuş gibi davranıyordu. Kardeşleri ne zaman yatak arkadaşları hakkında dedikodu yapsa, o soğuk bir kayıtsızlık pelerinine sarınıp buz kraliçesi tavrını takınıyordu.

İşin aslı Danii temas için yanıp tutuşuyordu. En azından, arkadaşlık özlemi çekiyordu.

Bu ilah gibi erkekse kader sayesinde ona bağlanmıştı.

Geceden sağ çıktım ve muhteşem, güçlü kuvvetli bir ölümsüz beni istiyor.

Mutsuz Daniela mutluluğu bulmuştu.

Murdoch'un vücudu, kadının kaçmaya kalkışması durumunda ardı sıra koşmak için gerildi.

Valkyrie'ler onun türünden nefret ediyordu. Önündeki kadın, gelişmelerden memnun olmayacaktı.

Ona söyleyecek bir şey bulmak için beynini zorladı. Normalde sadece elini tutar ve onu düşün altına çekerek dizlerinin bağları

çözölüp kendinden geçinceye kadar öperdi. Geçmişte kadınlarla ilişkilerinde durumu kontrolü altına alırdı. *Ben önderlik ederim, onlar da takip eder.*

Onu yatağa kadar nasıl götürecekti? “Daniela... benim... kanımı kaynattın.” Sesi kendi kulağına bile suçlar gibi gelmişti.

“Bu konuda çok heyecanlanmış görünmüyorsun.”

“Çünkü heyecanlanmadım.” *Lanet olsun, nerede benim sükûnetim?* Şimdiye kadar kadınlara hiç yanlış bir şey söylememişti ve her zaman tam olarak ne duymak istediklerini sezmeyi başarabilmişti.

Bu kadının ne duymak istediğine dair hiçbir fikrim yok.

Kadının ifadesi anlaşılmazdı. Bir an utangaç ve kırılgan gibi görünüyordu, bir an sonra *yırtıcı* görünüyordu. Onu okuyamıyordu ve güçlkle düşünebiliyordu.

Kaçacak mıydı? Eğer kaçarsa, Murdoch ne yapacaktı?

Sesini yumuşatmaya çalıştı. “Seni bu işe katmak istemezdim ama konu hakkında herhangi bir kontrolüm yok.” Öfkesi hâlâ sözlerinde cınlıyordu.

Danii gözlerini kırıştırarak ona baktı. “İnsanken bu sözleri söylediğinde herhangi bir kadınla yatmayı başarabiliyor muydun?”

“Evet. Hayır.” Kaşlarını çatı.

“Şu an çok üstüne gitmeyeceğim çünkü beyninin karman çorman olduğunu farz ediyorum ve büyük ihtimalle şimdiye dek ne yapacağını bilmediğin ilk kadını. Şöhretini biliyorum, Murdoch.”

“Nasıl? Ben öyle değil...”

“Bunları bana yutturma şansının hiç olmadığını sonra konuşalım.” Valkyrie’nin sesi ne zaman ihtiraslı çıkmaya başlamıştı? “Bu nedenle,” sertliğini işaret etti, “bununla baş edip edemeyeceğini görmek ister misin?”

Kış Öpücüğü

Murdoch'un ağız açık kaldı. "Ben boşalana kadar burada mı kalacaksın?" *Evet, de... Evet, de...*

Kadının bakışları şehvetle vücudunda geziyordu, utangaç Valkyrie'den eser kalmamıştı.

"Hayatta kaçırmam."

Danü ona bir havlu atıp yatak odasına doğru gidince, efsanevi Murdoch Wroth sersem gibi tökezleye tökezleye onu takip etti.

8. Bölüm

Kendine güveni olan her Valkyrie, vampiri nasıl öldüreceğini planlardı.

Can sıkıcı asalağı öldürmediğiniz sürece, bir gelin olmak utanç verici kabul edilirdi.

Ama Danii? Kanını yeni kaynattığı vampir peşinden yatağa doğru gelirken, abartıyla kalçasını sallıyordu.

Ateşle oynamak. Danii için bu tabirin yepyeni bir anlamı olmuştu.

Murdoch tam arkasından hırıltılı bir sesle, “Benden kaçacağımı sanıyordum,” dedi. Kulağının hemen yanından gelen ses, Danii’yi keyifle ürpertiyordu. O kadar yakındı ki sertliği az kalsın Danii’ye degecekti ama havluyu beline sarmıştı.

“Kaçmadım.” Yatağın üzerinde diz çöktü ve işaretparmağını davet edercesine kıvırdı.

Vampir hiç zaman kaybetmeden önünde diz çöktü, bakışları üzerindeydi.

Danii utangaç değildi ve öyle olan çok ölümsüz tanımıyordu. Ve ne kadar uzun zamandır böyle bir geceyi beklediği *-hayal et-*

tiği- düşünülürse... deneyimsizliği yüzünden bu anı yaşamaktan mahrum olursa kahrolurdu.

Diğer taraftan *Murdoch* şu anda nasıl devam edeceğini bilmiyordu. "Seni baştan çıkarmak istiyorum... ama seni öpemem... seni okşayamam."

Danii canlı bir efsaneyi dize getirmişti. *Murdoch*'un aksine o bundan hoşnuttu. "Beni baştan çıkarmana gerek yok. Adımı listene çoktan yazdım."

Murdoch bu sözlere kaşlarını çatı. "Ama sana sahip olmanın bir yolu olmalı," dedi.

Danii başını üzgün bir şekilde iki yana salladı. Cadılara danışmıştı ve ona, içlerinden birinin güçlerine kavuşunca ona yardım edebileceğini, bununsa yüzyıllar sürebileceğini söylemişlerdi. *Valkyrie* kâhini *Nîx*'e bu soğukluk lanetinden kurtulmanın bir yolunu öngörmesi için yalvarmıştı. *Nîx*, ona kendini olduğu gibi kabul etmesini ve her şeyin yoluna gireceğini söylemişti.

Bu sekiz yüzyıl önce olmuştu.

Adamın ifadesinde şüphe belirtisi vardı. "Eğer bir yolu varsa, bana söyler miydin?"

Danii başını iki yana salladı. "Söylemek zorunda kalmazdım. Çoktan içimde olurdun."

Adamın dudakları aralandı ve beyaz köpekdişleri gözler önüne serildi. "Yine bir *Valkyrie* bir vampirle dalga geçiyor."

"Hayır, dalga geçmiyorum. Ben sadece *hayal* ediyorum."

Bu sözler karşında adamın penisi zonklayarak havlunun altında gerildi.

"İlgi bekliyormuş gibi görünüyor." Her gün, hatta on yılda bir bile penislere bakmıyordu.

"Havluyu çek, lütfen. Onu görmek istiyorum." Yakından ve keyfini çıkara çıkara.

Adam kaşlarını kaldırsa da havluya uzandı. Tamamen çıplak kalınca, Danii'nin bakışları erkekliğinin dibine kadar inen gür siyah tüyler boyunca aşağı kaydı. Kalın sertliği yukarı kalkıktı, baş kısmı şişkin ve gergindi. Kusursuzluğun resmi gibiydi. "Benim önümde onu okşar mısın, vampir?"

Danii'nin sözleri adamın genzinden bir inilti çıkmasına ve alnından bir damla ter dökülmesine neden oldu.

Vampir erkekliğini avcuna alıp parmaklarını ağır ağır üzerine kapatırken, dikkatle onu seyreden Danii soluğunu tuttu.

Vampir nihayet kendisini okşadı. Gördüğü manzara Danii'nin yumuşamasına ve cinselliğinin daha da ıslanmasına neden oldu. Göğüs uçları tişörtünün altında sertleşti. Ve vampir bunu fark etti.

"Bana göğüslerini göster."

Danii ödünç aldığı tişörtü çıkarınca, adam soluğunu sertçe içine çekti. "Çok güzel."

Göğüslerinden birine dokunmak için diğer elini uzattı ama yapamadan Danii geri çekildi. Murdoch bir küfür savurarak elini sıkıp geri çekti. "Unutması o kadar kolay ki."

"Unutamazsın, vampir. Eğer dokunmamız gerekirse, bu çok kısa bir süreliğine olmalı. Aksi takdirde..."

Adam bakışlarını Danii'nin göğsünden yüzüne doğru kaydırdı. "Sana zarar vermek istemem."

Şimdiye kadar hissettiği en güçlü arzunun yanı sıra Danii'nin içinde yepyeni bir hassasiyet oluştu. "Buna inanıyorum."

"Onlara benim için dokun."

Bu bir rica değildi. Ona karşı gelemeyecek kadar güçsüz hisseden Danii ellerini göğüslerine doğru kaldırdı. Onları okşayıp

birbirlerine doğru bastırduğında, vampirin gözlerini daha fazla heyecan bürüdü, hatta çılgın gibi bakıyorlardı.

“İşte böyle, Daniela.”

Danii göğüslerinin küçük olduğunu bilmesine rağmen, şu anda ağır ve dolgun bir his veriyorlardı. Vampir göğüs uçlarına bakıp dilini köpekdişlerinin üzerinde gezdirince Danii hafifçe inledi.

“Uçlarıyla oynadığını göreyim.”

Danii’nin kendine dokunmak konusunda *bir sürü* deneyimi olmuştu. Göğüs uçları büzülüp gerginleşinceye kadar başparmaklarını üzerlerinde gezdirdi.

“Daniela!” Eli daha hızlı hareket ediyordu. “Bacaklarını aç.” Danii bacaklarını açınca, Murdoch, “Kendine dokun,” diye emretti.

Danii hiç tereddüt etmeden elini karnının altına doğru indirdi ve parmağını içine doğru kaydırды.

Adamın solukları hızlanmıştı. “Islak mısın?”

“Hem de çok,” diye mınıldandı.

Bir inleme daha. “Seni tatmayı, yalamayı dilerdim.” Sesi daha da hırıltılı çıkıyordu. “Seni nereden öpmemi isterdin, göster.”

Kendini kaptıran Danii dizlerini daha da açtı, sonra parmağını klitorisinin üzerinde gezdirdi. “Buradan.”

“Daha yavaş. Daha yavaş okşa.”

Danii yavaşça okşadı ve soluk soluğa, “Böyle mi?” dedi.

“Ah, Tanrım, evet!” Sımsiyah olan gözlerini dikmiş bakarken eli daha hızlı gidip geliyordu.

“Sana ne yapmamı isterdin?” Usta bir baştan çıkarıcı kendisine ne yapılmasını isterdi?

Adam boшта kalan elinin işaretparmağıyla erkekliğinin başını okşadı. “Dilini buranın üzerinde gezdirmeni.” Şişkin başındaki ısı-

laklığı başparmağıyla yaydı. "Dudaklarının arasına alıp emmeden önce beni tatmanı."

Adamın, tadına bakmasını istemesi fikri Danii'nin ağzının sulanmasına neden oldu. Adamı yalamak, sonra geniş başını ağzına alıp emmek için yanıp tutuşuyordu...

Dili dudağına değince, vampir inledi. "Ne düşündüğünü adeta bilmek istemiyorum."

Kendini okşarken arzudan aklını yitirmiş gibi görünüyordu. Bakışları Danii'nin meşgul parmaklarına kilitlenmiş bir halde diğer eliyle ağır testislerini okşadı. Geniş göğsü sarf ettiği çabayla inip kalkınca, teri şişkin kaslarının girinti çıkıntılarının üzerinden aktı... Bu, Danii'nin şimdiye dek tanık olduğu en erotik sahneydi. Adam bir kolu gücünü kaybedince, el değiştirdi.

Belirgin bir hayal kırıklığıyla uzandı. "Sadece saçına dokunmak istiyorum."

Danii dokunması için kıpırdamadan durdu ve vampir uzun bir saç buklesini eline sardı. Saçını yüzüne doğru götürüp derin bir nefes çekti. "Kokun beni çılgına çeviriyor." Acı çekiyormuş gibi sert sesler çıkarsa da hâlâ boşalamıyordu.

Daniela onun eziyet çektiğini görmek istemiyordu. Adam ızdırap içindeydi ve o kadar hızlı hareket ediyordu ki Danii elini güçlülükle görebiliyordu. "Kendine zarar vereceksin."

Danii, ne kadar iyileşirse o kadar soğuk olacağının farkındaydı. Şu anda vampirin teması normalde olduğu kadar dayanılmaz bir acı vermezdi. "Bana dokunmak zorundasın, vampir."

Vampir başını iki yana salladı. "Uzan ve bacaklarını aç. Çok yakınum. Eğer benim için boşalırsan..."

Valkyrie başını onaylarcasına salladıktan sonra sırtüstü uzandı ve ıslıl ıslıl parlayan kadınlığını araladı.

Kış Öpücüğü

Murdoch içine girmek için *her şeyini* verirdi. Her şeyini.

Kadın kalçasını sallayınca, Murdoch onun ne kadar hazır olduğunu görebildi. Kadının heyecanı onu öncekinden de fazla tahrik etti.

Saatlerdir sırurdaydı. *Şimdi, bunu görmek?..* "İçinde olmayı o kadar çok istiyorum ki, Valkyrie."

Kadının gözkapakları ağırlaşmıştı ve hızlı hızlı solurken gergin göğüsleri sallanıyordu.

"Kendimi derinlerine gömmeyi," dedi hırıltıyla. "Seni tohumlarımla doldurmayı... Bana yalvarıncaya kadar durmazdım." Testislerini kavrayıp sıkınca, kadın daha hızlı mastürbasyon yaptı.

"İçine. Parmağını içine sok." Valkyrie söylediğini yaptığı zaman Murdoch eğilip kulağına, "*Kendini parmağınla becer,*" dedi hırıltıyla. Seyretmek için geri çekildi. "İyi hissettiriyor mu?"

"Ah, evet!"

"O halde diğer parmağını da sok."

İnlediğinde kadının sesi çok seksiydi. "Ben... *gelmek* üzereyim." Şimşekler değirmeni dövüyordu.

"Daha hızlı okşa. Ben söyleyinceye kadar durma."

Valkyrie boşalmaya başladığında sırtını geriye doğru kavis yaparak haykırdı. Bacakları müthiş bir teslimiyetle iki yana ayrıldı.

Murdoch gözleri kadının cinselliğine perçinlemiş bir halde dişlerini gıcırdattı, arzusu ona işkence ediyordu. Kadının orgazmı sürerken, o da çaresizce elinde gidip geliyordu.

Vampir hâlâ ona durmasını söylememişti, söylemeyecekti. Izdırıp içindeydi; dolayısıyla o da öyle olacaktı.

"Murdoch, daha fazla dayanamayacağım!" En sonunda, yan tarafına doğru kıvrıldı, elleri bacaklarının arasında hâlâ titriyordu.

Sarsıntıları nihayet durulduğu zaman Danii adama baktı. Kendisi zevkin doruklarındayken adamın acı içinde inlediğini duymuştu. Şu anda ise daha perişan haldeydi.

"Vampir, hadi dokun bana!"

"Sana zarar vermek istemiyorum."

"Göğüslerimi öp." Dizlerinin üzerinde doğruldu ve göğüslerini ona sunarcasına kavradı. "Dudaklarını göğüs uçlarıma dokundur."

Murdoch, "Valkyrie," diye yenilgi içinde haykırdı. Eğildi, ağzını kadının tenine bastırmak üzereydi.

Danii gelecek acıya karşı kendini hazırladı...

Murdoch kesik bir iniltiyle geri çekildi ve başını şiddetle iki yana salladı.

Hayır. Artık yeter. Danii'nin eli birden kalktı ve adamın penisini kavradı. Çığlık attı, Murdoch ise soğuşun şokuyla sıçradı.

Temas bir meşale kadar yakıcıydı, hatta vampir bile dişlerini gıcırdatarak, "Soğuk... çok soğuk!" dedi.

Gözyaşları sel gibi akıyordu. "Sakin durma, Murdoch!" Elini adamın üzerinde tutmak bütün iradesini kullanmasını gerektiriyordu, sanki bir alev topunu tutar gibiydi.

Yanıyor, yanıyor, derisi kavruluyordu. *Acı, sersemletiyor...*

"Geliyorum!" Boşalmaya başladığında ses tonu dehşet vericiydi. "Ah, Tanrım, nihayet! Daniela..."

Danii gözyaşlarının arasından adamın ellerine doğru bükülmesini ve bütün kaslarının ızdırapla gerilmesini seyretti. Adamın ifadesi acı doluydu, köpekdişleriyse keskin ve parlaktı.

Tohumları fışkırınca, adam tavana doğru haykırdı. İri vücudu sarsılırken yatağın üzerine geldi ve tohumlarını Danii'nin hissede-bileceği kadar sert boşalttı.

9. Bölüm

İkisi de güçlkle soluyarak sırtüstü uzandılar.

Murdoch bugüne dek tattığı en büyük zevkten –ve hayal edebileceği en güçlü boşalmadan– sonra kendine gelmekte zorlanıyordu.

Boşalması aklı baştan alacak cinstendi ama belki de *bütün* ölümsüzlerin yaptıkları seks daha iyiydi. Daha güçlü duygulara sahip olunca seks de daha zevkli olmaz mıydı?

Bir ihtiyacı giderilince, diğeri haykırmaya başladı. Bir gece önce kan kaybetmişti ve onu telafi etmenin kıyısından bile geçmemişti. Kadının etrafa sinmiş kokusunu hâlâ alabiliyordu. *Aldırış etme*. Ona döndü. Kadın yanık elini tutuyordu ve gözleri hâlâ yaşlıydı.

Tenleri birbirine değdiğinde kadının ki buz gibiydi ve Murdoch’a rahatsızlık vermişti. Murdoch’un teniyse kadının ağlamasına neden olmuştu. Ama daha önce, Murdoch zehirli okları çekip çıkarırken hiç gözyaşı dökmemişti.

Dişlerinin arasından, “Bırak göreyim,” dedi.

Danii tedirgin bir şekilde, kabarmış avcunu gösterince Murdoch irkildi ve suçluluk duydu. Ona buz getirmek için kalktı ama dengesini öyle zor sağlıyordu ki mutfığa ışınlanıp ışınlanamaya-

çağından bile şüpheliydi. Bir gayret buzdolabına kadar gitmeyi başardığında oradaki kan kutularını gördü.

Çok susadım... Bütün kanı içmek için çılgın bir hisse kapıldı. Ona hemen buz götür. Senin yüzünden yandı.

Buz. Şimdiye kadar bu konuda pek fazla düşünmemiştir. Oysa buz, gelininin kurtuluşu olmuştu. Dün gece onu soğutmasaydı, ne olurdu? Onun gibi bir ölümsüz gerçekten ölür müydü?

Buz küpleriyle dolu bir kâğıt havluyla geri döndü ve temas etmemeye –ya da boynuna bakmamaya– özen göstererek ona verdi. Kadın birkaç tane buzu avcuna alarak rahatlamış gibi iç geçirdi. Birkaç saniye sonra kirpiklerinin altından Murdoch'u süzdü. "Peki, şimdi bize ne olacak?" Utangaç Valkyrie geri mi dönmüştü?

"Sen söyle."

"Bu benim tecrübe dağarcığımın dışında." Acısı dinince ifadesinde heyecan belirtileri oluştu. *İyimser* görünüyordu. Bir şeyin başlangıcında olduklarını düşündüğünden hiç şüphe yoktu. Geçmişte kadınlar hep böyle düşünmüştü. Asla uslanmayacağı konusunda onları uyarması bir işe yaramamıştı.

Daniela'yla –asla yatamayacağı bir kadınla– bir ilişkiye başlamak mı? *Kendimi büyük bir mutsuzluğa teslimemiş olurum.*

Tüm bunları düşünmek için zamana ihtiyacı vardı. Kalktı ve kot pantolonunu giydi, kumaş tahriş olmuş penisine sürtününce yüzünü buruşturdu.

Kadın ondaki gerilimi fark etmiş olmalıydı çünkü buzu atarak kendini savunmaya alırcasına çarşafa sarındı. Birkaç saniye sonra, "Çok kan kaybettin," dedi.

"Düzelirim. Daha kötüsünü gördüm."

"Tahmin ederim, öldüğüne göre."

Murdoch ona döndü. “Ve sen benim nasıl bu hale geldiğimi biliyor musun?” Kadın başını onaylar gibi sallayınca Murdoch, “Anlat o zaman,” dedi.

“Kral Kristoff sizi savaş meydanında ölürken bulmuş. Size ona sadık olmanız karşılığında ebedi bir hayat –ya da ölüm– seçeneği sunmuş. Bu Kristoff’un her zaman yaptığı bir şey.”

Sadakat ya da ölüm. Murdoch o geceyi dün gibi hatırlıyordu. Kristoff önce kendi kan gölünün içinde yatan Nikolay’ı bulmuştu. Ancak Nikolay ölümden korkmadığı için Kral’ın önerisini kabul etmeden önce Kristoff’la konuşmuştu.

Çilekeş ordusunda bir komutan olmayı istemiş ve Kristoff’un dışındakilerden emir almayı reddetmişti. Ayrıca Murdoch’un ve ölümcül yaraları olan tüm güvendiği yoldaşlarının da dönüştürülmesini istemişti.

Nikolay aynı zamanda dört kız, iki erkek kardeşine ve babalarına göz kulak olmak için bir insan ömrü kadar süre istemişti.

Hepsi birkaç hafta içinde ölmüştü.

Murdoch ellerini saçlarına daldırdı. “Kim olduğumu nereden bildiğini de söyle.”

“Valkyrie’ler Çilekeşlerin şehirde olacağını biliyordu. Bana, ağabeyinin Myst’i kaçırdığını söylediğinde ikisini birleştirdim. Myst’in peşine düşmesi en muhtemel Çilekeş o.”

Murdoch sadece birkaç saatliğine, Nikolay’ın yıllarca dayandığı cehennemi yaşadığı için, Myst’e bir kez daha öfke duydu. Myst, Daniela’nın kız kardeşiydi. “Nikolay, Myst’i aramamalı mıydı yani?”

Daniela neşeyle başını onaylarcasına sallayınca, Murdoch kaşlarını çattı. “Ayrıca Nikolay’ın onu serbest bırakmasını istemen gerekmiyor mu?”

Daniela ona gülümsedi. "Eğer Nikolay senin yarın kadar hassassa, onun serbest kalması için uğraşmam Myst'in işine gelmez. Eminim şimdiye kadar bir *uzlaşmaya* varmışlardır."

Valkyrie onu şaşırtıyordu. Bir kez daha. *İdrak etmesi çok zor.* Yeni bir gelin. Hiç bilmediği bir açlık...

Murdoch bir kez daha kadının boynuna baktı. Solgun ve pürüzsüz teni, Murdoch'un köpekdişlerini çağırır gibiydi.

"Ayrıca, bu konuyu düşündükçe," diye devam etti kadın, "ağabeyini Myst'ten kurtarman gerektiğini fark ediyorum. Myst ağabeyini altüst edecektir."

Murdoch silkindi. "*Çoktan* yaptı. Beş yıldır ona işkence ediyordu." Öfkesi büyüyor, susuzluğu ve heyecanıyla eşdeğer hale geliyordu. "Birkaç saati boşalma ihtiyacıyla geçirdim... Beş yılın nasıl geçtiğini bir düşün!"

Kadının hoşnut ifadesi yok oldu. "Bundan daha azını hak etmedi."

Murdoch dosdoğru kadının önüne ışınlanarak aşağı baktı. Tehditkâr bir tonlamayla, "Öyle mi? Birden sertleşip sonra da gelini tarafından öylece bırakılmayı mı hak etti?" dedi.

Danii gözlerini devirdi, büyük ihtimalle bunu ona yapan ilk kadındı. "Ya bütün gerçekleri bilmiyorsun ya da onları göz ardı ediyorsun. Myst'in onu terk ettiği gece, Nikolay ondan bilgi almak için Oblak Dağı'nın zindanında ona *işkence* yapmak üzereydi. Kız kardeşlerimiz onu bu kaderden kurtardı ve Nikolay'ı öldürmek istediler ama Myst onu sağ bıraktı. Ağabeyin hayatını Myst'e borçlu."

"Sözlerine dikkat et, *plika*."

"Yumurcak mı? Bana yumurcak mı dedin?"

Kadının Estonca bildiğini tahmin etmişti.

Danii'nin öfkesi gözle görülür bir şekilde artıyordu. "Peki, plika sözlerine dikkat etmezse ne olacak? Bana, sadece senin ve tek olan gelinine zarar mı vereceksin?"

"Bunun beni bağlayacağını mı sanıyorsun? Sana bağlanacağımı mı?" Dudak bükerek konuşmasına rağmen, ona duyduğu dayanılmaz çekim gücüne karşı direnmek zorunda kalıyordu. *Buna içerliyorum.* "Sen beni hor görürken, bir köpek gibi peşinden geleceğimi mi sanıyorsun?" Gözleri kadının boynunda gezinmeye devam ediyordu. Acaba Danii farkına varır mıydı?

"Seni hor görmek benim gündemimde olan bir şey bile değildi ama sen bunu gündeme getirdiğine göre, hele bir de sonuçları düşünülürse, çok anlamlı oldu," dedi Danii. Ama sonra kaşlarını çatı. "Bir saniye. Ne yaptığını anlıyorum. Beni korkutup kaçırmayı deniyorsun."

Ayağa kalktı ve çarşafı bir havlu gibi vücuduna sardı. "Bak, ben de bu olan bitenden senin kadar endişelenmiştim. Ama işin gerçeği ben... senden *hoşlanıyordum*, beş dakika öncesine kadar ve seni tekrar görmek istiyordum... en iyi ihtimalle alay edilme ve en kötü ihtimalle de aforoz edilme tehlikesine rağmen." Murdoch'a bir adım yaklaştı, ifadesinden savunmasızlık okunuyordu. "Tüm bunların sana ağır geldiğinden eminim. Bir dakika önce işine bakarken bir dakika sonra bir gelin kanunu kaynatıyor..."

"Benim *seçmediğim* bir gelin." Öfkesini ondan alıyordu ve duramayacakmış gibi görünüyordu. "İnsanken ülkemdeki en muhteşem kadınla evlenebilecek olmama rağmen, tekeşliliği beceremedim. Dokunamadığım bir kadınla yapabileceğimi nereden çıkarıyorsun?" Özellikle de artık diğerlerine dokunabilecekken.

Danii'nin gözleri kısıldı ve dışarıda şimşek çaktı. "Tekeşlilik mi? Ben evlilik peşinde değilim!" Daha önceki kırlıganlığa dair tüm izler kaybolmuş ve yerini kibre terk etmişti. "Ayrıca becerdiğin on

sekizinci yüzyıl ölümlülerinden daha iyi olduğumu düşünmüyorsan aptalın tekisin demektir, Kazanova.” Adamın ifadesi karşında ekledi: “Ah, evet, hakkında her şeyi biliyorum.”

Murdoch durgunlaştı. “Sen neden bahsediyorsun?”

“O zamanlar hayattaydım. Ve İrfan’ın hepsi Estonyalı acımasız savaşçı kardeşleri duymuştu. Komutanı, bilgini, gizemliyi ve... sürtüğü.”

Hayatının incelenmiş olması düşüncesine karşı Murdoch’un çenesi kasıldı, özellikle de hiç anlamadığı yaratıklar tarafından. Çilekeşler –hayatları sır gibi saklanan– İrfan yaratıkları hakkında çok az bilgi edinebilirlerdi, öte yandan onlar Murdoch’un maceralarını bilfiil takip mi etmişlerdi?

“Sürtük mü?” Böyle mi hatırlanıyordu? “Tam olarak böyle bir durumla karşılaşmak istemediğim için hoşlandığım kadınları arkamda bıraktım.” Şu anda bile onu öpüp yatağa taşıyarak bu tartışmayı bitirmek istiyordu ki bu da kafasını daha fazla karıştırıyordu. “Biraz önce paylaştığımız saatlerin yaşayıp yaşayacağımız en iyi zaman olduğunu ve her şeyin oradan sonra kötüleşeceğini anlamak için dâhi olmak gerekmiyor.”

“Bir vampiri yatağına almayı kabul edecek tek Valkyrie tarafından kanının kaynadığını anlama sağduyusuna sahip değilsin.”

“Yatakta tam olarak ne yapmak için? Donmak için mi?”

Danii ansızın yanık elini ona tokat atmak için kaldırdı.

“Vur hadi, buz kraliçesi. Ve elin yansın.”

Kadın elini indirirken tekrar şimşek çaktı. “Buna değmezsin, asalak,” dedi, ama adamın onu dinlediği söylenemezdi. Köprücük kemiğinin altındaki son kalan yarasından ince bir çizgi halinde kan sızmaya başlamıştı.

Kadının süt gibi tenine karşı kıpkırmızı kanın rengi Murdoch'u davet ediyor ve o çizgiyi diliyle takip edip onu yere yatırarak g   slerini emmeyi hayal etmesine neden oluyordu.

Koku etrafını çoktan sarmıştı. Ve  imdi bir de kanı görmesi?

Bakma.

Nikolay onca yıl önce nasıl olup da Myst'i ısırıktan kendini alıkoymu tu?

Daniela'nın üzerine atlamamak için çabalarken Murdoch ellerini yumruk yaptı. Hayal edebileceği en acı verici baskı altındayken ona dokunmaya karşı koyabilmi ti.

Ama bu davete dayanamayaca ım...

10. Bölüm

B*u nasıl olabilir? Çok iyiydiler. Fantezi gerçek olmuştu... bir şekilde.*

Oysa vampirin gözleri yine siyaha bürünmüştü. O halde o da Danii kadar öfkeli miydi?

Danii ona arkasını dönerek çarşafı atıp aldığı tişörtü giydi. Bakışlarıyla karşılaştığında adam öncesinden daha sınırlı görünüyordu.

"Görünüşe göre gitmem gerekiyor," derken bir yandan da şöyle düşünüyordu: *Gelinin olduğumu ve kalacağımı söyle bana. Kibirli, baskın ve ilkel bir vampir ol!*

Murdoch'un gitmesine asla izin vermemesini ve kendisinin bunu kabul etmek zorunda olduğunu ya da baskıcı adamların her zaman söyledikleri otoriter saçmalıklardan birini söylemesini istiyordu. *Bana hiç söylenmemiş sözleri.*

Bu adam ona bakmıyordu bile. "Gitmen gerekiyor. Hemen."

Beni bir kenara atıyor. Danii egosunun daha ne kadarına dayanabileceğini bilmiyordu. Valkyrie'lerin –ve İrfan'dakilerin– çoğu asalaklardan nefret ederdi ancak Danii ona daha fazlasını sunmaya hazır olmuştu. Onun için neleri tehlikeye attığım konusunda hiçbir

fikri yok. “Benim biraz kafam karıştı. Çoğu vampir gelininden ayrı kalmayı reddederken sen beni başından savmaya çalışıyorsun.”

Çünkü adamın artık ona ihtiyacı yoktu. Danii gelinlik görevini yerine getirip ilk boşalması için ona yardım etmişti ve o artık diğer kadınlarla birlikte olabilirdi. Gözden çıkarılabildi.

Ama günün birinde ne kaybettiğinin –asla sahiplenemeyeceği ve tensel sorunları olan frijit, kalbi kırılmış birini– farkına varacak ve üzülecekti.

Alt dudağı titreyince kendine küfretti. *Sakin onun önünde ağlama!*

“Gideceğini sanıyordum.”

Hiddet duygusu ağlama hissini köreltti. Acaba *nasıl* gidecekti? Arabası burada değildi, hatta nerede olduklarını bile bilmiyordu. “Hayır.”

“Ne?”

“Benden kurtulmayı neden bu kadar çok istediğini söyleyinceye kadar gitmeyeceğim.”

Adamın bakışları boynuna mihlanmıştı, konuştuğunda sesi hırıltı şeklinde çıkıyordu. “Seni yere atmak ve kanını çılgınca emmek üzereyim.”

“A-ama senin türün ısırılmaz ki.” Dudakları aralandı ve gerçekten korkarak geri çekildi. “Daha güçlenmedim, Murdoch. Eğer bunu yaparsan, beni öldürebilirsin.”

Adamın gözleri büyüdü, sonra da kısıldı. Ama yine de ona doğru yürümeye başlamıştı. Danii duvara doğru geriledi.

Onu durdurmak için yeteri kadar soğuk toparlayabilir miyim? Yüzünü buruşturarak, daha önce yaptığı gibi onu kapana kısırmak için avcunun içinde buz oluşturmaya başladı.

Tam önüne geldiği sırada vampir başım iki yana salladı, tüm dengesini kaybetmişti. Daniî'nin yüzüne son bir kez bakarak azar-larcasına, "Ben senin için geri dönmekten önce burayı terk et," dedi.

Sonra ortadan kayboldu.

Murdoch, kadını terk edeli ne kadar süre geçtiğini bilmiyordu. Saatler geçmiş gibiydi. Ama çılgınlığı yeni geçiyordu. Daniela'yı terk ettikten sonra Kristoff'un kalesi olan Oblak Dağı'ndaki oda-sına ışınlanmış, ardından bir hayvan gibi kan stokuna saldırmıştı.

Şu an her yer kıpkırmızıydı. Kirlenen zemini ve tezgâhı süzdü. *Aman Tanrım, ona ne yapacaktım?*

Kadının o enfes göğüslerine dokunmadan durabilmesine hâlâ şaşırıyordu ama kendini kadının boynundan mı mahrum edemeyecekti yani?

Nefesi düzene girer girmez duşa girerek yıkandı, sonra giyindi. Aklını biraz toplayınca Blachmount'a gitmeye karar verdi.

Zamanın yıprattığı malikâneye geri dönmek huzursuz edi-ciydi –Murdoch'un ailesinin hemen hemen her bireyi o duvarların arasında ölmüştü– ama Nikolay'la konuşması gerekiyordu.

Blachmount'un alt katındaki büyük odaya ışınlanarak kavga sesi duymak için kulak verdi. Ya da tam tersi bir ses. Malikâne sessizdi. Kaşlarını çatarak yatak odasına ışındı ve orada gör-dükleri karşısında şaşkına döndü. Nikolay ve Myst yatakta huzur içinde uyuyorlardı. Nikolay'ın kolları sahiplenircesine Valkyrie'ye sarılmıştı ve o da Nikolay'ın göğsünü tutuyordu.

Nikolay'ın yüzünü mutluluk kaplamıştı ve son birkaç yılki gergin görüntüsü belirgin bir şekilde değişmişti. Hâlâ solgun ve hâlâ sıksıkaydı ama yüzü...

Tıpkı Daniela'nın tahmin ettiği gibi, Nikolay ve Myst bir tür uzlaşmaya varmışlardı.

Nikolay'ın gelinini tutabilmeyi cepte görüp görmediğini merak ediyorum. Murdoch ilk defa Nikolay'ı kışkırttığını irkilerek fark etti. Bu da onu utandırdı.

Bu huzuru ağabeyinden çok hak eden hiç kimse olmadığını biliyordu.

Onları bu şekilde görmek Myst'e karşı duyduğu düşmanlığın büyük kısmını yok etmişti. Geçmişte ne olduğunun hiçbir önemi yoktu, Myst şu anda Nikolay'ı memnun ediyordu.

Murdoch başını iki yana salladı, artık ağabeyinin Myst'i buraya getirmesine şaşırıyordu. Nikolay ailelerini özlediği zaman hep Blachmount'a gelirdi.

Bu kadınla yeni bir aile kurmayı planlıyordu.

Murdoch sadece ona ait bir kadına sahip olmanın nasıl hissettireceğini hayal etmeyi denedi... ve başaramadı. Bu ona göre değildi. Kendi gelinini başından savmıştı. Murdoch Myst'e duyduğu öfkeyi –ve kan kaynamasının getirdiği hayal kırıklığını– Daniela'dan çıkardığını yeni yeni anlıyordu. Hiddetini hak etmek için hiçbir şey yapmamış olduğu gibi aslında tam tersini yapmış birinden.

Ancak onu başından *nasıl* attığının bir önemi yoktu. Sadece yapmış olması önemliydi. Bu en iyi yoldu. Yoksa ona zarar verecekti; neredeyse onu ısırmıştı.

Beş yıllık işkencesinden sonra bile Nikolay kana susamışlığına yenilmemiş ve Myst'i ısırmamıştı. Kadının boynunda iz yoktu.

Nikolay o anda kollarını çatarak gelinine sardığı kollarını sıktı. Uyumasına rağmen bir başkasının varlığını hissediyordu.

Bu yüzden Murdoch tekrar değirmene ısınlandı. Cisimleşirken nefesini tuttu, Daniela'nın hâlâ orada olmasını isteyip istemediğinden emin değildi.

Boş. Şaşırtıcı hayal kırıklığına aldırış etmedi. Ne bekliyordun ki? Onu korkutmuştu, onu aşağılamıştı...

Masasının üzerindeki bir kâğıt gözüne ilişti. Ona uzanırken telaşından tökezledi, notu kaparak okudu:

Vampir,

Gelecekte bir gün, gerçekten numaramı isteyeceksin. Bu yüzden şunu sana vermeyi düşündüm:

867-5309.

Sevgiler,

Buz Kraliçesi Daniela

Sözcükler tuhaf kalplerle süslenmişti. *Her şeyi mahvetmedim.* İçi ferahladı, o kadar rahatlamıştı ki kendini yatağa attı. *Beni tekrar görecek.* Görmemesinin onun için daha güvenli olduğunu söyleyen bir yanının kötü bir hisle dolu olmasına aldırış etmedi.

Öğle güneşinin yeryüzündeki yoğunluğunu hissedince gözkapakları ağırlaştı. Yorgunluğa yenik düştü ve Danii'nin notunu kavrayarak uyudu.

11. Bölüm

Kamyonetin koltuğunun yırtık kaplaması Danii'nin ısınan bacaklarına yapışınca iyice tiksindi.

Elleri kasılmış bir halde olan Danii ve Çiftçi Ted engebeli yolda sarsıla sarsıla ilerleyerek Valkyrie'lerin New Orleans meclisine ev sahipliği eden Val Malikânesi'ne yaklaşırlarken, sürekli çakan şimşekler de onu takip ediyordu.

Öncesinde Louisiana'nın öğle sıcağında değirmenin bir buçuk kilometre uzağına doğru zorlu bir yürüyüş yaparken, nihayet ıssız bir köy yoluna çıkmıştı... yaşlı bir çiftçi ondan daha yaşlı bir kamyonet sürüyordu.

Adamın önüne atlayıp onu alması için yalvardıktan sonra, derhal Çiftçi Ted'in arasının kelimelerle iyi olmadığı ve sadece çiğnediği tütünü stratejik bir şekilde tükürerek iletişim kurduğu sonucuna varmıştı.

Adam kamyonetinin camından dışarı okkalı bir tükürük savurarak onu evinin yakınlarına bırakmayı kabul etmişti. En azından Danii bunu bir onay olarak tercüme etmişti.

Adam karşı gelemeden –bu, işleri hayli karıştırdı– Danii kamyonete binmişti. Kliması olmayan kamyonete, leş gibi Levi Garrett tütününün kokusu sinmişti.

Valkyrie’ler yemek yiyor olsa, Danii kusuyor olurdu.

Her şey o vampir yüzündendi. Bu duruma katlanmasının tek sebebi, Murdoch’un yaptığına pişman olacağı inancıydı.

Ve döndüğü zaman, onun için özel bir numara bıraktığı gerçeği.

Adam kaybolduğu anda, acilen gitmesi gerektiği konusunda hemfikir olan Danii değirmenin garajına koşmuştu. *Hayatta kalmanın kuralı: Eğer bir vampir saldırmak için döneceği ve büyük ihtimalle öldürebileceği konusunda sizi uyarırsa, o zaman onu dinleyin.*

İçeride yenilenmiş ve çok güzel bir klasik Porsche’yle yeni bir Maserati Spyder bulmuştu. Birini çalmak ve dağıtmak için can atmıştı, hatta aracı tepesinde bir morötesi lambayla geri getirmeyi bile planlıyordu. Ama anahtarları bulamamıştı.

Adamın uydu telefonunu kullanmayı denemişti, fakat telefon şifreliydi.

Bir şey yapmadan beklemek yerine, notu yazmış ve kanlı çizmelerini, nemli iç çamaşırlarını, vampirin tişörtünü giyip sadece iki bin yaşındaki bir Valkyrie’nin bürünebileceği öfke pelerinine bürünmüştü.

Uzun zamandır, İrfan’dakiler onunla kardeşleri arasındaki farkları belirlemişlerdi... buna Danii de dahildi. Oysa işin gerçeği, çoğu Icere özelliklerine sahip olduğu gibi Valkyrie özelliklerine de sahipti.

Danii dikkat çekici bir şekilde Valkyrie’lerin meşhur gururuna ve intikam isteğine sahipti. Haksızlığa uğradıysa tıpkı kardeşleri gibi, gazabına uğrayana tanrıların yardımı gerekirdi. *Bayağı haksızlığa uğradım. Tarihte gelinini istemeyen ilk vampir tarafından*

haksızlığa uğramıştı. Bu durumun adam hakkında –veya kendisi hakkında– bir anlam teşkil edip etmediğini bilmiyordu. Bir Çile-keş tarafından reddedildiğini herhangi biri öğrenirse, Danii bunu asla unutturamazdı. Tek umudu utanç verici sabahını kimsenin öğrenmemesiydi.

Aynı zamanda adamın kendisini *sorguladığını* da hatırladı. Zehirlenmişken adam onu soru yağmuruna tutmuştu.

Sözde beyaz atlı şövalyesi, onu kullanmıştı ve Danii ona ne kadar şey anlattığını hatırlayamıyordu. Önemli sırlarını ya da zafiyetlerini ele vermemiş olmalıydı...

Onu düşünmeyi kes. Yapman gereken şeyler var. Şehirden kaçmak gibi.

Dün gecedен sonra hiçbir suikastçı geri dönmeyince Kral Sigmund kısa süre içinde bir başka İcere birliği gönderecekti. Kral onu öldürünceye kadar durmayacaktı. Tıpkı Danii'nin annesi İcere'lilerin gerçek kraliçesi olan Ulu Svana'yı öldürdüğü gibi.

Danii eve dönüp toparlanmak zorundaydı ama zayıf ve utanç içinde bir vampir gammazcısı olarak Val Malikânesi'ne dönmeyi düşünmek bile onu yoruyordu.

Üstüne üstlük Çiftçi Ted'le gidiyordu. Kardeşleriyle nasıl yüz yüze gelebilirdi ki?

Myst, Nikolay'la beş yıl önce girdiği ilişki yüzünden diğer İrfan gruplarından bile laf yiyordu. Seksapellerini mümkün mer-tebe kullanan nympha'lar bile sevgili seçimiyle dalga geçiyorsa, bundan daha kötüsü olamazdı. Vampir Yalayan Myst ise birçok fıkra konu olmuştu.

Kim daha kötü durumdaydı. Bir vampirle takılan Myst mi yoksa hem takılıp hem de delicesine daha fazlasını isteyen Danii mi?

Murdoch rüya görüyordu.

Bazen rüyasında güneşi, bazen de eski savaşları görürdü. Şimdiyse elinde ölümünün ellinci yılında annesinin bir portesini tutarak ona doğru yaşlı gözlerle yürüyen babasını görüyordu.

Annesi bağınaz bir dindar olmasına rağmen onu severdi ve ölümünün yasını tutmuştu ama babası yıkılmış, geride ona dair hiçbir şey kalmamıştı.

Murdoch ilk başta ona acımişti. Ardından ailesine yeteri kadar zaman ayırmadığı ve öksüz kalan dört küçük kız kardeşiyle ilgilenmediği için onu küçümsemişti.

O zamana dek Murdoch kendini kadınlarla eğlendirmişti ve ne zaman ihtiyacı olsa etrafta hep birilerinin olduğunu bilirdi. Babası da aynı şekilde keyif alabilirdi... varlıklı bir aristokrat olarak, ölen karısının yerini alacak bir kadını kolayca bulabilirdi.

Kadının onun üzerinde ne tür bir etki bıraktığını anlayamayan Murdoch en sonunda, "Bir başkasını bul," demişti. Annesini kafasına takmış babası devam etmeyi reddetmişti.

Bir kadının ölümü güçlü bir adamı yıkmıştı...

Rüyası değişmeye başladı. Murdoch kendini Daniela'yla beraber buzdan duvarları olan garip bir odada buldu. Buzdan üşüme ve rahatsızlık hissi duymuyordu.

Avuçlarını -ona acı vermeden- kadının ruhani yüzünün iki yanına koydu. Başparmakları zarif elmacıkkemiklerini okşadığında, Daniela başını kaldırıp ona gülümsedi ama çehresi farklıydı. Ona dair her şey değişmişti.

İncecik buz kristalleri kadının şakaklarında yarım ay şeklini aldı. Daha fazla buz kristali kirpiklerinden çıkıp vahşi ve ışıltılı

saçlarına karıştı. Teni daha da soluktu ve dudakları maviydi. Bileklerini saran kobalt rengi zarif desenler ellerinin üzerine kadar iniyordu. Murdoch rüyasında o desenlerin aynı zamanda kadının belinin alt kısımlarına kadar indiğini biliyordu.

Daniela'nın gözleri kadim bir bilgeliğe dolu gibiydi ve mavi bir ateşe tutulmuş gibi parlıyorlardı.

Başka dünyadan gelmiş gibi görünüyordu. Tamamen yabancı bir varlık gibi. *O uhrevi biri...*

"Beni istiyor musun?" diye buğulu bir nefesle fısıldayan kadın onu odanın ortasındaki bir yatağa götürüyordu.

Murdoch şimdiye dek hiç kimseyi daha çok istememişti. "Sana sahip olmak zorundayım."

"O halde al beni, Murdoch."

Ona bunun yalnızca bir gecelik olduğuna dair her zamanki uyarısını yapmak üzereydi. Daha fazla ilgi duymayacaktı. Ama kadın buz gibi dudaklarını onunkine bastırarak soğukla –ve zevkle– Murdoch'u şaşırttı. Mükemmeldi. Nefisti.

Murdoch ne söylemek üzere olduğunu unuttu.

Öpüşürlerken Murdoch kadının dar ve kısa elbisesini çıkardı, sonra yatağa yatırdı. Külotunu çıkardı, ayakkabılarına el sürmedi.

Ellerini kadının baldırlarının yukarısına kaydırarak bacaklarını araladı. Artık yapabildiği için gizli yerlerini yalayarak saatlerce kadının vücudunun tadına baktı. Daniela'nın kendisini okşayan kendi parmakları yerine artık Murdoch'un kolları içindeydi.

Önce boşalmasını önledi, sonra tekrar tekrar orgazm olmasını sağladı.

Rüyasında onun daha önce hiçbir erkekle birlikte olmadığını biliyordu. Bekâretini alırken acı çekmesini önlemeye kararlı bir şekilde vücudunu kendi vücudu için özenle hazırladı.

İnsan olduğu zamanlar bakirelerle hiç ilgilenmemişti. O günlerde tutucu ülkesinde pek çok şey tabuydu. Evlenmeye asla yanaşmayacağı bir hizmetçinin bekâretini bozmak neredeyse dine küfretmek gibi bir şeydi.

O halde neden Daniela'yla devam ediyor ve kalçasını kadının soluk bacaklarının arasına yerleştiriyordu? Neden yumuşak göğüslerini öpüyor, yüzünü onlara sürüyor ve o sert göğüs uçlarını emiyordu? Ona bağlanmak istiyor muydu? *Tek bir kadına*. Bir ölümlü hayatından bile uzun süre boyunca.

Büyük ihtimalle *sonsuz kadar*.

Penisinin başı kadının ıslaklığını bulunca bu düşünceler onu terk etti.

Daniela usulca inledi. "*Murdoch...*" Şimşekler karanlığı yarıyor ve gök gürültüsü her taraflarında patlıyordu.

Murdoch bir inlemeyle kalçasını yavaşça yukarı doğru kaldırdı ve başını kadının deneyimsiz vücuduna bastırdı... *Sıkı...*

Daniela kulağına doğru soluklanıp zevkten hafif iniltiler çıkarınca, bu gece karını içeceğini bilen Murdoch ağzını kadının boynunda gezdirip leziz tenini emdi.

Ona daha sert ve hızlı sahip olurken kadının, çılgın darbelerini gizli bir güçle karşılamasına şaşırdı. Daniela topuklarını yatağa gömerek kalçasını kaldırdı ve onu daha derinlerine aldı. Ona boşalmak üzere olduğunu söylediğinde, Murdoch bunu hissetmek için can atıyordu.

Cinselliği, zonklayan penisini sıkmaya başladı ve orgazmının gücü Murdoch'un tohumlarını tırmandırdı. Basınç kısa sürede aklını başından alacaktı. Penisi sızlıyordu... köpekdişleri de. Hiçbir irade gücü kalçasını büküp tohumlarını boşaltmasını... ya da boynunu ısırmasını önleyemeye yetmezdi.

Bir haykırışla köpekdişlerini kadının hassas derisine gömdü. Ve bu yuvaya dönüş gibiydi.

“Murdoch!”

Kanı ağzına dolup vücudundaki tüm hücrelere doğru süzülürken kadının bağırdığını hissetti.

Birleşme.

İçine boşalma dürtüsü baskın gelince, Murdoch vücudunu kadının bacaklarının arasına gömdü. Boynuna doğru kükreyerek boşalmaya başladı, o kadar sert boşalıyordu ki Daniela’nın bunu içinde hissettiğini biliyordu. Bir yandan kanunu emerken bir yandan da rahmini dolduruyordu.

Nihayet bitince, kadının üzerine yığılarak ısırdığı yeri bıraktı. İkisinin de kalbi gümbür gümbür atarken Murdoch kadının boynunu öpmekten ve kulağına memnuniyetini mırıldanmaktan kendini alamıyor gibiydi. Aralarında oluşan bu yeni bağ Murdoch’un bildiği hiçbir şeye benzemiyordu.

Ama Daniela kaybolmaya başladı, gözlerinin önünden yitip gidiyordu.

“Murdoch, neler oluyor?” Gözlerindeki korku bir gece öncekine benziyordu... şiddeti Murdoch’u dehşete boğuyordu.

“Hayır! Daniela, gitme...”

Zihninin içinde tuhaf bir ses fısıldadı: “Onu ne kadar çok istiyorsun? Uğrunda neyi feda ederdin?”

Kendi haykırışına uyandı, ışınlanarak ayağa kalktı. Kadının notunu hâlâ elinde tutarken telefona sarıldı, nefeslenirken önce numaraya sonra telefona baktı.

Başını sertçe salladı. Lanet olsun, bu da neydi? Ona, normalde davranmayacağı şekilde davranmasına neden olan bir büyü yapılmış gibiydi.

Sakinleş. Bunu baştan sona düşün. Onun kanına kana susadın.

Bunu kontrol edemiyordu. Durumun farkındaydı. Ama sürekli ağabeyinin mutluluğu aklına geliyordu. Murdoch'un aklı, rüyasında Daniela'yla birlikte olmanın doğruluğuna tutunuyordu.

Düşün, sadece düşün... Düşünüp taşınırken doğruldu ve iştahı olmamasına rağmen kan içmek için mutfağa ısırıldı, sonra duş yaptı. Gece için giyeceği giysileri seçerken –Daniela'yla tekrar görüşmeye karar verme ihtimalini değerlendirerek– bayağı zaman harcadı.

Murdoch sonuç olarak kadını aramamasının imkânsız olduğunu anladı. *Kahretsin.*

Telefonu eline alırken tuhaf bir şekilde sinirliydi. Sonuçta bugüne kadar buluşmak için hiçbir kadını aramamıştı. Her zaman kadınlar ona gelmişti.

Bugün onu son derece kötü halde bıraktığı için Daniela'yla düzgün konuşmak zorunda kalacaktı. Bu sorun değildi. Eskiden birçok sevgilisi ona tatlı dilli olduğunu söylemişti.

Sekiz-altı-yedi-beş-üç-sıfır-dokuz...

Arkasından, "Kristoff seni görmek istiyor," diyen bir erkek sesi geldi.

Telefonu telaşla kapadı, ardından geriye doğru kaşlarını çatarak baktı. Bir Rus Çilekeşi olan Lukyan kapının pervazına umursamazca yaslanmıştı.

Murdoch eski Kazak'a güvenmezdi. Kızgınlığını gizlemeye zahmet etmeden, "Bekleyemez mi?" diye sordu.

"Ağabeyin hakkında. Blachmount'a gitmen gerekiyor."

"Ona ne oldu ki?"

Lukyan'ın ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu. "Büyük olasılıkla infaz edilmek üzere."

12. Bölüm

Danii fark edilmeden Val Malikânesi'ne girmişti. *Şimdi hemen eşyalarımı alıp çıkarım.*

Burada her zaman birkaç düzine Valkyrie yaşamasına rağmen, malikâne bu sabah sessizdi.

Çoğunluk gececiye, tıpkı Danii gibi... böylesi daha havalı oluyordu.

Görmek istediği üvey kardeşi Nix görünürde yoktu.

Danii çok sevdiği yeğeni Emmaline'in üst kattaki, Val Malikânesi'nin en renkli odasının önünden geçti. Ama Emma'nın da uykuda olacağını biliyordu. Gündüz vaktiydi ve Emma bir vampirdi. Ya da yarı vampir. Vampir babasının kim olduğunu kimse bilmiyordu ve annesi onlarca yıl önce kederden öldüğü için bu bilginin ortaya çıkması da mümkün görünmüyordu.

Nazik Emma, Valkyrie'lerin kabullendiği tek vampirdi. Bir kan emici olsa da, Emma o kadar ürkekti ki vampirliğine göz yumulmasını kolaylaştırıyordu.

Emma istisnaydı; Murdoch'sa kuraldı. *Bunu kabul et. Az kalsın seni ısıırıyordu...*

Danii aslında devasa bir buzdolabı olan odasına geldi ve yalıtımlı ağır kapıyı iterek açtı. Onu buz gibi bir hava akımı ve soğutucunun rahatlatıcı monoton sesi karşıladı.

Yıl boyunca Val Malikânesi'nde kalıyordu. Fakat yazın -kız kardeşlerinin odası için dedikleri şekliyle- et dolabı bile ihtiyaçlarını zar zor karşılıyordu.

Havanın otuz yedi derece olduğu günlerde yapılacak pek bir şey olmuyordu.

Kapıyı ardından kapayıp, geniş alana bakındı. Odasını buzla dekore etmiş ve duvarları da buzla parlatmıştı. Tavandaki menfezin aralıklarından buz saçakları sarkıyordu. Pencerelerini buzdan kısa perdeler kapatıyordu.

Burayı sevdiğini söyleyemezdi ama meclisiyle birlikte yaşamaya uyum sağlamıştı. Diğerleri karın içinde saatlerce dayanabilseler de günün sonunda bir şömine ararlardı. Danii'ye sıcakta aynı durumdaydı ve et dolabının rahatlığını arıyordu.

Vıcık vıcık olan su yatağı donma derecesini sıfırın altına düşüren tuzlu suyla doldurulmuştu. Duş teknesinin üzerinde bir buz makinesi vardı ve yanında bir İngiliz tuzu kabı duruyordu. Daniela suyu dondurmamak için ara sıra tuz eklemek zorundaydı.

Buza karşı dayanıklı bilgisayarı, gövdesi magnezyum ve klavyesi yalıtımlı bir dizüstü bilgisayardı.

Evet, uyum sağlamıştı. Ayrıca böyle sıcak bir iklimde yaşamaktan bir tür güven duyuyordu. *Burada Sigmund'a karşı güvende olduğumu sanıyordum.* Burasının Icere'lerin bakacağı en son yer olması gerekiyordu.

Danii'nin kardeşlerinden uzak durmasının bir diğer nedeni de saldırıydı. Dün gece olanları anlatırsa, kalması için ısrar edecekler

ve kendileri savaşıacaklardı. Oysa İcere'ler, Valkyrie'lerin ihtiyacı olmayan düşmanlardı.

Ve yenmek için asla bulamayacakları düşmanlar.

Danii yedi yaşındayken, annesi Svana acımasız Sigmund'dan tacını geri almak için İcere'lerin kalesi olan İcergard'a gitmişti. Onca yıllık yolculuktan sonra Danii'nin o zamana dair anıları muğlak olsa da annesinin, "Eğer buraya dönmezsem, peşimden gelmeyeceğine dair bana söz vermelisin, tatlım. Asla, asla İcergard'a gitme," dediğini hatırlıyordu. Kadın, Danii'ye bu konuda yemin ettirmişti.

Svana dönmemişti. Kaleye ulaşmadan önce Sigmund onu –tanrıların düzlemi Valhalla'da sonsuza dek küçük kıızıyla huzur içinde yaşamayı reddeden anneyi– katletmişti.

Danii Valhalla'yı kendi başına terk edecek kadar büyüdüğünde, Sigmund saltanatına meydan okumasını önlemek için peşinden katiller göndermişti. Sanki Danii'nin böyle bir niyeti varmış gibi.

Asırlar geçtikçe Danii sırf kendini onun tehdidinden kurtarmak, kardeşlerini toplamak ve Sigmund'a saldırmak için, annesine ettiği yemini bozmayı düşünmüştü. Öte yandan Valkyrie'ler İcergard'ı –söylentiye göre Kuzey Kutup Dairesi'nin altındaki bir buz kümbetini– bulabilseler bile, kaleye ulaşmadan katledilirlerdi.

Sigmund, en büyük zaaflarını savunma olarak kullanarak Valkyrie'lerden mükemmel bir şekilde korunuyordu.

Elmaslar. Svana, ona elmasların duvarlara ve bölgenin çitlerine işlendiğini söylemişti. Danii alışkın olsa da, çoğu Valkyrie elmaslar karşısında büyülenebilirdi.

İç geçirerek doğruldu. Toparlanması ve yarı deli kâhin Nix'e üç şeyi sorması gerekiyordu:

Myst.

Bir gece önce tam olarak *neyin* tamir edilmesi gerektiği.

Kış Öpücüğü

Ve bir sonraki Icere dalgası gelmeden önce nereye kaçması gerektiği.

Dünyada, Danii'nin aralarından seçip gidebileceği on bir tane daha Valkyrie meclisi vardı.

Seattle meclisinin olduğu enlem hep ilgisini çekmişti. Ve bir de Yeni Zelanda'daki vardı. Oraya sonbahar geliyordu.

Fakat Danii kendi meclisinden ayrılmaktan nefret ediyordu. Valkyrie'ler diğerlerini ziyaret ederler ama tıpkı çekirdek aileyi geniş aileye tercih etmek gibi, daima ilk meclislerine geri dönerlerdi.

Ayrıca New Orleans Valkyrie'leri diğerlerini, Danii'nin aralarına katılmasını zorlaştıracak eşek şakalarıyla rahatsız etmişlerdi.

Kendini, Seattle Valkyrie'lerine şöyle derken görebiliyordu: "Adına açılan emu üretim çiftliğiyle ilgili hiçbir şey bilmiyorum. Ayrıca yirmi tanesinin havuzlu evinize bırakılmış olmasına üzgünüm, iblis haremizi korkutmuş olmalılar. Siz Nix'le konuşun."

Kurnaz kâhin bu gece büyük ihtimalle Fransız Mahallesi'nde olacaktı. Dolayısıyla Danii bir kez daha Bourbon Caddesi'nde karşılaşacaktı. Tek tesellisi Murdoch'a rastlamayacak olmasıydı.

O ve ağabeyinin New Orleans'ta olmalarının tek sebebi Myst'i bulmaktı.

Lanet olsun, onu tekrar görmek Danii için neden önemliydi ki?

Hayatını kurtardı ve seni sürekli şaşırttı da ondan. Ve ondan keyif almıştı, yaptıkları şeyden hoşlanmıştı. Odada bir başkası varken tattığı ilk orgazmdı. Adamın, tohumlarını boşaltmak için nasıl çabaladığını hatırlamak bile onu tahrik ediyordu. Danii'yle birlikte yatakta çınlı çıplak yatmıştı, boşalırken geniş göğsü inip kalkmış ve haykırmıştı.

Ve şimdi o şehvetli dudaklarını bir başka kadını öpmek için kullanmakta özgürdü ve muhteşem vücuduyla diğerlerine zevk verebilirdi. Danii pençelerine baktı. Duyduğu öfkeyle sivrilmişlerdi.

Onu düşünmeyi bırak, diye kendini sertçe uyardı, pencerelerden birine gidip üzerindeki buz katmanını silerken. Avludaki yıldırımla yanmış ağaçlara bakarken üzerine melankolik bir his çöktü. *Gitmek istemiyorum.*

Camdaki yansımasına baktı. Yorulmuştu, bu da mavi olması gereken dudaklarının ve gözlerinin altının kırmızılaşması demekti. Yüzü hare hareydi.

Berbat görünüyordu. Vampirin onunla olmak istememe nedenlerinden biri de bu olmalıydı. Gerçi ısırmak ve büyük olasılıkla öldürmek istemesi ayrı bir meseleydi.

Soluk, buz gibi tenine öfkeyle baktı. Asla dokunulmamak. Acı olmadan asla dokunulmamak. Danii bu vücudun; bu tekdüzeliğin içine sıkışmıştı.

Üvey kardeşlerinin çoğu bağımsızlığına düşkün... çoğu efsanevi savaşıydı ya da sev ve terk et cinsinden takılıyordu. Danii'ye sadece... Danii'ydi. Ve ona ait bir erkeğin, hatta bir yuva kurmanın özlemini çektiğini itiraf edebilirdi. Ona koştugu zaman daima kollarını açacak bir erkeğin...

Ben sarılıp sarmalanmayı en çok isteyen Valkyrie'yim ve asla öyle olamayacağım. Bu düşünceyle alt dudağının titrediğini hissetti. *Ne kaçırdığımı hiç görmemiş olmayı tercih ederdim.*

Başını ellerinin arasına alarak ağladı, buz gibi akan gözyaşları çığlık atmak istemesine neden oluyordu.

13. Bölüm

Murdoch bu akşam kralını öldürmek zorunda kalabilirdi. Kristoff'a ve onun Çilekeşlerine sadakat yemini etmiş olsa da, Nikolay'a diğerlerinden daha sadıktı.

Murdoch, Lukyan gittikten sonra Daniela'nın notunu çabucak cebine soktu ve kılıcını kuşandı. Eğer ağabeyi tehlikedeyse Kristoff'a arında saldırırdı.

Blachmount'taki salona ışınlandığı zaman Kristoff, "Otur, Murdoch," dedi.

Kristoff zamanın yıprattığı masanın başındaydı ve Rusya'da ilk dönüştürdüğü ve Kristoff'un ülkesinden gelen Çilekeş arifler tarafından korunuyordu.

Onların hanesinde Ruslar ve Estonlar arasında gergin bir ittifak vardı. Kristoff İrfan dünyasının insan işlerinin ve savaşlarının önüne geçtiğini sanıyordu. Ama Murdoch için tarihi unutmak zordu.

Ruslar onu ve ailesinin büyük kısmını öldürmüştü.

"Nikolay'ın kısa süre sonra aşağı geleceğini tahmin ediyorum." Kristoff onu inceliyordu. Murdoch'un çarpan kalbini duyar mıydı? Ve duyarsa, bu konuda herhangi bir şey söyler miydi?

Kral genellikle Murdoch'a anlaşılmaz gelen şekillerde hareket ederdi. Bazı konularda haşın bir hiddet gösterirken, diğerlerinde beklenmedik bir hoşgörü sergilerdi.

Kristoff vampir doğmuş, insandan dönmemişti ve acımasız olduğu kadar kurnazdı. Bir delikanlıyken tacını amcası ve Yağmacıların şimdiki lideri Demestriu'ya çaldırmıştı. Demestriu ona suikast düzenlemeden önce Kristoff başkentin dışına kaçırılmış, sonrasında saklanarak insanların arasında büyütülmüştü.

Kristoff doğuştan gelen haklarını arayacak kadar büyüdüğü zaman bir ordusu yoktu, bu yüzden dönüştürülmüş savaşçı insanların oluşturduğu askeri kuvvetlerin başına geçerek bir ordu kurmaya başlamıştı.

Murdoch huzursuzca oturdu. "Burada ne yapıyoruz?"

"Ağabeyini sorguluyoruz," dedi Kristoff. "Suçu yüzünden."

Murdoch ses tonunun seviyesini ayarlayamaya çalışarak, "Suçu neymiş?" diye sordu.

"En kötülerden biri."

Hanedeki en kötü suçlar ihanet ve canlı bir bedenden kan içmekti.

Bir ihanet olmamıştı. Murdoch, Kristoff'un amacıyla pek ilgilenmemesine rağmen -yaşamak istediği için Kral'ın ordusuna katılmayı kabul etmişti- Nikolay Çilekeşlerin temsil ettiği şeye hep gönülden inanmıştı.

Ya canlıdan kan içmek? Murdoch daha önce gördüğünde Nikolay mutluydu ama hâlâ soluk ve sıskaydı. Gözleri kapalı olduğu için Murdoch kırmızı olup olmadıklarını bilemezdi.

"Efendim, Nikolay'ı tanırırsınız," dedi Murdoch. "O sadık bir askerdir." Ayrıca Nikolay bir şey planlamış olsa Murdoch'a söylerdi.

"Kesinlikle."

Murdoch bu söz karşısında sessizliğe büründü, Kristoff'un daha fazla konuşmayacağını tecrübelerinden biliyordu. Kristoff doğuştan bir vampir olarak yalan söyleyemezdi, bu yüzden genellikle sorulara aldırış etmez ve çoğuna esrarengiz cevaplar verirdi.

Nikolay'ı beklerlerken, Murdoch hareket etmeden eski odaya bakındı. Buraya sinmiş o kadar çok anı vardı ki. Nikolay ölen aile bireylerini dönüştürmeyi denemek için verdiği karan burada almıştı.

Murdoch o zamanı dün gibi hatırlıyordu.

Onun ve Nikolay'ın ölümden tekrar yaşama dönmelerinden sonra eve ısırılmışlar, kız kardeşleri ile babalarının vebadan ölmek üzere olduğunu görmüşlerdi. Sebastian ve Conrad, Rus yağmacılar tarafından bıçaklanmış ve hayata güçlkle tutunuyorlardı.

Her şey bu odada olmuştu... Öldüklerini anladıklarında kızların ağlamaları. İradeleri dışında vampire dönüştürülen Sebastian ve Conrad'ın nasıl öfkeyle dolduğu... Nikolay birden beliriverdi. Siyah gözleri öfkeliydi ve köpekdişleri ıslaktı. Davetsiz misafirleri olduğunu sezmiş ve Myst için tehlikeli olduklarını sanmış olmalıydı.

"Wroth, gelinine zarar vermek isteyen birine acırım," dedi Kristoff.

Nikolay'ın görüntüsü karşısında Murdoch neredeyse nefesini tutacaktı. Yüzü mahvolmuştu. Giysileri kirliydi ve yırtılmış gömleğinde kan lekeleri vardı.

Nikolay kontrolünü sağlamaya çalışır gibiydi. "Böyle bir durumda karşınızda durmak istemem. Gidip yıkanayım ve üzerimi değiştireyim..."

"Olmaz, gecenin kalanında ona gitmeye can attığını biliyoruz," dedi Kristoff, sonra gururlu bir tonla ekledi: "Tebrik ederim, Wroth. Artık kanın kaynıyor ve gelinini sahiplendin." Nikolay'ı inceledi. "Gerçi şu sıralar sana boyun eğmemiş gibi görünüyor ya."

Kristoff, *Myst'in* Nikolay'la kavga ettiğini mi düşünüyordu? Günün erken saatlerinden bu yana ağabeyine ne olmuştu? Nikolay daha önce mutluydu, şimdi bir o kadar *kararlı* görünüyordu.

"Onunla tanışmak isterim," dedi Kristoff.

"Dinleniyor."

Murdoch kadının yukarıda banyoda olduğunu duyduğunu sandı. Sakin sakin banyo mu yapıyordu? Eğer kavga ettilerse neden Nikolay'dan kaçmıyordu?

Kristoff, "Dinlendiğini tahmin ederim. Aslında dinlenmiyor olsaydı endişe ederdik."

Nikolay onlara tehditkâr bir şekilde kaşlarını çatarak bakıncaya kadar ariflerden ikisi kıs kıs güldü.

Kristoff parmaklarını kıvırdı. "Ve bu gece onun kanını içtin değil mi?"

İnkâr et, Nikolay.

Hayır, istikrarlı Nikolay cezası ölüm olan bu suçu asla işlemeye kalkışmazdı. Kristoff'un hüküm vermesi durumunda Nikolay güneş onu küle çevirinceye kadar açık bir alanda zincirlenirdi.

Nikolay'ın gözleri kısılnca, Murdoch'un eli kılıcının kabzasına gitti. Ona ve Nikolay'a karşı beş kişi vardı. Kardeşler büyük ihtimalle Blachmount'tan sağ çıkamazdı.

Ne kadar uygundu...

Nikolay omuzlarını dikleştirdi. "İçtim."

Hayır, ağabey... Nikolay kendine hâkim *olmamıştı*. Ama gözleri neden berraktı?

Kristoff, "Gömleğini çıkar," diye emretti.

Murdoch, Nikolay'ın bakışını yakalayınca mücadele etmek üzere gerildi ama Kristoff, "Sakin ol, Murdoch, bu akşam kimse ölmeyecek," dedi.

Kırbaç cezası mı verecekti? Nikolay gömleğini çıkardı, kesinlikle çok gururluydu. Merdivenlere baktı; şu anda bile gelini için endişeleniyordu.

“Masanın üzerine at.”

Kaşlarını çatan Nikolay bunu yaptı. Murdoch tıpkı diğer arifler gibi kokuyu aldı. Kristoff Myst’in kan izlerini görmüştü ve şimdi hepsi aynı şeyi yapıyordu. Diğerleri gibi Murdoch’un eli de masanın üzerinde bembeyaz kesmişti ama farklı bir nedenle.

Murdoch yine Daniela’nın kanunu hatırlamıştı... ve rüyasını, boynunun yumuşak derisini nasıl kesip onu emdiğini... “Peki, nasıldı?” diye dalgın dalgın sorarken sesi boğuktu.

Nikolay cevap vermedi. Sonra Kristoff kaşını sözsüz bir emir verir gibi kaldırdı.

Nikolay bir süre tereddüt ettikten sonra kısık sesle, “Yeterince iyi bir betimleme yapamam,” dedi.

Murdoch inlemesini güç bela bastırdı ve kalbinin heyecanla attığını kimsenin fark etmemesine şaşırdı.

“Sen ısırıktan sonra ne hissetti?” diye sordu Kristoff.

Nikolay yine sessiz kaldı.

Kristoff’un dik bakışları kararlıydı. “En adi suçumuzu itiraf etmenin eşiğindeyken kralına cevap vermeye direniyor musun?”

Nikolay’ın direnmesinin sebebi Myst’i kendine ait saymasıydı. Ailesi gibi. Wroth’lar ailelerinin şerefini korurlardı.

Ona cevap ver, Nikolay... Ölürsen onu koruyamazsın.

Nikolay da aynı şeyi düşünüyor olmalıydı. Gönülsüz olduğu açık olsa da, “Bundan müthiş zevk aldı,” dedi.

Isırmaktan *hoşlanmış* mıydı?

Kristoff gevşeyerek sandalyesine yaslandı, hoşnut bir ifadesi vardı. Masadakilere döndü. “Sizce işlediği günahı için Wroth’u

affetmeli miyim? Gelinimizin cazibesine ve bizi davet eden enfes kanına hangimiz karşı koyabilirdik?" Kral gözlerini bir Valkyrie'nin kanıyla lekelenmiş paramparça giysiye dikti.

Murdoch şaşkınlığını gizledi. Bu asırlardır kanundu. Canlı bir bedenden doğrudan kan emmekten sakınmanın çilesi, isimlerini alma nedeniydi. Bu durum birinin gelininin kanını içebilme yetkisi miydi?

"Ne yapıyorsan devam et," dedi Kristoff, Nikolay'a. "Ama gözlerin kırmızıya dönerse, seni yok edeceğimizi bil."

Nikolay gelininin kanını istediği zaman içmekte özgür. Murdoch onu kışkırdı. Yine.

Nikolay da şaşırmıştı ama kendini toparlayıp, "Bu akşam Oblak Dağı'nda size Ivo'yu New Orleans'ta gördüğümü söylemeye geliyordum."

Zalim Ivo Yağmacıların bir lideriydi ve orduları geçmişte çarpışmıştı. Aslında Oblak Dağı bir zamanlar onundu.

"Birisini arıyor," dedi Nikolay. "Bu kişinin Myst olabileceğinden şüpheleniyorum."

Bu mantıklıydı. Myst, Ivo'nun tutsağı olmuştu ve Çilekeşler kaleyi ele geçirdiğinde onun zindanındaydı.

Nikolay bir eliyle yüzünü ovuşturdu, endişesi gözle görülebiliyordu. "Gitmem gerekiyor..."

Murdoch, "Bununla ilgileneceğiz," diye sertçe sözünü kesti. "Tanrı aşkına, sen burada kal ve... her şeyin... keyfini çıkar." *Benim yapamadığım her şeyin.*

Kristoff dikkatini tekrar Nikolay'a çevirerek onu kurnazca süzdü. "Kadından elinden geldiğince bilgi al. Ve anıların kanla birlikte aktarılıp aktarılmadığını bize söyle."

Nikolay başıyla hemen onay verip odadan ışınlandı.

Ağabeyi sadece kurtulmamış, aynı zamanda Kristoff onun sırtını sıvazlamıştı. Kral'ın Valkyrie'lerle ittifak yapmayı düşündüğüne hiç şüphe yoktu.

Ve bir Valkyrie gelinim var. Fakat Murdoch ondan asla kan içemezdi; bu, kadın için tehlikeliydi.

Eğer Nikolay kanunu çiğneyeceğini bile bile buna karşı koymadıysa, o zaman Murdoch'un Daniela konusunda kendini kontrol etme şansı yoktu. Ve Daniela bundan zevk almayacaktı, Murdoch'a bu nedenle ölebileceğini söylemişti.

Kristoff ayağa kalktı. "Şimdi, Valkyrie'lerle dolu şu meclisin olduğu New Orleans'a gitmek için Murdoch'a eşlik etmeye hanginiz gönüllü?"

Hepsi birden ayağa fırladı.

Biri sordu, "Bu gelinimizden kan içebileceğimiz anlamına mı geliyor? Yan etkisi olmadan?"

"Eğer o gelin ölümsüzse ve kan kaybından ölmesi mümkün değilse. Nikolay'ın gözlerinin bu nedenle hâlâ berrak olduğuna inanıyorum," diye dalgın bir şekilde konuşan Kristoff'un bakışları Murdoch'a odaklandı. "Biraz bekle," diyerek onu kenara çekti. "Gözde Myst'i korumakla görevlendirildin. Onunla ağabeyinin eşleşmesi çok önemli. Güneş seni etkileyene dek kadar Ivo'yu bulmak için şehri kolaçan et."

Murdoch eskiden o şehrin caddelerini ağabeyi için kolaçan etmişti. Şimdi aynısını yıllardır nefret ettiği bir kadın olan Myst için yapacaktı. "Peki, ya onu bulduğum zaman?"

"Yok et."

"Memnuniyetle."

"Bana söylemek istediğin herhangi bir şey var mı, Murdoch?"

"Efendim?"

"Kalbin çarpıyor," dedi Kristoff. "Endişelenme, diğerleri fark etmeyecek. Dönüşmüş insanlar bunu dinlemeyi nadiren akıl ederler. Ne zaman oldu?"

"Dün gece."

"Ben bin yıl bekledim, seninki ağabeyinden sadece beş yıl sonra oldu."

Kristoff onları kıskanıyor muydu?

Şüphesiz. Doğuştan vampir olanlar da eşlerini bulmak için aynı baskın dürtüye sahiptiler. Tamamen canlı doğarlardı ve ölümlülere benzer şekilde büyürlerdi, ta ki ölümsüzlüklerinin içinde dondukları yaşa yaklaşıp kadar. Sonra her geçen gün kalpleri daha yavaş atar, nefesleri –ve cinsel istekleri– yavaş yavaş azalarak tükenirdi... ta ki kanları kaynayana kadar.

Tıpkı Çilekeşler gibi, doğuştan vampir olanlar, neyi kaçırdıklarını kesinlikle bilirlerdi...

"Gelininin Valkyrie olması gibi bir şans var mı?"

Murdoch tereddüt edince, Kristoff'un gözleri öfkeyle siyahlaştı. "Kralın olduğumu sana hatırlatmam gerekir mi? Ve biraz önce ağabeyine merhamet gösterdiğimi."

"O bir Valkyrie."

"Ondan İrfan hakkında bir şey öğrenebildin mi?"

"Gelecekte daha fazlasını öğrenebileceğim," diyen Murdoch nedense konudan kaçınma gereksinimi hissediyordu.

"Gelecekte mi? O bir Valkyrie... Muhtemelen seninle birlikte olmak istemeyecek."

Murdoch'un omuzları dikleşti. "Bana beni tekrar görmek istediğini söyledi." Onu ısırmakla tehdit etmesinden önce. Ama yine de ona numarasını bırakmıştı. "Hatta bana iletişim bilgilerini bile verdi." Notu cebinden çıkarıp gösterdi.

Kristoff bir kaşını kaldırarak *sevgiler* yazısına ve kalplere baktı. "Ara onu," diye meydan okudu.

Murdoch uydu telefonunu cebinden çıkardıktan sonra numarayla çevirdi. Birkaç kez çaldı.

"Hımm. Telefonun başında aramanı beklemiyor mu?"

Murdoch bir mesaj servisinin sesini duydu. Kristoff da duydu. "Büyük olasılıkla duştadır, değil mi?"

"Elbette."

Ama bir kadın sesi geldi: "Bu mesajı alıyorsan ve İşiltılı Regin'le irtibata geçmeye çalışmıyorsan..."

Regin mi?

"...o zaman sizinle ilgili üç şeyi biliyorum. Üvey kardeşlerimden biri kışına tekme attı ve seni bir daha asla görmek istemiyor. 2. Bu numaranın bir şarkı olduğunu bilmeyecek kadar pop kültürü cahilisin. Ve üç, bu aşağılayıcı eşek şakasını asla bir başka erkeğe anlatmayacağın için, telefon numarası hilesi sonsuza dek devam edebilecek. Bununla birlikte eğer *beni* aradıysan, o zaman sinyalden sonra beni eğlendirecek bir şey söyle."

Murdoch'un öfkesi alevleniyordu. Tam hiddetini bir mesajla açığa çıkarmak üzereydi ki, bilgisayar sesi, "Mesaj kutusu dolu," dedi.

Küçük fahişe...

"Kadınlar arasında popüler olduğunu duymuştum," dedi Kristoff, bir yandan Nikolay'ın kanlı gömleğini masadan alırken. "Bir Valkyrie'nin kesinlikle senin bildiğin kadınlardan olmadığını anlaman iyi edersin."

14. Bölüm

“Çilekeş pislği.”
“Cehalet mutluluktur, asalak.”
“Git güneşlen.”

Murdoch ve adamlarının Fransız Mahallesi’ni araştırırken, İrfan yaratıklarına yaklaştıklarını anlayabilmelerinin tek yolu aşığılanmaktı.

Murdoch saatler önce şehrin geri kalanını diğer Çilekeşlerin araştırması için plan yapmıştı ve daha sonra her arif, yanında kendinden alt kademede iki adamla gezecek şekilde dağılmışlardı. Murdoch savaşta emrinde görev yapmış olan Estonyalı eski arkadaşı Rurik’i almıştı ve asabi Rus Lukyan da onlarla kalmıştı. Kristoff, askerlerinin eskiden yaptığı politik ittifakların İrfan’dakiler tarafından geçersiz kılındığında ısrarcı olabilirdi ama zeki kral her zaman Ruslar ile Estonyalıları aynı gruba koyardı.

Murdoch gecenin ilerleyen saatlerinde, İrfan yaratıklarını daha iyi ayırt edebilir hale gelmişti –insanlardan daha becerikli, daha şüpheli ve genellikle daha sarhoş görünüyorlardı– ama yine de onların ne olduklarını bilmiyordu.

Ayrıca biri dahi onlara bilgi vermemişti. Kadınlar baştan çıkarması için ona yeterince zaman tanımamışlardı. Erkeklerse görür görmez kavga etmeye hazır gibiydiler.

En çok yakınlışabildiği, tenini yaprak desenleriyle boyanmış, açık saçık giyimli bir kadındı. Kadın *dinlemese* de, en azından giriş yapması ve sorular sorması için Murdoch'a birkaç saniye tanımıştı. Başını onaylar gibi boş boş sallayıp, "Hı hı, tatlım, konuş, konuş, Trixie dinliyor," diye mırıldanırken, bir yandan da arzu dolu gözlerle onu süzmüştü.

Aynı onun gibi giyinip boyanmış bir başka kadın gelene kadar Trixie aynı şeyi yapmayı sürdürmüştü. Kadın aralarına atılıp diğerini azarlamıştı. "O bir *vampir*. Sen tam bir fahişesin, değil mi?"

"Hayır, o sensin!"

Ardından birbirlerinin üzerine atılmış ve yerde yuvarlanmışlardı.

Sonuç olarak Çilekeşler Ivo'nun nerede olduğu hakkında hiçbir şey öğrenmemişlerdi.

Gece yarısı olmak üzereydi ve Rurik, Lukyan ile Murdoch kalabalığa yukarıdan bakan bir balkondaydılar. Diğer ikisi çeşitli konular üzerine tartışırken, Murdoch kara kara Daniela'yı düşünerek, sessizliğini koruyordu.

Daniela'nun ona şaka yapma *nedenini* tabii ki biliyordu. Ve onu bir daha görmemesinin neden en iyisi olduğunu da biliyordu. Öyleyse onu bulmak için neden bu telaşı duyuyordu? Onu görmek için yanıp tutuşuyordu ve kokusunu zihninde canlı tutmak istiyordu.

Bu akşam güzel kadınlar görmüştü ama hiç ilgisini çekmemişlerdi. Daniela hakkında çok az şey bilmesine rağmen, kan kaynaması sürekli onu düşünmesine neden oluyordu.

Onu tekrar görmek istediğini söylediği zaman Daniela'nın savunmasızlığını hatırlamak içini kavuruyordu. Kadının büyük

bir güvenle kollarını ona doğru kaldırmasını rahatsız edici bir şefkatle hatırlıyordu.

Murdoch ölümlüymen gamsız bir kişiliğe sahipti. Kadınlar zevk alma konusunda ona güven duysalar da diğer konularda durum böyle değildi. Oysa Daniela hayatını kurtarmak için okları zamanında çıkaracağı konusunda ona inanmıştı.

Yarın gece Blachmount'a gidip kardeşiyle nasıl iletişim kuracağını Myst'e sorabilirdi. Öte yandan, Myst bu bilgiyi onunla paylaşmayı reddedebilirdi. Bunlarda başarısız olursa, Daniela'mın, onu görür görmez öldüreceklerine dair uyarısına rağmen Valkyrie meclisini bulmaya çalışabileceğini farz ediyordu.

Huzursuzluğunun bir diğer kaynağı? Wroth kardeşlerin iyi ya da kötü eylemleriyle İrfan'ın tarihine nasıl geçtikleri üzerinde düşünmeden edemiyordu. Süregelen savaşlar ve yokluk sonrasında Nikolay fedakâr komutan olarak anılırken, Murdoch sürtük olarak sınıflandırılmıştı.

Murdoch bundan rahatsız olma nedeninin, Daniela'nın onu bu şekilde görmesinden kaynaklandığından şüphe ediyordu...

"Ne dersin, Murdoch?" diye sordu Rurik.

"Ne? Seni duymadım."

"Gelinler ve Valkyrie'ler hakkında konuşuyoruz."

Murdoch'u az kalsın gıcık tutuyordu. "Öyle mi?"

Rurik kaşlarını çatınca yara izli yüzü buruştu. *Bende bir farklılık olduğunu anlayabilir... Beni asırlardır tanıyor.* Rurik, Nikolay'ın Kristoff'la yaptığı anlaşmayı kabul eden, savaşta ölmekte olan beş kişiden biriydi.

Fakat kurnaz Kristoff, bu adamların Nikolay'a ve Murdoch'a sadık olduklarını ve daima öyle kalacaklarını biliyordu. Uyanıklığını bir kez daha sergileyen Kristoff, dördünü, -Kalev, Demyan, Markov

ve Aleksander'ı- vampir doğanların gizli yerleşim yeri olduğu söylenen Daçya'yı aramak için kıtanın dört bir yanına göndermişti.

Yalnızca Rurik kalmıştı ve bunun tek nedeni zafiyetiydi: Çatışma sırasında kontrol edemediği bir öfkesi vardı. Olası bir elçi için iyi bir özellik değildi.

"Oblak Dağı'nda Nikolay'ın gelininin sözcüklere sığmayacak kadar güzel olduğunu duydum," dedi Lukyan. Cesur ve yetenekli bir savaşıydı -bir Don Kazağı olan Lukyan savaş için doğmuştu- ama Murdoch ona güvenmiyordu. Murdoch'un can verdiği aynı savaş meydanının diğer tarafında ölmüş olması haricinde onda ters bir şey vardı. "Sen onu gördün. Güzel mi peki?"

"Güzel." Ama Daniela kadar çok güzel değildi.

"Ben gerçekten bir kadına uzun süre *bakmadım*." Rurik aşağıdaki sokağa baktı. İnsanken basit bir çiftçi ve iriyarı ama kibar bir adamdı... ta ki savaşa gidene kadar; sonra ise her şey değişmişti. Kılıç kullanmazdı... savaş baltası taşırdı.

Rurik'in babası sık sık ailelerindeki erkeklerin *berserk* soyundan geldiğini söylemeye bayılırdı. Rurik bir vampire dönüşüp bu yeni dünyanın varlığını öğrendikten sonra, *gerçekten berserk soyundan* olup olmadığını merak eder olmuştu.

"Kadınlara bakman önemli değil, sadece yarısını görürdün," dedi Lukyan sırtarak.

Rurik'in hiddetinin göstergesi olan savaş yaraları vardı. Belirgin bir aksamayla yürüyordu ve kaybettiği tek gözünü gösterişli korsan bandıyla örtüyordu. Kazak'ın sözlerine aldırış etmeden, "Kadınlar tenlerini hep bu kadar çok mu gösteriyorlardı?" diye sordu.

Murdoch yoldaşının şaşkınlığını anlıyordu. Kendisi kadınlara karşı ilgisiz olmuştu. Valkyrie'ye kadar.

“Tanrım, şuna bakın,” dedi Rurik huşu dolu bir tonla. Gözünü kaybetmeden önce bile Rurik kadınlar konusunda şanslı olmamıştı. Murdoch Rurik’in bunu hatırlayıp hatırlamadığını merak etti.

Lukyan yan yan baktı. “Belki de o beni tekrar hayata döndürmek için baştan çıkaracak kişi olabilir.”

İlgilerinin odağına doğru dönerken Murdoch’un ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Daniela. İşte orada.

İçini kemiren sızı kadını görünce ikiye katlandı.

Aşağılarındaki sokakta gezinirken attığı her zarif adımda açık sarı saçları omuzlarında dalgalanıyordu. Kalçasını saran siyah ipekli kumaş bir göğsünün üzerinden omzuna tırmanıyor, boynunun etrafında dolaşıp diğer göğsüne doğru iniyordu.

Vücudunun daha fazla bölümünü gözler önüne serebilir miydi? Sırtı ve kolları tıpkı göğsünün ve dümdüz karnının büyük bölümü gibi çıplaktı. Onu süsleyen tek mücevher o egzotik kol bantlarıydı. Omzunda bir kol çantası asılıydı.

Lanet olsun, sutyensiz olduğu o kadar belliydi ki. Ve şimdi kalabalığın arasında çevik hareketlerle dolaşırken dik göğüslerinin sallanması karşısında Murdoch büyülenmiş gibi öylece kalakalmıştı.

Kadın ardında mahvolmuş bir halde bıraktığı adamlardan habersiz gibiydi. Donup kalıyor, sanki onu sevmiş ve onun için her şeyi yapabilirmiş gibi ardından bakakalıyorlardı.

Bir adam onunla konuşup, Daniela da ona gülümseyince Murdoch’un köpekdişleri sivrildi. Kan kaynaması yine iş başında mıydı?

Silkindi, aşırı dürtülerin eziyetine maruz kalmaktan rahatsızdı. *Kontrolü ele al.*

“Bir ölümsüz olmalı.” Rurik’in sesi beğeniyle kalınlaşmıştı ve Murdoch eski arkadaşının canını yakma dürtüsüne hâkim olmak zorunda kaldı.

“Sence kanı Nikolay’ın kadının kanı gibi olur mu?”

Olur, Tanrı yardımcım olsun ki, olur...

Lukyan, “Bir ölümsüzle yatmak. Şunun ne kadar deneyimli olduğunu tahmin edebiliyor musun?” dedi.

Boğazını parçalayamazsın. Murdoch köpekdişlerini onlara göstermek ve kadının onun olduğunu kükremek istiyordu. Ama bu yalnızca Lukyan’ın onunla tanışmakta daha kararlı olmasını sağlardı.

Peki, ya Daniela bu vampirlerden birinin kanını kaynattıysa? Acaba bu mümkün müydü? Adamları ondan uzaklaştırmalıydı.

“Görev başına,” diye emretti. “Ben sokağın başından başlıyorum. İkiniz sonundan gelin. Daha fazla aları gezeceğiz.”

Adamlar az kalsın ölmelerine neden olacak o uzun uzun bakışlarla, istemeye istemeye ışınlandıkları zaman Murdoch sokağa indi, sonra da ona doğru yürüdü.

Burada yalnız başma ne yapıyordu? Şehirde daha fazla İcere olabilirdi. Güvenliğini böyle tehlikeye atması...

Ansızın bir anı canlandı. Bir zamanlar babasma, “Erkeklerin sahip olduklarına ya da kadınlarına karşı neden bu kadar kıskanç olduklarını anlamıyorum,” demişti.

Babası cevap verirken büyük bir hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyordu. “Oğlum, bunun nedeni hiçbir şeyi uğrunda savaşağın ya da kaybetmekten korkağın kadar sevmemendir.”

15. Bölüm

Danii, "Ah, hayır, hayır. Bu olamaz," diye homurdandı geri geri hızla üç adım atıp vampirin kasıtlı bir şekilde ona yaklaştığı yönün tersine doğru birden döndü.

Bu o! Daha önce Fransız Mahallesi'ne geldiği zaman etrafa Nîx'i sormuş ama bunu yerine oldukça yapılı ve yakışıklı bir vampir önderliğindeki Çilekeşlerin, kapı kapı gezerek sokaklarda birini aradıklarını öğrenmişti.

Kendi kendine belki de Murdoch'un gurursuzca özür dilemek için kendisini aradığı şakasını yapmış ve kahkahayla gülmüştü.

Ya da vampir hâlâ onu yere atıp kanunu içmek istiyor olabilirdi.

"Daniela, bekle!"

Önüne ışınlanunca Daniela elinin ayasını dudaklarına götüreerek durdu. "Daha fazla yaklaş da ciğerlerini buzla doldurayım."

"Sana zarar vermek istemiyorum."

"Öyle mi? Beni ısıracaktın."

Murdoch bunu inkâr etmeden sadece başıyla sertçe onayladı.

"Peki, şimdi değişen ne?"

"Kaybettiğim kanı telafi ettim. Ve kanının kokusu etrafıma sinmiş durumda değil."

"Kendini kontrol edemeyişinin suçunu bana yüklermiş gibi konuşuyorsun."

"Hayır, tamamen benim hatamdı."

"Eğer beni ısırmayacaksan, o zaman ne istiyorsun?"

Murdoch nasıl cevaplayacağını bilmiyormuş gibi görünüyordu. Uzunca bir süre sonra, "Sadece seninle konuşmak istiyorum," dedi.

"Sen ve yandaşların bu nedenle mi beni arıyordunuz?" Tahmin edileceği gibi gelinini görmek istemişti.

Murdoch ensesini ovuşturdu. "Biz... aramıyorduk..."

"Beni aramıyorsunuz." *Ne utanç verici.* "O zaman kimi?"

"Zalim Ivo'yu."

Yağmacı kötü bir adamı. "Başarılar dilerim," diye söylenen Daniela gitmek için döndü.

Murdoch onu takip etti. "Onu tanıyor musun?"

"Elbette tanıyorum. Hiçbir şeyden habersiz olan ben değilim." Parmaklarını şaklattı ve yüzüne sanki bir şey fark etmiş gibi ifade yerleştirdi. "Ah, bir dakika, dün gece beni kızarttığına göre artık o kadar da bilgisiz değilsin." Adam bunu da inkâr etmedi. "Zihnim allak bullakken söylediklerimi bütün Çilekeşlere anlattın mı?"

"Kimseye anlatmadım," diyen Murdoch'un yakışıklı yüzü bir kaş çatmayla karardı. "Burada tek başına ne yapıyorsun?"

"Birini arıyorum."

"Kimi?" Kadın cevap vermeyince, "Güvenli bir yerde olman gerekiyor. Başka İcere'ler olabilir," dedi.

Sanki ilgileniyormuş gibi. Daniela adımlarını hızlandırdı, ona bakmayı reddediyordu... ve başaramıyordu. Murdoch ona ne diyeceği konusunda kafası karışık gibi görünüyordu.

En sonunda şöyle demeye karar verdi: "Bana yanlış telefon numarası vermişsin."

Aradı mı? Heyecanı birden sönüverdi. Tabii ya, sırf Ivo konusunda yardım almak için aramıştı. "Bu konuyu açma cesaretine hayranım."

"Bunu neden yaptın ki?"

"Eğlenmek için." Seni umutlandırmak ve sonra da o umutları söndürmek için. Bana sürekli olduğu gibi.

Onunla ilgili bütün "umutlarının" kesinlikle geçmiş zaman kipinde olduğunu kendine hatırlattı. "Ve bilgine, seninle evlenmek peşinde değildim, vampir," birlikte olduktan hemen sonra öyleydim, "ve hatta bir ilişki bile aramıyorum." Vampir istemediği sürece. Bunu söyler söylemez hızla yürüdü.

Murdoch hemen arkasındaydı. "Nereye gidiyorsun? Neden bana iki saniye vermiyorsun ki?"

Yıpranan egomun bunu kaldırabileceğini sanmıyorum. Tıpkı vücudu gibi egosu da pek iyileşmemiştir.

"Dün gece hayatını kurtardığımı kolay unuttun!"

Daniela ona döndü. "Eğer çeneni kapayıp gitmiş olsan kurtarmana gerek kalmazdı!"

Adam dinliyor gibi bile görünmüyordu... bunun yerine bakışları göğsünden çıplak göbeğine kadar indi. "Sen ne giydin?" dedi dişlerini gıcırdatarak. "Teni yanıma tehlikesi taşıyan biri için tenini fazlasıyla sergiliyorsun."

Çok geçti, gelinine karşı kendinde bu hakkı bulan zorba bir vampir gibi davranıyordu. "Aksi halde yanarım da ondan!" Onun kıyafetini eleştirebilmek isterdi ama adam terzi elinden çıkmış pantolonu ve pahalı gömleğiyle rahatsız edici derecede moda

uygun bir görünüm sergiliyordu. Siyah kaşmir ceketini geniş omuzlarına harika oturtmuştu.

Normalde böyle bir erkeği görse mest olurdu.

"O zaman neden bu sıcak şehirde yaşıyorsun?" diye sordu Murdoch.

"Çünkü meclisim burada. Şimdilik."

"Şimdilik mi? Meclis taşıyor mu?"

Danii gözlerini kısarak ona baktı. "Senin aradığın biri yok muydu? Eminim diğer küçük Çilekeşlere yetişmen gerekiyordu."

Adam bu sözlerle karşı tek kaşını kaldırdı. "Ayrıldık. Bana yardım edebilirsin."

"Ah, bu çok komik. Sana son yardım edişimde, yanmış elim ve yaşadığım ölüm tehlikesiyle kalmıştım."

Murdoch iyice yaklaşarak onu bir dükkân camına dayanuncaya kadar gerilemeye zorladı. Tepesinden bakarken boğuk çıkan bir sesle, "Eline bir tek bu mu geçti, *kallim*?" dedi.

Kallim "sevgilim" demektir. Vay canına, *ufaklıktan* terfi etmişti. "Bu, kadınlarda genellikle işe yarar mı?" Bir şekilde soğuk olmayı ve etkilenmemiş gibi yapmayı başardı. Ya da öyle görünmeyi. Öyle umuyordu. "Tehdit ettikten sonra tam gaz kur mu yapıyorsun?"

Murdoch nefesini verdi. "Bugünün bitiş şeklinden pişmanım."

"Tıpkı tahmin ettiğin gibi, o iyi geçen bir saatten sonra her şey yokuş aşağı gitti." Pencereyle temas ettiği yerde buz kristalleri cama yayılarak çıplak omuzlarını ve kollarının üst kısmını buzla çevreledi.

Murdoch bunun farkına vardı ve "Şey, soğumana sevindim," dedi. Ardından dudağını ısırды, içten içe kendini tekmeler gibi görünüyordu.

"Kadınlar arasında neden bu kadar popüler olduğu anlıyorum, Tatlı Dilli Murdoch. Böyle repliklerle nasıl olmayacaksın ki?"

"Tatlı Dilli Murdoch mu?" Başını iki yana sallayarak, "Ivo'yu arıyoruz çünkü o, Myst için tehlikeli olabilir," dedi.

Ivo tehlikeli olabilirdi. O sürüngen şehirdeyse, muhtemelen önceki esirini arıyordu.

"Onu korumak için emir aldım," diye ekledi Murdoch.

"Myst'i korumak mı?" Adamın kısık ve aksanlı sesini taklit etti. "Myst Nikolay'ın düşmanı! Myst'ten nefret ediyoruz! O adi biri! Büyük bir değişiklik olmuş."

Bu sözler onu şaşırtmış olmalıydı ki adamın dudakları kıvrıldı, ardından kaşlarını çatmaya devam etti. "Onlar... bir uzlaşmaya vardı."

"Sana söylemiştim. Peki, benim yardımımı ne için istiyorsun?"

"Adamlarım ve ben herhangi bir yardım alamıyoruz. İrfan'dan bazı varlıkları sorgulamaya çalıştım..."

"Ama hiçbirisi sizinle konuşmuyor. Çaylaklar topu taca atmaya devam mı ediyor?"

Bu sözler adamın daha öfkeli bakmasına sebep oldu. "Ivo'yu bulmak benim için önemli, Daniela. Myst'e herhangi bir şey olursa ağabeyim mahvolur. Kan kaynaması Myst'e âşık olmasına neden oluyor."

"Kan kaynaması sana bunu yapmaz, seni sersem!"

Murdoch'un ifadesi hayatı boyunca hiç sersem olarak hitap edilmediğine işaret ediyordu.

"Kan kaynaması gelinine âşık olmanı sağlamaz. Tek yaptığı, biyolojik ve duygusal açıdan başarılı bir ilişki kurabileceğin en olası kişiyi gösterir. Bu senin bir ilişki kurmaya kabiliyetin olduğu

anlamına gelmez," dedi Murdoch'a imalı bir bakış atarak. "Bak, Nikolay âşık oluyorsa, o zaman bu sadece aşktır. Gerçekten basit."

"Buna inanmıyorum. O zaman şimdiye kadar hiç yürümeyen bir eşleşme gördün mü?"

"Ah, oluyor." *Annem bunlardan biri.* Svana ve Sigmund eştı ve onlarınki oldukça meşhur bir aşk eşleşmesiydi. Svana onu kocası ve kraliçenin eşi olarak almıştı. Ardından Sigmund tacını çalmış ve onu öldürmüştü. Danii silkindi. "Şimdi, senin için sakıncası yoksa yapmam gereken işlerim var."

"Kardeşine yardım etmek için bana yardımcı olmayacak mısın?"

Danii duraksadı. *Myst'e borçluyum.* Ansızın bir anısı canlanıverdi.

Asırlar önce Danii sadist bir senatör tarafından esir alınmıştı. Adam onu kölelerinin arasında tutmuş, sırf onunla *oynamak* ve onu cehennem sıcağı hücrelerinden sırf dokunarak çıplak derisini yakmak için çıkarmıştı.

Bakire kalmasının tek nedeni adamın o mevsim yapacağı bir ziyarette onu İmparator'a sunmak istemesiydi. İmparator gelmeden önce Myst senatörün korumalarını baştan çıkarıp içeri girmiş, sonra da onu öldürmüştü.

"Ona yardım etmek isterim," dedi Danii en sonunda. "Ama seninle birlikte çalışmam."

"Neden? Bu sokaklarda yalnız ilerleyemezsin. İcere'ler geri dönebilirler."

"Onlar bu kadar güneye inene kadar birkaç günüm var. Ayrıca benim için kim daha tehlikeli? Onlar mı? Yoksa daha birkaç saat önce bana saldırmak üzere olan vampir mi?"

"Lanet olsun, sana nedenini söyledim..."

"Daha önce hiç kimseyi ısırdın mı?"

"Isırmadığımı biliyorsun. Gözlerim berrak."

Danii omuzlarını silkti. Aslında Çilekeşler konuyu yanlış anlamıştı. Vampirlerin gözleri, sadece kan içerek öldürdükleri zaman kırmızıya dönerdi.

“Asla canlı bir bedenden kan içmeyeceğimize dair yemin ettik.”

“Eğer yaparsan ne olur?”

Kaşları çatıldı. “Biz... şey, bu gecedен sonra durum karıştı. Ama seni ısırmayacağıma yemin ederim. Sadece bana yardım et.”

Danii duraksadı. Çoğu Valkyrie gibi o da yetenekli bir savaşçıydı ama ısınma tehlikesi yüzünden Güney Louisina’da uzun çatışmalara kırk yılda bir girebiliyordu. Ayrıca özel yetenekleri –savaş savunması olarak kar fırtınası oluşturmak ve düşman ordularını dondurmak– geçmişte kalmıştı.

Meclisinin yetmiş yıl önce buraya taşınması yüzünden, Danii kendini... işe yaramaz hissetmişti. En sonunda kardeşlerine bir şekilde yardım etmek için fırsatı olacaktı.

Ve hasar kontrolü yapabilecekti. Eğer vampir dün gece söylediklerini kimseye anlatmamışsa, o zaman ondan bunu asla yapmaması için yemin etmesini isteyebilirdi.

Mahzun, mahzun Daniela... O kadar yalnız ve yetersizdi ki, hâlâ vampirin etrafında olmanın özlemini çekiyordu.

Hayır! Çiftçi Ted’i hatırla, Danii!

Sonuç olarak onu ikna eden, Murdoch’un sözleri değil, yaptığı şeydi. Yanlarından geçen üç işe yaramaz herif ona uzun uzun bakınca, Murdoch yumruklarını sıktı.

Danii için *bir şey* hissediyordu. Belki de ondan gerçekten hoşlanıyordu ama o kadar asır yalnız kaldıktan sonra yuva kurmaktan korkuyordu. Belki de onda bağlanma korkusu vardı.

Belki mesele bende değil onda. “Üç şartla sana yardım ederim.”

“Duyalım hadi.”

"Eğer başka İcere'lerle karşılaşsaks beni koruyacaksın."

"Tabii ki. Seni bütün tehlikelerden koruyacağım."

"Orada dur, onlar haricinde başka kimse için yardımına ihtiyacım yok. İkinci şartım: Sana sorduğum bütün soruları cevaplayacaksın. Ve üçüncüsü, bu akşam öğreneceklerini –ya da bu sabah öğrendiklerini– asla başka birine söylemeyeceğine yemin edeceksin. Ya da benim hakkımda herhangi bir şeyi."

Adamın ayak direyecek gibi olduğunu görünce, "Senin yanında görünmekle birçok şeyi tehlikeye atıyorum. Kendi başıma araya bilirdim. Ve senin takip etmeyeceğini bilsem yapardım da," dedi.

"Daniela, bu..."

Danii dönüp yürümeye başladı.

Murdoch dişlerini gıcırdatarak, "Kabul," dedi.

Danii bir kez daha adama baktı. "Ayrıca boynuma baktığın anda, üzerine buz gibi çökerim."

16. Bölüm

*Y*ine bir başka kadın isteğime karşı koyamadı, diye düşündü Murdoch yürümeye başladıklarında. Yeteneğini kaybetmemiştii.

“İlk nereye gidiyoruz?” diye sorarken sesindeki kendini beğenmiş tonlamayı bastırmaya çalıştı. *Kadınlar söz konusu oldu mu kontrol benim elimde.* Her zaman olduğu gibi. Hiç sürpriz yaşamadığı için bu durum bazen sıkıcı olurdu ama bu kaçınılmazdı.

“Bourbon’ın birkaç blok doğusundaki bir bara gidiyoruz. Bir iblis tanıyorum. Şansımız yaver gitmezse, İrfanlıların uğradığı bir dükkâna bakabiliriz.”

“Tamam.” Artık Daniela’dan yardım sözünü aldığına göre, genç kadın amaca ulaştıracak bir alet haline gelmişti. Murdoch yapması gereken şeye rahat rahat yoğunlaşabilecekti.

Ama örgülü saçları çıplak omuzlarında oynastıkça ona doğru gelen saçının kokusu o kadar güzeldi ki...

Kalabalığın içinde yürürlerken insanlar Daniela’ya bakmaya devam ediyordu ve bazıları diğerlerinden daha dikkatli bakıyordu. Murdoch köpekdişlerinin sivrildiğini hissetti.

Şu adi herif kızın göğüslerini mi dikizliyor?

"Buna bir son vermek zorunda kalacaksın, vampir."

Murdoch başını hızla öne çevirdi. "Neye bir son vereceğim?"

"Ne zaman bir ölümlü beni incelese köpekdişlerini göstermeye." Sesi kibirli çıkıyordu.

"Köpekdişlerimi göstermiyordum." Muhtemelen köpekdişlerini gösteriyordu. "Daniela, benim hiç kıskanç biri olmadığım bilsen iyi olur."

"Hı hı."

"Sadece yanacağını düşünüyorum. O kadar çok yerini sergiliyorsun ki." *Dokunamadığım yerlerini.* Onu yaralanmaktan –ve o çapkınların bakışlardan– korumak için ceketini üzerine örme dürtüsünü bastırmak zorunda kaldı. "Temas konusunda huzursuz değil misin?" Bu konuda *kendisinin* ondan daha tedirgin olduğunu düşünüyordu.

"Otuz yedi derecelik parkur deneyimim çok. Ne kadar hızlı olduğumu unuttun mu?"

Unutmamıştı. Yine de sonraki birkaç dakika boyunca yanlarından geçerken diğerlerinden daha mest olmuş olanlara ona dokunmamaları için engel oldu. Kadını yolun dışına yönlendirirken az kalsın dirseğine dokunmuştu ki Daniela, "Ah ah," diye uyardı.

Öfkeyle dişlerini gıcırdattı, ardından, "Hemen döneceğim," dedi. Oblak Dağı'na ısınanarak kalın bir çift eldiven kaplığı gibi öyle hızlı geri döndü ki, Daniela'nın yokluğuna tepki verecek zamanı pek olmadı.

Eldivenlerini kaldırıncı Daniela, "Fazla tuhaf," dedi.

"Gayet uygun." Eldivenleri taktı.

"Yine de çok dikkatli olmak zorundasın ve onların ne kadar kalın olduğunu bilmem gerekiyor..."

Murdoch elinin ayasını kadının ufak tefek sırtına koyduğunda, eli neredeyse sırtını kaplamıştı. "Dün geceler kadar kalın. O zaman seni yakmamıştım."

Daniela gerildi ama birkaç saniye sonra buna izin verdi ve yürümeye devam etti.

Böylesine tehlikesiz bir dokunuşla bile Murdoch sertleştiğini hissetti, bu asırlardır ikinci ereksiyonuydu. Eldiveni ve kadının giysisi tenlerini ayırsa da Murdoch elinin altında hareket edişini ve biçimli kalçasının kıvrılışını hâlâ hissedebiliyordu.

Yürürlerken kadın dakikalarca sessiz kaldı, düşüncelerde kaybolmuş gibiydi. Murdoch ışılandığı ve ona kim olduğunu hatırlattığı için hata mı etmişti?

Daniella onu sorgulamak istemiş ama sorgulamamıştı. Bu yüzden Murdoch, "Dün gece dövuştüğümüz yere gittim. Cesetlere ne oldu?" diye sordu.

Daniela kaşlarını çatı. "Büyük ihtimalle yenilmişlerdir. Aşagılık yaratıklar tarafından."

"Köpekler? Fareler?"

Daniela ona esrarengiz bir gülücük gönderdi. "Öyle bir tür değil."

"Ve ne tür yaratıklar olduğunu söylemeyeceksin, değil mi? Hadi ama, bu çok saçma. Myst'in Nikolay'a her şeyi anlatmayacağını mı sanıyorsun? İrfan'daki tüm yaratıklar bunca sırrı saklayamaz."

"İnsanlar bizim efsane olduğumuzu sanıyor. Bu kadar bilgi yeter."

Konu kapanmıştı. Murdoch vazgeçti. Evet, bu akşam kendisine yardım etmesini sağlamayı başarmıştı ama bu durumun tam olarak kendi kontrolünde olmayabileceğinden şüphe etmeye başlamıştı.

Daniela nihayet başını kaldırıp ona baktı. "Myst'i korumak için emir aldığını söyledin. Kimin emri?"

"Kral Kristoff'un." *Ama bunu her durumda yapardım.* Murdoch, Kristoff tarafından Myst hakkında sorgulanırken Nikolay'ın yüzündeki ifadeyi hatırladı. Sadık ve kararlı Nikolay, kralına itaatsizlik etmişti ve o kadın için bunu tekrar yaparmış gibi görünüyordu. Eğer kadın öldürülürse, Nikolay babaları gibi mahvolurdu.

"Onu korumak zorunda olmak. Bu huzursuz edici olmalı."

"Huzursuz edici mi? Ona öfkeliydim..." Daniela kaşlarını çatınca, itiraf etti. "Nikolay'a yaptıkları için öfkeliydim. Önem verdiğin birinin mutsuz olduğunu görmek zordur ve Nikolay anlayamayacağın kadar çok eziyet çekti. Mutluluğu hak eden biri varsa, o kişi Nikolay'dır."

"Neden?"

"Omuzlarında dünyanın yükünü ve suçunu taşıyor."

"Ne için?" diye sordu Daniela ama Murdoch cevap vermekte tereddüt edince devam etti. "Anlaşma şartlarımızı daha şimdiden ihlal mi ediyorsun?"

Murdoch kaşlarını çatı. "Nikolay ülkesini başarısızlığa uğrattığına inanıyor."

"Bundan daha fazlası olmalı."

"Evet... var." Nefesini verdi. "İrfan'dakiler ailemin diğer fertlerine ne olduğunu biliyor mu?"

Daniela başını hayır dercesine sallayınca Murdoch devam etti. "Nikolay onların hayatlarını 'kirlenmiş' kanıyla kurtarmaya çalıştı. Bunda hem başarılı hem de başarısız olduğu için suçluluk duyuyor."

"Nasıl hem başarılı hem de başarısız oldu?"

"Daniela, bu ağır bir konu."

"Ne kadar iyi bir dinleyici olduğumu bilmiyorsun."

Murdoch başını eğip kadının gözlerine baktı. O kadar canlı bir maviydiler ki. Rüyasında oldukları gibi. Kendini, Nikolay'la ailelerine göz kulak olmak için eve nasıl döndüklerini ve hepsini ölmek üzere ve inanılmaz bir acı içinde kıvranırken bulduklarını ona anlatırken buldu. Ona, erkek ve kız kardeşlerine, babalarına nasıl kan içirdiklerini anlattı.

Murdoch şimdiye kadar başka birine detayları hiç anlatmamış olsa da, sanki Daniela çekiyormuş gibi kelimeler dudaklarından kolayca dökülüyordu. "Çoğu kendinde değildi ama kardeşim Sebastian ayıktı ve farkındaydı. Hatta neye dönüştüğümüzü bile anlamıştı ve huzur içinde ölmelerine izin vermemizi istedi."

Anıları canlanan Murdoch elini alnunda gezdirdi. "Bir tür baba rolü üstlenmiş olan Sebastian, kızlara daha yakındı ve onları dönüştürmeye çalıştığımız için Nikolay'la benden nefret etti. Hatta sadece o ve Conrad ölümden dönünce daha çok nefret etti."

"Uyandıkları zaman ne oldu?" diye soran Daniela'nun sesi daha yumuşaktı.

"Sebastian, Nikolay'ı öldürmeye çalıştı. Ve Conrad... ona ne yaptığımızı idrak edince deliye döndü ve sanki dayanılmaz bir acı içindeymiş gibi bağırarak karanlığın içine doğru koştu. Üç asırdır ikisini de görmedik."

"Kardeşlerinin yaşadığına inanıyor musun?"

"İnanmak zorundayım," diye cevap verdi, sonra da başka bir soru sormasını bekledi. Daniela tekrar düşünceli bir halde sessiz kalınca Murdoch devam etti, "Düşmanlarını düşünüyordum da. Eğer bir kral sırf doğdun diye seni öldürmek istiyorsa, o zaman senin hayatın onun için bir tehdittir. Bu da senin vâris olduğun anlamına gelir. Tahtın vârisi."

Daniela omuzlarını silkti. "Doğru bildin, tebrikler."

"Unvanın ne?"

"Bildiğini sanıyordum. Bana günün erken saatlerinde buz kraliçesi diye hitap ettin."

"Bir... kraliçe." Ayrıca aklı başında değilken söylediği garip laflara inanacak olursa Daniela tanrıların kızıydı.

"Evet, İcere'lerin kraliçesi," dedi. "Kış kraliçelerinin uzun soyağacından."

"Ama Sigmund tahtını gasp etti, değil mi?"

Avcunun altında Daniela gerildi. "Dün gece konuşmamı sağlamışsın."

"Neden başkaldırıp krallığını geri almıyorsun? Peşinden gelmeleri için neden İcere'leri toplamıyorsun?"

"O kadar kolay değil. Sigmund çok güçlü."

"Burada ona karşı sana yardım edecek kimse yok mu?" Kadın başını iki yana sallayınca, Murdoch, "İcere'lerin sana karşı birleştiğine inanmakta güçlük çekiyorum," dedi.

"New Orleans tam olarak bir İcere mekânı değil."

"Sen buradasın."

Murdoch onun, "Uzun süreliğine değil," diye homurdandığını sandı.

"Sigmund'un seninle bir akrabılığı var mı?"

"Kan bağı yok," dedi Daniela. "Annemin kocasıydı. Adam-ları annemi ölümcül derecede yaraladıktan sonraya kadar ben doğmamıştım."

"Bunun kulağa ne kadar çılgınca geldiğini biliyor musun?"

"İrfan'a hoş geldin. Çok az şey mantıklıdır. Kurallar değişkendir. Tam her şeyi çözdüğünü düşündüğün zaman, bir vampirin

güneşten etkilenmediğini, dilsiz bir siren olduğunu ya da iffetli bir nympha'nın varlığını duyarsın."

"Öyleyse burada senin gibi biri yok mu?" diye sordu Murdoch.

"Benim adıma bir darbe düzenlemeyi mi yoksa bir erkek arkadaşım olup olmadığını çözmeye mi çalışıyorsun?"

Murdoch kısık sesle sordu: "Var mı?"

"Bunu neden umursayasın ki?"

"Merak ettim. Bana sadakatsiz biri gibi görünmedin, ayrıca demin yatağımdaydın. Hevesli bir şekilde."

"Yavaş ol." Etrafını kolaçan etti ve elleriyle susması için bir hareket yaptı. "O kadar yüksek sesle konuşma, vampir. Danii'nin İrfan'daki saygınlığının ölmesini çabuklaştırmayalım."

"Daha önce bu konuda dikkatli değildin, beni tekrar görmek istediğini söylediğinde de," dedi, sonra ölçülü bir tonla ekledi: "Ve öpülesi dudaklarım olduğunu söylediğinde."

"Bunu, kâr zarar orantısının, yüzde yüz zarar ve sıfır nokta sıfır kâr olduğunu fark etmeden önce söylemiştim." Öfkeli bir bakış attı. "Ayrıca dün gece ve bu sabah öğrendiklerini bana hatırlatıp durmasan iyi olur."

"Sıfır nokta sıfır mı?"

"Kesinlikle. Tabii kanımı tüketene kadar içmekle tehdit etmen, daha fazlasını isteme yöntemin değilse."

Ona tehdidinin dayanağı olmadığını ve ona bu şekilde asla zarar vermeyeceğini söylemek istedi. Ama o kritik anda hissettikleri düşünülürse... bu bir yalan olurdu.

"Şu bozguna uğramış ifadeye bak! Endişelenme, Kazanova, davranışlarını kesinlikle davet olarak kabul etmedim. Nasıl hissettiğini çok net gösterdin."

"Ben kanımın kaynamasını istemedim ki."

"Çoğu vampir bunun özlemini çeker," dedi.

"Neden? Güç için mi?"

"Tabii ki. Ama aynı zamanda ölümsüzlük yalnız hissettirir." Bir kadın savaşçıda sergilenen şaşırtıcı bir savunmasızlık örneği daha.

"Daniela, biraz önce kimi arıyordun?"

"Kadını tanımıyorsun ki."

Bir erkek değildi. *Rahatladım mı?* "Ve onunla ilgili daha fazlasını söylemeyeceksin."

Kadın başını hayır dercesine sallayınca, sordu: "Birkaç gün içinde Icere'ler geri dönünce ne olacak? Kardeşlerinle onlara saldıracak mısınız?"

"Hayır."

"Onlar bir kez daha sana saldırıncaya kadar öylece bekleyecek misin? Valkyrie'lerin kendilerini İrfan'ın besin zincirinin en tepesinde gördüklerini sanıyordum. Şimdiye kadar hiçbir saldırıda bulunmadınız ya da onu öldürmek için suikastçılar göndermediniz mi?"

"Kalelerinde benim türümü geri püskürten bir şey var." Adamın meraklı bakışlarına karşı, "Daha fazlasını anlatmayacağım. Ayrıca Icere'lerin krallığını buluyoruz," dedi. *Krallık* demekten nefret ettiği her halinden belliydi. "Hiç kimse bulamıyor, arasalar bile. Biliyor musun, benden kurtulduğun düşünülürse Icere'lerle müthiş derecede ilgilisin."

"Evet çünkü sonrasında bize ne olursa olsun, yirmi dört saat önce vücudundan onların oklarını çıkarıyordum."

Acıyı hatırlayan Daniela'nın eli göğsüne gidiverince Murdoch sesini yumuşattı. "Soğutulmasaydın ne olacaktı?"

Daniela sanki bunun cevabını ona söylemeye borçlu olduğunu düşünüyormuş gibi kin dolu bir ifadeyle baktı. "Termal

şok geçirirdim. Ani sıcaklık değişimi bir noktada parçalanmama neden olurdu.”

“Parçalanmak.” Sesi gerçekten şaşırmış gibi çıktı. “Bu nasıl olabilir ki?”

“Eğer cam dengeli bir şekilde ısıtılırsa sadece ısınır. Ama dengesiz ısıtılırsa çatlar. Eh, ben dengeli ısınmıyorum.”

“Bütün Icere’ler buna duyarlı mı?”

“Hayır. Benim tenim de onlarınki gibi dondurucu. Ama yarı Valkyrie olduğum için kanım onlarınkinden biraz daha sıcak.”

Murdoch yavaşladı. “Böyle bir tehlike içindeysen, burada neden yalnız başınasın ki?”

17. Bölüm

Çünkü üvey kardeşlerime uymuyorum. Çünkü gerçek ilişki yerine, yalnız olmayı tercih ediyorum, böylece seksi ve kar tanelerini hayal ettiğim fantezi dünyamda kaybolabiliyorum. Hatta belki karların içinde seks yapmayı...

"O kadar ısınmama neden olan şey oklardı," dedi en sonunda, neredeyse hedeflerine ulaşmadıkları için rahatlayarak. "Zehir olmasa yaşardım. Genellikle başımın çaresine gayet iyi bakabiliyorum."

"Genellikle mi? Daha önce şoka girdin mi?"

"Hayır. Dün gece en yakın olduğum zamandı."

"O halde ne olacağını nasıl biliyorsun?"

"Daha önce beni uyarmışlardı." *Danii, yüzün kırmızı! Svana tekrar tekrar haykırmıştı bunu. Kız kardeşlerinle çok uzun süre oynuyorsun. Vaftiz ebeveynlerinin çok ısınmak konusunda ne dediklerini biliyorsun...*

"Uyardılar mı? Annen baban mı uyardı?"

"Murdoch, kendi ailen hakkındaki açksözlülüğe minnettarım." Az bile söylemişti. Hikâyesi beklenmedik bir şekilde içine işlemişti. "Ama ailem hakkındakileri paylaşmayacağım." Murdoch daha fazla

soru sormak için ağzını açınca Daniela, "Aynca, geldik," dedi. Elini kayıtsızca sallayarak ilk durakları olan Jean Lafitte's'i işaret etti.

Bourbon'da olmasına rağmen taverna bütün keşmekeşin ters tarafındaydı, bu yüzden Bourbon Caddesi'nin yapmacık abartısı ve canlılığından uzak, normal bir bara benziyordu.

Valkyrie'lerin müttefiklerinden biri olan Deshazior adında bir fırtına iblisi, ne zaman şehirde olsa buraya takılırdı. Eski bir korsan olduğu için buraya uyum sağlıyordu. Kötü şöhretli Lafitte kardeşler burada demircilik yaptıkları için buraya takılması da doğaldı.

Daniela yakındaki ikili kapının önünde durup Murdoch'a, "Burada bekle," dedi.

"Neden?"

"Çünkü irtibata geçeceğim kişi ve ekibi seni öldürmek isteyecek ve onunla flört etmek zorunda kalabilirim."

Boşboğaz Deshazior Valkyrie'lere olan zaafıyla tanınırdı... ve çoğu Valkyrie de ona olan zaafıyla.

Desh Dani'ye uygunsuz bir teklifte bile bulunmuş ve denizci aksanıyla ciddiyet içinde, "Bekâretini almak için taşaklarımın donmasını bile göze alırım," demişti.

"Kıskanacağımı mı sanıyorsun?" Murdoch'un ses tonu şüpheliydi. "Bununla baş edebileceğime inanıyorum."

O kadar kibirli, o kadar saygısız ki. Egom bir yumruk daha yedi. Dördüncü raunt, ding ding.

Murdoch bu sözlerden sonra onu içeriye götürdü. İçeri girdiklerinde etraflarını puro dumanı sardı. Müzik kutusunda Nick Cave'in mırıl mırıl söylediği *People Ain't No Good* şarkısı çalıyordu. Sarhoş, asık suratlı ölümlüler gözlerini içkilerine dikmişlerdi.

Murdoch homurdandı. "Burası bir insan barı. Bir iblisten bahsettiğini sanıyordum."

"İrfanluların nerede dolaştığını bilirim, tamam mı?"

Daniela Desh'i hemen gördü. İki metre on santimlik boyuyla gözden kaçırılması biraz zordu. Ve iri, yukarı kalkık boynuzları olduğu için... "Boynuzlu iriyarı adama bak."

"Dışarı böyle mi çıkıyor?" Murdoch parladı. "Kapatmadan herkesin göreceği şekilde mi?"

"Evet, ne zaman isterse. İnsanlar Deshazior ve ekibinin kostüm giydiğini sanıyor. İblisler şunu kimin giyeceğini belirlemek için çubuk çekiyorlar." Asık suratlı, parlak pembe tişört giymiş bir iblisi gösterdi. Tişörtün üzerinde *Big Easy Cast Ajansı! Kostümsüz çıkmayız!* yazıyordu.

İnsanlar onlara kostüm partisindeki protezler, imzalar ve filmlerin yayınlanma tarihleri hakkında soru sorardı... uluorta görünen çıkıntıları hakkında değil.

Desh dönünce Daniela'yı gördü. "Ah, bu güzel Leydi Daniela değil mi?" diye seslendi. Onun arkasında duran Murdoch'u görünce anında gerildi. "Hastalıklı bir vampirle. Bizim oğlanlarla şu asalağın bağırsaklarını neden sökmeyelim söyler misin?"

Murdoch, Daniela'nın arkadaşça tavrının bir anda soğumasını seyretti. "Çünkü böyle bir şey yaparsan kanını buza çeviririm," diyerek elinin ayasını dudaklarına doğru kaldırdı.

Daniela iri kıyım iblise kıyasla çok ufak tefekti ama Deshazior ellerini teslim olur gibi kaldırdı.

"Yapma, güzellik. Benim gibi yaşlı bir iblisi dondurmana gerek yok. Canum yanar." Daniela elini indirince, adam homurdanarak ekledi: "Hanımefendiler vampirlerle mi çıkıyor? Ben uzaktayken şehir cehenneme dönmüş."

"Onunla *çıkıyorum*. İrfan türlerine yardım etmek için tehlikeli bir görevde alışılmadık bir ittifak içindeyiz. Bitiş tarihi... ah, şafak vakti olan bir ittifak."

"Bu, sana birliktymişsiniz gibi bakıyor," dedi iblis. "Tamamen sahiplenir bir şekilde."

O kadar fark ediliyor mu?

"Peki, ya ben ona nasıl bakıyorum?" diye sordu Daniela masum bir tonla.

"Ondan kurtulduğunda memnun olacaktıydın gibi," dedi Deshazior kıkırdayarak. "Peki, senin için ne yapabilirim, aşkım?"

"Nix'i gördün mü?"

O kimdi? Ve Daniela onu neden arıyordu?

Deshazior'un yanındaki iblislerden biri, "Nix bu gece dışarıda mı?" diye sordu. Adam huzursuz bir tavırla her iki boynuzunu da düzeltti ve gömleğinin yakasını dikleştirdi.

"Sanırım bu, soruya da cevap veriyor," dedi Daniela içini çekerek. "Aynı zamanda Zalim Ivo'yu da arıyorum."

Deshazior cevap verirken gözlerinde titrek bir ışık belirdi. "Şu anda tepende dikilen dışında vampir görmedim."

Yalan söylüyor.

"Ne yazık." Suratını asan Daniela, ona yanaştı. "Bilgi konusunda sana güvenebileceğimi sanıyordum." Uzandı ve pençesinin tersini adamın sağ boynuzunda gezdirdi. Deshazior'un kasları aniden gerildi. Diğer iblisler yutkunup inlediler.

Murdoch, kadının davranışının neden böyle bir tepki doğurduğunu anlamasa da adamlar Daniela'nın okşayan pençesine büyülenmiş gibi bakıyorlardı.

Deshazior titremeye başladı. "Bana kasılma nöbetleri geçiriyorsun, Valkyrie!"

"Senle bir konuşalım," dedi Daniela mırıldanarak. "Dışarıda."

İblis yenik düşmüş bir soluklanmayla peşlerinden dışarı çıkarken, baştan çıkarıcı Valkyrie'ler ve *boynuz okşamaları* hakkında bir şeyler geveliyordu.

Üçü caddeye çıktıkları zaman, Deshazior Murdoch'a öfkeyle baktı. Ardından, içerideki ekibine huzursuz bir bakış attuktan sonra Danii'ye dönüp homurdandı. "İvo şehirde bir yerlerde. Nerede bilmiyorum ama kendine dikkat et. Yanına benim bile kavgaya girmeyeceğim birilerini almış."

"Ne demek istiyorsun?" dedi Murdoch.

Deshazior onu umursamadı. "Ayrıca İrfan türlerini kurtarmak için bir ortaklığa ihtiyaç duyarsan, aradığın iblis benim." Devasa göğsünü yumrukladı. "Kendini onun gibilerle kirletmene gerek yok."

Murdoch köpekdişlerini gösterdi.

"Teklifine minnettarım," dedi Daniela. "Ama bir gece dayanabilirim. Eğer rastlarsan meclise haber verir misin?"

"Tabii..." İblis aniden gözden kaybolmaya başladı, sanki istemeye istemeye ısınlanır gibiydi. "Kahretsin! Yöneten Hatun beni çağırıyor."

"Yöneten Hatun da ne?" diye sordu Murdoch. İkisi de onu duymazdan geldi.

İblis yok olmaya başladığında Daniela'yı süzdü. "Unutma, buz bakire," diye imayla mırıldandı, "diğer teklifim hâlâ geçerli."

Vampir anında Desh'in önündeydi. "Teklifin her neyse, o ilgilenmiyor." Fakat iblis çoktan gitmişti.

Murdoch, Daniela'ya döndü. "Neydi o?"

"Sana bazı bilgiler edinmek için flört edebileceğimi söyledim. Artık, kıskandığını itiraf edecek misin vampir?"

Cevabıyla kadını şaşırttı. "Evet." Daniela tam bir memnuniyet patlaması hissedecekti ki, Murdoch, "Gerçi nedenini biliyorsam kahrolayım," diye ekleyerek bu hissi söndürdü.

"Bunu gerçekten söyledin mi?" Daniela bakışlarını öfkeyle gökyüzüne dikti, adamla tekrar yüzleşmeden önce sabrına kavuşmak için bir süre oraya baktı. "Belki de güzel ve zeki ve dün gece yatağında olduğum ve bir de... şey, bilmem ki, gelinin olduğum içindir."

"İblisin teklifi neydi?"

"Bu onunla benim aramda."

"O halde senin tipin o mu? Gerçekten mi? Lanet olsun, her cümleden sonra *ha!* diye gürleyen boynuzlu iblislerden hoşlanıyorsun demek? Daha zeki olduğunu sanıyordum."

"Ve ben de senin daha baştan çıkarıcı ve çekici olduğunu sanıyordum. Sadece küstah, huysuz ve kara kara bakan birisin."

"*Seninleyken.*" Murdoch ona bir adım yaklaştı, ifadesinde düş kırıklığı vardı.

"Bu da ne demek?"

"Bilmiyorum. Daha önce kimseyi kıskanmadım. Ve kadınlarla konuşurken asla beceriksiz olmadım." O anda üzerlerinde isim kartları olan bir çift fuar katılımcısı Daniela'ya göz süzünce, Murdoch'un öldürücü bakışlarına maruz kaldılar. Onlar aceleyle yollarına devam ederken Murdoch, "Bu benlik bir davranış *değil*," dedi. Nefesini verdi. "Ve kontrol edemiyorum."

Yenilmiş görünüyordu, bu duruma bir anlam veremiyormuş ve anlam vermeye çalışmaktan vazgeçmiş gibiydi. "Valkyrie, var olduğum süre boyunca kendimle hiç bu kadar çelişkiye düşmedim."

Daniela neredeyse ona acıyacaktı ve daha hoşgörölü bir ses tonuyla, "Belki de içine işliyorumdur," dedi.

Murdoch, "Diken gibi," diye homurdandı.

Danii bundan memnun olacak kadar tuhaftı. "Her dikenin gülü vardır, vampir."

18. Bölüm

Valkyrie bunu söyledikten sonra ağır adımlarla Bourbon'a doğru yürürken, Murdoch'un köpekdişlerini gösteremeyeceği kadar çok erkeğin bakışlarını üzerine çekti.

Bunun şimdiye kadar bir kadınla yaptığı en uzun sohbet olduğunun az çok farkında olan Murdoch onu takip etti.

Sohbetleri, ölümlü hayatı boyunca hiçbir kadınla *konusarak* çok fazla zaman harcamadığını ortaya koymuştu. Aslında uzunca bir süre sanki iki dil konuşuyormuş gibi hissetmişti; birini erkeklerle, diğerini de kadınlarla konuşurken kullanıyordu. İlki netti ve bilgi iletmek için işine yarıyordu. İkincisiyse dolaylı anlatımlar ve iltifattan biraz daha kapsamlı kur yapma sözleriyle doluydu.

Daniela'yla birlikteyken kadın dilini unutmuş gibiydi. Belki de uzun zamandır pratik yapmıyordu. Her halükârda bunun önemi yoktu çünkü kadın öyle sözleri umursamıyordu.

Ona yetişince, "Şimdi dükkâna mı gidiyoruz?" diye sordu.

Daniela başını onaylar gibi salladı. "Bourbon'ın hareketli kısmından birkaç blok ötede, batıya doğru."

Gece ilerledikçe kalabalık artmıştı. Geçtikleri her bar, kendi tarzlarındaki müzikleri bangır bangır çalmaya başlamıştı. "O

halde biraz zaman geçirebiliriz. Bana yöneten hatun ne demek, söyleyebilirsin. Ayrıca Nix kim?"

"Söyleyebilir miyim?" dedi Daniela ve *tek* söylediği bu oldu.

Murdoch başka konuya geçti. "Deshazior sana *buz bakire* diye hitap etti."

"Bu benim isimlerimden biri. Sinir bozucu olduğun anlarda bana hitap etmekten hoşlandığın *buz kraliçesiyle* birlikte."

"Sen... bakire misin?"

Daniela gözlerini kaçırdı. "Neden bundan dehşete düşmüş gibi konuştun?"

Çünkü rüyamda bakireydin. "Çünkü uzun zamandır yaşıyorsun. Onca yıl içinde birlikte olabileceğin, kendi türlerinden birini bulmuştundur."

"Türler mi, Tatlı Dilli Murdoch? Gerçekten mi?"

Bunu daha iyi dillendirebilirdi. Ama iki bin yaşındaki bir bakirenin yanında yürüdüğünü fark edince şaşkına dönmüştü.

"Bana cevap ver. Hiçbir erkek sana sahip olmadı mı?"

"Bana sadece kendi türümden biri zarar vermeden dokunabilir. Öte yandan onlar da Valhalla'yı terk ettiğim günden beri beni öldürmeye çalışıyorlar," dedi. "Parçaları birleştirebilir."

Tanrım, hiç erkek tanımamış.

Daniela onun ifadesinde her ne gördüyse öfkeyle baktı. "Sakın bana acımaya kalkışma, Murdoch."

"Bu... soğukluk için yardım almaya çalıştın mı?" diye sorarken onu tam zamanında bir ateş hokkabazından uzaklaştırdı.

"Bunu sanki bir hastalıkmuş gibi söyledin! Ama evet, Cadılar Evi'ne, büyücülere ve hatta İmkânsızlık Tanrıçası'na bile gittim. Şu ana dek bana önerilenlerin en iyisi, derim yanmaya devam ederken

acı hissetmemi önleyen ya da tam tersini yapan büyü gibi yarım yamalak bir efsundu."

"Peki ya Tanrıça?"

"Bana bir çift bowling ayakkabısı verdi."

"Bowling ayakkabısı mı?"

Aniden sol taraflarındaki bir balkonda duran üstsüz –erkek ve kadın– turistler tarafından atılan plastik boncuklar üzerlerine yağdı. Daniela bir saniye bile kaybetmeden boncukları sağ taraflarındaki balkonda duran gruba attı. "Evet, bowling. Nedenini sorma."

"Bir yolu olmalı, İrfan'daki başka güçler..."

"Bildiğim bütün güvenilir ve deneyimli mistik kaynaklara başvurdum. Güvenilmez kaynaklarsa büyük bir cezaya neden olurdu."

"O ne demek?"

"Büyülerin satıldığı bir İrfan pazarına gidebilirim ama büyük ihtimalle olduğumdan daha beter bir şey olurum."

"Daha beter mi?"

"Yanlış kişiler tarafından verilen büyülerin ne olduğu belli olmuyor ve genellikle bir paradoks söz konusu oluyor. Yani rastgele bir büyücü bulsam, dokunabilirim bir hale gelebilirim... ama vücudumdan kocaman pullar çıkması sayesinde. Sonra hiç kimse bana dokunmak *istemez*."

"Anlıyorum." Fabllarda aynı konu işlenirdi. Ölmek üzere olan bir adamın iyileşmek için bir büyücüye ulaşmak için yola çıkması, ancak eve dönüş yolunda garip bir kazada can vermesi gibi.

"Bu kabullenmek zorunda olduğum bir şey," diye omuzlarını silkerek sözlerini tamamladı. Sanki bu gerçeği uzun zamandan beri kabullenmiş gibiydi ama Murdoch gerçeğin bunun yanından bile geçmediğini seziyordu. "Koleksiyonuna katmayacağın tek bakireyim."

"Daha önce hiçbir bakireyle birlikte olmadım." Ama artık bunun özlemini çekiyordu. *Daniela'ya sahip olmak... ona seksin nasıl olabileceğini göstermek...*

İçine tam girdiği anda gözlerindeki o savunmasızlığı görmek.

Bu Daniela'yı iyiden iyiye şaşırtmıştı. "Buna inanacağımı mı sanıyorsun?"

"Benim zamanında birinin bekâretini almak demek, kılıç zoruyla kıyılacak bir nikah tehlikesini göze almak demektir." *Hizmetçilerin bekâretini alma, piçlerin doğumuna sebep olma.* Bu iki basit kurala uyduğu sürece ne isterse onu yapmıştı.

"Senin gibi erkeklerin sonsuza dek bir sonraki çiçeği koklama peşinde olduğunu sanırdım."

"Kadınlar daima, erkeklerin fethetmek için bakirelerle yattığını sanır."

"Bununla hiçbir ilgisi olmadığını mı söylüyorsun?"

"Fethetmek kesinlikle işin bir parçası. Ama gerçeğin daha derinlere indiğine inanıyorum: Erkekler bakirelerden hoşlanır çünkü kadınlar ilk sevgililerini daima hatırlar. Erkekler cinsel açıdan hatırlanmak ister."

"Peki, hiçbir bakireyle gönül eğlendirmediyse, hatırlanmak istemedin mi?"

Murdoch ona yaklaşarak kapalı bir bistronun camına doğru gerilemesine neden oldu. Elini kadının başının yanına koyup mırıldandı. "Öyle korkularım ya da isteklerim olmadı. Hatırlanacağımı her zaman biliyordum... ilk olarak değil ama en iyi olarak."

Ne kadar merak ettiğini saklamak için girişim yapan Daniela, "Peki, biri en iyi olmayı nasıl başarır? Yani *pratik* yapmaktan başka," dedi.

Ölümlü hayatı boyunca Murdoch yatakta anlayışlı biri olmuştu. Birlikte olduğu her kadının kesinlikle büyük zevk almasını sağlamıştı. Bu, özverili olduğundan değildi. Tam tersiydi. Yetenekli bir sevgili olduğu etrafa ne kadar çok yayılırsa, o kadar kadının onunla oynaşacağını genç yaşlarda öğrenmişti.

Her ilişkiye girerken bir çıkarı olmuştu. Özen göstermiş, davranışları ölçülü olmuş ve kontrolünü asla ama asla kaybetmemişti.

Şimdiyse Valkyrie'ye iyice yaklaşıyordu. "İlgi konusunda çok cömerttim. Ve her zaman kendimi kontrol ettim, ihtiyaç ne kadarsa o kadar ileriye gittim..."

Daniela nefes nefese, "Cömert olmak için," diye onun sözlerini tamamladı. "Kadınlara çok düşkün olmalısın."

"Öyleydim." Evet, *kadınlara* düşküncü ama asla bir kadına değil. "Fakat *hepsi* bu değil. Ben..." Durdu.

"Ne? Ne diyecektin?"

"Şöyle düşünmeni istemiyorum..." Cümlesini tamamlamadı, parmaklarını koyu renk saçlarına daldırdı. "Lanet olsun, savaşta kardeşlerim kadar sert mücadele ettim."

"Murdoch, tarih bazen kibar değildir..."

"*Senin*, yükümlülüklerimi aksattığıma inanmanı istemiyorum. Halkımızı korumak için aynı kararlılıkla çaba gösterdim. Ve her zaman benden beklenileni yerine getirdim. Benimle kardeşlerim arasındaki tek fark, çatışmalar arası molalarda yaptıklarımız. Sebastian zamanını okumakla geçirdi, Conrad bilinmeyen sebeplerle ortadan kaybolurdu, Nikolay dünyanın yükünü omuzlarına almış bir halde çadırında volta atardı. Bense gamsızdım..."

"Ve kadınlarla gönül eğlendirdin," dedi Daniela. "*Senin* hakkında ne düşündüğümü neden önemsiyorsun?"

Neden mi? Murdoch'un buna iyi bir cevabı yoktu. *Çünkü kan kaynaması bana öyle diyor.* Bu gece düşündüğü ve hissettiği her şey kan kaynaması tarafından dikte ettiriliyordu.

Murdoch'a olanların açıklaması bu olmalıydı. Aksi halde, asla dokunamayacağı bir kadına bağlandığı için bir mazoşist olurdu.

19. Bölüm

“Eğer iblisin teklifinin ne olduğunu itiraf edersen, nedenini sana söyleyeceğim,” dedi Murdoch.

Danii kısa ve öz bir şekilde, “Hayır, teşekkürler, vampir, dün gece sana fazlasıyla bilgi verdim,” dedi. Onu sorguya çektiği için Murdoch’a hâlâ kızgındı.

“Çok şey anlattın,” dedi Murdoch. “Ama çok azına inanıyorum.”

“Demek öyle.”

“Yemek yemediğini söyledin.”

Daniela kaşlarını kaldırdı.

“Yiyebiliyor musun?”

Omuzlarını silkti. Valkyrie’ler yiyebiliyorlardı ama yeryüzünün elektrik enerjisinden beslendiklerinden, yeme gereği duymuyorlardı. Ayrıca, yemek yememek kendilerine özgü bir tür doğum kontrol yöntemi idi. Onun türündekiler regl olmazdı ve “toprağın verdiklerini” yemedikçe hamile kalmazlardı.

“Bana iki bin yaşmda olduğunu söyledin,” diyen Murdoch eldivenli elini kadının belinde tutuyor ve yayaları ondan uzak tutuyordu.

Termal şok tehlikesini öğrendiğinden beri, soluklarının buhar çıkıp çıkarmadığını gözlemleyerek, ne kadar ısındığını sürekli kontrol ediyor gibiydi.

İlgisi Daniela'mın göğsünü kabartıyor ve öfkesini birazcık dindiriyordu. "Tahmini yaşım iki bin."

"Ve üç ebeveyninden ikisi tanrı mı?"

Daniela kasıtlı bir şekilde boş bir ifadeyle baktı, bu ifadesinin onu rahatsız ettiğini anlamıştı.

"O zaman neden zarar görmene izin veriyorlar ki?"

"Çünkü uykudalar."

"Tanrılar... uykuda mı?"

"Güçlerini muhafaza etmek için. Gücü onlara tapanlardan alırlar. En son ne zaman Freya'ya adanmış bir tapınağın önünden geçtin?"

Yukarıdaki bir balkondan kâğıttan, dolu bir yemek tabağı düşünce Murdoch el çabukluğuyla kadını çekip uzaklaştırdı. "Hiç sorgusuz inandığım sözünü söyleyeyim mi? Beni öpmeye başlarsan," omuzlarını geriye attı ve kendini beğenmiş gülüşü yerli yerindeydi, "durabileceğini düşünmediğini söyledin."

Acaba bundan daha yakışıklı olabilir miydi? Vampiri çekici bulması her ne kadar birçok açıdan yanlış olsa da, her zamanki gibi tüm yoğunluğunu koruyordu.

Danii tüm gece ona doğru çekilmişti. Şaşırtıcı değildi. O geniş omuzlara ve çelik grisi gözlere her bakışında, adamın yatağında geçirdikleri zamanı hatırlıyordu. Saçı ne zaman alnına düşse, iç geçirmemek için kendini zor tutmuştu.

Bir buz kraliçesi olmasına rağmen, ona soğuk ve ilgisiz davranmak gittikçe zorlaşıyordu.

Murdoch en iyi sevgili olduğunu söylediği zaman... Daniela ona inanmıştı.

Ama aynı zamanda ısırma olasılığı yüzünden tedirgindi. Bu sabah adamın gözlerindeki bakışı unutacağını hiç sanmıyordu. “Öpüşmenin bir yolunu hiçbir zaman bulamayacağız, değil mi?”

Sanki Daniela muazzam bir şey söylemiş gibi adamın kaşları çatıldı. “Hayır. Bulamacağız. Hiçbir zaman.” Garip bir sessizlik içinde yürümeye devam ettiler, ta ki Daniela onu Bourbon’ın dışına yönlendirene kadar.

Murdoch, “Bu dükkân neyin nesi?” diye sordu.

“Loa adında sözde vudu rahibesinin mekânı.” Kadının adı da *vudu ruhu* demekti.

“Loa bir kadın mı?”

Danii başını onaylar gibi sallayınca, adamın neşesi yerine geldi. Ve Loa’nın neye benzediğini göz önünde bulunduran Danii, bunun kötü bir fikir olabileceğini düşündü.

Fakat Nix oraya sık sık uğradı ve Loa bir şey bilmese bile –bu şüpheliydi– elemanlarından biri bilgi sahibi olabilirdi.

“Kadının güçleri var mı?” diye sordu Murdoch

Dükkâna geldikleri sırada Danii sözcükleri uzata uzata, “Hem de nasıl,” dedi.

Kapının üzerinde –Çilekeşler dışında– bütün İrfan türleri tarafından tanınan, İrfan’ın evrensel sembolü asılıydı. Yanında *Vampirler* yazısının üzerinde çarpı işareti olan bir çıkartma vardı. Onun altındaysa, *Gömlek ve ruhu olmayana hizmet yok. Ultraviyole koruma kullanıyoruz* satırları vardı.

Murdoch’un yüzü asıldı. “Ultraviyole koruma mı? Bu şaka mı?”

Daniela başını iki yana salladı. “İçerisi mumlarla aydınlatılıyor ama tavan boyunca panik düğmesiyle açılabilen ultraviyole lambalar var... vampirlere karşı bir güvenlik sistemi.” Valkyrie’ler aynısını

Val Malikânesi'ne kurmak istemişlerdi ama çığlıkları lambaları paramparça ederdi.

Murdoch her zamanki küstah tavrıyla omuzlarını silkti ve Danii'ye kapıyı açtı.

"İçeri gireceğine emin misin?"

"Buranın sahibinin kadın olduğunu söylemedin mi? Kadınlarla aram iyidir. Bu akşam hiçbir panik düğmesine basılmayacak."

Danii gözlerini devirerek baktıktan sonra tam arkasından onu takip eden Murdoch'la birlikte içeri girdi.

Dükkânın ön tarafı, doldurmuş timsah kafaları ve Çin malı renk renk sahte çantaların olduğu tipik turist tuzağıydı.

Ancak New Orleans'taki çoğu İrfanlı gibi Danii de burada bir arka oda olduğunu biliyordu. Bu duvarların ardında, iblis ölçülerindeki prezervatiflerden ve asetonsuz boynuz cilasından, akşamdan kalmaları rahatlatan büyülere ve gulyabani kanı temizleyicisine kadar her şey vardı.

Karanlık dükkân mumlarla aydınlatılmıştı ve tepedeki lambalar kullanılmıyordu. Şimdilik. Eski model bir pervane gıcırtyla ağır ağır dönüyor ve mum alevlerinin dans etmesini sağlıyordu.

Murdoch, "O lambalar gerçekten çalışıyor mu?" diye sordu tavana bir bakış atarak.

"Ah, evet. Şehri terk etmeden önce Porsche'nin tavan lambasını burlardan biriyle değiştirecektim."

"New Orleans'ı mı terk edeceksin? Nereye gidiyorsun?"

Arka odadan ağır adımlarla çıkan Loa, Danii'yi cevap vermekten kurtardı. Loa'nın görüntüsü her zaman olduğu gibi Danii'nin yüzünün asılmasına neden oldu. Buğday rengi kusursuz bir ten ve taş gibi bir vücudu vardı ve erkekler kıvrak adalı aksanıyla konuşmasını müthiş seksi bulurlardı.

Murdoch bulacak mıydı?

Bu akşam, üzerine kusursuz bir şekilde oturan ve dolgun hatlarını ortaya çıkaran kırmızı ipek bir elbise giymişti.

Murdoch, Loa'ya takdir dolu bir bakış atsa da, çizgi filmlerdeki salyaları akan takım elbiseli kurtlar gibi görünmemiştir.

Loa bir muammaydı. Buraya, İrfan'daki en fırtınalı zamanda, ölümsüzlerle dolu bir şehre, sanki kargaşanın ve Tahta Çıkış savaşının ön saflarında yer almak istemiş gibi gelmişti.

Loa dükkânı, önemli bir vudu rahibesi olan büyükannesi Loa'dan devraldığı zaman, yeni rolünü mükemmel bir şekilde yerine getirmişti.

Danii dükkânın açılışında ona söylediği şeyi hatırladı. "Sendeki bu adallıkta kafa karıştıran bir şey var. Büyükanne Loa bana torununun Parsippany'nin dışındaki gösterişli bir banliyöde büyüdüğünü ve Notre Dame mezunu olduğunu söylemişti. Peki, Karayip aksanını nereden kaptın?"

Loa parlak kehribar rengi gözlerini kısmış ve cevap vermişti. "Büyükanne Loa bir Valkyrie'yi etkilemek için masallar anlatır." Sonra kısık sesle eklemişti: "Sakin beni bir çerçeveye oturtmaya çalışma. Oraya uymam... tıpkı serin gibi."

Şimdiyse, "Valkyrie," derken kelimenin kulağa *Vakree* gibi gelmesini sağladı. "Görüyorum ki vampirlerle takılıyorsun. Kardeşlerin bunu öğrenirse..."

"Öğrenmeyecekler. Çünkü işini yapmayı sürdürmek istiyorsan, onlara söylemeyeceksin."

"Bir vampiri dükkânıma getirirken ne düşünüyordun? Tabela-ları okuyamıyor musun?"

Loa'nın tavrı kabaydı.

"Notre Dame'dan havalı bir diploma almadığım için muhtemelen senin kadar iyi okuyamıyorum."

Loa dişlerini gıcırdatarak, "Lanet olsun, ben Notre Dame'a gitmedim," dedi.

"Ben Çilekeş hanesinden Murdoch Wroth," diye yumuşacık bir şekilde araya giren vampir elini uzattı. Loa alışkanlıkla elini uzattı, sonra bunu yapmamasının daha iyi olduğunu fark etti ama Murdoch çoktan uzanmış ve kadının elini öpmüştü. "Ve siz de eşsiz Loa olmalısınız."

Derinden gelen sesi bundan daha seksi olabilir miydi? Daniî'ye adamın bu sabah yataktaki sesini hatırlatmıştı.

Loa vampiri süzdü, birazcık sarsılmış gibi görünüyordu. "Murdoch Wroth mu? Sen efsanevi Wroth kardeşlerden biri değil misin?"

"Ta kendisi." Daniî'ye havalı bir gülümsemeyle baktı.

"Yanılmıyorsam sen ele avuca sığmayan ve yatak meraklısı olansın."

Daniî, Murdoch'un çenesindeki bir kasın seğirdiğini sandı, ama konuştuğunda soğukkanlılığını korumuştü. "Yalnızca sizin kadar güzel kadınların etrafında olduğum zaman."

Loa gerçekten de kıkırdıyordu. "Yani, gözlerin berraksa, vampirler giremez kuralım için bir istisna tanıyabileceğimi düşünüyorum."

"Teşekkür ederim. Bu kadar güzel bir iş sahibesiyle tanışmak bir zevk."

Kusacağım. Fakat yemek yemiyorum.

"Ve kanının kaynadığını duyabiliyorum," dedi Loa. "Buz bakiresi tarafından değildir kesin."

"Onun tarafından," diye cevap verdi Murdoch çekimser bir tonlamayla.

Loa gülümsedi. Doğal olarak. Vampirler kanları kaynadığında böyle flört etmezlerdi. En azından gelinleri dışındakilerle.

"Bu ne kadar yaramaz biriymiş, buz bakire. Onu uslandırman mümkün değil, kızım."

"Bunu yapmak istemiyorum."

"O halde ikinizi Loa'nın bahis listesine koymamın sakıncası var mı? Buz kraliçesi tarafından kanı kaynatılan meşhur hovarda... ama kadının donuk pençeleri daha adamı ne kadar kötü yola saptırmaktan uzak tutabilir ki?"

Loa'nın ne olursa olsun bunu yapacağını bilen Danii ilgilenmiyormuş gibi yapmacık bir tavır takındı. "Ne yaparsan yap." *Bir buz kütlesi gibi soğuk.*

"Kısa süre içinde seni Çilekeş'in terk ettiği kişi olarak adlandıracağız muhtemelen..."

"Buraya geliş sebebimize dönebilir miyiz?" Danii kadının sözünü sertçe keserken soğuk görüntüsü bozguna uğradı.

"Ah, evet," dedi Murdoch. "Loa, kulağına Zalim Ivo hakkında herhangi bir bilgi geldi mi?"

Loa Danii'ye döndü. "Neden bana soruyorsunuz?"

"Ivo şehirde."

Kadının dudakları aralandı, kehribar rengi gözleri mum ışığında heyecanla parladı. "Vampirler bizi istila ediyor, Lykae'ler bu sokaklarda avlanıyor... Tahta Çıkış başladı. Nihayet!"

"Sanki bunu iple çekiyormuş gibisin?" diye sordu Danii. "Ne yani? Tahta Çıkış indirimin filan mı var?"

"Bazı kişiler bundan yararlanır. Benim gibiler."

"Sizin üniversiteden mezunlar mı?"

“Hanımlar.” Murdoch, Danii’nin hırçınlığını komik bulmuş gibi görünüyordu. Eğer hırçınsa bunun tek nedeni içerisinin sıcak olmasıydı. Danii sıcak olunca hep asabileşirdi.

“Bu mantıklı,” dedi Loa. “Lothaire’in burada olduğunu duymuştum ve o genellikle Ivo ile birlikte seyahat eder.”

Lothaire’den bahsedilince Danii irkilmesini güçlükle bastırdı. Ivo kötü, sosyopat, canavar ruhlu biriydi ama en azından onunla baş edilebilirdi.

Lothaire, Kadim Düşman ise anlaşılmaz biriydi. Ne istediğini kimse bilmezdi ve bir sonraki hareketinin ne olacağını kimse tahmin edemezdi.

“Onların nerede olabileceğini biliyor musun?” diye sordu Danii.

“Kesinlikle buralarda kalıyorlar.”

“Nereden biliyorsun?”

“Çünkü Lothaire her gece görülüyor,” diye cevap verdi Loa. “Nehrin kıyısındaki kanalizasyonlarda kobold’lar var. Onlardan birine sor.”

“Bunu yapacağım. Nix’i gördün mü?”

“Evet, uğradı ve gelip... alışveriş yaptı. Ama nereye gittiğini bilmiyorum. Şimdi sana dönelim, Murdoch.” Loa dirseklerini tezgâhın üzerine koyup uzandı ve Danii’nin bin tane silikonlu sutyenle başaramayacağı bir dekolte manzarası sergiledi.

Murdoch kaşlarını beğeniyle kaldırınca, Danii dükkândan fırtına gibi çıktı. “Dışarıda birini arayacağım.” Bunu daha fazla görmeyi reddediyordu. Lafitte’s’ten sonra vampir hakkında tekrar umut beslemişti ve şimdi hepsi tekrar yerle bir olmuştu. *BU ADAM BİR OYUNCU* yazarın neon ışıklı bir tabela mı görmem gerekiyor?

Murdoch, “Kapının önünde kal, Daniela,” dediğinde, gittiğinin farkında olması –ve emredici tonlamasıyla tüylerini diken diken etmesi– Danii’yi şaşırttı.

Nehirden yükselen sis Fransız Mahallesi’nin üzerinde geziniyor, ortalığı soluk bir perdenin altına gömüyordu. Suların çekilmesiyle gelen havayı, kendini sakinleştirmek derin derin içine çeken Danii, Nix’i aramayı düşündü. Aramalar genellikle acil durumlar içindi çünkü bir Valkyrie’nin bir şey için sinsice yaklaşırken ne zaman sessizliğe ihtiyaç duyacağını asla bilemezsiniz.

Bunun acil bir durum olduğuna karar veren Danii çantasından uydu telefonunu çıkardı, ardından Nix’in numarasını tuşladı.

Ve bir sonraki sokağın bittiği yerde, Nix’in *Crazy Frog* zil sesinin çalmaya başladığını duydu.

20. Bölüm

“Seninle konuşmasına bile şaşıyorum,” dedi Loa, Daniela dışarı çıktıktan sonra, sesi kesinlikle tarafsızdı.

Murdoch gözlerini kısarak baktı. Acaba, Valkyrie’nin çıkarı için mi flört etmişti? “Neden Daniela’yı o kadar zorladın?”

“Vampir, Loa’nın, geliniyle oynamasından hoşlanmıyor.”

“Bana cevap ver.”

“Çünkü diğer Valkyrie’ler gibi muamele görmek istiyor ve ben de onlara bu şekilde davranırım,” dedi rahibe. “Biraz tavsiye ister misin?” Murdoch istemeye istemeye başını onaylarcasına sallayınca kadın devam etti: “Pençelerinin kıvrılmasını izle, vampir. Bir Valkyrie için bu, pençelerini batırmak için bir erkeğe ihtiyacı olması demektir.”

Ona sahip olurken pençelerini sırtına batırmış bir halde olması...

Loa, “Ah, al bakalım. Bunlar indirimde,” dedi, tezgâhın arkasına eğilirken. “Buz bakire için.” Ona bir çift eldiven attı. “Ona, sana özen göstermesini söylediğimi söyle...”

Murdoch Loa'nın dükkânından çıkarken yüzünde zafer kazanmış bir gülümseme vardı. Eldivenleri almış ve Valkyrie hakkında, ona çok yardımı dokunabilecek bir sır öğrenmişti.

Ancak Murdoch artık sis kaplı caddeye çıktığı zaman Daniela gitmişti.

Anacaddeye doğru yürümeye başladı. Birkaç saniye sonra, uzaktan Lukyan'ı gördü, adam hâlâ hevesli bir şekilde Ivo'yu arıyordu. Kazak her zaman korkusuz görünüyordu, adeta ölüm ister gibiydi. Uyanık Rurik'se yukarısındaki çatılarda ısınlanıyordu.

Ama Daniela'dan bir iz yoktu.

Danii telaşla sese doğru giderken kasvetli dar sokağı dikkatle gözetliyordu. En sonunda kâhini gölgelerin içindeki bir figürle konuşurken gördü.

"Nix!" Danii ona ulaştığı zaman, figür hızla uzaklaştı. "Kiminle konuşuyordun?"

"Ha?" Nix'in kuzguni saçları darmadağınaktı ve altın rengi gözleri her zaman olduğu gibi boş bakıyordu –genellikle geleceği şimdiki zamandan daha net görürdü– ama aynı zamanda yıpranmış ve yorgun görünüyordu. Tertemiz beyaz bir elbise giymiş olmasına rağmen elleri kirliydi.

"Ve neden bu kadar kirlisin?" diye sordu Danii.

"Ben mi kirliyim? Bir asalakla haşır neşir olan sensin. Seni yaramaz, çılgın kadın."

"Soruya cevap ver," dedi Danii dişlerinin arasından. "O kimdi?"

"Kim kimdi?"

Tipik Nix cevabı... masum rolü oynayabilirdi ya da saniyeler önce konuştuğu kişiyi gerçekten unutmuş olabilirdi. "Burada ne yapıyorsun?"

Nix gözlerini kırıştırtarak Danii'ye baktı. "Popomu yaymak gibi mi?" Danii öfkeyle bakınca, Nix şakacı bir tavrı takındı. "İlginç oltalar atıyorum! Yoksa başka bir şey mi? İnternete giriyorum belki?"

"Nix, beni dinliyor musun?"

"Dinlemem mi gerekir?"

Danii sabredebilmek için nefesini tuttu. "Seni arıyordum. Sana bir konuyu anlatmam gerekiyor..."

"Myst'i. Kendini sıkıntıya sokma. Ona iyi bakılıyor. Bir sonraki soruna gelince, burası olmayan bir yere gitmelisin." Sanki duyulabilirlermiş gibi etrafa bakındıktan sonra yüksek sesle fısıldadı. "Etrafta iblipirler dolaşıyor."

"İbipirler mi?" Danii uzun hayatı boyunca bu terimi hiç duymamıştı.

"Ve Lykae'ler de her tarafta." Nix çenesiyle anacaddeyi gösterdi.

Danii o tarafa bakınca ikizler ve biri daha olmak üzere üç Lykae'nin yürüdüğünü gördü. Üçü de heyecan verecek kadar yakışıklıydı fakat Lykae'ler genelde öyleydiler.

Adamlar durup Danii ve Nix'in olduğu tarafa döndüler ve havayı kokladılar. Üçü de diğer İrfanlıların farkındalığıyla gerildi. Tetikleydiler. Danii avcunda buz oluşturdu.

Nix o sırada kirli parmaklarını oynatarak onları çağırdı. Dar-madağınık saçları ve odaklanamayan gözleriyle korkunç derecede çılgın görünüyordu. "Gelin, çocuklar. Kader'le tanışmaya gelin," dedi. Nix ağzının bir kenarıyla fısıldadı. "Kader yumruğumun adı."

Üçlü Gaelce konuşup yollarına devam edince, Nix kıkırdadı.

"Ne? Ne dediler?"

"Zahmete değmezler dediler. Senin frijit ve benim de deli olduğumu söylediler. Görünüşe göre ne gibi birileri olduğumuzu anladılar!"

Frijit. Aşağılık Lykae'ler onu böyle mi sanıyorlardı? Egom yoğun bakımda. Gidişat kötü.

"Eninde sonunda onlarla müttefik olacağımızı biliyorsun," dedi Nix donuk bir sesle. "Hatta dünür olacağız."

Danii burnundan soluyordu. Valkyrie'ler Lykae'leri hayvanlardan hallice sayardı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Böyle bir şey hakkında şaka yapar mıyım?"

"Kesinlikle evet. Şimdi bana dün gece neden tamir edileceğimi öngördüğünü söyler misin?"

"*Tamir edilebilirsin* dedim. İşin iyi tarafına bak: ödül avcısı bir Icere olmayan ve seni öldürme planları yapmayan bir erkeğin tadını çıkarıyorsun."

"Murdoch bana zarar verir mi? Verecek mi?"

Nix başını Loa'nın dükkânının olduğu tarafa doğru eğdi. "Eskiden onu bir kitap gibi, kardeşlerini okuyabildiğim kadar kolayca okuyabiliyordum. Ama şimdi ondan çok az şey alıyorum. Sadece onun kafasını karıştırdığını ve altüst ettiğini görüyorum. Üç yüz yıldır bu dünyada olduğu için böyle bilinmezliklerden uzak kalacağını düşünmüş."

"Bir saniye, *kardeşleri* mi dedin? Birden fazlası hayatta mı?"

"Vampirin yanına dönsen iyi edersin, bizi görmek üzere..."

"Daniela!" Murdoch'un sesi sokağın aşağısında gürledi.

Danii omzunun üzerinden ona doğru baktı, sonra döndü, ama Nix çoktan gitmişti. *Lanet olsun.* Çabucak telefonunun tekrar arama tuşuna bassa da sessizlikten başka bir şey yoktu.

Murdoch yanına gelince, Danii adamın yüzünde samimi bir ilgi gördü. "Neden gittin?"

Danii omuzlarını dikleştirdi. "Orada daha uzun kalacağını düşündüm."

“Şimdi kim kıskanç?”

“Hiç de bile.”

“Ben sadece aksi ve kara kara düşünen biri olmadığımı kanıtlamak istedim,” dedi. “Ya da sadece seninleyken öyle olduğumu. Hem sırf bilgi almak için flört ediyordum.” Daniela öfkeyle bakmayı sürdürünce Murdoch, “İtiraf et, kıskandın,” dedi.”

“Hayır, *utaniyorum*. Çünkü herkes sadece beni sahiplenmeni ve benimle ilgilenmeni bekleyecektir. Bu durumu, *benimle* başarısız olduğuna yoracaklar.”

“Kan kaynamasının, birinin gelinini istemesini sağlamadığını söyleyen sendin.”

“Evet, eğer gelin ya da eş kusurluysa sağlamaz. Ama ben gerçekten o kadar kusurlu muyum?”

Adamın kaşları çatıldı. “Benim duyduğum endişeleri cidden anlayamıyor musun?”

Murdoch iki bin yıl boyunca kimsenin hissettirmedeği kadar anormal hissetmesine neden oluyordu.

Ama bu bir yalandı. Romalı vardı...

“Vampir, senin herhangi biriyle birlikte olmaktan korktuğunu düşünüyorum. Yıllar boyu bekârdın ve üç yüz yıl boyunca bunun keyfini sürdün. Ve şimdi sende bağlanma korkusu var.”

“Ne hakkında konuştuğunu bilmiyorum bile.”

“Bağlanma korkusu... Bir erkeğin bir kadından, özellikle de hoşlandığı bir kadından mantıksızca korkması. Erkeğin ininin sınırlarına kadının diş fırçasının yaklaşmasından tırsması.”

“Korku mu? Ben korkmam,” dedi kelimeyi küçümsercesine. “Daniela, sana dokunmak mümkün değil.”

Frijit. Yetmişti artık. “Hayır, sana dokunmak mümkün değil! Senin kalbin benimkinden soğuk. Dokunulmaz olan *sensin*.”

Bu vampirden ve onun sarsılmaz dürüstlüğünden uzaklaşmak istercesine ona arkasını döndü. Çünkü bu... acı veriyordu. *Kafamın içindeki hayat...*

Murdoch onu takip etti. "Pek tanımadığım bir gelini sırf körü körüne –sonsuz dek– kabul etmeye hazır olmamam beni taş kalpli mi yapar? Ben bunun beni mantıklı yaptığını söylerdim."

"Ah, o zaman sorun bende değil sende mi? Kararını ver artık."

"Sendeki her şey benim için mükemmel olsa bile, bu duruma bozulurdum. Çilekeşler, vampirleri delirttiği ve kontrolden çıkardığı için kana susamışlıktan korkmayı öğrendiler. Oysa kan kaynaması da aynı şeyi yapıyor! Ama bunu hoş karşılamamız gerekiyor, öyle mi?" Hızlanarak Danii'nin önüne geçip yolunu kesti. "Bu, benim normalde davranmayacağım şekilde davranmama neden oluyor. Aynı şeyin sana olmasını ister miydin? Kişiliğinin tekrar yazılmasını?"

"Senin kişiliğine sahip olsam mı? Ke-sin-lik-le. Çünkü şöyle bir şey var ki... artık özel değilsin. İrfan'da eşsiz değilsin. Kolayca sevişmeye alışmış bir asalaksın. Ve şimdi, sadece *tahmin edilebilir* birisin."

Murdoch kadın bir binarın duvarına gelinceye kadar üzerine yürüdü. "Sadece bir sürtüğüm, değil mi?" Yüz yüzeydiler ve Danii'nin solukları aralarında tütüyordu.

"Bu seni gerçekten rahatsız mı ediyor?" Kavga ediyorlardı... Danii adamın dudaklarına bakmayı bırakmalıydı.

"Etmesi gerekmez mi?"

Murdoch'un bakışları göğüslerine yoğunlaşıp, Danii soluklanırken büyülenmiş gibi bakınca, Danii, "Ne? Benden ne istiyorsun?" diye sordu.

Murdoch kısıp ve o kopkoyu renge bürünmüş gözleriyle ona baktı. "Bu sabah istediğim şeyin aynısını." Sesi boğuklaştı. "Kavga etmeyi bırakıp seni öpmeyi."

Danii sersemledi. Bunu mu istiyordu? "Ama yapamazsın."

Murdoch başını iki yana salladı. "Parmaklarımı bileklerinde gezdiremem." Eldivenli eliyle kadının saçını kaldırdı. "Dudaklarımı boynunda gezdiremem... ya da göğüslerini ememem. Ve bu beni delirtiyor."

Vücudunu onunkine daha da yaklaştırarak kollarını başının iki yanından duvara dayadı. Sorusunu sorduğunda ağzı Danii'nin kulağının hemen yanındaydı. "Çok mu yakınım? Bu sana acı veriyor mu?"

Danii, adamın ereksiyonunun beline baskı yaptığını hissetti ve inlemesini bastırdı. "Hayır, hayır... ama beni ısırmayacağını nereden bileyim?"

"Isırmayacağım. Yemin ederim."

Adamın geri çekildiğini algıladığı ve bedenini bedenine sürtmek üzere çekildiğini anladığı anda, Danii'nin kulakları titreşti.

Daniela bir şey görmüştü. "Onu yakala!" diye çılgık atarak, sokağın aşağısındaki bir çöp yığınına gösterdi.

Murdoch, elinde minyatür sopası olan gri saçlı bir cüceye benzeyen yarattığı görür görmez bir ok gibi oraya ışınlandı. Ancak yaratık hızlıydı ve kaçtı. Birkaç dakikalık kedi fare oyunundan sonra Murdoch yarattığı yakasından yakalayarak kaldırdı.

Küçük şeyin kırmızı yanakları ve iyi niyetli bir görüntüsü vardı ama dehşete düşmüş gibiydi.

"İşte bu!" Daniela uzaktan seslenerek onlara yetişmek için hızlandı. "Şimdi onu tokatla!"

Murdoch dönüp ona baktı. "Tokatlamak mı?"

Danii onların yanına gelince çenesini cüceye doğru kaldırdı. Murdoch geri döndüğünde cüce kolunu ısırarak için kıvrılıyordu. Murdoch yarattığı sarstı ve kısacık bir anlığına yüzünün üzerinde sürüngene benzer bir görüntü titreştiğini sandı. "Tanrım! Bu da ne?"

"Ona söylemezsin, değil mi, Leydi Daniela?" dedi yaratık. "O bir Çilekeş asalağı. Tabii Gözde Kişi gibi bir vampirin fahişesi olduysan söylersin, değil mi? Valkyrie'ler ne kadar da alçak!"

Daniela ilerledi, ona bir tokat attı ve temas eder etmez irkilmemesini güçlükle bastırdı.

Yaratık inledi, sonra Murdoch'a baktı. "Bunun gibi soğuk bir fahişeyle ne yapıyorsun?" diye sorarak, *Murdoch'un* neden onunla birlikte olduğunun sorgulayan ilk varlık oldu.

Bu sefer Murdoch tokat attı.

"Zalim Ivo nerede, kobold?" diye sordu Daniela.

Kobold mu? Loa'nın bahsettiği.

"Sana neden söyleyeyim?"

Daniela sesini alçalttı, konuştuğunda tehditkâr görünüyordu. "Çünkü söylemezsen seni buza çeviririm, sonra da kendi sopanla derini yontarım."

Kobold yutkundu. "Ben... Ivo ve Lothaire'i daha önce burarlarda görmüş olabilirim."

Duraksayınca Murdoch onu bir kez daha şiddetle sarstı.

"Şehrin dışında! Nehir kıyısında. Val Malikânesi'nin yakınında."

"Val Malikânesi'nin yakınında mı?" diye tekrarladı Daniela şaşkınlıkla. "Hiç korkuları yok mu?"

"Onlar farklı," dedi kobold. "Onlarla savaşılamazsınız." Deshazior da aynı şeyi söylemişti.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Daniela.

"Bir lağım iblisinden duydum, o da krokodil şekil değiştirenlerin tekinden duymuş. Bütün bildiğim bu... İrfan'a yemin ederim!"

"At onu," dedi Daniela. "Sert bir şekilde."

Murdoch kobold'u tekrar çöp yığının içine fırlattı ve yaratık tıslayarak gizlendi.

"Tamam, vampir, artık ilerlemeye yetecek kadarını öğrendin," diyen Daniela biraz önceki koşusundan hâlâ nefes nefeseydi. "Şafağa birkaç saat kaldı, bu yüzden sanırım burada..." Murdoch'un çatık kaşlarla baktığını görünce sesi kesildi. "Ne oldu?"

"Isındın mı?"

"Hayır, üstesinden gelirim," dedi ama teni kızarmıştı ve yüzü asıktı.

Murdoch yutkundu. "Daniela, nefesinden buhar çıkmıyor."

21. Bölüm

Vampir onu süzerken tetikteydi.

Danü, "Bir şey olmaz," diye onu yatıştırırsa da hâlâ bir gece öncesinin sıcaklığı vardı ve Murdoch'a ayak uydurmak için kendini çok zorlamıştı. "Bu... hiçbir şey değil." Eğer yeterince çabuk et dolabına dönebilirse. *Arabama kadar kaç blok var...*

Murdoch elini kavradı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu Daniela.

"Göreceksin."

Bir anda soğuk ve karanlık bir odadaydı. *Beni ışınladı mı?* Daha önce bilinçliyen hiç ışınlanmamıştı ve bu, sanki sallanan bir gemiye binmiş gibi başının dönmesine neden olmuştu. Tedirginlikle etrafına baktı.

New Orleans'ın sıcaklığı ve sesleri yoktu. O ve vampir artık mobilyaları çarşafla örtülmüş, eski moda bir konuk odasında duruyorlardı. Uzun mermer zemin kemiklerine kadar işleyen bir soğukluk veriyordu. *Mükemmel.*

"Beni nereye getirdin?"

"Sibirya'daki bir av köşküne."

"Sibiryayı mı?" Soğukla özdeşleşmiş ismin ta kendisi Danii'nin zevkten dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu. "Neden?"

"Sıcaklamıştın."

"Bu olur, biliyorsun. Beni Louisiana'nın dışına ışınlamak zorunda değildin." Uzun pencerelerden birine doğru yürüdü, geniş odayı boydan boya geçerken detayları dikkatle inceledi.

Murdoch'un sürekli burada yaşamadığını görebiliyordu ama köşk temiz ve iyi durumdaydı. Yaldızlı duvarları ve taşlarla süslenmiş pervazlarıyla *gösterişliydi* de. Kapıların kenarları ve kocaman şöminenin etrafı özenli bir oyma işçiliğiyle bezenmişti.

Burası bir zaman kapsülüydü, yüzlerce yıl öncesinden kalmış, bir çarın saklandığı bir yer gibiydi. Danii pencereden dışarı baktığında gece manzarası karşısında nefesini sertçe içine çekti.

Murdoch arkasından, "Eğer gitmek istersen..." dedi.

Kar. Her yerde kar vardı. Danii tek renkli manzaralara bayı-lırdı ve burada toprak *-olması gerektiği* gibi- beyaz bir battaniyeyle örtülmüştü. "Burası senin mi?"

"Evet, savaş ganimetlerimden biri."

O zaman onu buraya getirmesi bir lütuftu.

"Çok fazla ağaç var," dedi. Köşkün etrafındaki ağaçlık ilerideki ormana doğru uzanıyordu. Hepsi buzla kaplanmıştı ve dalları hareketsiz kalmıştı.

"Karaçamlar," dedi Murdoch. "Burada yetişen birkaç türden biri."

Konağın önünde donmuş ve ıslıl ıslıl parlayarak yukarıdaki kutup ışıklarını yansıtan bir göl uzanıyordu.

Büyüleyici. Danii gözlerini manzaradan ayırmadan, "Savaştan beri burası senin mi?" dedi.

"Ne şaşırtıcı ki Sibirya av köşklerinin büyük bir pazarı yok. Ben de nedenini pek anlamıyorum."

Danii'nin dudakları kıvrıldı.

"Kardeşlerimle kazandığımız her şeyi paylaştık. Nikolay aile malikânesi olan Blachmount'u alacağı için ev istemedi. Bu mülk kutba kadar uzanan arazileriyle çok uzak bir yer olsa da köşk müsrifçe süslenmiş. Ben de burayı istedim," diye bir omuz silkmeye sözünü bitirdi.

"Neden o kadar müsrifçe?"

"Burası bir barona aitti. Baron yakındaki bir elmas madeninin sahibiydi."

"Hiç burada kaldın mı?"

"Bazen kış aylarında buraya avlanmak için gelirim," dedi. "Sürekli donuk kalan toprakların kıyısında olduğumuz için birçok av hayvanı var. Topraklar neredeyse yıl boyu donuktur, yazları sadece bir ya da iki ay erir."

Danii adamın daha şimdiden üşüdüğünü görebiliyordu, gerçi ölümsüz olduğundan gerçekten sert koşullara dayanabilirdi. Buradaki sıcaklık onu da etkiliyor ve *canlandırıyor*du, hatta gecenin stresinden bile arındığını hissediyordu.

Burada İcere'ler bir tehdit değildi. Vampir de. Saatlerdir ondan hem etkilenmiş hem de korkmuştu ama artık korkmuyordu.

Murdoch onu burada ısıramazdı. Danii ondan güçlüydü.

"Kar görmeyeli onlarca yıl oldu." O kenardakiler yere paralel uzanan buz saçakları mıydı? Danii'nin yüreği hopladı... bunun anlamı burada kuvvetli fırtınalar çıkmasıydı. "Buza sahip olabilirsiniz ama kar yapamıyorum."

"Soğuk diyarları ziyaret edebilirdin."

“Oralara gitmemeyi tercih ediyorum,” dedi Danii. “Çünkü geri dönmesi çok zor.”

“Ama artık geri *dönemezsin*. New Orleans’ı temelli terk ediyordun, değil mi?”

“Bavullarım arabamda,” diye itiraf ederken akli hızla çalışıyordu. Murdoch onu kuzey yarımkürenin üçte birine yayılmış olan Sibiry’a’nın geniş topraklarına getirmişti. Ortadan kaybolmak için daha iyi bir yer bulamazdı. Işınlanan vampirler takip edilemezdi. Icere suikastçıların meydana çıkarabileceği bir seyahat planı olmayacaktı. Sigmund’un ajanlarıyla karşılaşabileceği havaalanları olmayacaktı.

Ayrıca burada onu davet eden bir şey vardı. Buz gibi havayı içine çekerek, “Burası o kadar güzel ki,” dedi. Vücudunun her hücresine işleyen doğal soğuk sayesinde kendini hatırladıklarından çok daha iyi hissediyordu. Daha kendinden emin, hatta daha arsızdı. O anda, Murdoch’un Sibiry cennetinin değerini yeteri kadar bilmediğine karar verdi. Danii buraya değer vermek konusunda ondan çok daha iyi iş çıkaracaktı.

Danii *kalacaktı*.

Şimdi onu ikna etmek zorundaydı. Bir buzul gibi kararlı ve inatçı mı olmalıydı? Yoksa ender görülen bir buz çiçeği gibi onu şaşırtmalı mıydı?

Ona baktığında adamın gözlerindeki bakış, kararını vermesini kolaylaştırdı. Gri gözbebeklerinde siyah çizgiler vardı ve tavrı akşamın erken saatlerinde Danii’nin algıladığı sahiplenici havanın izlerini taşıyordu.

Ona *frijiti göstereceğim...* “Vampir, anlarsın ya, çıplak tenime değen kar bana kendimi çok iyi hissettirir,” diye mırıldandı çan-

tasını omzundan indirerek. "Ve buz, müthiş bir zevk verebilir. Eğer... çıplaksam."

Elbisesini çıkarmaya başladığında, Murdoch sesli bir şekilde yutkundu. Penisinin pantolonunun içinde sertleştiğini görebiliyordu. "Sertleşiyorsun. Ama diğer taraftan bunun için bana ihtiyacın yok."

Murdoch ona iyice yaklaştı. "Belki de bunun için seni istiyorum. Sertleştim... *senin için.*"

"Belki de beni öyle korkutmadan önce bunu düşünmen gerekirdi."

Murdoch yine hiçbir şeyi inkâr etmeden başını onaylar gibi sertçe salladı.

"Oysa belki bunu telafi edebilmenin bir yolu vardır."

"Hadi duyalım."

Danii başını eğdi. "Murdoch, kolay korkar mısın?"

"Ben öyle bilinmem..." Danii kapıya dönüp bir yandan da gecenin karanlığına doğru soyunarak yürüyünce Murdoch'un cümlesi yarım kaldı.

22. Bölüm

*B*en önden giderim ve kadınlar takip eder düşüncesi, kadının peşinden dışarı çıkarken uçup gitmişti.

Uzaktan Daniela'nın neşeli kahkahası duyulduğunda, Murdoch en son ne zaman böyle bir heyecan duyduğunu hatırlayamadı.

Tanrım, Danii daracık elbisesini çıkarmaya başladığı zaman... içinde bir coşku alevlenmişti ve tahrik olduğunu söylemeye hiç gerek yoktu.

Kadınlar Murdoch'u nadiren şaşırtırdı. Şimdiyse Danii'nin biraz sonra ne yapacağı hakkında bir fikri yoktu.

Kısa süre içinde kadının küçük çizmelerinin karın üzerinde oluşturduğu izlere yetişt ve hafifçe inledi. *Acaba tamamen soyunacak mı?* Sıcaklık düşmesine rağmen her geçen saniye perisi daha da ısınıyordu.

On adım ileride, kadının çıkardığı elbiseyi gördü. Onu alıp serin kokusunu içine çekmek için yüzüne götürdü. Kalbi -ki yalnızca onun için atmaya başlamıştı- gümbür gümbür atıyordu.

Ona ulaştığı zaman Danii kollarını başının üzerinde esnetmiş bir halde, bir kar yığınının üzerine sırtüstü uzanmıştı ve üzerinde minik bir külottan başka hiçbir şey yoktu. Mükemmel göğüsleri

çıplaktı ve göğüs uçları o kadar gergindi ki sızlıyorlarmış gibi görünüyordlardı.

Murdoch'un parmakları güçsüzleşti ve elbiseyi yere düşürerek tıslar gibi, "Müthiş," dedi.

Danii adamın tepkisine karşı bir kez daha kahkaha attı. Melodik bir kahkahası olması hiç de şaşırtıcı değildi.

Murdoch'un çenesi kasıldı. *Kontrolüm şimdi nerede?* Saniyeler önce kendini, *Onu her yerde takip ederim*, diye düşünürken bulmuştu. "Önümde soyunmaktan utanmıyor musun?"

"Asla. Ayrıca her yerimi gördün." Kardan sarhoş olmuş gibi, parmaklarını içine sokuyor ve avuçladığı karnı öpmek için dudaklarına götürüyordu.

Murdoch ona sırtını döndü, kendisini çok etkilemiş olmasından ve kahkahasının göğsünde bir şeyin burkulmasına neden olmasından ötürü huzuru kaçmıştı. Dengesini biraz da olsa geri kazanana dek ona bir kez bile bakmamaya kararlı bir şekilde buzla kaplı bir ağacın gövdesine sırtını vererek oturdu.

"Bana kızgın musun, vampir?" Dizlerinin üzerinde ona doğru geliyordu.

Ona bakma. Murdoch'un elleri iki yanında yumruk halini almıştı. "Kızgın değilim." *Berbat bir şekilde kafam karışık ve çileden çıktım.* "Hayır, ben..." Danii birkaç santim önünde çömeldiği sırada cümlesini tamamlayamadı. Boğuk bir sesle konuştu: "Sana neler oluyor?"

Buranın soğuk havasında Danii'nin görünüşü değişmeye başlamıştı. *Dönüşüyordu.*

Saçları buzla kaplanmaya başlamış ve rengi açılmıştı, o kadar sararmıştı ki neredeyse beyazlaşmıştı. Parlak telleri uzun tutamlar

halinde donmuştu ve bir kısmı göğüslerini örterken diğerleri sanki rüzgârda uçuşur gibi dağılmıştı.

Kirpiklerinin uçlarında buz kristalleri oluşmuştu ve daha fazlası da gözlerinin etrafında yarım daireler çizmişti. Dudakları solgun hatta maviydi ve aralanmıştı ama soluklarından buhar tütmüyordu. Çünkü onlar da donuyordu.

Kobalt mavisi çizgiler incecik desenler halinde bileğinin etrafını sarıyordu. Gözleri kutup ışıklarının altında parlıyor ve ateşli mavisi gökyüzündeki renkle eşleşiyordu. Gözleri *kadim bir bilgiyle* yanıyordu.

Şu anda her saniyenin tuhaf gelmesi gerekirdi. Ama... öyle değildi. *Bunun rüyasını gördüm.* Onu bu şekilde görmüş olduğunu söylese, acaba Danii deli olduğunu düşünür müydü?

Daha önce onun için sertleşmişti ama şimdi zonkluyordu. Bu değişimler Murdoch'u şiddetli bir şekilde cezpt etmişti. Pantolonunun içine boşalabileceğinden korkuyordu. *Hayır, kontrolümü asla kaybetmem.*

Bunu kendine söylemeye devam et, Murdoch.

"Hoşuna gitti mi?" diye mırıldandı kadın.

"Bu ne?"

"Normalde böyle görünmem gerekiyor. Ve hissetmem."

Soğuk, gözle görülür bir şekilde Danii'yi tahrik etmişti. Murdoch'un aç bakışları kadının kesik nefeslerine ve kıvrak bedeninin titreyişine dalıp gitti. Küçük pençeleri maviye dönüşmüş ve keskin bir şekilde kıvrılmıştı.

Bunun ne demek olduğunu artık biliyorum. İçine girerken, kadının o pençelerini sırtına gömmesi düşüncesi karşısında inlemesini bastırmak zorunda kaldı.

Danii'nin arkasından şimşek gökyüzünü muzrak gibi boydan boya yardı. "Senin şimşeğin." Sesinin düzgün çıkmasına şaşırmıştı. Kadının gözleri büyüleyiciydi.

Danii başını onaylarcasına salladı. "Valkyrie'ler güçlü duygularını böyle açığa vurur."

"Seni bu şekilde rüyamda gördüm, Daniela." Birleşme.

Danii ona şüpheli bir ifadeyle bakınca Murdoch, "Bana inanmıyor musun? O mavi çizgiler belinin aşağılarına doğru süzülüyor," dedi.

Danii'nin gözleri büyüdü. "Rüyada başka ne gördün?"

"Bekâretini aldım," diye ağzından kaçırıldı.

Kadın ürperdi. "Peki, nasıl tepki verdim?"

"Yapmamı istedin. Beni... istedin." Boynunu ısırmama izin verdin. Gözleri yumuşak derisine odaklandı ve köpekdişleri onun için sancıldı.

Dilini, bir damla kan için köpekdişlerinden birine sürttü ve onun karı olduğunu varsaydı.

"Daha yakına gel, vampir."

Murdoch anında dizlerinin üzerinde, kadının önündeydi.

Danii paltosunu çıkarmadan adamın gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı ve iki yana doğru açtı. "Çok üşüyecek misin?"

"Dayanabilirim."

Göğsü çıplak kalınca Danii dudakları ondan bir santim uzağa gelinceye kadar yaklaştı. Bu şekilde adamın gövdesinin aşağısına doğru eğildi, solukları hafif buz ısınklarına benziyordu, sanki kadın teninde bir buz parçası gezdiriyormuş gibiydi. Murdoch ürperdi ama soğuktan değil.

Danii aynı yere çıkarken, "Murdoch?" dedi.

"Ha?" Tek söyleyebildiği buydu.

Danii uzanarak kulağına fısıldadı. "Burada kalmama izin vereceksin." Kulak memesini hafifçe dişleyince, Murdoch'un penisi pantolonunun içinde sıçradı, yumurtalıkları geriliyordu.

Bir saniye, Danii biraz önce ne demişti?

Danii diğer kulağına doğru hareketlendi. "Bunu yapmak ister misin?" diye soluklanınca adamın arzuyla titremesine neden oldu. "Bir kadın olarak mülklerinden birine yerleşeceğim. Ve orayı uygun şekilde dekore edeceğim."

Kelimeleri... bir araya... getiremiyorum.

"Yapmamı istersin, değil mi?" Bakışlarını yavaşça yukarıya doğru çevirdi ve parlak, buzlu bir tutam saçının altından ona baktı. Dolgun dudaklarını ısırduğu anda Murdoch bitmiş, yenilmişti. Eldivenli elinin parmak uçlarını kadının şakaklarındaki buz kristallerinin üzerinde gezdirirken şaşkın bir halde seyrediyordu.

"Evet." *Bunu söylediğime inanamıyorum.* "Kalabilirsin." Şimdiye kadar kadınlardan hep kurtulmak istemişti, onları evine taşımak değil.

Baştan çıkarıcının baştan çıkan olduğunu zar zor fark ediyordu. Oyuncuyla oynanmıştı.

Ancak hâlâ oyundaydı. "Burada kalacaksın. Ama önce bu işi bitirmemiz gerekiyor, Valkyrie. Ve nasıl olacağını biliyorum."

"Ah, öyle mi?"

Loa'nın ona verdiği eldivenleri çıkardı. "Bunları tak."

23. Bölüm

*B*ana eldiven mi almış? "Aklında ne var?" diye sordu Danii eldivenleri takarken. Asırlardır ilk defa kendini güçlü hissediyordu. Bu iriyarı savaşıyı altüst etmek müthiş bir şeydi.

"Göreceksin." Murdoch'un sesi arzudan kalınlaşmıştı ve ne istediğini bilen, kararlı bir ifadesi vardı.

Danii geçen her saniye daha fazla tahrik oluyordu. Ama sonrasında rüzgâr başladı ve karla kaplı dallar silkelendi. Müziğe benzer, sır gibi hisırtılar çıkarıyorlardı. Sesler ve kokular Danii'ye sataşır gibiydi. O soğğun karanlık derinliklerindeki bir şey onu çağırırdı...

"Daniela?"

Murdoch çekimle baş ediyordu. Danii tekrar ona döndü ve arzudan kararmış gözlerinin içine baktı.

Bekleyiş. Danii bunu hissetti, ona doğru çekiliyordu.

Murdoch bir tutam saçını alıp göğsünün ucunu okşamak için kullanınca, Danii inledi ve sırtını geriye doğru gerdi. Soğuk her temasın etkisini artırıyor ve Danii daha fazlasını istiyordu. "Ellerini üzerime koy, vampir."

Murdoch inleyerek iki göğsünü eldivenli elleriyle avuçladı ve Danii hızlı hızlı solurken onları sıkıca kavradı. Kadının göğüs uçlarının birini, sonra da diğerini sıkarak tatlı bir işkenceye maruz bıraktı. Zonklamalarını sağlayınca, bir elini kadının göğsüne koydu ve onu geriye yatırdı.

Danii karın içinde uzandığında, Murdoch onun külotunu çıkardı. Ama sonrasında uzun bir süre sadece çıplak vücudunu seyretmekle yetindi, penisi şişiyordu.

Danii uzandı ve pantolonunun üstünden sertliğini okşayınca Murdoch'un başı geriye düştü. Eldivenlerini kullanmaya can atan Danii mırıldandı. "Onu dışarı çıkar, Murdoch."

"Donar," dedi yüzüne bakarak.

"Donarsa uzun uzun seni emebilirim."

Murdoch inledi. "Yapar mısın?"

"Saatlerce. Ama şimdilik sürtünmeyle onu sıcak tutmak için seni gerçekten sert bir şekilde okşayacağımdan eminim."

Murdoch başını sertçe sallayarak kadının elini uzaklaştırdı. "Önce senin geldiğini görmek istiyorum. Sen bu haldeyken yüzünü görmek istiyorum," diyerek kadının bacaklarının arasına doğru diz çöktü. "Daniela, kollarını başının üzerine koy. Bacaklarını bana aç."

Emirlerini yerine getiren Danii kollarını geriye uzattı, sonra bacaklarını araladı.

"İşte bu," diye hırıltıyla konuşan Murdoch'un bakışları kadının cinselliğine perçinlendi. Tıpkı okşuyormuş gibi hissettiriyordu; Danii'nin vücudu tepki veriyordu.

Murdoch onu tatmaya can atar gibi dudaklarını yalayınca, Danii kalçasını döndürdü. *Öpüşü nasıl hissettirirdi? Ona karşı nazik olacak mıydı? Yoksa yırtıcı mı?..*

Murdoch dişlerini gıcırdatarak, "Daha çok aç," dedi ve Danii'nin bacakları iyice açıldı. Murdoch sert bir iniltiyle başını eğip yüzünü hiç dokundurmadan kadının bacağına yanında gezdirdi. Fakat Danii, titremesine neden olan nefesini hissedebiliyordu.

Nefesi bacağına tekrar tekrar bir yukarı bir aşağı gezinirken eldivenli elleriyle de göğüslerini okşuyordu. Danii adamın ağzına doğru kıvranıyordu ve dilinin kısacık bir teması için yanmaya katlanmaya neredeyse hazırdı.

"Seni öpmeyi o kadar çok istiyorum ki." Ağzı kadınlığına birkaç santim uzaklıktaydı ve tüten solukları klitorisini gıdıklıyordu. "Önümde bacaklarını açmayı ve benim için çığlık atıncaya kadar seni yalamayı."

"Murdoch," diye inledi. "Daha fazlasına katlanamam."

"Seni boşaltmamı mı istiyorsun?" diye sordu yukarı doğru.

"Evet!"

"Buzun teninde çok iyi hissettirdiğini söylemiştin." Yana doğru uzandı, ince bir daldan sarkan kalın ve uzun bir buz saçığını kopardı. "Bana ipucu mu veriyordun?"

Gözleri koyu ve ateşliydi. Danii'ninkilerse büyüdü. Ah, tanrılar aşkına, acaba Murdoch buz parçasıyla ona dokunmayı mı planlıyordu?

Danii nefesini tuttu... Murdoch buzun pürüzsüz ucunu yanagında gezdirip ürpermesini sağlayıncaya kadar tuttu.

"Buz teninde erimiyor," diye mırıldanan Murdoch buzunu kadının aralık dudaklarına doğru indirirken büyülenmiş gibi görünüyordu.

Danii gözlerini onunkilerden ayırmadan diliyle ucunu yaladıktan sonra penis şeklindeki buzunu dudaklarının arasına alıp emdi.

Murdoch'un göğsünden boğuk bir ses yükseldi. Çarpıcı bir güç.

Danii son bir kez yalayıp buzu bırakınca Murdoch onu aşağı kaydırarak şişmeye başlayan göğüslerine doğru götürdü. Göğüsleri heyecanla inip kalkarken, göğüs uçları ilgi görmek için yalvanyordu.

Murdoch, Danii donuk okşamalarla buluşmak için sırtını geriye doğru kıvrıncaya dek, buzu sert uçların birinin, sonra da diğerinin etrafında dolaştırdı. *O kadar şehvetli, o kadar mükemmel ki.*

“Evet, Murdoch... Zeki vampir.” Murdoch şimdi aklını kullanıyor, bu şekilde sahip olarak ona keyif veriyor ve vücuduna buzla zevki tattırıyordu.

Buzu gövdesinde boydan boya gezdirip karnının üzerinden geçirince Danii yutkundu. Tüylerinin üzerine defalarca sürterek onun için kıvrınmasını sağladı ve bazen de onunla oynamak için uzanamayacağı bir mesafede tuttu. “Bunu istiyor musun?”

“Evet!”

“Ne kadar çok?” Buzun kenarını sızlayan klitorisine gelinceye kadar aşağı kaydırıldı.

“Lütfen, lütfen...” Murdoch ağırdan alarak buzu kadınlığının üzerinde gezdirince soluğunu tutan Danii hafifçe inledi.

“Kadınım bundan hoşlanıyor.” İçin için yanan bakışları okşayışlarına odaklanmıştı.

“Ah, tanrılar aşkına, evet!” Murdoch ileri geri hareket ettirerek her seferinde Danii’nin biraz daha yaklaşmasını sağlıyordu. Kesik nefeslerinin arasından Danii, “Daha fazla, Murdoch,” dedi.

Kaygan girişini sıyrıp geçerek keyifle haykırmasına neden oldu. Gökyüzü boydan boya şimşekle yarıldı.

Bakışları buluştuğunda, Murdoch’un kinde bir soru saklıydı. “Evet, yap şunu! İçime sok...”

Sonra... Murdoch buzu kadının ıslaklığına kaydırıldı. Danii sırtını geriye doğru gerdi ve coşkuyla inledi. *Soğuk. Harika.*

Kadının tepkisinden cesaret alan Murdoch buzu ağır ağır içine itti.

Danii eldivenli ellerini karlara gömdü ve başını sağa sola çevirdi. Şimdiye kadar hiç başka biri tarafından boşaltılmamıştı.

Boşalmak üzereyim.

Murdoch onu baştan çıkarmaya kararlıydı. Zevkten aklını başından almaya.

Ama şimdi kendi aklı karışmıştı ve pantolonunun içinde sertleşen penisi geriliyordu.

"Durma..." Danii buzu daha derine almak için kalçasını sallayınca, Murdoch'un kalçası tepki vererek kontrolsüz bir şekilde büküldü.

Seks. Seks istiyorum. İçine sertçe gömülmek istiyorum. Buzla penisinin yerini değiştirmeye o kadar çok ihtiyaç duyuyordu ki aklını kaçıracaklarını sandı.

"Murdoch," diye inledi Danii. "Geliyorum!" Orgazma ulaştığında vücudu kıvrandı ve Murdoch penisinin zonklamaya başladığını hissetti.

Danii'nin haykırışları onu çılgına çeviriyordu. İlk defa bir birlikteliğin, ününü geliştirmekle ilgisi yoktu.

Bu seferki plansız, kaba ve kirli olacaktı. Çünkü pantolonunun içine boşalmak üzereydi.

Danii tükenmiş halde elini iter itmez Murdoch, "Benim boşalmamı sağlayacaksın, gelin," dedi. Fermuarını hızla açtı, penisini eline aldı ve neredeyse boşalıyordu. Tohumlarını durdurmak için penisinin başını sıkıca tutmak zorunda kaldı. "Bunu yapmak istiyor musun?"

Danii nefeslendi. "Ah, evet."

"O zaman onu sıvazla." Hırıltılı çıkan sesini tanıyamadı.

Murdoch başını tutarken Danii penisini parmaklarının arasına aldı ve elini yukarı ve aşağı hareket ettirdi.

"Ah, Tanrım, tekrar!"

İkinci sıvazlayışında, Murdoch dizlerini iyice aralayarak kadının elinde gidip geldi. Yumurtalıkları gerildi, şişti ve hazır hale geldi. "*İşte bu...*"

Üçüncü sıvazlamada Murdoch elini çekti.

O anda kadının avcuna boşalmaya başladı, penisinin başından çıkan sıcak tohumlardan buhar tütüyordu. *O kadar güzel... bir his ki...* Danii'nin düzenli hareketlerle sıvazlamasını ve tohumlarını karın içine tekrar tekrar boşaltmasını seyrederken, göğsünden yabani bir inilti yükseldi.

Danii onu tamamen boşaltınca Murdoch sırtüstü yığıldı ve çabucak soğuyan penisini telaşla pantolonunun içine soktu.

Kendine hâkim olamadan yan dönerek gözlerini Danii'ye dikti. Buz Bakire Daniela o kadar ateşliydi ki...

Bir erkek yanabilirdi.

Dikkatli olmazsam bir kadını tehlikeli bir şekilde saplantı haline getireceğim.

Cinsel açıdan istediği kadar uzun süre bekleyebileceği konusunda ona böbürlenmişti çünkü şimdiye kadar hep böyle olmuştu. Ancak övünmesinin üzerinden henüz birkaç saat geçmişti ki az kalsın pantolonunun içine boşalacaktı. Ona kontrolünü asla kaybetmediğini söylemişti... Danii'ye *kontrolünü tamamen kaybetmesine* neden olmuştu.

Danii gülümsüyordu, buzlu kirpiklerinin altından ona baktı. "Muhtemelen New Orleans'taki eşyalarımı şafak sökmeden önce gidip getirmen gerekiyor. Arabama iki bavul bıraktım. Kırmızı

X6, Dauphine ve St. Philip'in köşesinde duruyor." Üzerinde yine o iyimser hava vardı, gözleri yüzündeki kristaller gibi ışıltıyordu.

İfadesi Murdoch'a ilk kez birlikte oldukları sabah sergilediği umutlu halini hatırlattı. Kasıldı, buna o zaman olduğu gibi kötü bir tepki veriyordu.

Danii ondaki ani gerilimi fark etti. "Murdoch, bir anlaşma yaptık."

Beni buna nasıl ikna etti? Şaşkınlıkla kafasını kaşımak istiyordu. Kadınlarla olan durumları ben kontrol ederim. "Peki, burada nasıl kalacaksın?"

"Yemediğimi biliyorsun. Sıcağa ne ihtiyaç duyarım ne de isterim. Burası ihtiyaçlarım için ideal bir yer," derken sesi gittikçe alçalıyordu. Dikkati dağılmış gibiydi ve bakışları uzaktaki bir kar yığırına yoğunlaşmıştı.

"Tamam, keyfine bak." Ayağa kalktı, gömleğini ilikledi. "Gerçi ne zaman geri dönebileceğimi düşündüğünü bilmiyorum."

Danii gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Murdoch kısacık bir anlığına kadının gözlerinde bir acı belirtisi gördüğünü sandı ama bu o kadar çabuk kayboldu ki hayal gördüğüne karar verdi... özellikle de Danii şunu söylediği zaman: "Vampir, eşyalarımı getirdikten sonra geri dönmeni beklemiyorum."

Murdoch kaşlarını çatarak Fransız Mahallesi'ne ısınlandı ve arabasını tam da söylediği yerde buldu. İçine ısınanıp bavullarını aldı.

İki bavulla tekrar caddeye çıktığında kendi kendine düşündü: *Aman Tanrım, ben ne yaptım?*

24. Bölüm

Murdoch eşyalarını toplamak için gitmişken Danii elbisesini giydi, ardından yeni sığınağını keşfe koyuldu.

Murdoch köşkü az da olsa modernleştirmişti. Şebeke suyu, ışıklandırma, su tesisatı ve oldukça yeni bir jeneratör vardı. Yatak takımını ve havluları buldu.

Geniş odanın içindeki zamansız heykeller, süslemeler ve tuğla işçiliği soğuğa dayanıklılıklarını kanıtlamışlardı. Bu da buranın onun için mükemmel bir yer olması demekti. Danii evcimendi. Burcu evcil olmasına hükmediyordu ve Danii buna karşı koyamıyordu.

Buranın ihtiyacı olan ilk şey... buzdu.

Murdoch bavullarıyla geri döndüğü zaman, onu sertçe misafir odasına itti, kalmasına izin vererek ona büyük bir ayrıcalık tanımış gibi davranıyordu. Ama aynı zamanda bir ona bir bavullara bakarken gözleri birazcık vahşiydi. Onca zamandır bekâr olduğu için Danii adamındaki bağlanma korkusunun daha da kötü olacağını tahmin etmişti.

"Çantalarında üzerine numaramı yazacağın bir şey var mı?" diye sordu Murdoch.

"Var, ama bana söyleyebilirsin. Hatırlarım."

Murdoch son rakamları söyler söylemez çabucak ekledi: "Ama ipuçlarını kovalamak ve Ivo'yu avlamakla çok meşgul olacağımı aklından çıkarma."

Danii en iyi buz kraliçesi edasını takındı. "Elbette, anlıyorum." Ama anlıyor muydu? Dürüst olursa, yanında kalması için onu ikna etmeyi dilediğini kalbinin derinliklerinde itiraf ederdi.

Ne yazık ki bunu yapmadı. Ama ne olursa olsun yine de bir süre saklanabileceği bu güvenli yere sahipti ve önemli olan da buydu. Eğer Murdoch biraz önce paylaştıkları olağanüstü zevkin daha fazlasını tatmak istemiyorsa, bu onun kaybıydı.

Bu, aynı zamanda benim de kaybım demek...

"O halde hoşça kal," diyen Murdoch, Danii başka bir şey söyleyemeden ışınlandı.

Danii yalnız kalınca sanki hiç incinmemiş gibi omuz silkti. Ama onu kandırmak kendini kandırmasından kolaydı. Kalbindeki sancıya aldırış etmeden, onu tekrar görünceye kadar bir sürü gün geçeceğini düşünerek dekorasyona girişti.

Saatler sonra adamın onu içine tıktığı küçük odadan kaçınarak, büyük yatak odasındaki yatağa uzandı. Danii'nin dondurucu geceye açtığı kapı ve pencerelerden içeriye enfes soğuklukta bir rüzgâr esiyordu.

Çalışmaktan yorulsa da çıkardığı işten memnundu. Bütün ahşaplar ve kapı pervazları buz saçaklarıyla bezenmişti, bütün duvarlar buzdan bir kılıfla kaplanmıştı.

Fakat yüzü asıldı. Sırlanmış gibi görünen duvarlar kişiliksizdi ve kusursuz buz ona anlamsız geliyordu adeta.

O bozulmamış çarşafklar kötü bir koku ya da akortsuz bir ses gibi onu rahatsız etti. Rahatsızlığı, buraya karşı hissettiği çekim kadar kuvvetliydi.

Kalktı ve yatak odasının penceresine giderek köşkü çevreleyen karanlık ormana, sonra tekrar içerideki duvarlara baktı. Sonra tekrar bir dışarı, bir içeri döndü. Yanlış.

Buna daha fazla katlanamayan Danii bir buz parçasını kat kat buzla kaplayarak sivriltti.

Bitirince derme çatma keskisini duvara götürerek sırlı katmana sapladı. Sonra tekrar sapladı. Ve tuhaf işaretler bir şekil alıncaya kadar tekrar vurdu.

Murdoch Sibirya'ya geri dönmeyecekti. Yedi gün dayandım, yedi gün daha dayanabilirim.

Bu geceki takibi bitirmişti ve şafak yaklaşıyordu. Lukyan ve Rurik Oblak Dağı'na çoktan dönmüşlerdi.

Ama Sibirya karanlık olacaktı.

İşlerdeki duraksamalar Murdoch için tehlikeliydi. Daniela'ya dönmenin cazibesini karşı konulması güç hale getiriyorlardı.

Karşı çıkacaktı. Karının kaynaması yüzünden pes mi edecekti yani? Bu güç kaybına müsamaha mı gösterecekti? Kişiliğinin baştan sona tekrar yazılmasını hoş mu karşılayacaktı?

Bazı sevdalı delikanlıların yapacağı gibi ona gitmemeye kararlıydı. Özellikle de oradan ayrılmak üzereyken kadının düpedüz umursamaz bir tavır takınması yüzünden. Ayrıca onu bir kere bile aramamıştı.

Bir yanı Daniin'in onu nasıl manipüle ettiğine içerliyordu. Diğer yanı ise kadının böyle gelip yerleşmesine içerliyordu. Fakat bu, Daniin'in onu itham ettiği bağlanma korkusu olduğu anlamına gelmezdi... ki Murdoch, onun bir gelin olarak ortaya koyduğu zorlukları görmezden gelirken, bütün suçları kolayca kendisinin üzerine attığını fark etmişti.

Ne olursa olsun, eğer bir kadının dış fırçası, bu çağda kadının haklara tecavüzünün sembolüyse, o zaman dolu iki bavul neyin sembolüydü?

Dolayısıyla önceki hafta boyunca kendini meşgul etmiş, onu hiç düşünmemeye çabalamıştı. Lukyan ve Rurik'le birlikte Danii'nin önyak olduğu ipuçlarını takip etmiş ve her birinde Ivo'ya biraz daha yaklaşmıştı.

Sürekli Nikolay'ı görmeye çalışmıştı ama ağabeyi genellikle... Myst'le meşguldü.

Bu süreçte Murdoch her gün bitkin bir halde yatağına gidip rüyasında Daniela'yı görmemeyi diliyordu. Ama her zaman görüyordu. Ve her seferinde o yabancı ses şu soruyu soruyordu: *Neyi feda ederdin? Onun için ne yapardın?*

Şimşeklerin çaktığı gökyüzüne bir kez daha baktı, rahatının nasıl olduğunu kontrol etmek ve gözlerinin mavisini ya da taze ve temiz kokusunu hayal edip etmediğini anlamak üzere, oraya dönmek için neredeyse kendini fazla güçsüz hissediyordu.

Kendi vatanında sonbahar güçlü bir yağmurla gelir, kırsal bölgeleri etkisine alırdı. Sonra bir sabah yağmur kesilirdi ve beyaz bir manzaraya uyanırlardı. Hava tertemiz olur ve yakındaki kuzey denizlerinin hafif kokusunu taşırdı.

Daniela o ender sabahlar gibi kokuyordu. Hiç unutmadığı kokular gibi.

Bir saniye... Daniela belki de numarasını unutmuştu. Peki, ya onunla iletişim kurmaya çalışıp başaramadıysa? Sadece onu kontrol etmek için gitmesi gerekiyordu. Evet, gereken her şeye sahip olduğundan emin olmak için. Köşke ışınlandı.

Onu karşılayan sahne karşısında Murdoch'un ağzı açık kaldı.

Bütün pencereler açıktı ve her yer... buzdu. Daniela bir örümceğin ağ örmesi gibi bütün evi buzla örmüştü.

Murdoch bin yedi yüzlerde Baltık'ta büyümüştü. Bir evi sıcak tutmak en önemli şeydi. Oysa şimdi buz, kapı sövelerini yay şeklinde kaplayarak, kapı girişlerinde kemerler oluşturmıştı. Tavandan sarkan ve pencerelerden inen buz saçakları perde gibiydi. Duvarlar beyaz bir sırla kaplanmıştı ve Daniela buzu oyarak ilkel görünümlü semboller çizmişti.

Buna hakkı yoktu. Bir dış fırçası üzerinden bağlanma korkusu mu? Bambaşka bir dünyadan gelmiş bir kadının, birinin *av köşkünde* buz fırtınası etkisi yaratmasına ne dersiniz?

Kim korkmazdı ki?

Ve Daniela ortalıkta görünmüyordu. Boş odaların birinden diğerine geçerken hissettiği hayal kırıklığı onu hem tökezletiyor hem de aklını karıştırıyordu.

Kendi yatak odasına geldiğinde, kadının daha önceden orada uyuduğunu anladı... yataktaki bütün örtüleri kaldırmıştı. Neden bavullarını en başta koyduğu odada değil de, burada kalıyordu ki?

Benim yatağında mı uyumuş? Bu bilgi, içindeki bazı karanlık ve ilkel dürtülere dokunarak ona bir şey yaptı. Kadının kendi mülkünde, kılıcıyla kazandığı kalede, korunaklı bir şekilde barındırma düşüncesi... onu *tahrik etti*.

Yatağında uyumuş...

Silkinerek kendine geldi, sonra açılmamış bavullarından birine doğru döndü; adları kaşlarını kaldırmasına neden olan bir çift erotik roman ve senelerce boşalmak için hayal edeceği bir iç çamaşırı koleksiyonu buldu. İpek geceliklerden birini aldı ve kokusunu içine çekti.

Bir kaya kadar sertleşmesi hiç şaşırtıcı değildi. Ama köpek-
dişleri de keskinleşti. Daniela neden Murdoch'u canlı birinden
kan içmeye ayartan tek kişiydi? Daha önce buna hiç özenmemişti
ve tüm hafta boyunca en ufak bir isteği olmamıştı, şu ana kadar.

Geceliği bir kenara koyarak ikinci bavulu açtı. Çantanın içi
tuz kaplarıyla doluydu. Bu kadarına ne için ihtiyaç duyabilirdi ki?

Şifoniyere doğru gitti. Üzerinde kadının uydu telefonu vardı,
Murdoch onun iletişim kuramamış olma ihtimaline karşı telefonu
kontrol etti. Telefonun şarjı doluydu, zil sesi kapatılmıştı ve ekranda
sayısız cevapsız arama görünüyordu. Rehberinde gezindi ve kendi
numarasının VAMP TEL olarak kaydedildiğini gördü. Arayabilirdi
ama aramamıştı.

Telefona bağlanmış sağlam görünen bir dizüstü bilgisayar
vardı ve buza karşı dayanıklı olduğu kesindi. İrfan dünyası onu
zaman zaman şaşırtıyordu; bu köşkte internete bağlanabilmesi
fikriyle uhrevi bir buz varlığının buraya yerleşmesi aynı sırada
yer alıyordu.

Banyoya girince, Daniela'nın tuzu ne için kullandığını keşfetti.
Açık bir tuz kabı eski moda küvetin yanındaydı. Daniela *banyo
suyunu dondurmamak* için tuza ihtiyaç duyuyordu. Belli belirsiz,
Deniz gibi kokmasına şaşmamalı, diye düşündü.

Bu inanılmayacak kadar garip bir durumdu...

Pencereden esen kuzey rüzgârı içeriye karları savurdu. Mur-
doch hiç düşünmeden pencereyi kapamak için ilerledi ama pencere
açık vaziyette donmuştu.

Dışarıya, çetin ve buz gibi geceye baktı. Daniela, asla dokuna-
mayacağı küçük gelin oralarda bir yerdeydi. Murdoch için onunla
ve bu durumla ilgili her şey anlaşılmazdı.

Kresley Cole

Ayrıca bunca buz, kadının kanını içemeyeceğinin bariz bir hatırlatıcısıydı. *Onun kanına susadın. Burayı terk et.*

Göğsü sanki onu sıkan bir şeyler varmış gibi hissettiriyordu. Nefesi kesilmiş ve evinde yaşayan bir kadın yüzünden şaşırmış halde ışınladı.

Bir daha dönersem ne olayım.

25. Bölüm

Murdoch tekrar saatine baktı. Gece sona eriyordu ve o hâlâ Rurik'le Lukyan'ı bekliyordu. Yeni bir ipucunun peşine düşmek için burada, Fransız Mahallesi'nde buluşmaları gerekiyordu ve Rurik geç kalmazdı.

Aksiyondaki duraksamalar Murdoch için *hâlâ* tehlikeliydi... bir hafta önce köşke yaptığı talihsiz seyahatten sonra bile. Ancak Daniela'nın anormal çekimine karşı mücadele etmeye kararlıydı. Evet, onunla aklını baştan alan bir zevk yaşamıştı. Ama bu sadece seksi ne kadar özlediğini ortaya koyuyordu. Arzuyu, kıvranan terli vücutları, çarpışan kalçaları... ve öpüşmeyi. Tanrım, öpüşmeyi özlüyordu.

Hayır, onunla bir gelecek yoktu. Tekeşlilik Murdoch'un tarzı değildi. Bunun kendinden daha iyi erkekleri mahvettiğini görmüştü.

Ve kahrolası köşkümü buzla kapladı.

Rurik'e bir başka mesaj bıraktıktan sonra bir sokak lambasına dayandı. Dekolteli bluz giymiş, çekici bir esmer kadının bakışlarını yakaladı. Kadın onu şehvetli bir gülümsemeyle inceliyordu ama Murdoch'un tek düşünebildiği, kadının Daniela'nın güzelliğinin kıyısından bile geçmediği idi. Arkasını döndü.

Kış Öpücüğü

Aslında son iki hafta boyunca bütün kadınları Daniela'yla kıyaslıyordu ve istisnasız hepsi eksik kalıyordu.

Fakat en azından dokunulabilmeleri mümkündü.

Bakışlarını tekrar üzerinde gezdirince, kadın onu gizlemediği bir ilgiyle süzdü. Murdoch karının kaynamasını istememişti ama artık kaydığına göre bundan pekâlâ keyif alabilirdi.

Deneyimlerinden bu kadını, parmağını bir oynatışıyla kazanabileceğini biliyordu. Bunun için zamanı olmadığını kendine hatırlatsa da eski alışkanlıklar ön plana çıkıyordu. Tüm enerjisini Ivo'yu bulmak için kullanmalıydı.

Ama Rurik ve Lukyan olmayınca, beklemekten başka bir şey yapamıyordu ve Daniela'nın taktığı tasmayı çıkarması gerekiyordu.

Bu arzuyu köreltebilirse, daha yoğunlaşmış ve daha etkin olacaktı. Uzun boylu esmer yalnızca bir araç gibi görünüyordu...

"Bunu takabilir miyim, anne?" diye sordu Danii. Svana yaklaşan yolculuğunda takmak için tacını saklı durduğu yerden çıkarmıştı. Danii her zaman olduğu gibi taçtan büyülenmişti.

"Sadece kısacık bir süreliğine, tatlım," dedi Svana buz ve elmas kaplı bandı kızın örgülü saçının üzerine koyarken. Mücevherler kızın alına doğru sallanıyordu. "İşte. Benim kış kraliçem."

"Diğer Valkyrie'lere göstermek istiyorum."

"Ama büyülenirler."

"Ben büyülenmiyorum."

"Evet, kızım." Svana gülümseyerek tacı düzeltse de çok büyük gelmişti. "Çünkü bizim türümüz buz ve elmasların memleketinden geliyor."

"Şimdi oraya mı gidiyorsun?"

Kadının güzel yüzü mahzunlaştı. "Evet."

"Ne zaman döneceksin?"

Svana kızın önünde çömeldi. "Daniela, geri dönmeyebilirim."

"O zaman neden oraya gitmek zorundasın ki?" diye soran Danii ağlamaya başladı. "Yanımda kal."

"Tahtımı geri almalıyım. Ben köklü bir kraliçe soyundan gelen bir kraliçeyim. Ve günün birinde sen de olacaksın."

"Seni nasıl bulacağım?"

"Eğer buraya dönmezsem, peşimden gelmeyeceğine dair bana söz vermelisin, tatlım. Asla, asla Icergard'a gitme. Yol sana gösterilinceye kadar asla..."

Danii aniden uyanarak yatakta doğruluverdi. *Ah tanrılar aşkına. Annesinin onu terk ettiği günün daha fazlasını hatırlamıştı.*

Bana yol gösterilinceye kadar mı?

Danii'yi tam olarak Icergard'a kim yönlendirecekti ki? Ve neden bunu şimdi hatırlıyordu?

Rüyası o kadar gerçektir ki neredeyse başında o tacın ağırlığını hissedebiliyordu. Svana büyük olasılıkla öleceğini bile bile kaderiyle buluşmak için giderken o tacı takmıştı. Ne kadar cesurdu.

Danii kalktı, çıplak ayağı dondurucu mermerle buluştuğunda hoş bir şok hissi duydu, sonra açık pencereye gitti. Kuzey rüzgânı görkemli bir şekilde sanki onu kucaklamış gibi esiyordu. Gözlerini kapadı ve rüzgârla birlikte sallandı.

Vampir –henüz geri dönmemişti– rüyalarından bahsetmişti. Şimdi de Danii her gece rüyalar içinde yüzüyordu. Anılarını ve rüyalarını ortaya çıkaran şey soğuk muydu yoksa burası mıydı?

Burayı sevmişti. Soğuk rüzgârlar onda adrenalin etkisi yapıyordu, yağın her kar tanesi ruhuna merhem gibi geliyordu. İki hafta boyunca buzun keyfini çıkarmış, fısıltıları takip etmiş ve kırsalı keşfetmişti. Ve karşısına çıkan her buzun üzerine esrarlı semboller oymaya devam etmişti.

Şekil olarak basit işaretlerdi, kuzey ülkelerindeki eski rün taşlarının üzerindeki yazılara benziyorlardı. Daniî bu şekilleri daha önce gördüğünü sanmıyordu ve onları nereden bildiği konusunda da hiçbir fikri yoktu.

Sonunda oymak için bazıları masa büyüklüğünde olan kendi buz tabletlerini yaratmaya başlamıştı, sonra onları ormanın ve kar yığınlarının farklı noktalarına dikkatli bir şekilde yerleştiriyordu. Bunu neden yaptığını bilmiyordu, sadece kendini mecbur hissediyordu.

Burada geçirdiği her gün güçleniyor, bu bilmece hakkında daha fazla –ve vampiri daha az– düşünüyordu. *Evet. Bazı dakikalar diğerlerinden daha az.* Başlarda oyma işinin, bir kutu dondurmayı mideye indiren bir Valkyrie/Icere'nin yaptığı gibi, sadece dikkatini dağıtmak için çaresiz bir eylem olup olmadığını merak etmişti.

Ama daha fazlası olması gerektiği sonucuna varmıştı çünkü baskı şiddetleniyordu... tıpkı adam için duyduğu arzu gibi...

Murdoch o gece üç farklı kadını öpmüştü.

O ilk esmeri görmesinden sadece dakikalar sonra, kendini bir barın arkasındaki dar bir sokakta kadını öperken bulmuştu.

Ve yine de Daniela'yı düşünmüştü. Sonunda bir küfür homurdanarak uzaklaşmıştı. "Üzgünüm, tatlım. Gitmek zorundayım."

Kadın ona yapışmış ve durmaması için yalvarmıştı. Onu heyecanlandırması gereken şey, Daniela'yı öptüğünü hayal ederek başarabildiği sertleşmeyi söndürmüştü.

İkinci kadın önünden geçmişti ama gözlerinde belirgin bir zeka ışıltısı yoktu. Gelininden o kadar farklıydı ki. Daniela'nın kurnaz aklına hayrandı ve tavırlarını nadiren anlayabilmekten hoşlanıyordu.

Üçüncüsü parfüm ve akşam yediği şeyler kokuyordu. Daniela'nın temiz kokusuyla nasıl da zıttı...

Şimdi geriye dönüp düşündüğünde, üç kadından hiçbirinin de boyunlarını ısırmak istemediğini fark etti. Daniela'dan uzak durması için bir neden daha. *Söylemesi, yapmasından kolay.* Kendini, kaybedilen bir savaşta mücadele ediyormuş gibi hissediyordu ve hayatı boyunca o lanet olası savaşlardan yeterince olmuştu.

Birinde ölmüştü.

Peki, bu mücadelenin sebebi neydi? Kanını içmeye direnmek, onun yüzünü tekrar görmeye direnmekten daha kolay olmalıydı ama bu mümkün değil gibiydi...

Gelininin, sanki onu bekliyormuş gibi, yatağında uyuduğunu gözünün önüne getirdi. Eğer biriyle birlikte olacaksa, neden şimdiye dek tanıdığı en zarif ve en zeki kadınla birlikte olmasını ki? O bir buz varlığı olmasına rağmen. Köşkte onu karşılayan doğaüstü sahneyi hatırladı ve bir karara vardı.

Onunla hayat hiç sıkıcı olmazdı.

Bir kadına asla bağlanmamasının nedeni Daniela'yı ömrü boyunca beklemiş olması olabilir miydi? Gökyüzüne baktı. Şafağa sadece birkaç saat kalmıştı. Burada daha fazlasını yapmak için çok geçti. Ama Sibirya'da hava karanlık olacaktı.

Neden bunu denemiyordu? *Ondan kan içmek istersem, uzağa ıspanlanacağım.* En azından o zaman durumu anlardı.

Bu sonuca varınca, az kalsın diğer kadınların peşine düşmemiş olmayı diledi. Suçluluk duyduğunu düşündü.

Bir sonraki köşe başında bir çiçek gördü. Murdoch kadınları tanırdı... çiçekleri severlerdi. Bir buket gül aldı ve yan uykuda olan satıcıya bir yirmilik attıktan sonra Daniela'ya ışınlandı.

Daniela yine içeride değildi. Ön kapının açıldığını duyunca, buketi arkasında tutarak alt kata ışınlandı. "Daniela?"

Dudakları önceki halinden bile maviydi, teni inanılmaz derecede solgundu. Buzlu saçlarının içinde ince dal parçaları vardı.

Tanrım, kelimelerle anlatılamayacak kadar güzel. Bir iltifat bulmak için çabaladı ve bir şey bulamadı. Değişen ne?

Daniela, Murdoch'un beklentisinin aksine heyecansız ama ölçülü bir merakla ona baktı.

"Neredeydin?" diye sordu Murdoch.

"Yürüyüşten döndüm."

Askılı bir bluz ve şort giymiş Daniî'nin ayakları da çıplaktı. Murdoch kadının mükemmel vücudunun büyük kısmını dış unsurlara karşı savunmasız halde görmeye alışıp alışamayacağını merak ediyordu. "Senden haber almadım. Yerleşip yerleşmediğinden emin olmak istedim."

Daniela omuz silkerek merdivenlere doğru döndü.

Murdoch onu takip etti. "Sadece uğradım. Seni kontrol etmek için."

"Bunu söyleme nezaketini zaten gösterdin. Ve gördüğün gibi gayet iyiyim."

"Elin boş durmamış," dedi odasına geldikleri zaman. Murdoch bu odaya son geldiğinden bu yana Daniela buz kaplı duvarlardaki o oyma desenlere yenilerini eklemişti. Daha fazla kar birikmişti. "Dekorasyonla meşgul olmuşsun."

Yine o tecavüz hissine kapıldı. Ama ona eşlik eden gücenikliği hissetmeyince bunu kanıksamaya başladığını düşündü. "Oyduğun o semboller ne anlama geliyor?"

"Emin değilim." Bakışları odada gezindi. "Sadece uydurduğum şeyler."

Nedense o anda ikisinin de gözleri yatağa çevrildi. Murdoch konuştuğunda sesi hırıltılı çıkıyordu. "Neden burada yatıyorsun?"

"Benim odam güneye bakıyor. Burada kuzey rüzgârı tam içeriye esiyor."

Benim yatağında yatıyor. Bu fikir bir kez daha uyarılmasına neden oldu. Ona sahip olamıyordu fakat başka yararları vardı. Bunu hatırlayınca ona çiçekleri gösterdi.

Daniela'nın bakışları çiçeklerin üzerinde gezindi. "Bir buket mi? Eski günlerdeki gibi mi?"

"Birinin arzuladığı bir kadına çiçek getirmesinin zamansız bir jest olduğunu sanmıştım."

"Zamanlama iyiydi." Başını yana eğdi. Kulakları mı titreşmişti? "Ama kadın hakkındaki varsayımın yanlış."

Acaba suratımı mı inceliyor? Acaba başka kadınları öptüğünü anlayabilir miydi? "Ne demek istiyorsun?"

Daniela cevaben parmaklarını kıpırdatarak çiçekleri gösterdi. Ona verdiği anda çiçekler solmaya başladı. Murdoch gözlerini dikmiş bakarken kararıp soldular.

Murdoch eldivenli elini ensesinde gezdirdi. "Kedi yavrusu getirmediğime sevindim."

Daniela çiçekleri kullanılmayan şöminenin içine attı. "Bildğin kadınlara benzemediğimi anlamak zorundasın. Bu dünya senin sandığın gibi değil. Senin için her şey değişti. Ve insan beklentilerini buna adapte edemezsin."

"O zaman bana bu dünyayı anlat. Bana öğret."

"Sana şu anda bir ders vermemi ister misin?"

"Evet. Kesinlikle."

"Valkyrie'ler insanüstü bir koku alma duyusuna sahiptir. Bu duyu Lykæ ve iblislerinki kadar güçlü değildir. Hatta belki vampirlerinki kadar güçlü bile değildir. Ama birlikte olduğun kadınların kokusunu alabilmeme yetecek güçte."

Ah, Tanrım.

26. Bölüm

Danii kadınların parfüm kokularını alıyordu. Murdoch'un üzerine kokuları sinecek kadar onlara yaklaştığını anlayabiliyordu ama onlarla tam olarak ne yaptığını algılayamıyordu.

Sözleri karşısında Murdoch donakalmıştı. Sonra omuzlarını silkti ve Danii'nin gördüğünü sandığı tüm suçluluk belirtileri giderek yerini kayıtsızlığa terk etti. "Birkaç tane kadını... öptüm."

Danii'nin pençeleri kıskançlıkla düzleşti.

"Sadece neye benzediğini görmek istedim. Onca zaman sonra."

Dışarıda şimşekler çaktı. Murdoch'un kibirli tavrı Danii'yi kızdırdı. "Daha ileri gittin mi?"

"Daniela, önemsiz bir şeyi sorun yapıyorsun. Kadınlar insandı ve onları *sadece* öptüm."

"Önemsiz mi? Sen bu ölümlüleri tanıyor muydun? Yoksa Ivo'yu arıyor olman gerekirken karşılaştığın kadınlar mıydı?"

İfadesini gören Danii kusacak gibi oldu. *Tombala*. Onu ara sokaklarda kadınlarla öpüşürken görebiliyordu.

Bunu yapan turistlerle hep alay etmiştim.

İrfan'da o kadar az şey sır olarak kalıyordu ki. Ortalık dedikoducu kaynıyordu. Murdoch'un başka kadınlarla beraber olup Danii'ye hakaret ettiğini herkes öğrenecekti. Ve zaten bir asalak tarafından reddedilmek yeterince kötüyken bir de ölümlüler yüzünden göz ardı edilmek başlı başına aşağılayıcı bir durumdu.

"Birbirimize hiçbir taahhütte bulunmadık," dedi Murdoch en sonunda. Tekrar şimşek çakınca avcuyla ağzını ovaladı. "Sen sadece burada kalacağına dair beni bilgilendirdin. Ve lanet olsun ki üç yüz yıl boyunca bir kadını öpmedim."

"O halde neden onlarla daha fazlasını yapmadın?"

Murdoch usanmış gibi nefesini verdi. "Bana soğuk geldiler..."

"Soğuk mu?" diye haykıran Danii'nin sesinde histerik bir ton vardı. "Artık hepsinin öğrenmeyeceğinden değil ama kimseye benimle ilgili bir şey söylememen konusuna sana yemin ettirdiğime o kadar memnunum ki. Umarım Loa'nın bahis defterinde bize karşı para koymuşsundur."

"Biz evli değiliz." Murdoch'un öfkesi alevlenmişti. "Sana hiçbir söz vermedim. Bana sinirlenmeye hakkın yok."

"Sinirliyim çünkü önünde aslında ne durduğunu nihayet gördün. Ama çok geç gördün."

"Çok mu geç? Tekrar söylüyorum, onları sadece öptüm. O kadınları daha fazlası için yalvartmama rağmen bu gece *buraya*, seninle birlikte olmaya geldim."

Ona yalvarmak mı? O kadar iyi mi öpüşüyordu? Danii silkinerek kendine geldi... bunu asla öğrenmeyecekti. "Fakat buraya gelmeyi ve benimle, yani sana daha fazlasını *veremeyecek* bir kadınla birlikte olmayı seçtin. Buna inanmakta zorlanıyorum!"

"İnan, buz kraliçe. Beni bozdun... Başka birini istemiyorum!"

"Ve bu da seni *bozuk kılıyor*, öyle mi?" Danii çığlık attı. "Tanrılar aşkına, senden o kadar sıkıldım ki!"

"Benden sıkılmak mı? Seni diğerlerine tercih ediyorum diye mi? Zamanlaman çok anlamsız."

"Çünkü bunlara inanmıyorum! Eğer bozulduğunu düşünüyorsan, o zaman tamir edilmek istersin. Bozuk bir şekilde yaşayıp hüznlenmeyi değil. Güven bana, nasıl olduğunu bilirim!" *Mahzun, mahzun Daniela...*

"Yani beni sadece birkaç haftadır biliyorsun ama beni tamamen çözdün mü? Ah, tabii, ben yalnızca bir sürtüğüm."

"Seni kısa süredir tanıyorum ama erkekleri biliyorum. Hayatlarına tanıklık ettim. Sen evlenme teklifine tenezzül etmeyecek bir adam değilsin. Sadece bunu yapmaktan *ürken* bir korkaksın."

"Korkak mı?" Her ne kadar bu kelimeye burun kıvrırsa da, Danii onun gözlerinde bir duygunun yanıp söndüğünü gördü. Zayıf noktasını yakalamıştı.

"*Bencil* bir korkak! Benim burada seni beklememi ve sen benden daha fazlasını isteme kararı verene kadar durmamı mı bekliyordun?"

"Zaten burada bekliyorsun Valkyrie."

Bu sözler karşısında Danii avuçlarında buz oluşturmaya başlayınca Murdoch buza küçümseyerek baktı. "Git buradan, vampir. Ve sakın geri gelme!"

"Burası benim evim!"

"Artık *senin* evin gibi mi görünüyor?" Sözlerinin altını çizercesine, pencereden içeri rüzgârla birlikte kar girdi.

"Pekâlâ. Senin olsun! Bunu birkaç zevkli gecenin hediyesi say."

Murdoch bir küfür savurarak köşkten ışınlandı. Rurik'in ortaya çıkma ihtimaline karşı buluşma noktasına geri döndü...

Ve kendisini yaratıklar tarafından sarılmış bir halde buldu.

İblislere benziyorlardı ama tıpkı kayıp vampirler gibi kırmızı gözleri vardı. Devasa boyutlardaydılar ve ortaçağdan kalma sopa ve gürzler taşıyorlardı.

Ivo onların arkasında duruyordu, kel kafası ısl ısl parlıyordu. Yalnızca beş yıl önce bir savaş meydanında karşı karşıya gelmişlerdi. *En sonunda bu kalleşti buldum.*

"Ufaklığı arıyoruz," dedi Ivo. "Eğer onun hakkında bir bilgin varsa, hayatını bağışlayabiliriz."

Ufaklık mı? "Neden bahsettiğini bilsem bile sana hiçbir şey söylemem."

Ivo canı sıkılmış bir tonlamayla emretti: "O zaman onu öldürün."

Murdoch bir anda kılıcını çekerek en yakındaki iblise salladı. Adam darbeyi kolayca atlatırken kakhaha attı.

Hızı akıl almazdı. *O yaratıklarla mücadele edemezsin.* Tıpkı ona söylendiği gibiydi.

Murdoch geri çekilemeden üzerine binmişlerdi ve ışınlanmasını önlüyorlardı. Yüzüne bir sopa inince kan fışkırdı.

Bacağını hedef alan bir darbe uyluğunu mahvedince dizlerinin üzerine düştü. Diğer bir darbe kolunu kırdı.

Güç... *inanılmazdı.* Çivili bir gürz onu tam göğsünden vurarak göğüs kafesine saplandı. *Nefes alamıyorum, alamıyorum...*

İradesi dışında gözleri kapandı. O anda kavradı. Ölmek üzereyim. Ve tek düşünebildiği Daniela'yı son defa görmeyi ne kadar istediğiydi.

Ivo, "Kellesini alın..." dedi.

Bir kükreme duyuldu. Murdoch gözkapaklarını birazcık aralayabilmek için çaba gösterdi. Rurik ve Lukyan burada mıydı? *Muhtemelen daha öncesinden Ivo'yu takip ediyordular.*

İkisi mücadeleye atılırken Murdoch onları uyarmaya çalıştı ama konuşamadı. *Çenem işlemiyor mu?*

Rurik berserk halini almıştı ve savaş baltasını çılgınca sallıyordu. Lukyan iki kılıcını birden çekmişti, sanki ölüme susamış ve mümkün olduğunca fazlasını beraberinde götürmeyi planlıyor gibi görünüyordu.

Ancak Rurik devasa bedenini bile yere düşürebilen bir darbe alınca Lukyan, *"Lanet olsun,"* diye homurdandı. Sonra da ışınlanıp gitti.

27. Bölüm

Burayı özleyeceğim. Oysa Danii kalamayacağını biliyordu. Vampirin iki gecelik zevk için verdiği hediyeden feragat edecekti.

Uzak kalmasına nasıl şaşırabilmişti ki? Büyük ihtimalle arka sokaklarda ölümlülerle düşüp kalkmakla meşguldü. Bu da Danii'yi Çilekeş'in terk ettiği kişi yapıyordu.

Öte yandan kendine Murdoch konusunda ucuz atlattığını hatırlattı. Durum çok daha kötü olabilirdi. Onların ilişkisi asla yürümezdi. Eğer onunla ilgili risk alsa ve terk edilse, herkes şunu soracaktı: "Öyle bir hovardaya el uzatırken acaba ne düşünüyordu? Adama sunacak sıcak bir yatağı yokken?"

İç geçirdi. Lanet olsun, ondan hoşlanmıştı ve *burayı* da sevmişti.

İçindeki oyma baskısı, sanki bir hedefe yaklaşıyormuş ve ivme kazanmış gibi artmaya devam etmişti. Bu tatmin ediciydi ve önceki hayatının onu ne kadar az mutlu ettiğini net bir şekilde görmesini sağlıyordu.

Annesi Danii'ye Kış Kraliçelerinin soyundan geldiğini söylemiş olsa da onlarla bağı olduğunu hiç hissetmemişti. Buz perisinden çok, Valkyrie gibi hissediyordu. Elbette, Valkyrie'lerle de uyuşmuyordu. *Mahzun, mahzun Daniela.*

Kış Öpücüğü

Acaba o semboller atalarından kalma bağın ta kendisi miydi? Neden onları yalnızca şimdi görüyordu?

Bunun önemi yoktu. Buradaki süresi sona ermişti.

Eğer kalırsa köşke fazla bağlanacaktı. Ne kadar uzun süre kalırsa o kadar çok kalmak isteyecekti. Ve Murdoch'un birkaç yıl içinde buraya bir başka kadını getirdiğini ve Danii'yi hâlâ içeride, geceliğiyle etrafta dolaşırken, "Ah, selam. Bana aldırmayın," diye homurdanırken bulduğunu gözünde canlandırabiliyordu.

Danii düşünüp en sonunda Murdoch'un ızdırapla eşdeğer olduğunu kabul etmişti. Ne yazık ki ona âşık olmaya başladıktan sonra bu karara varmıştı.

Ayrılma zamanıydı.

Şimdi tek ihtiyacım bir vasıta bulmak.

"Sen bir de diğerlerini gör," diye homurdandı Murdoch yatağından.

Oblak Dağı'ndaki odaya ısınlandığı zaman Nikolay'ın yüzü çoktan solmuştu. Murdoch'u bu şekilde görmek yüzündeki kanın daha da çekilmesine neden olmuştu.

Ne kadar kötü görüldüğünün farkındaydı. Kırılmış uyluğunu dengede tutmak için bacağına metal bir destek vidalanmıştı. Bir kolu alçıdaydı ve vücudunun büyük bölümü sargılıydı. Yüzü ağzının köşesinden kulağına kadar yırtıktı ve dikiş atılmıştı. Her şey düşünüldüğünde hayatta olduğu için şanslıydı.

Hayır. Şanslı değildi.

Murdoch ve Rurik'in yaşamalarının tek sebebi Lukyan'ın tam bir savaş birliğiyle hemen geri dönmesiydi. Lukyan'ın yalnızca savaşmayı değil, *kazanmayı* sevdiği ortaya çıkmıştı.

Nikolay nihayet sesine kavuştu. "Sana neler oldu?"

"Ben de sana ayrı şeyi sormak üzereydim. Aman Tanrım, Nikolay, benden daha beter görünüyorsun." Ağabeyi her zaman o kadar sabırlıydı ve eylemlerinden o kadar emindi ki.

Öyleyse neler oluyordu?

Nikolay'ın gözleri karardı, sonra da bakışlarını kaçırıldı. "Benim sorunlarımı daha sonra konuşacağız. Bunu sana kim yaptı?"

Murdoch şimdilik konunun dağılmasına izin verdi. "İvo'nun iblisleri var. Vampire dönüştürülmüş iblisler. Güçlüler... ne kadar güçlü olduklarını tahmin edemezsin. Birini arıyordu ama o kişinin serinin gelinin olduğunu sanmıyorum. 'Ufaklık' diye bir şeyden bahsettiler."

"Kaç kişiydiler?"

"Onun ekibinde üç tane iblis vampir ve başka vampirler vardı. İki iblisi alaşağı ettik ama biri kaldı." Murdoch onun arkasına baktı. "Gelinin nerede?"

Nikolay tereddüt etti. "Blachmount'ta. Biz... Ben..." Elini bitkin yüzünde dolaştırdı, ardından telaşla konuştu. "Myst'in kanunu tattığımdan beri rüyamda onun anılarını görüyorum..."

Nikolay konuşmaya devam ettikçe, Murdoch'un tek yapabildiği şaşkınlığını gizlemek oldu. Demek anılar kanun peşi sıra gelmişti. Peki, gözleri neden kırmızı değildi? Acaba Nikolay bunu Kristoff'a itiraf edecek miydi?

Nikolay o rüyalar aracılığıyla, Myst'in işini bilen ölümcül bir dişi olduğunu ve geçmişte sevgililerini acımasızca kullanıp bir kenara attığını öğrenmişti. Nikolay'ı kandırmayı kafaya koymuş, aslında daha gizli amaçları varken sanki onunla daha ileri gitmek istermiş gibi davranmıştı.

Murdoch buna bir cevap bile hazırlayamadan önce Nikolay bir başka bomba patlattı. Büyülü bir zincir eline geçmişti ve bu

zincir Myst'i kontrol ediyordu. Nikolay sahip olduğu zincirle kadına istediği her şeyi yaptırabiliyordu.

Vardıkları *uzlaşma* bu muydu? Bir tür büyü mü?

Murdoch inanmakta zorlanarak konuşmadan önce uzun bir sessizlik oldu. "Sen bir yaratığın iki bin yıldan uzun süredir sahip olduğu özgür iradesini ondan aldın mı? Onu geri isteyeceğine dair bahse girsem kazanırım." Nikolay on yıl içinde savaş, veba ve kıtlıkla baş etmişti. Ailesinin çoğunu kaybetmişti. Ama yine de her zaman onurlu davranmıştı. Şimdiye kadar.

"Hayır, anlamıyorsun," dedi Nikolay. "O duygusuz biri. Sevme kabiliyetinden yoksun. Aldatmacası beni yiyip bitiriyor çünkü anlamı olan tek şey bu." Daha çok kendi kendine homurdandı. "Yoksa neden beni istesin ki?"

Murdoch cılız bir hareketle ağabeyinin bileğini kavradı. "Onca yıl senin en zor durumlarda bile sürekli olarak en iyisini seçtiğini, en mantıklı yolu izlediğini gördüm. Cesaretle ve daima, daima mantıkla hareket ettiğin için senin liderliğinde yol almaktan onur duydum," diye hırıltıyla konuşurken soluklanmak için duraksadı. "Mantığının ve sağduyunun seni yanılttığını söylemek zorunda kalacağımı hiç düşünmedim, Nikolay. Eğer o dediğin kadar kötüyse, yapmak zorunda olduğun şey... Bilmiyorum, sadece değişmesi için ona yardım et ama bunu *zorla yapamazsın*. Ona geri dön. Ona korkularını izah et."

"Yapabileceğimi sanmıyorum. Onu gördün, Murdoch. Neden o kadar çabuk kabullensin ki?"

"Neden ona sormuyorsun?"

Ağabeyinin ifadesi her şeyi anlatıyordu. Onu ne kadar çok istediğini Myst'in bilmesini istemiyordu.

"Ve diğer erkeklere gelince," dedi Murdoch. "Artık bin yedi yüzlerde değiliz. Hatta aynı düzlemde bile değiliz. O bir ölümsüz, on sekiz yaşında, manastırdan çıkmış, yanakları kızaran bir gelin değil. Bunları değiştiremez, bu yüzden onu istiyorsan, uyum sağlamak zorundasın."

Eğer tenine dokunulmıyorsa, uyum sağlamalısın...

Nikolay elini yüzünde gezdirdi ve azarlar gibi, "Sen ne zaman bu kadar anlayışlı oldun?" diye sordu.

Daniela'yla karşılaştığımdan beri. Az kalsın öldüğümünden beri. Murdoch omuzlarını silktili, sonra göğsündeki ağrıdan irkilmemek için kendini tuttu. "İrfan'ın birkaç kuralını açıklayan birini buldum ve insan beklentilerimizi birlikte olduğumuz varlıklara yükleyemeyeceğimizi öğrendim." *Bazı erkeklerin gelinlerine dokunulamaz.*

"Bunu sana kim anlattı?"

Sana söyleyemem. Yemin ettim.

Nikolay cevap almak için baskı yapmadı. "İyi olacak mısın?" diye sordu.

"Ölümsüzlük böyle bir şey. Daima halin, olduğundan beter görünür."

Nikolay gülmeye yeltendi ama başaramadı.

"İyi şanslar, ağabey," dedi Murdoch. Nikolay gider gitmez sırtüstü uzandı, ne kadar acı çektiğini saklamaktan güçsüz düşmüştü ve biraz önce gördüğü şey yüzünden hâlâ allak bullaktı. *İlk önce babam, sonra Nikolay, şimdi de... ben.* Acaba Murdoch'un kaçınılmaz kaderi, bir kadını saplantı haline getirmesi miydi?

Ağabeyinin haline tanıklık ettikten sonra bir sonuca vardı. Murdoch, Daniela olmadan da zaten mahvolmuştu.

Gelecekte onu kaybedersem -ya da şimdi kaybedersem- yıkılırım.

Murdoch bunu kavrayınca, tuhaf bir şekilde buna boyun eğdi.
Benim için çok geç.

“Ona âşık oldum.” Bir kahkaha attı, yaraları acıyınca yüzünü buruşturdu. En azından artık biliyordu.

Haftalardır ilk defa geleceği hakkında iyimserdi. Yapmak zorunda olduğu tek şey onu affetmesi için Danii’yi ikna etmektir. Ona tatlı dilini hiç göstermemiş olsa da bir şekilde onu razı etmenin bir yolunu bulacaktı. Gerçekten isteyince üstesinden gelirdi.

Daniela’yı tekrar görmek için yanıp tutuşuyor ve aralarındaki bu sorunu çözmek için can atıyordu ama hâlâ çok zayıftı ve onun kendisini bu halde görmesini istemiyordu.

Kristoff ona iki hafta izin vermişti, dolayısıyla Murdoch bir ya da iki gün daha bekleyebilirdi.

Sonuçta, Daniela’nın nerede olduğundan emindi.

28. Bölüm

Danii'nin kulakları titreşir titreşmez erkeksi bir soru cümlesi duydu: "Hangi cehenneme gidiyorsun?"

Demek vampir döndü. "Uzağa," dedi ikinci bavulunun fermuarını çekerek.

"Tek kelime etmeden mi gidecektin?"

"Senin bunu bir kadına *hiç* yapmadığına bahse girerim. Ayrıca, gittiğimin farkına bile varacağını sanmıyordum. İnsanların peşinden koşmakla meşgul olduğunu düşünüyordum."

"Başka bir kadına bakmadım... yani o zamandan beri..."

"Her neyse, sana bir not yazdım ve şifoniyerin üzerine koydum," diye adamın sözünü kesen Daniî onun ne söyleyeceğiyle ilgilenmiyordu.

Murdoch not kâğıdını kaparcasına aldı: *Murdoch, bu gerçektir. Daniela.*

"Nasıl gidecektin?"

"Kendimce yöntemlerim var." Yöntemi Rusya'daki bir motorlu kızak operatörünün buraya seyahat etmesi ve bir saat içinde gelmesiydi.

Kış Öpücüğü

Murdoch notu buruşturdu. "Seni nasıl bulacaktım?"

Danii bavuluyla uğraşmayı bırakıp kısa bir an ona baktı. "Sanırım *bulamayacaktın*."

Sonra kaşları çatıldı. Murdoch her zaman iyi giyinmesine rağmen bu gece giysilerine büyük özen göstermiş gibiydi. Pahalı bir süveter ve oldukça gösterişli bir manto giymişti. Çizmeleri cilalanmıştı.

Danii'nin üzerindeyse mini etek ve bir büstiyer vardı. Ayak-kabıları yoktu. "Neden böyle giyindin?" diye sordu rahatsız olmuş bir şekilde.

"Bu gece benim için önemli." Hareketleri kaskatıydı ve yüzünün yarısını gölgede tutarak Danii'ye göre tuhaf bir açıda duruyordu. "Sana bir şey söylemek istiyorum."

Ve ben de yüzünün diğer tarafını bana neden göstermediğini anlamak istiyorum. Danii onu daha iyi görmek için hamle yaptı. *Dikişler mi?* Yüzü kesilmişti ve o yine de tıraş olmaya kalkışmıştı. O kadar önemli olan neydi? "Murdoch, sana ne oldu?"

"Birkaç yarı iblis yarı vampir yaratık tarafından az kalsın öldürülüyordum."

"Öyle bir tür yok." Elini sallayarak adamın sözlerini geçiştirdi. "Bu, İrfan'daki aslında yanlış olan nadir 'mitlerden' biri."

"Boynuzları ve köpekdişleri vardı ve şimdiye kadar çarpıştığım bütün vampirlerden güçlüydüler. Aynı zamanda gözleri de kırmızıydı."

Bütün Kayıp vampirlerin gözleri kırmızıydı ama sadece birkaç iblis türünün gözleri o renkti. Ivo'nun önemli bir plan üzerinde çalıştığına dair söylentiler vardı. İblisleri vampire dönüştürmenin bir yolunu mu bulmuştu?

"Deshazior ve kobold'un onların farklı ve mücadele edilemez olduklarını söylediklerini hatırlıyor musun?" dedi Murdoch. "Eh, öyleymişler."

Bu konu hakkında Nix'le temasa geçmeliydi. *Bir dakika...* Kardeşi son konuştuklarında *iblipirler* diye bir şeyden bahsetmişti. *İblis vampirler*. Nix zaten onları biliyordu.

Murdoch parmaklarını saçlarına daldırarak odayı arşınlamaya başladı, ondan yayılan enerji odayı kaplamış gibiydi. Fakat aksıyordu. Ve çok az fark edilebilen bir gıcırta duyduğunu sandı. Bacak desteği mi vardı?

Nasıl bir yaratıkla karşılaşmışsa, ciddi hasarlar almıştı.

"Daniela, sanırım senin etrafında olmaktan neden hoşlandığımı biliyorum. Neden sürekli konuşma zorluğu çektiğimi ve huysuzlaştığımı. Nedeni *sensin*."

"Suçlamaların yetmedi mi? Bu tavırlarınla mı kadınları etkiliyordun? Ciddi misin?" Eşyalarını toplamaya devam etti.

"Açıklamaya çalıştığım şey de bu. Ben böyle değilim. Sakindim ve iltifatlar dudaklarımdan kolayca çıkardı."

"Tath Dilli Murdoch?" Danii, onun kendisine böyle hitap edilmesinden nefret ettiğini biliyordu. "O halde şimdi farklı olan ne?"

"Şimdi korkuyorum... Sanırım bu... önemli. Önemli olan sensin. *Benim için*." Elini alında gezdirdi. "Seninle bu durumu berbat etmemek için üzerimde çok büyük bir baskı hissediyorum."

"Benden ne istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Bir şans? Bunun nereye götüreceğini anlamak için."

Danii bu fikir karşısında bir heyecan kıpırtısı hissetti ama zihinsel olarak buna burun kıvırdı. *Murdoch ızdırapla eşdeğer*. Bunu ne zaman kabul edecekti?

"Burada kal, Daniela. Benimle."

Danii gözlerini kısarak baktı. "Seninle mi? Birlikte yaşamak gibi mi?" Acaba Murdoch'un başını onaylar gibi sallamasında birazcık da olsa tereddüt var mıydı?

"Ne değişti?"

"Bana korktuğumu söyledin ve sanırım... yanılmıyordun."

Danii cevap vermeden sadece kaşlarını kaldırdı.

"Bunu daha önce görmedim, isteksizliğimi anlamadım. Ama pusuya düşürülünce ve öleceğime inanınca," duraksadı ve Danii'nin gözlerine baktı, "düşünebildiğim tek şey sendin."

Ah. Danii yumuşadığını hissetti. *Ben de seni düşünüyordum. Düşünmemek için ne kadar çabalasam da. Eğer oyma işiyle uğraşmasa delirirdi.*

"Ve sonra, birkaç gün önce ağabeyimi gördüm. Myst yüzünden yıkılmış halde. Şimdiye dek bir erkeğin bir kadın yüzünden böylesine kahrolduğunu hiç görmediğimi düşündüm. Ama gördüm. Babamız da annemizin ardından böyle olmuştu." Murdoch odayı arşınlamaya devam etti. "Annemi saplantı haline getirmişti. Annem ölünce babam bir daha asla gülmedi ve yoluna devam etmedi. Eski den odalarında oturur, saatlerce gözlerini annemin portresine dikerdi. Sanırım bana böyle bir şey olduğundan ve seni daha çok istemekten korktum. Ama sonra seninle bunu kaçırmaktan daha çok korktuğumu fark ettim."

Danii ona biraz daha yaklaştığında nefesi kesildi. *Onu istiyorum. Fantezi yerine gerçeğini istiyorum.* "Murdoch bu konuşmaya çalıştın mı?"

"Son iki gündür sürekli olarak."

Hayır, Çiftçi Ted'i hatırla! Loa'nın bahis defterini hatırla! "Birbiri-mizi gördüğümüzden beri beni tehdit ediyorsun, korkutuyorsun

ve beni öğlen sıcağında yürüyerek tütün kokan, cehennem gibi bir araca otostop çekmek zorunda bırakıyorsun. Fransız Mahallesi'nde avlanmaya çıktığın zaman beni... incittin," dedi. "Dolayısıyla bu konu hakkında uzun uzun kafa yordun. Beni ısırarak istediğinde yüzündeki kafa karışıklığını gördüm. Gözlerini boynuma dikişin zaman açlığını gördüm. Ve bana dokunmak istediğinde yumruklarını nasıl sıkıldığını da gördüm."

Murdoch ona iyice yaklaşarak hırıltılı bir ses tonuyla sordu: "Peki, başka bir şey görmedin mi, *kallim*?"

Danii yutkundu, bakışlarını adamın şimdiden duygu yüküyle siyah siyah yanıp sönen koyu gri gözlerinden kaçırılmıyordu. "Tenime asla dokunamazsın, kanımı asla içemezsin. Şimdiye kadar olduğumdan daha soğukum. Carum her zamankinden çok yanacaktır... tabii senin de."

"Anlıyorum."

"Murdoch, durumumuzu değiştirecek bir sihir yok, bundan kaçmanın bir yolu yok... ne şimdi ne de büyük olasılıkla sonsuza dek. Bununla tatmin olabileceğini mi sanıyorsun?"

"Tatmin olmak mı? Tam anlamıyla mı? Hayır. Ama birlikte olduğumuz zaman, ayrı kaldığımızdan daha mutlu olabileceğimizi düşünüyorum."

Murdoch ilişkilerine dair atıp tutmuş olsa Danii çığlık atarak kaçardı. Oysa o bunun yerine dürüst davranmıştı. Ve Danii de onunla aynı fikirdeydi... o da tam anlamıyla tatmin olmayacaktı.

"Buna birkaç ay vereceğim," dedi sonunda. "İki şartla."

"Hangi şartlar?"

"Önceden olduğu gibi, benim hakkımda kimseyle konuşmayacaksın. Ben hazır oluncaya kadar bu olmaz."

"Neden?"

Çünkü bu işin yürümesine ellide bir şans veriyorum. “Çünkü ne boynuzlanma fıkralarına konu olmak ne de bahis defterlerindeki aldatılan kişi olmak istiyorum. Ve Çilekeş’in terk ettiği kişi olarak tanınmak istemiyorum.”

“Seni terk etmemi mi bekliyorsun?”

“Tersinin olması için bir neden var mı?”

“Ben geçmişimdeki gibi değilim. En azından tamamen değilim. Bundan böyle değilim.” Sanki söylediğine kendisi de inanamıyormuş gibi kaşlarını çatı.

“Bana tekeşliliği başaramayacağını söylemiştin.”

“Başaracağım. Bunu yapacağım. Artık. Ama senin de yapman gerek.” Danii ona “ciddi misin” der gibi bakınca, Murdoch dişlerini gıcırdattı. Belli ki yine söylediğinden memnun değildi.

“Bu şarttan geri adım atmayacağım. Bizi bir sır olarak saklamalısın.”

“Kardeşlerim kalbimin çarptığını duyacak. Anlayacaklar.”

“Kabul ediyor musun, etmiyor musun?”

Murdoch en sonunda, “Kabul ediyorum. Peki, ikinci şart nedir?” diye sordu.

“Beni asla ısırmayacağına yemin etmek zorundasın.”

“Yemin ederim.”

Fazla heyecanlanma, Daniela!

Murdoch eldiverli ellerini kadının yüzünün iki yanına koydu ve ona baktı. “Bu, adını listeme yazdığın anlamına mı geliyor?”

Çok geç. “Bu cümleye de çalıştın mı?”

O bir tutam saç yine alına düştü. “Hiç durmadan.”

29. Bölüm

“Hadi sen de gir!” diye seslendi Danii sahilde gezinen vampire. “Su harika.”

Danii buz kütlelerinin arasında yüzerken, Murdoch ay ışığının altında sanki gerçekten ona katılmayı düşünüyormuş gibi görünüyordu. Aynı zamanda onu arazisinin Kuzey Buz Denizi’ne uzanan sınırlarına ışınlamayı kabul ettiğine de pişman olmuştu.

Danii suyu görür görmez çırılçıplak içine atlamıştı. Zavallı vampir muhteşem yüzü gergin bir halde, deniz kıyısını adımlıyor ve onun peşinden gelmek istiyordu. Danii’nin kalbi, Murdoch’la birlikte yaşamaya başladıklarından bu yana geçen son birkaç haftadır her gün olduğu gibi, bu görüntü karşısında tekledi.

Tabii öfkeli kar kızağı operatörüne ödeme yaptıktan sonra birlikte yaşamaya başlamışlardı.

“Belki su birazcık serin olabilir,” diye sataştı. Kışın bu son ayları çetin geçmişti, rüya gibi kar fırtınaları ve sıfırın altındaki sıcaklık tam ona göreydi ve tabii hemen hemen yirmi dört saat boyunca süren karanlık da Murdoch’a göreydi.

Murdoch onunla birlikte olmak için şikâyet etmeden soğuğa katlanıyordu. Danii onunla daha fazla zaman geçirmek için kısa-

cık ve loş gün ışığında uyuyordu. Ve birbirlerini daha iyi tanımak için konuşmadıkları zaman, yaratıcı şekillerde zevk denemeleriyle zaman geçiriyorlardı.

Danii hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

“Çık hadi, Daniela,” diye seslenen Murdoch hâlâ volta atıyordu. “Yeterince kaldın.”

“Eğer bana katılmazsan, bir denizerkeği benimle oynatabilir!”

Murdoch yürümeyi kesti ve başını yana eğdi, Danii’nin şaka yapıp yapmadığını merak ediyordu ve gittikçe tedirgin oluyordu.

“Ah, pekâlâ. Ben geleceğim.” Ne de olsa köşke dönerken biraz yürümek istiyordu ve kartopu oynamaya vakit ayırmaya niyetliydi... bu gece adamın yenmesine izin verebilirdi. Murdoch’la karda oynamayı seviyordu. Adamın üzerinde kar giysileri olunca, tenleri birbirine değmeden yuvarlanabiliyorlardı.

Danii yüzerken seslendi: “İşlanıp bana bir havlu getirir misin?”

Onu birkaç saniye bile yalnız bırakmaktan belirgin bir şekilde tedirgin olan Murdoch ortadan kayboldu ve saniyeler sonra bir havluyla geri döndü. Onu kıyıda karşılayarak havluyla sardı. Murdoch kurulamak için ovuştururken, daha önceki birlikteliklerini tekrar hatırlayan Danii zevkle gözlerini kapadı. Saatler boyunca buz küplerini vücudunun yalayabilmeyi dilediği her yerine sürerek adamı baştan çıkarmıştı.

“Denizerkeği konusunda şaka yapıyordun, değil mi?” dedi Murdoch. “Onların var olduğundan hiç bahsetmemiştin.”

“Henüz denizerkeklerinden bahsetmeye fırsatım olmamıştı.” Evet, Danii yumuşamış ve sır olarak tutacağına yemin ettirir ettirmez İrfan’ın sırlarını onunla paylaşmıştı. Murdoch’a hayatını borçluydu ve sırf vampir olduğu için onu öldürmeye çalışacak hasımlarla –onun anlamayacağı güçleri ve zaafı olan düşmanlarla– karşılaşması-

nun düşüncesine bile katlanamıyordu. “Ben sadece yaklaşık ilk iki yüz yarattığı ve kataloga alınamayacak kadar fazlasının olduğunu biliyorum. Ve bunun sadece bu düzlemde olanlar olduğunu.”

İblis soyu diye hitap edilen iblis krallıklarından soylu perilerin tarihine kadar büyük grupların çoğunu özetlemişti. “Feodallik gibi düşünebilirsin,” diye açıklamıştı. “Draiskulia düzleminden geliyorlar ama buraya gelir gelmez farklı gruplara ayrılmışlar. İçereler gibi.” Ve Daniela önemsiz bir sürü bilgi de vermişti: “Desh gibi bazı iblisler önceki yatak arkadaşları tarafından istemsiz olarak çağrılabilirler. O çağıranlara Yöneten Hatunlar der.”

“Denizerkeği,” diye tekrar eden Murdoch Daniî’ye giysilerini verdi. Bazen kendini İrfanlıların tarihinde ve detaylarında kaybetmiş gibi görünüyordu. İtiraf etmek gerekirse anlaması gereken çok şey vardı.

Büyük ihtimalle Murdoch çoğunu dizüstü bilgisayarından, bir tür ölümsüzler yarışı olan ve İmkânsızlık Tanrıçası Riora tarafından düzenlenen, Tılsıma Hücum’un sonuçlarını ve yorumlarını internetten takip ederek öğrenmişti. Gizemli ödüller için yarışan ve tüm gruplardan katılan adaylar dünyayı bir uçtan bir uca dolaşmışlardı.

Sonuçlar vasıtasıyla kardeşi Sebastian’ın aslında yaşadığını ve iyi olduğunu öğrenmişti çünkü o da bu yarışmadaydı. “Kardeşim yaşıyor mu?” demişti o gün ayağa fırlayarak. Daniî’yi tam kucaklayacaktı ki uzattığı ellerini indirip ne yaptığını düşünerek geri çekmişti. “Buna inanabiliyor musun? Nikolay’a söylemeliyim...” Sesi gitti. “Neden solgunlaştın? Daniela, Sebastian tehlikede mi?”

Ne üzücü ki Sebastian, Daniî’nin üvey kız kardeşi, azılı bir vampir suikastçısı olan Merhametsiz Kaderin’le rekabet ediyordu. “Kurallara göre rakipler final turuna kadar birbirlerini öldüremezler,” demişti, Murdoch’un umutlarını yok etmek istemediği için ama Kaderin hiç Hücum kaybetmemişti. Ve bu kez geçmişin

kapısını açan Thrane'in Anahtarı için yarışıyorlardı. Kaderin iki öz kız kardeşinin ölümünden kendini sorumlu tuttuğu için o anahtarı almak için insafsız olacaktı.

Murdoch bu konuda –Sebastian'ın neden katıldığına dair– bir şey bulup bulamayacağını sorduğu zaman Danii Nix'e bir mesaj bırakmıştı. Nix her ne kadar İrfan'daki en güçlü kâhin olsa bile, aynı zamanda unutkandı, kaptisliydi ve aramalara dönüş yapma konusundaki zayıflığıyla nam salmıştı...

Danii eteğini bacaklarından yukarı çekip giydikten sonra, yukarı bakınca Murdoch'un yoğun bakışlarının vücuduna muhlarmış olduğunu gördü.

Murdoch eldivenli elleriyle onu omuzlarından tutup ay ışığını yansıtan simsiyah gözlerle süzdü. Rüzgâr o asi perçemini alının üzerine düşürdü. "Bundan daha güzel olamazsın," diye hırıltıyla konuşurken sadece sesinin haşın tonu bile Danii'nin vücudunun ona tepki vermesine neden oldu.

Bakışları adamın dudaklarına odaklandı. Bir öpücük için uygun bir andı. "Vampir, şu anda seni tatmak için her şeyi verirdim." *Her şeyi*. Bu defaki birliktelik neredeyse mükemmel olmasına rağmen hayal kırıklığı yaşaması an meselesiydi. Danii her geçen gün birbirlerine gerçekten dokunmadan daha ne kadar dayanabileceklerini merak ediyordu.

Omuzlarını tutan Murdoch'un elleri kasıldı. "Ben de verirdim."

Danii Murdoch'la tanışmadan önce kurduklarından bile daha edepsiz seks hayalleri kuruyordu. Adamın kalın sertliğini saatlerce yaladığını gözünün önüne getiriyordu. İçine girdiğinde nasıl hissettireceğini hayal ediyordu.

Kokusunun her yerime sinmesi acaba neye benzerdi?

Öpüşü onu nefessiz bırakıp dizlerinin bağına çözer ve pençelerinin kıvrılmasına neden olur muydu?

Bakışlarını gözlerinden dudaklarına çeviren Murdoch kısık sesle, "Şu anda ne düşündüğünü neredeyse bilmek istemiyorum," dedi. Ondan uzaklaştı ve yumruklarını sıkarak -yapması gerektiği gibi onu öpmek yerine- arkasını döndü.

Kırık bebeğin tamir olma ihtimalinin olmadığını hatırlatan bir başka şey daha.

"Geri dönmemiz gerekiyor," dedi Murdoch. "Oblak Dağı'na gitmeliyim."

"Ama daha iki gece önce oraya gittin," diye hatırlattı Danii. "Orada sana çok ihtiyaç olmayacağını söylemiştin." Artık Yağmacıların yakın zamanda tehdit oluşturması beklenmediği için.

Vampir dünyası geçen aylarda temelinden sallanmıştı. Yağmacıların kralı Demestriu, Danii'nin sevimli yeğeni Emmaline tarafından katledilmişti. Emma, onun babası olduğunu öğrenmiş ve bir şekilde bir çarpışma sırasında yenip öldürmeyi başarmıştı. Emma'nın yani "ufaklığın" peşinden evlenmek için koşan Ivo da öldürülmüştü. Görünüşe göre Lachlain MacRieve, Emma'nın yeni Lykæ koruyucusu, içindeki vahşi kurtadamı serbest bırakıp Ivo'yu ve diğer tüm *iblipirleri* katlettiği için bu ayrıcalığa sahip olmuştu.

"Yeni bir tehdit var mı?" diye sordu Danii. "Yoksa Lothaire döndü mü?" Söylentiye göre Kadim Düşman bu düzlemde bile kalmamıştı.

"Hayır, öyle bir şey değil, sadece her zamanki saldırı grupları," dedi Murdoch. Demestriu Yağmacıların başında olmayınca, küçük sayılardaki daha zayıf gruplara bölünmüşlerdi ama hâlâ ölümcül olabilirlerdi. "Gitmenin zararı olamaz. Senin de oyma yapmak istediğini biliyorum zaten." Sesinde haşın bir tını mı vardı?

Danii çok fazla oyma yapıyor olabilirdi ama her sembolün mükemmel olması onun için çok önemli hissettiriyordu. Bazen parmakları kanayana kadar çalışıyordu. Eğer Murdoch oradaysa, ellerini eldivenli iri ellerinin arasına alıyor ve yaralarına buz koyuyordu.

Onu ilk kez bu halde bulduğu zaman, "Daniela, bunu kendine neden yaptın?" diye sormuştu.

İçinden gelen baskıyı nasıl açıklardı? "Oymaya başlayınca kadar kendimi sınırlı ve gergin hissediyorum. Bu içgüdüsel bir şey ya da genetik bir hafıza gibi bir şey. Kanımı içsen anılarımı elde edebilmen gibi."

Danii sürekli, onu Icergard'a kimin götüreceği hakkındaki gizemi düşünüyordu; bu henüz çözülmemiş bir bilmeceydi. Acaba oymaları bir tür ipucu olabilir miydi?

Bunu hatırlayınca, "Evet, belki biraz fazla çalışıyor olabilirim," dedi. Her ne kadar anılarını keşfetmeye çalışırken kendini ara sıra bencil hissetse de bu onun zamanıydı. Sırrını saklayacağı kimse yoktu, buzun aynaya benzer yüzeyindeki kendi kararlı ifadesinden başka gözlemleyeceği hiç kimse yoktu.

Dünya dönüp duruyordu. Bir ayı, diğer bir ay takip ediyordu...

"Pekâlâ." Murdoch onu omuzlarından bir kez daha tutarak köşke ışınladı. Onu tekrar yalnız bırakmadan önce, "Bu gece Nikolay'ı görmeliyim. İsteğim konusunda düşündün mü?" dedi. Murdoch birkaç hafta önce, "Myst ağabeyimle evlenmeyi kabul etti. Onları ziyaret etmemizi istiyorum," demişti. Danii tereddüt edince de, "Bunu yalnızca düşün," demişti.

Murdoch ilişkilerini açıklamak konusunda ona baskı yapmaya devam ediyordu. Bu her ne kadar Danii'ye cazip gelse de, atılım

yapması için hevesini kıran hep bir şey vardı. Şimdiyse ona sadece şunu dedi: "Henüz zamanı değil."

"Ne zaman zamanı olacak?"

"Şartlarımı kabul ettin. Hazır olunca sana söyleyeceğim."

Murdoch gergin bir şekilde başını salladı. "Dönebildiğim zaman döneceğim," diyerek kadının saçlarının üzerine doğru bir öpücük kondurdu ama aralarındaki gerilim yüksekti.

Murdoch gidince Danii iç geçirdi. Murdoch bir keresinde ona hiçbir şeyi fazla umursamadığını itiraf etmişti. Ve ülkesini savunmaktan başka kendini hiçbir şeye adanmadığını da söylemişti. Danii Murdoch'un kendini onlara da adanmış hissinden bir türlü kurtulamıyordu.

Ona güvenmek istemesine rağmen Murdoch bir oyuncu gibiydi. *Bir kere düzenbaz olan, her zaman düzenbazdır, öyle değil mi?* Özellikle de Danii, onun sadece bir değil iki temel ihtiyacına cevap veremediği için.

Bazen, ısırtığının ona ne kadar çok acı vereceğini bile bile yine de gözlerini boynuna dikiyordu. Danii her seferinde yakıcı bir sarsıntı hissediyordu, tıpkı başkalarının ürpermesi gibi...

Evet, dünya dönüp duruyordu... ama baskılar artıyordu. Her inkâr ediş, birbirlerine daha fazla açlık duymalarına neden oluyordu.

Zevki biliyorlardı ama asla tam olarak tatmin olmuyorlardı ve üst üste binen hayal kırıklıkları, buhar püskürten bir yanardağ gibiydi ve patlaması kaçınılmazdı.

30. Bölüm

Soğuk Jádian, öldürdüğü muhafızları geçerek merdivenlerden çıkıp Kral Sigmund'un odasının olduğu kuleye doğru süzüldü.

Kendi türünden olanları öldürmek sevimsiz gelse de Jádian bunu insafsızca yapmıştı. Hızlı davranmak zorundaydı. Valkyrie'nin zamanı yaklaşmıştı.

Jádian içeri girerken, Kral gözünü buzla kaplanmış penceresinden bir saniye bile ayırmadan, "O küçük fahişenin nerede olduğuna dair herhangi bir bilgi var mı?" dedi. "Valkyrie'ye yaklaştığını sanıyordum."

"Evet, onun nerede olacağını kesinlikle biliyorum." Kadın eninde sonunda ona gelecekti. Kadın farkında bile olmadan Jádian'a her ay biraz daha yaklaşıyordu.

Sigmund hızla döndü. "O halde neden hâlâ yaşıyor?" diye bağırdı, elindekini yere fırlatınca etrafa buz kırıkları yayıldı.

Jádian Sigmund'un kraliçesini katleden ateş hançerini yavaşça kınından çekti ve Kral'ın gözlerinde beliren korkunun keyfini çıkardı. Sigmund kendine ait olmayan bir tahtı çaldığından ve Icere'leri ateş iblisleriyle gereksiz bir savaşa sürüklediğinden beri Jádian bu manzarayı görmeyi bekliyordu.

Jáďian'ın hamile karısı Karilina bu savaşta ölmüştü. "Daniela yaşıyor çünkü sıradaki ölüm seninki."

Jáďian bir anda saldırdı ve bir eliyle Sigmund'un ağızına kaparken hançeri kalbine sapladı... Jáďian derisinin yanarken cızırdamasının ve Kral'ın beyhude çırpınışının tadını çıkarmak için onun sessiz olmasını istiyordu.

Fışkıran kan Jáďian'ın saçlarını ve yüzünü ıslattı. Hançeri çekip çıkardığında Sigmund hâlâ yaşıyordu, hatta Jáďian derisini boylu boyunca doğrayıp boyun kemiğini ikiye ayırdığında bile.

Sigmund'un başını aldığı zaman Jáďian kanla kaplanmış olsa da kalbi ferahtı.

Güneye doğru döndü. şimdi, artık Valkyrie'nin zamanıydı.

Daniela oynamaya devam ederse elleri kanayacak.

Karının görüntüsünün ve kokusunun her seferinde ona neler yaptığını düşünmüyor muydu?

Murdoch seyrederken, bu şekilde çalışmaya onu neyin zorlayabileceğini yine merak etti. Periye benzer yüzü yoğunlaşmış bir halde gergindi ve mavi dudaklarını sımsıkı kapamıştı.

Kış boyunca Daniela kendini tekrar tanıyormuş, ona –veya kendine– zar zor açıklayabildiği temel içgüdülerini keşfediyormuş gibiydi. Ancak sonra yaz gelmişti. Onlar için karanlık ve soğuk bir cennet olarak başlayan, güneşli ve ılık bir şeye dönüşmüştü. Mutlulukları Daniela'nın buzu gibi eriyip gitmişti.

O aylar boyunca aralarında sürekli bir çekişme olmuştu. Kayla olan herhangi bir temas ikisinin de patlamasına neden olabiliyordu. Ancak Daniela sanki o genetik hatıralar sonunu bilmediği bir kitapmış ve kitabı da yarıda bırakmayacakmış gibi hissederek daha soğuk bir yerlere gitmek için köşkten ayrılmayı reddetmişti.

En sonunda sonbahar gelmişti. *Ama hâlâ eskisi gibi değiliz...*

Murdoch ve gelininin arasındaki gerilime karşın Wroth ailesinde işler iyiye gitmeye başlamıştı.

Nikolay ona karşı kullandığı büyüdü zincir yüzünden onu affeder etmez, Myst'le evlenmişti. Nikolay Myst'in anılarını yanlış anladığını en sonunda fark etmiş ve baştan çıkarıcı bir kadın olmaktan çok cilvelerini kötülerini alt etmek üzere kullanan bir Furia olduğunu öğrenmişti. O zaman yaptıkları için özür dilemişti.

Sebastian bir şekilde hem Tılsıma Hücum'u hem de aslında onu öldürmek için gönderilen ölümcül suikastçı Kaderin'i kazanmıştı.

Ağabeylerinin gelinleri, üvey kız kardeşler olsalar da gece ve gündüz kadar farklıydılar. Birisi açık kırmızı saçlıydı ve güzelliğiyle efsane olmuştu. Diğeriyse vampirlerin köpekdişlerini ganimet olarak ipe dizmekten hoşlanan altın tenli bir katildi.

Benimkiyse ruhani bir buz kraliçesi. Olağanüstü ve daima ulaşılamaz...

Murdoch ve Nikolay, nihayet Sebastian'la barışmışlardı. Şimdi üç kardeş tekrar konuştuğu için sohbetleri doğal olarak Conrad'a kayıyordu; onu nasıl bulacakları ve en son nerede görüldüğü gibi. Hepsi araştırmaya başlamıştı ve Conrad'ın bir Kayıp, bütün kurbanlarının kanını içen kırmızı gözlü bir katil olduğuna inanmamayı seçseler de, onları yönlendirecek bazı bilgileri gün yüzüne çıkarmışlardı.

Onu bulmaya yakındılar. Murdoch bunu *hissedebiliyordu*. Evet, en sonunda kardeşler için işler iyiye gidiyordu.

Ama onunla Daniela'nın arası... birbirlerine zevk vermenin yollarını bulmuş olmalarına rağmen, Murdoch sürekli olarak kadının teninin ne kadar yumuşak görüldüğüyle ilgili işkence çekiyordu. Şimdiye kadar hiç sevgi gösterilerine açık biri olmamıştı ve daha önce romantik bir bağlılık duymamıştı. Şimdiye kendini, sadece

kadının yanağını okşamak ya da elini kolundan aşağı sürüklemek gibi dürtüleri sürekli kontrol ederken buluyordu.

Ve onu öpme dürtüsü... Tanrı aşkına, bunu o kadar çok istiyordu ki.

Daniela da özlem duyuyordu. Murdoch onu sık sık parmak uçlarını dudaklarında gezdirirken, kendi dudaklarına bakarken buluyordu.

Bazen mantıksız bir şekilde sanki önceki günahları yüzünden kader onu cezalandırıyormuş gibi hissediyordu. Ona hiç sarılmamak, daima bu ihtiyaçtan muzdarip olmak... ve bunun sonsuza dek dindirilmeyeceğini bilmek...

Cesur olmayan yürek, güzel hanımefendiyi asla kazanmıyorsa, tersi doğru olmalıydı. Murdoch ona sahip olmak için her şeyi, daha doğrusu güvenliğini tehlikeye atmayacak her şeyi yapacağını söylerken ciddiydi. Saldıracak kapılara, savaşıp yeneceği bir düşmana ihtiyacı vardı. Bunun yerine zaten onun olana göz süzmekten başka bir şey yapamıyordu...

Daniela o anda işaretparmağını yaraladı. Koyu renk kan damla şeklinde birikti ve Murdoch aldığı koku yüzünden çenesini kasti. *Her ne kadar bunu sürekli hayal etsen de, ondan asla kan içme.*

Danii zaman zaman adamı boynundaki bembeyaz deriyi süzerken yakalıyordu ama yine de onunla kalıyordu. Bu da onun kendisine zarar vermeyeceğine güvendiği anlamına geliyordu.

Murdoch'un bakışları minik noktadan akan kırmızılığa odaklanmıştı. Her geçen gün kendine ne kadar güvendiğini merak eder olmuştu.

"Nix, gerçekten sen misin?" diye çığlık attı Danii. Telefon çalınca, yine Murdoch'un ya da Myst'in aramasını beklemişti.

"Telefondaki bizzat benim," diye cevap verdi kâhin.

"Seni sürekli aradım!"

"O halde, seninle konuşmak istememişimdir."

Danii dudaklarını büzdü. "Ne yapıyorsun?"

"Bize *soğuk* davrandığın için *üşüyorum*... Haha! Biri beni durdursun! Vampir nasıl? Ele alınamayacak kadar sıcak mı? Bunu bütün gün sürdürebilirim!"

"Ha-ha." Nix şakacı günündeydi. Bu da ne yazık ki büyük ihtimalle unutkan olması demekti. "Ve sana *soğuk* davranmıyorum. Neden gitmek zorunda olduğumu biliyordun."

"Öyle mi? Unuttum herhalde. Kendime not: herkese Danii'nin ortadan kaybolduğunu söylemekten vazgeç."

Danii iç geçirdi. Nix inanılmaz derecede işe yarayabilirdi. Ve inanılmaz derecede sinir bozucuydu. "Arkadan gelen o gürültü ne?"

"Odan. Hiç kimse dondurucunun nasıl kapandığını çözemiyor."

Danii yutkundu. "Neden kapamak istiyorsunuz?" *Buzlarım!*

"Vücut çalışma aletleri ve kedi kumu kabı deposu hiç kimseyi beklemediği için olabilir mi?"

"Hiç dönmeyecekmişim gibi davranıyorsunuz."

"Dönecek misin?" diye sordu Nix.

Danii, "Sen söyle, kâhin," dese de kelimeleri kesik kesik çıkıyordu. Nix'in telefonunda sürekli olarak bekleyen hattın uyarı sesi vardı.

"Seni sürekli arayan kim?"

"Aynı kişi değil. Hepsi farklı. Herkes benden bir parça koparmak istiyor," derken ses tonunda bıkkınlık belirtisi vardı. "Dur da onları engelleyeyim. İşte. Aramalar demişken, Myst birkaç kez sana ulaşmaya çalıştığını söyledi."

Danii telefonu açmamıştı. "Bak, onun ne söyleyeceğini biliyorum... Murdoch'u başıboş gezmekten büyük olasılıkla uzak tutamayacağımı ve uzun vadede başarılı olmayacağımızı söyleyecek." *Baskı artıyor... Zaman geçiyor.*

Nix bu konuyu tartışmak ve Danii'ye güven vermek yerine, sadece çekimser bir ses çıkardı.

"Bu arada Myst nasıl?" diye sordu Danii.

"Çok sevilen bir kadının ıslıtısıyla daha da çekilmez bir şekilde çekici," diye cevap verdi Nix. "Evlilik hayatı ona yakışıyor."

Ben de çok sevilmek istiyorum. Bunun için ölürüm. Danii bunun yerine Murdoch'la bir hayat kurmaya çabalarken gittikçe kötü bir durumda yaşıyor ve at gözlüklerine sıkı sıkıya tutunuyordu. *Tıpkı bir barut fıçısının üzerine kavla kaplı bir ev kurmak gibi.*

Ve Murdoch evlilikten hiç bahsetmemişti.

"Kaderin'i sakın unutma!" diye ekledi Nix. "Sebastian, onu âşık bir Kedi Yavrusu Kaderin'e dönüştürdü. Kaderin ve Myst, vampirlerle aşk yaşayan çatlak ve yaramaz haspalar. Tıpkı senin gibi, Danii! İkisi de ısırıklarını gururla taşıyorlar ve herkese bunun ne kadar orgazm edici hissettirdiği hakkında böbürlenip duruyorlar."

"Orgazm edici mi?" Harika, yetmiyormuş gibi Murdoch hakkında bir fantezi malzemesi daha çıkmıştı. "Şey, onlar bundan hoşlanıyor mu?"

"Ne garip, değil mi! Meclis onları ısırık manyakları diye adlandırdı. Ama Sebastian Kaderin'in kız kardeşlerini geleceğe döndürmek için Thrane'in anahtarını kullandı ve Kad'in hayatını kurtardı. Ayrıca, Nikolay Myst için kendi canını vermeye çalıştı. Myst'in buna ihtiyacı olduğundan değil tabii. Dolayısıyla bazı Valkyrie'ler iki kardeşin canına açık açık kastetmekten vazgeçtiler.

Gerçi Murdoch ve Conrad hâlâ meşru hedef halinde," diye canlı bir şekilde sözlerini sonlandırdı.

"Conrad mı? Onun yaşadığını biliyordum!" dedi Danii aceleyle. "Kayıp olduğuna dair söylentiler doğru mu? Onu bulacaklar mı?"

"Yaşıyor. Kayıp olup olmadığını bilmiyorum. Ve evet, eninde sonunda ağabeyleri onu bulacak. Nikolay'a yardım ediyordum da."

Ve sadece Nikolay'a yardım ediyordu. Nix, Murdoch veya Sebastian'la buluşmayı reddediyordu. "Biliyorum. Murdoch bana son bilgileri vermeye devam ediyor."

"Gerçekten mi? Sana İmkânsızlık Kraliçesi'nin Sebastian'ı bir başka Thrane'in Anahtarı'yla ödüllendirdiğini söyledi mi? Böylece zamanda geriye giderek kendi kız kardeşlerini ve ailesini geri getirebileceğini? Görünüşe göre Riora çekici bilgine bayağı bayağı âşık olmuş."

Murdoch bunu ona anlatmamıştı. *Ama neden?* Bu müthiş bir bilgiydi! Danii, Nix'e cevap vermek yerine sordu: "Sen neden buna burnunu sokuyorsun? Vampirlerden hoşlanmazsın bile."

"Bunu nasıl söylersin?" diye sordu Nix iftiraya uğramış gibi bir ses tonuyla. "Hayatım boyunca hiç burnumu sokmadım."

Danii sert bir kahkaha attı. "Cadılar Evi'ni bile Nikolay'a, bir vampire, gizemli mallarını satmaları için organize ettin..." Conrad gerçekten Kayıp'sa, ağabeyleri onu tekrar öldürmekten uzak tutmak için ele geçirmeyi planlıyor olmalıydı. Nikolay'ın ilk aldığı şey, takan kişinin ışınlanmasını önleyen kırılmaz kelepçeler olmuştu.

"Ona satmak için o paralı askerler *altın* aldı," diye karşı çıktı Nix. "Ben sadece anlaşmaya aracılık ettim. Ona yardım etmememi mi tercih ederdin? Humm. Rahatsız olmuş gibisin. Genellikle evlilik dışı birlikte yaşayan Valkyrie'lerle konuşunca, sesleri keyifli gelir."

“Onların birlikte yaşadıkları kişiyle ten tene temas edebildiklerine bahse girerim.”

“Cennetteki sorunun tek nedeni bu mu? Anlat, Nixie’ye anlat. Hemen unutacağımı biliyorsun.”

“Sanırım o... benden çekiniyor. Her geceyi dışarıda Conrad’a dair ipuçlarını takip ederek geçiriyor. Bu akşam da orada.”

“Birbirinize dokunabilseydiniz senden yine çekineceğini mi düşünüyorsun?”

“Hayır. Bu durum ona işkence gibi geliyor olmalı.” *Çünkü benim için öyle.*

“Beklenen Mariketa’yı düşünüyordum,” dedi Nix. “Nihayet güçlerini elde etmeye başladı. Önümüzdeki elli yıl içinde sana yardım edebilir.”

“Gerçekten mi?” Mariketa’nın, Cadılar Evi’nde doğan gelmiş geçmiş en güçlü cadı olduğu varsayılıyordu. “Onun genç kızlığından beri bunu bekliyordum!” İrfan’da hiç kimse Mariketa’nın tüm gücüne kavuşmasını ne kadar *bekleyeceklerini* bilmiyordu çünkü bu yıllarca ya da bin yıllarca sürebilirdi.

“Mariketa depozito alıyor. Bekleme listesine adını yazdırabilirsin.”

Danii bunu *yapabilirdi* ve zaman gelinceye kadar daha az gücü olan bir başka cadı onu ve Murdoch’u Odin ve Freya gibi uzun bir uykuya daldırabilirdi. Danii ve Murdoch uyanınca da birlikte olabilirlerdi.

Diğer yandan bu fikirden Murdoch’a bahsetmek istemiyordu. Murdoch’a elli sene hâlâ bir asır gibi gelecekti. Ayrıca, bu kesin de değildi.

“Elli yıl beklememizi gerektirmeyecek bir yol bilmiyorsundur herhalde.” Danii büyülerin satıldığı o geniş kapsamlı İrfan

pazarlarından olduğu kadar, müthiş ödülleri olan diğer ölümsüz yarışmalarından da haberdardı. İkisi de Tahta Çıkış'a doğru olurdu.

En sonunda onunla Murdoch'un birbirine dokunmasını sağlayacak bir büyü olabilir miydi? Korkunç bir pullanma tehlikesi yaşatmayacak bir şeyler?

"Sana bu konuda dönüş yapmadan önce geleceğı görmek zorundayım," dedi Nix. "Ama şimdilik biraz *dedikodu* yapalım!"

Nix yarım saatte, Emma ve kurtadam koruyucusu Lachlain MacRieve'in evliliğı gibi, İrfanlıların güncel olaylarıyla onu bilgilendirdi. "Sana Lykae dünürlerini anlatmıştım," diye şakiyordu Nix.

Ve Kaderin'in ortaçağdan gelen kız kardeşlerini şimdiki zamana nasıl uydurduğunu anlattı. "Bilgisayar oyunları, bilgisizler için oldukça iyi birer öğretmen olabiliyor."

"Peki ya Regin?" diye sordu Danii. "Kesin sorun yaratıyordur." İşıltılı Regin meclisin önde gelen belalısydı; inanılmaz derecede olgunlaşmamıştı ve bununla gurur duyuyordu. "En iyi arkadaşı Lucia onunla takılmadığı için nükleer patlamaya sebep olmak üzere." Sürpriz bir şekilde uçan Regin'le mantıklı Avcı Lucia ayrılmaz dost olmuşlardı. Geçmiş esrarla kaplı Lucia bir hedefi kaçırırsa korkunç bir acı duymakla lanetlenmiş bir okçuydu. En azından bu, onun lanetlerinden biriydi. "Lucia neden böyle bir şey yapıyor ki?"

"Peşine takılan Lykae hayranıyla birlikte şu aralar..."

Danii, Nix'le gevezelik ederlerken bir yandan da takıntılı bir şekilde oyma yapmasını ve esrarlı sembolleri ona açıklamaya çalışmamıştı ama kâhin hiçbir şey belli etmeden sadece, "Senin tarzın bizim dünyevi tarzımıza benzemiyor," demekle yetinmişti.

"Ah!" diye haykırdı hemen ardından Nix. "Az kalsın unuttuyordum, sana bir hediye gönderiyorum."

"Ne zaman?" Danii armağanları çok severdi! Her Valkyrie gibi. "Nereye göndereceğini nereden bileceksin?"

"Sanki tam olarak nerede olduğunu bilmiyormuşum gibi! Şimdi gitmem gerekiyor. Saat beşte aşağıda bir kargaşaya gireceğim ve saat sekizde *Survivor* var."

"Herkese selamımı iletcek ve bıraktığım giysileri çalmamalarını söyleyecek misin?"

"O isteklerden ikincisini unut. Her şey kapış kapış gitti."

"Nix!"

"Son bir şey daha, sinir bozucu iblipirleri hatırlıyor musun?"

"Hatırlamaz mıyım?" dedi Danii. Murdoch onlarla karşılaşmasından sonra güç bela hayatta kalmıştı. "Bana onları daha önceden haber verdiğini filan mı söyleyeceksin yoksa?"

"Hayır, hayır, sadece Conrad Wroth'la kıyaslandıklarında minicik bebekler olduklarını bilmeni istedim. Ve kardeşleri eninde sonunda onu bulacak demiştim ya? O eninde sonunda, bu akşam. *Ciao!*" Klik.

31. Bölüm

Murdoch ve Nikolay, sadece İrfanlıların yaşadığı virane bir nehir kıyısı tavernası olan Erol'un yerine girdiler... Sebastian'ın da onlara katılması an meselesiydi.

İletişimde olduğu biri Nikolay'a Conrad'ın bu gece bu barda olacağını ve sürekli buraya geldiğini söylemişti.

Sanki ağabeylerini buraya çekmek istermiş gibiydi.

Conrad geçmişte, Murdoch'la Nikolay'ı öldürmek istemişti ve onu dönüştürdükleri için onlardan Sebastian'dan bile daha nefret etmişti. Acaba Conrad hâlâ onları öldürmek istiyor muydu? Bunu çok yakında görürlerdi.

Murdoch loş ışıklandırılmış mekânı inceledi...

O... *burada*. "Arka tarafta," diye Nikolay'a doğru homurdandı. Conrad karanlığın içindeki bir masada oturuyordu ve sanki zonk-luyormuş gibi kafasını kavramıştı. *Kardeşimiz. İşte burada. Bunca zamandan sonra.*

"Güneş gözlüğü mü takıyor?" diye homurdanan bu kez Nikolay'dı.

Kırmızı gözlerini saklamak için mi? *Tanrım, öyle olmasın.*

Conrad onları sezmiş olmalıydı. Elini indirdi ve onlarla yüzleşmek için başını kaldırdı. Aniden dudaklarını geri çekerek tehditkâr bir şekilde köpekdişlerini gösterdi.

Müşteriler ani gerilimi fark etti ve sessizliğe gömüldüler. Conrad'a bakıp telaşla dışarı çıktılar. Barmen dâhil herkes mekânı boşalttı.

Ortalığa sessizlik hâkimdi. Bunca zaman sonra kardeşini gördüğü ve onu sağ salim bulduğu için nutku tutulan Murdoch hiçbir şey demedi. Nikolay'ın da nutku tutulmuştu.

O sırada içeri giren Sebastian'ın yüzü mahzundu. Ağabeylerinin yanına geçti ve onlarla tek vücut gibi durdu.

Murdoch Sebastian'a başıyla çabucak selam vererek onlarla birlikte olduğu için memnuniyetini yineledi. *Asırlardır ilk defa dördümüz aynı salondayız.*

Conrad güneş gözlüğünü çıkardı ve kan kadar kırmızı gözlerini ortaya çıkardı. Murdoch'un dudakları aralandı ve Sebastian bir küfür savurdu. Nikolay irkilse de omuzlarını dikleştirdi ve üçü birden ilerlediler...

Conrad olağanüstü bir hızla sandalyesinden fırladı. Şaşkınlık verici bir hamleyle masanın üstünden onların üzerine atladı ve Sebastian'a kafatasını çatlatacak bir darbe vurup onu duvara çarptı.

Murdoch ve Nikolay tepki vermeden önce Conrad onları gırtlaklarından yakaladı ve iki eliyle tutarken ağabeyleri kurtulmak için çabalıyordu.

"Bunun için üç yüz yıl bekledim," diye tıslayan Conrad'ın kırmızı gözleri nefretle parlıyordu.

Sonra kıyamet koptu.

İleri geri adımla... Otur. Gergin anlarında levhayı oy. Kalk ve tekrarla...

Telefon çaldı. Danii birden üzerine atlayarak telaşla cevap verdi. "Murdoch, sen misin?"

"Conrad'ı ele geçirdik," derken sesi sertti. "O bir... Kayıp."

"Ah, Murdoch, çok üzıldüm." Danii'nin kalbine onun için bir ağrı saplandı. Murdoch'un kardeşini ne kadar çok önemsediyini ve bunun onun için nasıl harap edici bir durum olduğunu biliyordu.

"O bir katil ama yüzlerce hatta binlerce kurbanının kanını içmiş. Hepsinin anılarını almış... ve güçlerini."

"Delirmiş bir halde mi?" diye sordu cevabın ne olduğunu bilmesine rağmen.

"Az kalsın Nikolay'ın arabasını parçalıyordu. İçeriden. Onu güçlkle yakaladık ve bunu yalnızca Lykae Bowen MacRieve'in ortaya çıkıp onu alt etmemize yardım etmesi sayesinde başardık. Conrad'ın suratına bir tırabzanla vurdu."

"Sen iyi misin? Yaralandın mı?"

"Sadece hepimiz ölümsüz olduğumuza seviniyoruz diyelim," diye homurdandıktan sonra ekledi: "Conrad'ı şehrin dışındaki Elancourt denilen bir eve kilitledik."

"Orayı biliyorum." Elancourt, Val Malikânesi'nden çok uzakta değildi ve her zaman Danii'nin tüylerini ürpertmişti. O yıkık dökük gotik malikâne yaşanılabilir bile değildi. "Neden oraya koydunuz?"

"Nix, Nikolay'a öyle yapmasını tavsiye etti."

Bu konuda ne gibi bir bilgisi var ki?

"Orayı Conrad için rahat hale getirmek için üçümüzün de çok çalışması gerekecek."

Uzakta daha fazla zaman... *Benden kaçıyor.*

"Ama bu gizli," diye Danii'yi uyardı, yaptıkları şey düşünülürse bu önemliydi. Çilekeş hanesinin temel kurallarından biri Kayıp vampirleri –acımasızca– öldürmekti.

Birini barındırmak ihanet sayılırdı ve ölümle cezalandırılırdı.

"Şimdiki plan ne?" diye sordu Danii.

"Onu burada tutacağız, cadılardan aldığımız bir iksirle tedavi etmeye çalışacağız. Aslında onu kurtarmak için gücümüz neye yetiyorsa onu yapacağız. Can almasını engelleyebilirsek sonuç alabiliriz."

Kayıpların geri döndürülemeyeceğini herkes bilirdi. Tedavi edilemezlerdi. "Peki, ya kurtarılanın çok ötesindeyse?" diye sessizce sordu, onu kaçırılmaz başarısızlıktan kurtarabilmeyi diliyordu.

"Başka seçeneklerimiz olabilir," dedi Murdoch esrarengiz bir şekilde.

Nix'in anlattığı şeyi hatırlayan Danii sordu: "Thrane'in Anahtarı'nı kullanmak gibi mi? Onu Sebastian'ın aldığını neden bana söylemedin?"

"Bundan Nix'in en sonunda seni aradığını çıkartıyorum." Nefesini verdi. "Danii, bu benim sırrım değil ki anlatayım. Sebastian'ın sırrını tutuyorum, tıpkı seninkini tuttuğum gibi."

"Anahtar'ı kullanacak mısınız?"

"Zaman içinde kullanmayı planlıyoruz," dedi. "Ama anahtar, *bütün* ailemizi getirmek için kullanılacaktı. Eğer Conrad'ı onlarla birlikte geçmişten getirirsek, şu anki benliği yok olacaktır. Üç yüz yılı hayatından sileriz. En azından onun karar verebilecek kadar iyi olmasını istiyoruz. Bunu onun adına yapmayacağız. Geçen sefer olduğu gibi olmayacak."

"Anlıyorum," diye mırıldanan Danii, onun bu kadar önemli bir şeyi anlatmaması yüzünden hayal kırıklığına uğramıştı... Murdoch'un

Sebastian'dan, sırrını Danii'ye söylemek için izin isteyemeyeceğini bilmesine rağmen. Çünkü Sebastian ondan haberdar değildi.

Murdoch dikkati dağılmış gibi konuştu. "Bak, Conrad'la işimiz bitince, seninle Riora'yı ziyaret etmeliyiz. Bize yardım etmesini sağlayabiliriz... İmkânsız bir durumdayız, öyle değil mi?"

Bunun benim için ne kadar acı verici olduğunu bile fark etmiyor.

Murdoch aynı zamanda Riora'nın Danii'ye bowling ayakkabıları veren uçarı tanrıça olduğunu da fark etmemişti...

32. Bölüm

“Bırakın beni!” diye bağırarak Conrad zincirlerine karşı öyle sert çabaladı ki kelepçeler bileklerini kesti.

Murdoch iki haftalık düzenli –bazılarının zahmetli diyeceği– gelişmeden sonra kardeşindeki ani değişiklik karşısında şaşkına dönmüştü. Duraksadı, tekrar ona ulaşmaya çalışması mı yoksa gitmesi mi gerektiğini düşündü.

Conrad’ın bileklerinden kan akmaya başlayınca Murdoch ayağa kalktı. “Yurtdışında işler kızışıyor,” dedi en sonunda. “Ve hiçbirimiz yarın geç saatlere kadar geri dönmeyeceğiz.” Kristoff, bir Yağmacı vampir birliğinin yakında Oblak Dağı’na saldırabileceği konusunda onları uyarmıştı. “Ben gitmeden önce kan içmek ister misin?”

“Gözümün önünden defol!”

“Conrad, sakinleş,” dedi Murdoch. Lanet olsun, onunla bir ilerleme kaydettiklerini sanmıştı. Ona, kanı yüzlerine tükürmeden bardaktan içirmeyi ve hatta duş aldırma bile başarmışlardı. Son zamanlarda ağabeyleriyle sohbet ederlerken daha uzun ve net cümleler kuruyordu.

Ama Conrad hâlâ halüsinasyon görüyordu, edindiği onca anıdan sahneler zihnindeydi ve çok yakın bir zamanda... “görünmez hayalet bir kadının” onunla birlikte Elancourt’da yaşadığına inanmaya başlamıştı.

Sonra bugün, bu nedeni anlaşılmaz gerileme olmuştu. Murdoch’un tek yaptığı, gelinini bulmakla ilgili ve bunun tüm faydaları hakkında konuşmaya çalışmak olmuştu çünkü kardeşler, Conrad’ın... şimdiye dek hiçbir kadınla beraber olmadığını keşfetmişlerdi.

Ve en sonunda onun dönüştürüldükten sonra neden delirdiğini tespit etmişlerdi. Aile fertlerinin hiçbirinin bilmediği bir şekilde Conrad, ölümlü hayatının yarısından çoğunu bir vampir avcısı olarak geçirmişti ve bu türü ortadan kaldırmaya yemin etmiş bir gruba gizlice katılmıştı. Bu uğurda her şeyden –özgürlüğünden, geleceğinden, kadınlardan–vazgeçmişti.

Sonra Murdoch’la Nikolay onu en kötü kâbusuna dönüştürmüşlerdi. Hâlâ mücadele etmesine şaşmamalıydı.

Conrad yatağın üzerinde öfkeyle hırlayarak sallanmaya başlayınca, Murdoch, “Ben gidiyorum,” diye mırıldandıktan sonra alt kata ışınlandı. Tanrı aşkına, bu korkunç bir gündü. Gerçekten bir zamanlar bu hayatın çok sıkıcı olmasından hayıflanmış mıydı? Artık binlerce istek üzerine yağıyor gibi geliyordu.

Conrad’a ulaşamıyordu.

Kristoff savaş için hazırlanıyordu. Üç Wroth kardeşin göreve hazır olmaları bekleniliyordu, oysa Murdoch boş kaldıkları zamanlarda ne yaptıkları konusunda krallarının şüphe duymaya başladığı hissinden bir türlü sıyrılamıyordu.

Ve Daniela... Murdoch onu ihmal ettiğinin farkındaydı. İlk başta Conrad’ı bulmak, sonra da onu tutmak zorunda kalmıştı. Şimdiyse onun iyileşmesine yardımcı olabilecek bir şey bulmak

için kardeşinin geçmişini araştırıyordu. Dikkat çekici olan şey, Conrad'm tek bir masumu bile katletmediği gerçeğiydi.

Ancak Murdoch Daniela'ya köşke döneceği zamanı kaç sefer söylediye, Conrad ya kaçmaya kalkışıyor ya da öfke nöbetine giriyordu. Murdoch açıklamak için arıyordu ama çoğu zaman Daniela cevap bile vermiyordu. Bu akşam verecek miydi? Numarasını çevirdi. "Aç, Danii," diye söylendi. Cevap yoktu. Numarayı tekrar çevirdi.

Murdoch çifte hayatından gittikçe bıkiyordu. *Gelinimle konuşmıyorum, lanet olsun ki ona dokunamıyorum.* Bir tarafı onun yanında olmak için can atsa bile, diğer tarafı asla tatmin olmamaktan nefret eder olmuştı. Dudaklarının onun tenine bir nefes uzaklıkta olup tadına bakamamak... Daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu.

Hangi cehennemde?

Hemen köşke ışınlanabilirdi ama Danii sık ormanın herhangi bir yerinde olabilirdi. Ayrıca bu akşam ipuçlarını takip etmeyi planlıyordu.

Oysa dürüst olacak olursa, dondurucu evlerine dönmeye gönülsüz olduğunu itiraf ederdi. Daha önce oradan ayrıldığı zaman yeni şiddetlenmeye başlayan mevsimin ilk kar fırtınası, Daniela'ya keyif verse de onun keyfini kaçırmıştı.

Bu gece orada ne sıcak bir şömine ne de ona sokulan sıcak bir eş olacaktı. Kendini içinde kaybedeceği sıcak bir vücut da olmayacaktı...

Cevap yok. Birden kaldırdığı yumruğunu dökülen alçı duvara vurdu.

Murdoch, Daniela'ya dönmeden önce uzun saatler geçmişti ve niyet ettiğinden daha geç bir saatte gelmişti. Daniela şaşırtıcı bir

şekilde buz levhasının üzerinde çalışmıyordu... levha duvara yaslı duruyordu. Dışarıda da değildi.

Murdoch onu incecik siyah bir gecelikle ve saçları açık bir halde yatakta buldu. Gözlerinin etrafındaki buz kristalleri odanın loş ışığında parlıyordu. *O kadar güzel ki.*

"Geç oldu," dedi Daniela sakince.

"Seni aramayı denedim ama cevap vermedin. Araştırmam gereken bazı şeyler vardı."

"Murdoch, seni iyi tanımasam, benden uzak kalmak için bahaneler aradığına yemin ederdim."

"Bunun bizim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun," diye kaçamak konuştu. "Ve zamanımız daralıyor. Senden bu konuda anlayış göstermeni ve sabretmeni istiyorum."

Ama Danii hâlâ üzgündü ve dışarıda şimşekler çakıyordu. Neyse ki Murdoch birkaç gece önce kurtuluş hediyesi olarak zümrüt bir tarak almayı akıl etmişti ve böyle bir zaman için cebinde saklıyordu.

"Seni düşündüğümü göstermek için sana bir sürprizim var."

"Benim için bir hediye mi?" Gözleri anında parladı. "Hediyelere bayılırım!"

Murdoch sırtarak bunlardan birini hep elinde bulundurmaya aklına koyup elini ceketinin cebine soktu.

Boş. "O... burada, değil mi?"

Danii ona doğru üzgün ve mutsuz bir bakış atınca Murdoch'un kalbi sıkıştı. "Sorun değil. Bana bir şey vermen gerekmiyor."

Barbat bir gün. "Lanet olsun! Zümrüt bir taraktı. Önceki gece saçların için almuştım." Bütün ceplerini kontrol etti, sonra eşyalarına daldı. Yoktu.

Hayal kırıklığını dışa vurmuş olmalıydı ki Danii iç geçirdi ve ses tonu yumuşadı. "Sonra buluruz, Murdoch. Şu an yorgun

görünüyorsun. Neden yatağa gelmiyorsun?" Elini yanındaki bir noktaya vurarak buzlu kirpiklerinin altından ona baktı.

Mahvolmuştu. Bu şekilde bile onun için sertleşti. "İkinci defa sormana gerek yok."

Soğuğa aldırış etmeden giysilerini, eldivenleri hariç her şeyi, çıkarırken Danii de geceliğini çıkardı.

Murdoch yatakta ona katılır katılmaz bir battaniye aldı. Onun ne yapmak istediğini bilen Danii heyecan dolu gözlerle dudaklarını kemirdi.

"Sırtüstü yat."

Danii uzanırken Murdoch battaniyeyi çekerek göğüslerinin üzerine kadar örttü. Bariyer yerine yerleşince Murdoch kadının üzerine yattı. Gövdesini dirsekleriyle destekleyerek, eldivenli ellerini kadının dik ve küçük göğüslerini okşamak için serbest bıraktı.

Danii'nin yastığının üzerine yayılan saçlarına yüzünü gömüp sertliğini kadına doğru itince zevkle titredi.

En sevdiği pozisyon buydu. Bu şekilde en azından gerçekten içinde olduğunu hayal edebiliyordu. Ve sürekli gördüğü, kanunu içtiği rüyayı hatırlamasına neden oluyordu. Aralarındaki ilişki gerginleştikçe o rüyayı o kadar çok görüyordu. Şimdi üzerinde hareket ederken dilini bir damla kan için sivrilmiş köpekdişlerinde gezdirdi ve Danii'nin kanıymış gibi, ona gerçekten sahip oluyormuş gibi davrandı.

Kalçalarını tekrar hareket ettirince, Danii de kendisinininkini döndürerek penisinin doğru noktaya gelmesini sağladı. "Burası mı, *kallim*?" diye hırladı Murdoch bir kez daha ileri doğru hamle yaparak.

"Ah, evet," diye inleyen Danii klitorisinin tam üstüne sürtündüğünü öğrenmesini sağladı.

Kadının göğüslerini sıkan Murdoch ona o noktadan bastırınca çığlık atmasına neden oldu. "Daha fazla!" Murdoch daha sertini yaptı. İnleme sesleri yükselirken Danii vahşice kıvranarak onunla buluştu.

"Benim için boşal," diyerek çaresizce hurlayan Murdoch, onun üzerine boşalmak üzereydi.

Danii sırtını geriye doğru attı, doruk noktasına yaklaşırken vücudu adamın altında geriliyordu.

Murdoch ansızın ayak bileğinin onunkine değdiğini, teninin buz gibi tene dokunduğunu hissetti. *Battaniye yukarı mı kaydı?* Gözleri büyüdüğü anda Danii de ızdırıp içinde haykırdı.

"Murdoch hayır!" Danii adamı üzerinden itip uzaklaşmaya çalıştı.

Yatağın bir yanında oturmuş acıyla titrerken, Murdoch da diğer yanında başını ellerinin arasına almış bir halde oturuyordu. "Tanrım, canını yakmak istemedim."

"B-biz daha dikkatli olmak zorundayız."

"Kahretsin! Sana dokunmaya ihtiyacım var, yoksa delireceğim!"

Danii fısıltıyla, "Bunun benim için kolay olduğunu mu sanıyorsun?" dedi.

Murdoch başını kaldırdı ve duvara bakarak konuştu. "Bunun daha iyi olmasını sağlamak istiyorum, bunu bizim için düzeltmek istiyorum. Ve başaramıyorum. Yapabileceğim bir şey yok."

Murdoch onun dizlerinin üzerinde kendisine doğru gelmeden önce geceliğini giydiğini duydu. "Murdoch, bir yol olabilir. Çok belirsiz olduğu için sana bir şey söylemek istemedim ama güçlerini kazanmakta olan bir cadı var. En güçlüsü. Sadece elli yıl içinde bize göre bir cevap bulabilir."

"Sadece elli yılda mı? Bu yarım asır değil mi?"

"İçlerinden birinin bir btiyü yapıp bizi uyutmasını sağlayabiliriz ya da..."

"Uyumak mı? Kış uykusunu mu kastediyorsun?" Birden ayağa kalktı, pantolonunu çekerek ona doğru hızla döndü. "Lanet olası hayvanlar gibi mi? Benden ömrümden elli yılı kaybetmemi mi bekliyorsun?" diye sorarken düş kırıklığı onu kızdırtıyordu. "Belki de böyle olmaması gerekirdi." Sözcükler dudaklarından dökülür dökülmez buna pişman oldu.

Ama Danii sanki Murdoch küfredmiş gibi gözlerini kırpıştırarak bakınca, Murdoch'un öfkesi iyice alevlendi. *Sanki bunu o da hiç düşünmemiş gibi.*

"Olmaması mı gerekirdi?"

"Ne yani? Beni terk etmeyi hiç mi düşünmedin?"

"Hayır. Düşünmedim."

"Bir arada olduğumuz zaman tek yaptığımız kavga etmek. Hiç bu kadar zor..." Sesi kesildi.

Danii kalktı ve onunla yüzleşmek için ilerledi. "Ne? Ne söyleyecektin?"

"Hiçbir şey."

"Başka kadınlarla hiç bu kadar zor olmamıştı mı diyecektin?" Murdoch inkâr etmeyince, Danii'nin dudakları aralandı. "Eski zaferlerinden bahsetmeden o kadar sıkıldım ki!"

"Bunu daha fazla yapamayacağım!" Danii'nin en son yaptığı buz levhasını tekmeleyerek kırdı.

Danii öylece kalakaldı, gözleri incinmişlik ve kafa karışıklığıyla gümüş rengini alıyordu. Bir damla gözyaşı aktı, sonra bir diğeri, her biri Murdoch'un kalbine saplanan birer bıçak gibiydi.

Onu kollarına alıp o kafa karışıklığını dindirerek rahatlatmak istedi. Ardından bunu *yapamayacağını* hatırladı.

“Eğer bizim için mücadele etmeye değmeyeceğini düşünüyorsan,” diye mırıldandı, “o zaman ben de zahmete girmeyeceğim.” Odadan çıktı, merdivenlerden indi, sonra da gecenin içine doğru yürüdü.

Murdoch sert bir küfür savurdu, peşinden gitme dürtüsüyle savaşıyordu. Hâlâ öfkeliydi, hâlâ yorgundu. Sadece biraz daha kavga edeceklerdi.

Dolayısıyla giyindi, ardından kardeşlerinden birini ya da Rurik'i aramak için Oblak Dağı'na ışınlandı. Biriyle konuşmaya, içini dökmeye ihtiyacı vardı. Ama Daniela hakkında konuşmayacaktı. Hayır, onun hakkında konuşmazdı. Zaten ne söyleyecekti ki? “Ona bakmak bile beni mahvediyor. Her saniye baş döndürücü ve mükemmel –ve daima ulaşılmaz olan– bir şey tarafından baştan çıkarılıyorum.”

Kardeşleri orada olmasa da kalerin ortak alanunda kumar oynayan Rurik, Lukyan ve diğer birkaç kişiyi buldu.

“Murdoch, bize katıl!” diye seslendi Rurik. “Bir içki al.”

Lukyan sahte bir kahkaha attı. “Katılmayacak.”

İblis saldırısından beri Murdoch'la onun arasında bir şeylerin değişmediği belliydi. Daha beteri, Lukyan haklıydı... Murdoch çökmek üzereydi. Ne ara bu kadar evcilleşmişti? Evcimenliği öyle tahmin edilebilirdi ki.

Neden burada kalmıyordu? Ona sahip olamadığı gecelere içeri liyordu, aralarındaki anlaşmazlığım görünen bir sonu olmayışına içeri liyordu. Sert bir viski tam da gereken şeymiş gibi görünüyordu.

Eldivenlerini çıkardı ve kocaman şöminerin önüne yerleşti, isyankâr bir şekilde sıcaklığının tadına vardı.

Sızıyı uyuştur. Bir bardağı kafaya dikti.

İsteği körelt. Sonra bir tane daha...

33.

Bölüm

Danii dosdoğru kar fırtınasının içine yürüdü. Her yanında rüzgârın izlerini sergileyen kar yığınları vardı.

Geceliği bacaklarını kamçılarken burnunu çekti ve yaşlı gözlerini koluyla sildi. Murdoch'la arasındaki şeylerin kolay olmasını beklememişti ama ödülün mücadeleye değeceğini düşünmüştü.

Belki de Murdoch haklıydı. *Belki onu terk etmem gerekirdi.* Bunu daha önce hiç düşünmemişti. Murdoch bu cüreti gösterinceye kadar hiç düşünmemişti. Gözlerini bir kez daha sildi.

Murdoch ızdırapla eşdeğer. Sürekli birbirlerini inciteceklerdi. Bunun sınırı neredeydi? Sevdiğin birinden ne zaman vazgeçersin?

Ah tanrılar aşkına, onu seviyordu. Tüm kalbiyle.

Valkyrie'lerin kaderlerinde yatan eşleri tam olarak olmamasına rağmen, bir Valkyrie'nin partnerini, her ne olursa olsun onun kollarına koşacağını fark ettiğinde tanıyacağına inanırlardı.

Eğer şimdi gelirse, doğruca ona koşardım.

Bu da Danii için bir terk etme durumunun söz konusu olmayacağı anlamına geliyordu, henüz...

Kulakları titreşti. Rüzgâra rağmen arkasında bir şeyin hareket ettiğini duydu. Takip edildiğini sezdi ama nedense o kişinin Murdoch olduğuna inanmıyordu.

O halde, burada kim olacaktı ki?

Karın içinde bir ayak sesi hışırtısı duyunca hızla etrafında döndü ve buzulların karanlığında bir erkeğin durduğunu gördü. Adamın nefesi buharlanmıyordu. Sivri kulakları vardı.

Bir lcere. Hayır, yine olamaz! Danii etrafa bakınarak fırtınalı gecenin içindeki diğer suikastçıları aradı.

Tedbirsiz davranmıştı; şimdiyse bunun bedelini ödeyecekti.

Ve düşünebildiği tek şey Murdoch'la işleri nasıl yarıda bıraktığıydı.

Ancak adam ellerini kaldırdı. "Adım Soğuk Jádian." Sesinde derinden gelen hırıltılı bir ton vardı.

"Beni nasıl buldun?"

"Aslında siz bizi buldunuz. Oymakta olduğunuz buz sembolleri bir portal açmak üzereydi. Yaklaştığınızı öğrendik ve bekledik."

Buz sembolleri mi? Portal mı? "Şimdi de beni öldürmeye mi geldin?"

"Kesinlikle hayır. Size zarar vermek gibi bir niyetim yok."

Danii acı bir kahkaha attı. "Seni destekleyen taburunun gerisi nerede?"

"Yalnız geldim."

"Senin hatan. Sizin adilerin gönderdiği son grup için işler iyi gitmemişti."

"Onları Sigmund gönderdi... ben onu katletmeden önce."

"O... öldürüldü mü? Sen mi öldürdün?"

Jádlan başını onaylar gibi salladı. "Onun ordusunda komutandım ve ona karşı bir darbeye önderlik ettim."

"Ne-neden?"

"Çünkü halkımız asıl kraliçesini geri istiyor."

Halkımız mı demişti? Asıl kraliçe mi? Dik dur. "Neden şimdi?"

"Öncelikle sizi bulmalıydım. Sonra yönetecek kadar güçlü olup olmadığınızı karar vermek zorundaydım. Svana'nun vârisi olmaya değip değmediğinizden emin olmalıydım. Öylesiniz."

"Bu bir numara, beni tutsak etmenin bir yöntemi olabilir."

Adam kaşlarını çatı. "Nix, size benden bahsetmedi mi?"

Bu İcere erkeği ona gelen "hediye" miydi? Danii sembolleri ve oymaları açıklamaya çalıştıktan hemen sonra Nix'in bahsettiği şey miydi? "Ah, çok fazla kelime kullanmadı."

"Bana bahsedeceğini söyledi."

O ve Nix *konuşuyorlar* mıydı?

"Ama sonra, kız kardeşiniz buz oymacılığında daha hatasız olduğunuzdan bahsetti."

"Ne demek o?" diye sordu Danii.

"Diyarımıza bir portal açmanıza bir sembol kaldı. Ama sizin yaptıklarınızla açılacak portal, İcergard'ın üç yüz kilometre güneyine, sizin bile geçmekte zorlanacağınız donmuş bir metruk arazi olan Beyaz Ölüm'ün tam ortasına açılacaktı."

"O halde beni nasıl buldun?"

"Bu akşam sembollerden biri kırıldı. Kalenin içinde bir top patlaması gibi gümbürdedi ve bu benim için bir işaret fişeğiydi."

Murdoch tabletimi tekmelediği zaman...

"Dosdoğru buraya, sizin yanınıza kendi portalımı açtım." Karların etrafından uçtuğu, oval şekilli yoğun havayı işaret etti.

Danii asabi bir şekilde başını iki yana salladı. "Oyduğum saçma sembollerini bir kenara koyuyorum, bunun hiçbir anlamı yok. Beni neden istesinler ki? Annem Sigmund'u öldürmeye kalkıştığı için hakarete uğradı."

"Hakarete uğramadı, ona *saygı duyuldu*. Ancak İcere'ler o kadar korkuyorlardı ki, Sigmund'a başkaldıramadılar. Özellikle de Kraliçe Svana'nın ölünce onun yerine kimi koyacaklarını bilmedikleri için. Artık Svana adına kutlanan bir gün bile var."

"Ya." Nasıl da kraliçevari bir cevap. Ama dürüst olmak gerekirse, bu durum *şok ediciydi*. "Bir saniye. Onun yerine kimi koyacaklarını bilmiyorlar mıydı?"

"Sizin adınızdan bahsetmek yasaktı. Birkaç asır sonunda yeni nesil böyle bir şeyden haberdar bile değildi." Ona doğru yürüdü, artık sadece bir adım uzaktaydı. "Ama şimdi biliyorlar. Ve sizi bekliyorlar."

"Jáđian, şüphe etmek ve kaçmakla o kadar çok sene geçirdim ki. Eğer durumlarımız tersine çevrilseydi, söylediklerimi körü körüne kabul etmezdin," dedi. Ama bir yandan konuşurken, ona *inandığını* fark etti.

Danii erkekleri tanırdı. Ve bu kişi doğru söylüyordu. Daha önce titreşen kulakları durmuştu.

"Eğer şüpheleriniz varsa Nix'i aramalısınız," dedi adam. "O zamana kadar..." Yeleğinin cebinden bir şey çıkardı.

"Ah tanrılar aşkına," diye soluklandı Danii. *Annemin tacı*. Titreyen ellerle kabul ettiği tacı ıslak gözlerle süzdü.

Ve soğuk ellerinin arasında tacı tutarken, annesinin gittiği güne ait yepyeni anılar nihayet su yüzüne çıktı.

"*Asla, asla İcergard'a gitme. Sana yol gösterilinceye kadar asla.*"

"*Yolu bana kim gösterecek, anne?*" diye ağladı Danii. "Ne zaman?"

"Doğru zaman gelince, kendin göstereceksin."

"Nasıl? Nasıl bileceğim?"

"Yolu zaten biliyorsun, sevgilim. Sadece daha hatırlamadın..."

Danii şaşkın bir şekilde nefesini tuttu. Icergard'a doğru kendi yolunu yapıyordu çünkü doğru zamandı. Tüm bunlar... gerçektir. Danii bunu soğuk kadar kesin bir şekilde iliklerine kadar hissediyordu. Icere askerleri ve ajanlarından korktuğu onca yıl bitmişti.

Normal bir hayatı olabilirdi. Artık suikast girişimleri yoktu! Kendi türüyle birlikte olabilirdi. Tüm sorunlarının çözümü buydu.

O halde birdenbire neden morali bu kadar bozulmuştu?

Çünkü ilk düşüncesi Murdoch'a anlatmayı iple çektiği idi. Ve bu yeni hayatın içinde haşın vampire yer yoktu.

"Já dian, bu çok fazla."

Já dian yaklaştı. "Sadece sizin olan bir şeyi kabul etmelisiniz." Dudaklarının kenarları kıvrılınca, Danii'yi endişelendirdi. "Uzun zamandır size ait olanı."

Benimle flört mü ediyor? Beyni dolmuştu. Geceliğimle olduğuma inanamıyorum...

Já dian biraz seksi biriydi. Boyu Murdoch kadar uzundu ve gözleri buz gibi yoğun maviydi. Sarı gür saçlarının arasında berserk örgüleri vardı. Kolsuz gömleği kaslı kollarını ve koyu mavi Icere izlerini gözler önüne seriyordu. Ancak Danii'nin işaretleri zarif olsa da, adamunkiler onun gibi kadınları etkilemek üzere kalın ve koyu bir şekilde çizilmişlerdi.

Ve Danii'ye göre yine de vampir kolayca kazanmıştı. "Hımm, bunu düşünmeme izin ver," dedi. "Buraya bir başka portal açabilirsin, değil mi? Yarın akşam aynı saatte burada buluşalım."

Gitmek için döndü ve çıplak kolunun etrafına sarılan parmakları hissetti. Kasıldı. Bir saniye sonra idrak etti ve nefesini tuttu.

Acımıyor. Geri döndü.

Adamın dudakları yine kıvrılmıştı. "Belki de benimle birlikte gelmenin diğer faydalarını açıklamam gerekiyor."

Jádlan *oldukça* seksiydi. "Sen, eee, gerçekten de kendini halkına adanmışsın. Beni geri döndürmek için flörte başvuracaksın."

"Bu zorluk değil ki."

"Ben... sana ait değilim, öyle değil mi?" Vampirin gelini ve soylu perinin leydisi olabilir miydi?

"Kaderde yatan eşler konusunda pek inançlı değilim." Adamın mavi gözlerinde bir duygu mu yarup sönmüştü? "Ama daha iyi anlamak için seni öpebilirim."

"B-beni öpmek mi?" Şimdiye kadar hiç öpülmemişti. Merakı içini kemiriyordu. Başı döndü. Peki ya Murdoch? Tanrılar aşkına, o vampiri seviyordu.

Ama o benim için mücadele etmek bile istemiyor.

Jádlan onun daha fazla düşünmesine fırsat tanımadı. "Sanırım Kraliçem bir öpücükten hoşlanacaktır," diye mırıldanarak ona doğru eğildi.

Adamın dudakları dudaklarına değince Danii gerildi. Savunma tepkisi vermekten kendini alamadı. Yine acı yoktu. Bunun yerine adamın dudaklarının sertliğini, dilinin hoş dokunuşlarını hissetti.

Demek öpüşmek böyle bir şey. Bunu Murdoch'la yapabilse, asla durmazdı...

34. Bölüm

“Eskiden Murdoch kadınların içki şişelerine benzediklerini söylerdi... tatlarına bak, zevkini çıkar, sonra da at derdi,” diye sarhoş sarhoş konuşan Rurik’in göz bandı yamulmuştu.

Kumara daha fazla vampir katılmıştı ve hepsi de gülüyordu. Ancak Rurik’in sözleri Murdoch’a boş geliyordu, tıpkı göğündeki sızı gibi. *Eskiden ne kadar iğrenç bir adammışım.*

Zaferleri üzerine diğer erkeklerin sırtını sıvazladıklarını hatırladı. Kadınlarla olan başarısına öyle gıpta ederlerdi ki. Artık onların başarı tanımlamalarını paylaşıyordu.

Rurik sesini alçalttı, bakışıyla onu iğneler gibiydi. “Hâlâ aynı şekilde düşünüp düşünmediğini merak ediyorum.”

Kalbimin çarptığından haberdar. Murdoch uzunca bir süre sonra cevapladı: “Kaderinde senin olan bir kadına rastlayıncaya kadar. Sonra ona bağlanıyor ve gitmesine asla izin vermiyorsun.”

Daniela’ya ne kadar bağlanmıştı ki? *Onu kendimden uzaklaştırıyorum.*

Elli yıl boyunca uyumalarını önerirken o kadar savunmasızdı ki. Ve Murdoch durumlarının adaletsizliğine öfkelenmekle o kadar

meşguldü ki, *Danii'nin* de hayatından elli yılı feda ettiğini fark etmemişti. Onu yermişti.

Ne kadar aptalım. Birlikte olduktan sonra elli yıl neydi ki? Danii artık benim hayatım.

Her şey çok açıktı. Ağabeyi Nikolay ona bu aşkın şimdiye kadar bildiği her şeyden farklı hissettireceğini söylemişti. Murdoch onun haklı olduğu sonucuna vardı.

Ona âşık oldum.

Şişeyi itti. *Git ona... Özgür dile.* Onu ağlarken bırakmıştı. Kadınların içki gibi harcanabilir olduğu konusunda böbürlenmiş o eski, bencil Murdoch gibi adice davranmıştı.

Bu düşünceyle gerçek içine oturdu. *Onun gözyaşlarına değmiyorum. Ama değebilirdi.*

Sallana sallana ayağa kalktı, montunu giydi ve eldivenlerini taktı, sonra da köşke ışınlandı. Onu içerde bulmayınca, dışarıya çıkıp hâlâ çılgınca esen fırtınanın içine doğru yürüdü ve kadının silinen izlerini takip etti.

Nihayet yoğun kar yağışının arasında bir hareket gördü. Tam ona ışınlanmak üzereyken inanmak istemediği bir şey gözüne çarptı.

Sarhoşluk şokuyla karların arasından gözlerini kısarak öylece bakakaldı.

Bir başka erkek vardı; sivri kulaklı, *Danii'nin* türüne benzeyen biri. Murdoch'un boylarındaydı.

Ve Daniela ayak parmaklarının ucunda yükselmiş... onu öpüyordu.

Gerçek olamaz. Sarhoşum. Kar fırtınası yüzünden iyi göremiyorum. *Danii* bir şekilde adamın ona dokunmasına dayanıyor ve öpücüğünü kabul ediyordu. *Adi* herif, *Danii'nin* çıplak kollarını –eldivensiz elleriyle– kavramıştı. Murdoch dişlerini gıcırdattı. *Ten tene.*

Bir kıskançlık hiddeti içini dağladı. Aylardır boğuştuğu düş kırıklığı gün yüzüne çıktı. Köpekdişleri saldırmak için sivrildi, kalbi derin bir öfkeyle atıyordu. Tam da onu sevdiğini fark etmişken, Danii ona ihanet mi ediyordu?

Rüyasındaki cümleler zihninde yankılandı: *Onu ne kadar çok istiyorsun? Uğurunda neyi feda edersin?*

Her şeyi, her şeyi yapardı...

Danii ona ait olduğunu bilmiyor muydu? *Bu akşamdan sonra, öğrenecek.*

Bu iyi, diye düşündü Danii. Ama hayal ettiğim gibi değil.

Kontrol kaybı ya da nefes kesilmesi yoktu. Dizlerinin bağı da çözülüyordu. *Arzu da yoktu.*

Çünkü bu Murdoch değildi.

Tam Jádian'dan uzaklaşmaya başlamıştı ki kulakları titreşti. Yanlış bir şey vardı...

Jádian Danii'nin üzerinden alınıp bir ağaca doğru uçtu. Danii gözlerini kırptırdı ve kendini toparlamaya çalıştı. Murdoch? *Döndü!*

Ve köpürmüş bir haldeydi, siyaha bürünmüş gözlerle Jádian'ı öldürme niyetiyle süzüyordu.

"Hayır, Murdoch!" diye haykırdı Danii. "Bu Lord Jádian. Bana tacımı vermek için gelmiş! Sigmund'u öldürmüş. Murdoch, beni duyuyor musun?"

Cevap gelmedi.

"Sen sarhoş musun?"

Murdoch en sonunda konuştu. *Jádian'a doğru.* "Kadınımı dokunmaya nasıl cüret edersin?" Kendini, onunla karşılaşmaya hazır olan Icere'nin üzerine attı. Karda debelendiler; rüzgâr uluyor, yumruklar savruluyordu.

Jáďian hızlı, becerikli ve kendi iklimdeydi fakat Murdoch'un ışınlama yeteneğine ve elle tutulur öfkesiyle kıyaslanamazdı. Ta ki Jáďian avcunun içinde buz oluşturunana kadar...

Ah, tanrılar aşkına, Murdoch. "Durun! İkiniz de, kavgayı hemen kesin!"

Jáďian hemen ellerini indirdi. *Emirlere uyuyor mu?* Murdoch kükredi ve yumruğunu sallayarak Jáďian'ın şakağına indirdi. Jáďian sendeledi.

Danii telaşla ikisinin arasına girdi. "Jáďian! İyi misin?" Jáďian, gözlerini Murdoch'tan hiç ayırmadan başını onaylar gibi salladı. "Lütfen, burada kal." Murdoch'a dönerek, "Vampir, benimle içeri gel. *Hemen!*" dedi.

Danii, biraz önce gelinini yabancı bir erkekle öpüşürken yakalayan sarhoş ve öfkeden kudurmuş vampirle bu şekilde konuşabildiğine inanamıyordu. Ancak köşke doğru yürürken, Murdoch her ne kadar attığı her adımda daha da sinirlense de onu takip etti.

İçeri girdiklerinde Danii, "Durum görüldüğü kadar kötü değil," dedi.

"Seni öptü," diye hırıldayan Murdoch'un gözleri vahşiydi. "Kendine ait olmayan şeyi aldı."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"İlk öpücüğün... günün birinde benimle olacaktı. Ama ona izin verdin."

"Sadece nasıl bir şey olduğunu görmek istedim," dedi, uzun aylar önce onun söylediklerini tekrarlayarak. "Bu çok önemsiz, özellikle de bu akşam olanlarla kıyaslandığında. Jáďian beni İcergard'a, halkuma götürmek için gelmiş. Bana tahtımı sunmak istiyorlar."

"Ve Jáďian," ismini küçümseyerek telaffuz etti, "lanet olası daveti vermek için seni öpmek zorunda mıydı?"

"Aynı şeyi bana yaptığına göre, başka birini öptüğüm konusunda beni suçlamak için fazla cesaretlisin."

"O birbirimize söz vermemizden önceydi."

"Söz vermek mi?" diye haykırdı. "Kelimerin anlamını bile bilmiyorsun! Beni burada bıraktın, benden kaçtın ve geri döndüğünde mesafeli ve dalgındın."

"Sana dokunmasına izin verdin!"

"Verdim ve güzeldi. Güzelden de fazla!" diye yalan söyledi. "Fakat belki de ondan, senin yüzünden uzaklaştığımı fark edemeyecek kadar sarhoşsundur. Ben dokunabileceğim bir erkeğe rağmen seni seçtim! Ve şimdi yanlış bir seçim yaptığımı görüyorum. Neyse ki durumu düzeltebilirim." Tacını kaldırdı ve sımsıkı kavradı. "Onunla Icergard'a gidiyorum."

Murdoch'un içinde bir şey kopmuş gibiydi. "Hayır, Daniela, gitmiyorsun." Ona yaklaştı. "Benimle kalacaksın çünkü sen *benimsin*." Nihayet otorite sahibi bir vampir gibi davranmaya başlamıştı. "Sahip olacağım, öpeceğim, kanını içeceğim kadınımsın." Ona bakarken gözbebekleri gece gibi siyah ve dipsizdi.

Bir dakika... kan içmek mi? "Hayır, hayır. Sakın yapma, Murdoch!" Oysa yakalanmış, adamın gözlerindeki derin arzuyla büyülenmişti. "Ah, tanrılar aşkına..." Murdoch'un bakışları boynuna çevrilince, Danii onun ne yapacağını anladı.

O halde neden onunla mücadele etmiyorum?

Murdoch eldivenli elleriyle onu omuzlarından yakaladı ve sıkarak yerinde tuttu. Aralanmış dudakları kadının boynuna kapandı, arıyordu...

Danii çılgılık atınca Murdoch aynı anda inledi ve ısırıldı. Danii sallansa da Murdoch onu sıkıca tutuyordu. Acı tenini kavuruyordu, adamın köpekdişleri boynuna bastırılan iki kızgın demir gibiydi, diliyse bir alev...

35. Bölüm

Murdoch kadının üzerine atılıp köpekdişlerini boynunun yumuşacık derisine iyice gömerken onu duvara bastırıyordu.

Soğuk ona acı veriyordu, öyle ki az kalsın onu bırakacak oldu ama kısa süre sonra kan ağzını ıslattı. Tadı... Danii'ye doğru inledi, aldığı zevk o kadar yoğunu ki.

En sonunda kollarımda. Nihayet ona sarılabiliyor, onu tadabiliyorum.

Bunu yaptığına inanamıyordu, geri çekilmesi gerekiyordu. Çok fazla emiyorum.

Danii'nin iniltilerini hissedebiliyordu. Çığlık atınca, bir şekilde onu bıraktı ve geriye doğru sendeledi. "Ah, Tanrım, Daniela!" Kadının harap olmuş boynuna dehşetle baktı, narin teni yanımtı.

Danii geri geri ondan uzaklaşırken, gümüşü gözleri yaşlarla dolmuştu. "Nasil yapabildin, Murdoch?" Gözleri şaşkınlıkla büyülmüştü. "Bana yemin ettin."

Murdoch zorla aldığı soluklarının arasından hırıltıyla, "Daniela, ne olduğunu anlamadım," dedi.

"Kontrolünü kaybettin. Ve bunu tekrar yapacaksın."

Murdoch bunu inkâr etmek istedi. *Tanrım bana yardım et, yapamıyorum.* İfadesi düşüncelerini ele vermiş olmalıydı.

Danii'nin gözyaşları sel gibi aktı, yüzü kan kaybıyla daha da solgunlaşmıştı. "Artık isteğim dışımda bana dokunan ikinci erkeksin." Sözcükleri gitgide daha zayıf çıkıyor, belirsizleşiyordu.

Murdoch şaşkınlıkla konuştu. "İkinci mi?"

"Gidiyorum ve yaşadığım sürece yüzünü bir daha asla görmek istemiyorum."

O sırada Jádian hızla köşke girdi, dikkatli bakışlarla karşıındaki sahneyi inceledi. "Onu ısırdın mı?"

Murdoch'a bir pislikmiş, bir canavarmış gibi baktı. "Kraliçeme zarar verdiğin için seni öldüreceğim."

"H-hayır," diye gözyaşları arasında konuşan Daniela adamın kolunu çekti. "Sadece gitmek istiyorum."

Gitmek, o adamla, Murdoch'tan uzağa. Sonsuza dek. "Beni terk etme!" diye bağırdı.

Daniela cevap olarak elinin tersiyle ağzını kapayıp hıçkırdı. Dengesini bulamayan ve ağlayan Daniela arkasına bakmadan kaçıya doğru döndü. Murdoch peşi sıra atılınca, Jádian önüne geçti. Murdoch gerildi, adama bir kez daha saldırmak üzereydi ki...

Daniela'nın bacakları iflas etti, vücudu iki büküm oldu. Jádian anında arkasına döndü ve onu yakaladı. "Kraliçe Daniela?" Ardından gözleri kısıldı. "Kan kaybı."

"Onu bana ver," diye dişlerini gıcırdatarak konuşan Murdoch ellerini uzatıp, "yoksa seni ağır ağır öldürürüm," dedi.

"Onu daha fazla tüketebil diye mi?" Jádian Daniela'yı omzunun üzerine attı ve diğer eliyle Murdoch'a bir avuç dolusu buz fırlattı.

Buzlar bir lokomotif hızıyla göğsüne çarpınca Murdoch duvara yapıştı. Derisi donmaya başladı ve onu olduğu yere hapsetti.

Murdoch kurtulmak için kıvrandı ama buz çok sağlamdı. "Sakin onu götürmeye kalkışma! Bunun bir aldatmaca olduğunu anlayamıyor..."

Daniela'yı hâlâ kollarında tutan Jádian, Murdoch'a tepeden baktı. "Aldatmaca yok. Ona karşı bütün tehlikeleri ortadan kaldırdım. Onu nasıl bulacağımı bile kız kardeşi söyledi çünkü Daniela'nın kendi türüyle birlikte olmasını istiyor."

"O halde son iki bin yıldır hangi cehennemdeydin?"

Jádian soruya cevap vermeden sadece, "Yalnızca o öyle istediği için seni sağ bırakacağım," dedi.

"Ona ayılması için zaman tanı ki onunla konuşabileyim..."

"Onu seninle kalmaya ikna edebileceğini mi sanıyorsun? Ona saldırdın. Boynuna bak. Bu görüntüyü hatırla. Ona göre sen, busun... yani acısın."

"Hayır... Hayır..."

"Onu mutlu olabileceği bir yere götürüyorum, vampir. Güvende olacağı bir yere."

"Annesi gibi mi?"

"Annesi onu korumak için *bana* sahip değildi." Adamın elini bir kez sallamasıyla buz Murdoch'un gövdesinden yukarı, onu mahvederek çıkmaya başladı. Yukarı, daha yukarı, çenesinin üstüne kadar tırmandı.

Onların gidişini izlemekten fazlasını yapamayacak kadar güçsüz düşen Murdoch'un son bir nefes almak için zamanı oldu ve onu da Daniî'nin ismini haykırmak için kullandı. Ama çoktan gitmişlerdi.

Buz onu yutuyor, havasını kesiyordu. Kısa süre sonra bunu karanlık takip etti. Ve Murdoch o sırada Daniela'nın kanıyla geçen anılarını rüyasında gördü.

Murdoch kasılmış yumrukları donarken, uyanamadan, bir Romalı senatörün parmak uçlarını hassas teninin üzerinde gezdirebilmek için Daniela'yı bir kafesten çıkarışını ve nasıl yandığını büyülenerek seyredişini izledi.

Murdoch onun acısını, duyduğu iğrenmeyi *hissetti*.

Daniela'nın o cehennemde ne kadar süre tutsak edildiğini kestiremiyordu. Fakat Myst –Murdoch'un uzun zaman nefret ettiği kadın– ve diğer iki kardeşi onun için geldiğinde, Daniela'nın rahatlayışını hissetti. Myst onun hayatını kurtarmış ve Romalı'yı öldürmüştü.

Daniela neden Murdoch'a bunların hiçbirini anlatmamıştı ki? Bir esir olduğunu. Uzun zaman önce ölen ve ona işkence yapan Romalı için duyduğu öfke onu bitiriyordu.

Öte yandan Murdoch da ona aynı kötülüğü yapmıştı ve belki de daha beter yaralamıştı. Sonuçta Daniela ona güvenmişti.

Daniela benim o canavar gibi olduğumu düşünüyor.

Ve öyle de düşünmesi gerekirdi. *Boynunu bıraktığım zaman gözlerindeki bakış...*

Buz kınlacak kadar eriyip bilincine tekrar kavuşunca, onun peşinden gitme dürtüsü kaybolmuştu.

O kimdi ki Daniela'yı kaderinden uzaklaştıracaktı? Kendi türünden?

Bütün hayatı daha iyi ve düzenli bir hale gelmişti. Murdoch'un bir yanı hâlâ onun aldatıldığına ve kurtarması için ona ihtiyacı olacağına inanmak istiyordu... Ancak Jádian'ın sergilediği nefret gerçektir. Ayrıca Murdoch'u kolayca öldürebilirdi.

Jádian'ın Daniela'yı nasıl öptüğünü hatırlamak onu ne kadar hiddetlendirse de, Murdoch onların birlikte daha doğru göründüklerinin farkındaydı.

Daniela gitti.

Saatlerce serseri mayın gibi kaygıyla, sürekli küfrederek ve ağabeylerinin aramalarına aldırış etmeden sessiz köşkün içinde dolaştı. Daniela'nın kanı hâlâ damarlarında dolaşırken bile göğsü bomboştu ve onun için sızlıyordu.

Onu kaybettim. Gözlerindeki bakış...

Duvarı yumrukladı. Acısı kısa bir süreliğine dikkatini göğsünün içindeki boşluktan aldı.

Demek aşk bu.

Şimdiye kadar sevdiği tek kadını kaybetmişti. Hayır, *kaybetmemiştir*. Bencilliği ve ihmaliyle onu kendinden uzaklaştırmıştı. Tutmadığı yeminler ve saldırısıyla.

Şimdi aklı başında bir şekilde geceyi düşünebildiği için, Daniela'nın Jádian'dan *gerçekten* uzaklaştığını hatırladı. *Benim yüzümden.*

Murdoch, Conrad'ın deliliğini şimdiye dek hiç anlamamıştı. Artık anlıyordu. Aklın baş edemeyeceği ve kişiden kişiye farklılık gösteren bazı şeyler vardı.

Daniela'sız yaşamam.

Telefon tekrar çaldı. Bir savaşın yaklaştığına dair konuşuluyordu. Belki de bu, Murdoch'un tam da ihtiyaç duyduğu şeydi. Savaşmak. Bir vampir olmak. Öldürmek, yok etmek ve Daniela'nın ondan uzakta nasıl daha mutlu olacağını düşünmemek.

Telefona cevap verdi.

"Savaşa gidiyoruz," dedi Nikolay.

Harika.

36. Bölüm

Demek *Icergard* burası, diye düşündü Danii, Jádian ertesi gün ona kalede büyük bir tur attırdığında.

Uyandığı zaman, sivri kulaklı *Icere* hizmetçiler utangaç bir şekilde gülümseyerek, Danii'nin hayal bile edemeyeceği kadar yumuşak ipekten bir geceliği ve *Svana*'nın tacını önüne koymuşlardı.

Bir buz şöminesinde ateş yanıyordu... *soğuk* püskürten mavi bir ateş.

Bu da *harikaydı*.

Önceki gece Jádian onu gizlice buraya, yeni kraliyet odalarına getirdiğinde vakit oldukça geçti. Jádian *Icere*'lerin yeni kraliçelerinin gözyaşlarından ıslanmış yüzünü, cansız vücudunu ve bir vampirin işareti olduğu su götürmez bir iz taşıyan boynunu görmelerinin "siyasi açıdan akıllıca olmadığını" düşünmüştü.

"İrfan'daki çoğu grup gibi, burada da vampirlerden korkulur ve nefret edilir," diye açıklamıştı.

Buna hiç şüphe yoktu. Danii hâlâ *Murdoch*'un onu ısırdığına inanamıyordu. "Ona ne yaptın?" diye sormuştu.

"Buzun içinde bıraktım. Onu öldürecektim ama bana öldürmememi emrettiniz."

"Ve sen de emirlerime uyar mısın?"

"Benim kraliçemsiniz," demişti sadece. "Üç gün içinde taç giyecek olan kraliçe, tabii sizin için de uygunsa."

"Uygun. Ama İcere'ler hakkımda ne düşünecek?"

"Sizi annenizi sevdikleri gibi sevecekler..."

Şimdi Jádian ona etrafı gösterirken, Danii onun anlattıklarına odaklanmaya çalışsa da aklı sürekli geceki olaylara takılıyordu. Murdoch'un ısıngı bugüne dek tattığı en kötü acıydı, öte yandan ona karşı bir tür bağlanma hissetmişti.

Murdoch kanını emmişti, hem de çoğunu. Acaba rüyasında anılarını görmüş müydü? Bu fikirle utanca boğuldu. Acaba ne kadar yalnız olduğunu Murdoch öğrenecek miydi?

Boynu yavaş yavaş iyileşiyordu ama Danii hâlâ huzursuz ve huysuzdu. Suçluluk içine dert oluyordu. Saldırıya sebep olacak bir şey yaptığına inanmıyordu... ya da bunu hak ettiğine. Oysa onu geri püskürtmediği için kendini hâlâ bir suç ortağı gibi hissediyordu.

Murdoch'u dondurabilir, kar fırtınasının öfkesiyle onu mahvedebilirdi. Bunun yerine, sanki ısıngını ömür boyu beklemiş gibi hareketsiz kalmıştı.

Myst bundan zevk almıştı, Kaderin de öyle. Daniela'ya göreyse kâbus gibiydi...

"Buraya geldiğinize pişman mısınız?" diye soran Jádian, onu düşüncelerinden sıyrıldı. Adam yüzünde kayıtsız bir ifadeyle karşıya doğru baksa da, Danii ondaki gerilimi hissedebiliyordu.

"Hayır, değilim."

"Sessizsiniz."

"Ah, sadece gördüklerimden büyüledim." İşin gerçeği Icer-gard Kalesi bir mühendislik mucizesiydi. Görünmez bir buz kub-besinin altındaki yapı, her biri on beş santim uzunluğunda, baget kesim elmaslarla inşa edilmişti. Elmasların ucundaki prizmalar bir Valkyrie'nin en kötü kâbusu gibi sürekli ışıldıyordu. *İyi ki buna başışıklığım var.* "Burası inanılmaz bir yer," diye ekledi.

"Burası... yuvamız," dedi Jádian sadece.

Kalenin içindeki tüm duvarlara özenle oyulmuş desenlere daha küçük elmaslar çakılmıştı. Parlak ve ince buz katmanları pencere görevini görüyordu. Büyük salonun tavanından buzdan avizeler sarkıyordu; o soğuk ateşin mavisinden olan ışıkları geceleyin gök-yüzünde dans eden kuzey ışıkları gibi parlıyorlardı.

Danii gördükçe burayı daha çok seviyordu. *Buz, buz ve bu buzla birlikte biraz buz ister miydin?*

Burada bitkiler buzda yetişiyordu. Diğer kültürlerin güneşe ya da toprağa hayat verici olarak tapmaları gibi, buradaki halk bunu kutsal sayıyordu.

Önceleri karşılaşığı Icere'ler çekingen davranmışlardı ama etrafta Danii'nin cana yakın olduğu sözleri dolaşınca, ona daha yakınlaşıyorlardı.

Hatta bir kadın, ondan kız bebeğini kutsamasını bile istedi. Danii bebeği kucağına alırken huzursuzca yutkundü. Daha önce bir bebeği hiç kucağına almamıştı.

Anne, "Yuvanıza hoş geldiniz Kraliçe Daniela," dedi.

Danii parmaklarının tersiyle bebeğin yumuşacık yanağını okşadığında, gözyaşları sel gibi aktı.

Burası ait olduğum yer. Hep ait olduğu yerdı.

Ben yuvamdayım.

Hücrenin kapısı Murdoch, Nikolay ve Sebastian'ın arkasından sertçe kapandı.

"Mahvolduk," diye homurdandı Sebastian.

Murdoch aynı fikirdeydi.

Üçü savaşa gitmeye hazır bir halde Oblak Dağı'nda boy gösterdiği zaman, Kral'ın askerleri onları zorla parmaklıklı bir odaya sokmuşlardı.

Bu odalar siyasi tutuklular için kullanılırdı. Burada bir duş ve belli başlı eşyalar vardı. Ancak hiç kimse ne içeriye ne de dışarıya ışınlanabiliyordu, pencereler ve kapı gizemli bir şekilde kuvvetlendirilmişti.

Neyse ki üç kardeş, Ivo'nun işkence aletleriyle dolu olan, aşağıdaki zindanlara atılmamışlardı. Gerçi Kristoff onlara işkence yapmak gibi bir niyeti olmadığını açıkça belirtmişti.

Ne de onları serbest bırakmak gibi bir niyeti olmadığını... ta ki onlar Conrad'ı teslim edinceye kadar. Bunu da alsa yapmazlardı.

Kral onları burada ne kadar tutacaktı? Haftalarca mı? Yoksa daha fazla mı? Murdoch uzatmalı bir tutukluluk düşüncesine karşı kısık sesle küfretti. Her ne kadar Daniela'nın peşinden gitmemeye karar vermişse de kararlılığı pek uzun sürmemişti. Ne olursa olsun ona zarar verdiği için çok utanıyordu ve ondan özür dileyene kadar rahat edemeyecekti.

Şimdiyse volta atarken kardeşlerini güçlükle dinliyordu.

"Bunun olabileceğini biliyorduk," dedi Nikolay. "Binde bir şansla da olsa."

"Kristoff bunu nasıl öğrendi?" diye parladı Sebastian.

"Yöntemleri var."

"Yöntemleri mi? Lukyan ya da başka bir Rus gibi," dedi Sebastian. "Bizi kimin gammazladığını öğrendiğim zaman..."

"Ne yapacaksın?" diye sordu Nikolay. "Burada kabahatli olan biziz. Kuralları biz çiğnedik."

"Ama Kristoff bizden kendi kardeşimizi teslim etmemizi nasıl bekleyebilir?" Sebastian başını iki yana salladı. "Conrad, onun adamlarına karşı güçsüz, kendini savunamayacak ve kaçamayacak."

"Kılıcı ha biz sallamışız ha onlar," diye kabul etti Nikolay. "Ama Myst ile Kaderin'in oturup tutsak edilişimizi kabul edeceğini düşünürsek, yanılırız."

"Kristoff onların saldırıya geçeceğini biliyor olmalı," dedi Sebastian. "Neler olduğunu anlar anlamaz büyük ihtimalle bu kaleyi almak ve onu öldürmek için plan yapacaklar."

Soğuk gece rüzgârı parmaklıklarla kaplı pencerenin arasından içeri esince, Murdoch oraya doğru gitti. Havayı içine çekti, ateş basmıştı ve bunalmıştı.

"Murdoch?" dedi Nikolay. "Bizi dinliyor musun?.."

Daniela'yı nasıl ısrabıldım? Onu sevmesine rağmen. Ve elli yıl neydi ki? Sonsuza dek bekleyebilirdi. Ama bunu ona söyleyememişti. Hayal kırıklığı boğazına bir ilmik geçirilmiş gibi onu boğuyordu.

Lord Jádian Murdoch'un yokluğunda, Daniela'yı öpmeye devam edecek miydi? Yumruklarını sıkı. *Benim Daniela'mı öpecek.* Duvara yumruk atınca elindeki bütün kemikleri kırdı, korumalı duvar ölümsüz gücüyle bile dalga geçer gibiydi.

Murdoch, Nikolay'la Sebastian'ın birbirlerine bir bakış attığını görecektir şekilde döndü. Kanunun kaynadığını biliyor olmalıydılar –Conrad bile Murdoch'un kalbinin attığını duymuştu– ancak son birkaç ay boyunca hiçbir şey söylememişlerdi. Bunun nedeni tutmayı başardıkları diğer bütün sırlar olabilirdi.

"Sana neler oluyor?" dedi Sebastian.

Murdoch, onları çok ettiğinin farkındaydı. O kadar uzun süredir gamsız biri olmuştu ki. "Burada olmak istemiyorum," diye homurdandı. Kardeşlerine anlatma ihtiyacı ağır bassa da buna kalkışmayarak en azından Daniela'ya ettiği bir yemini tutuyordu.

Daniela'nın ilişkileri hakkında neden bu kadar ketum olduğunu şimdi anlıyordu. *Ben de üzerime bahse girmezdim. Kesinlikle bunun reklamı yapılmamalıymış.*

Sabaha karşı kardeşleri uyudu ama Murdoch Daniela'yla ilgili rüya görmekten ve daha fazla anısını çalmaktan ölesiye korkuyordu. Saatlerce bir ileri bir geri yürüdü, üzerine bir delilik geldiğini hissediyordu. Parmaklıklar onu Daniela'dan ayırıyordu. Sessizce parmaklıkları zorladı. *Onunla birlikte olmak istiyorum.* Parmaklıkları yerinden oynatamadı.

Nihayet yorulunca rüyalara dalmaya isteksiz bir halde uyudu. Bu defa bir aynadan ona bakan genç bir kızın yansımasını görüyordu ve onun Daniela olduğunu biliyordu. Aynı sıradışı renklerdeki çarpıcı bir kadın onun arkasındaydı ve başına bir taç yerleştiriyordu. Annesi miydi? Birbirleriyle İzlandacaya benzeyen bir dilde konuşsalar da Murdoch onları anlıyordu...

"Yolu zaten biliyorsun," dedi anne. "Sadece henüz hatırlamadın."

Ardından daha yeni bir anı geldi: Daniela buz oymalarını süzüyordu ve *Acaba bunlar Icergard'a ulaşmanın ipuçları mı?* diye merak ediyordu.

Murdoch telaş içinde uyandı ve günün ortasında şiltesinden fırladı. "Lanet olsun, burası çok sıcak!" Ceketini öfkeyle çıkardı.

Nikolay ateşi körüklemek için doğrulunca, Murdoch dişlerini gıcırdatarak, "Hayır, ateş yok! Söndür onu," dedi. Buzları hayal etti.

Kam hareketlendiren soğuk. İlk defa köşkte yine buzun ortasında olmaya can attı.

Sebastian da uyanmıştı ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Burası soğuk."

"Nasıl yani?" diye parladı kızgınlığını zapt edemeden. Ardından durdu. Nefesi... tütüyor muydu? Odanın banyosuna ışınlandı ve aynaya baktı. Solukları camı buharlandırmıyordu. Daniela'nın kilerin yapmadığı gibi. Dudakları ve gözlerinin altı maviydi.

Aman Tanrım. O kadar sıcaklamasının nedeni, Daniela'nın kanının damarlarında dolaşmasıydı.

Nikolay ona, Myst'in kanının onu daha güçlü yaptığını söylemişti. Sebastian da Kaderin'in kanını içmek konusunda aynı şeyi söylemişti.

Daniela'nın kanı neden Murdoch'u ona benzetmesindi ki? Bir kahkaha patlattı. *Ona dokunmanın bir yolunu buldum!*

Sonra yüreği daraldı. *Tam da onu kaybettiğim zaman.* Kendi kralı tarafından, kardeşine duyduğu bağlılık yüzünden tutsak edilmişti...

Bir gün daha geçti, sonra iki gün. Murdoch, tutuklulukları sürdükçe normal vücut ısısına dönmeye başladı ve bu da onu daha fazla delirtti. Bu soğukluğu kaybedemezdi... aksi halde Daniela'ya tekrar zarar vermek zorunda kalırdı.

Eğer bu lanet hücreden kurtulursa... ve Daniela kanını içmesine bir daha izin verirse...

"Nikolay! Neredesin?"

Murdoch birden uyanıp etrafına baktı. Conrad'ın -Oblak'ta- Nikolay'a bağırıldığını duyduğuna yemin edebilirdi. Ama ortalık sessizdi, kardeşleri hâlâ uyuyordu. Rüya görmüş olmalıydı. İşin garibi, genellikle rüyasında Daniela dışında hiçbir şeyi görmemesiydi.

Yorgun argın nefesini bırakarak kalktı. İki haftadan uzun bir süre geçmişti. Kardeşler ve Kral bir çıkmaza girmişti. Sonsuza kadar burada mı kalacaklardı?

Murdoch her gece yaptığı gibi kilosunu korumak için yeterince kan içmeyi deneyip başaramadı. Ardından volta atarak, uykuda Daniela'nın hayatına dair gördüğü daha fazla sahneyi anlamaya çalıştı.

Daniela'nın anıları netleşmeye başlamıştı. Rüyadayken, onun ne kadar yalnız olduğunu, Murdoch'a umut beslememeye nasıl çaba gösterdiğini hissediyordu. *Bir kere düzenbaz olan, her zaman düzenbazdır.*

Murdoch onun zihnini rahatlatmak için çok az şey yapmış ve yalnızlığının sona erdiğini anlamasını sağlamak için kılırı kıpırdatmamıştı. *Ona, âşık olduğumu hiç söylemedim.* Bunun yerine şüphelerini dile getirmişti.

Berbat bir günde Jádian'la o geceki anısını görmüş ve İcere'yi öperken Daniela'nın ne düşündüğünü öğrenmişti.

Daniela Murdoch'u düşünmüştü. Ona dokunabilecek, onu öpebilecek ve kendi türünden olan bir asilzade yerine Murdoch'u seçmişti. Murdoch'u terk etmeyi kesinlikle aklından geçirmemişti. En azından onu incitmeden, ona *saldırmadan önce...*

Bu dayanılmaz bir durumdu. Şimdi Daniela'dan uzak kalmak... Murdoch onu o kadar çok istiyordu ki, bir keresinde gerçekten kardeşine ihanet etmeyi bile düşünmüştü...

"Nikolay!" Yankılanan ses kalenin koridorlarında patladı.

Nikolay ve Sebastian birden uyandı.

Aman Tanrım. "Bu da ne..."

"Conrad," dedi Nikolay. "O burada."

Belki yuvamda değilim.

Danii tahtına oturdu, buz cennetinde kendi türünün arasındaydı ve... sıkılmıştı.

Günler önce büyük bir tantanayla tacı takılmıştı. Icere'ler ziyafetler hazırlamışlar, onun onuruna heykeller yapmışlar ve müzik çalmışlardı. Ayrıca kalede bir kar günü ilan etmişlerdi... tavanlardan kar yağmıştı.

Ve festivalden beri...

Her zaman yakınında ve hep ciddi olan Jádian daimi bir koruma gibiydi. Tanıştığı perilerin çoğunluğu "ciddi" olarak tanımlanabilirdi. Danii, bunun uzun bir süre boyunca kötü bir diktatör tarafından yönetilmelerinin yan etkisi olduğunu düşünmüştü ama ciddiyetin onların doğasında olduğunu öğrenmişti.

Burada zekice şakalar yoktu, kıyafetlerini çalma peşinde koşan kız kardeşler de yoktu. Karda yuvarlanan muhteşem vampirler de yoktu.

Zaman onları çevreleyen buzullar kadar yavaş ilerliyor gibiydi. Can sıkıntısından ölmenin mümkün olup olmadığını merak ediyordu. *Çalışmalar başlasın... hemen.*

Bir de bu yetmezmiş gibi Murdoch'u delicesine özlüyordu. Her gün daha farklı ne yapabileceğini düşünüp duruyordu. *Belki bir başka erkeği öpmemem gerekirdi.*

Ama o yersiz davranışın bir önemi yoktu. O ve Murdoch zaten bitmişti. Danii sonsuza dek birlikte olacaklarını sanmıştı ama Murdoch buna katılmamış ve mücadeleye değer olduklarına inanmamıştı...

Ani bir suçluluk duygusuyla, belki kendisinin de gerçekten söz vermediğini fark etti. Onlara ellide bir şans veren kendisi değil miydi? Baştan beri ilişkilerine karşı bahse giriyordu ve pekâlâ gidip Loa'nun defterine imza atabilirdi...

Taht odasının öbür tarafında duran Jádian kaşlarını kaldırarak ona döndü. Danii buraya geldiğinden beri onun güldüğünü görmemişti. Adam bir daha onunla flört etmeye kalkışmamıştı. Danii, onun kendini halkına adadığı ve büyük ihtimalle sadece Icergard'a gelmeye ikna etmek için onu öptüğü sonucuna varmıştı.

Soğuk Jádian unvarı ona iyi uymuştu. Onun Murdoch'la kavga edişini düşündüğünde Jádian'ın nabzının hiç hızlanmadığını hatırladı. Kızgındı ve kraliçesi için ölmeye hazırdı. Ancak Danii için kendini kaybetmeye hazır değildi.

Duygusuz olması bir tarafa, soğukkanlı acımasızlığıyla da nam salmıştı. Ona hizmet eden kadınlar, Jádian'ın karısının ölümünden Sigmund'u nasıl suçladığını, yıllarca komplo planları yaptığını ve saldırıya geçmeden önce sırf Daniela'nın yerini bulmak için beklediğini anlatmışlardı.

Aynı zamanda, Jádian'ın bir zamanlar baştan çıkarıcı bir ateş iblisini gizli bir zindanda tutsak ettiğine dair iğrenç dedikodulardan bahsetmişlerdi.

Jádian o sırada Danii'nin yanına doğru geldi. "Burada mutsuzsunuz." Bu bir soru değildi ama adamın sesi kuşkulu çıkmıştı.

"Ben... Bu büyük bir değişim."

"Gittikçe alışacaksınız." O kadar ciddi ve mantıklı biriydi ki çoğu Valkyrie onu korkunç derecede can sıkıcı addederdi. Ama buradaki düzenli halk onu seviyordu.

"Jádian, öpüşmemizi düşünüyordum da."

Jádlan sanki Danii'nin onunla biraz cilveleşmek istediğini düşünmüş gibi gerildi. "Ne olmuş ona?"

"Beni düşünmüyordun."

"Ve siz de benim bir vampir olduğumu hayal ediyordunuz," dedi ufacak bir öfke belirtisiyle, sonra da ekledi: "Kraliçem."

Yakalanmıştı. Bu o kadar doğruydı ki. Jádlan'ın, şimdiye dek gördüğü, iç geçirmeye değen diğer erkeklerden hiçbir eksiği olmamasına rağmen, yine de parmaklarını siyah saçların arasında gezdirmeyi özlüyordu. Gri gözlerin arzuyla siyahlaşmasına bakmak için yanıp tutuşuyordu. "O öpücük seninle gelmemi sağlamak için bir oyun muydu?"

Jádlan omuzlarını silkti. "Burada olmanız gerekiyordu."

Demek öpüşmeleri gerçek bile değildi. Danii'nin merakı artık ikiye katlanmıştı. Gerçek bir öpüşme neye benzeyecekti...

"Ve burasının ait olduğunuz yer olduğunu kabul etmeniz gerekiyor," dedi Jádlan.

Evet, artık dokunamadıklarıyla sarılmış Louisiana'nın bunalıcı sıcağında yaşamıyordu. Artık doğasını ölüme mahkûm eden bir ilişkinin içinde değildi.

Kırk bebek burada onarılmıştı. *Ve son derece mutsuzum.*

37. Bölüm

“Nikolay!”

Serinkanlı Nikolay afallamış görünüyordu. Sonra birden ayağa kalkarak hücrenin kapısına ışınlandı. “Conrad?” diye seslendi.

“O buraya mı geldi?” dedi Sebastian. “O kelepçelerden nasıl kurtuldu?”

Murdoch küfretti. “Kristoff kellesini alacak.”

“Korumaları almazsa,” dedi Nikolay.

Conrad hücrelerinin dışında göründü. Parmaklıkların arasından şaşkınlıkla baktılar. Conrad kan içindeydi, dövülmüş yüzüne bulaşan çamur, saçlarını keçeletirmişti. Kırmızı gözleri tehditkâr bir şekilde parlıyordu. Her yanı açık yaralarla kaplanmıştı.

“Burada ne yapıyorsun?” diye sordu Nikolay. “Ve o kimin kanı?”

Conrad hücrenin parmaklıklarını inceledi. “Sorular için zamanım yok.”

“Gitmek zorundasın!” dedi Murdoch. “Ele geçirirlerse seni öldürecekler.”

Conrad sert bir kahkaha attı ve ellerini parmaklıklara kenetledi. "İkisini de yapmazlarsa alınlarını karışlarım." Dişlerini gıcırdatarak parmaklıkları açmaya çalıştı.

"Parmaklıklar senin zincirlerin kadar korunaklı," dedi Sebastian. "Onları çevreleyen ahşap, metal ve taşların hepsi güçlendirilmiş. Onları esnetebilmen mümkün değil..."

Conrad metali kırarak parmaklıkları ayırdı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Nikolay.

Conrad daha mı *güçlenmişti*?

"Gelinimi bulmak için yardımınıza ihtiyacım var!" Conrad müthiş bir hareketle parmaklıkları söktü. "Çıldırılmış filan değilim... Ama beni New Orleans'taki bütün mezarlıklara ışınlamanızı istiyorum. Nerede olduklarını biliyor musunuz?"

Nikolay şaşkın şaşkın bakakaldı. "Senin... gelinin mi?"

"Kalbi çarpıyor," dedi Murdoch.

"Nerede olduklarını biliyor musunuz, bilmiyor musunuz?" diye bağırdı Conrad.

Nikolay başını yavaşça onaylar gibi salladı. "Bütün mezarlıkları biliyorum. Myst'le orada gulyabani avlıyoruz."

"Yapacak mısın?"

"Conrad, sakın ol..."

"Boş ver sakın olmayı, Nikolay!"

"Demek Conrad Wroth bu," dedi Kristoff arkasmdan, özel korumaları tarafından kuşatılmıştı.

Conrad arkasını dönmeden küçümsercesine, "Lanet olası Rus. Ne istiyorsun?" dedi.

Bu durum Kristtof'u eğlendirmiş gibiydi. "Wroth'ların genetik olarak bir krala yaltaklanamadıklarını bilirdim ama bir nebze

saygı..." Neredeyse tüm bunları o planlamış gibi halinden memnun bir ifade takınmıştı.

Conrad, doğuştan vampire döndü.

"Tüm kale muhafızlarımı yere sermişsin," dedi Kristoff sıradan bir tonlamayla. "Yağmacı bir birliğin yapamayacağı bir şeyi yapmışsın. Muhabirlerim bana, senin bu kadar güçlü olduğunu söylemediler." Soluk gözleri ifadesiz olsa da, Murdoch onun hesap yaptığını biliyordu. "Gerçi kanun kaynamış."

"Bunun için zamanım yok!" diye parladı Conrad. "Seni sırf susturmak için öldüreceğim."

Korumalar gerildi, elleri kılıçlarının kabzasındaydı.

"Beni öldürmek mi? Ben olmasam, ağabeylerin olmasa gelinini tanımayacaktın. Üç yüz yıl önce ölmüştün."

"O kadarını ben de biliyorum!"

Kristoff Nikolay'a döndü. "Birini bile öldürmeden muhafızları yere sermiş... neredeyse bir mesaj verir gibi davranmış. Haklıymışsın. Conrad Kayıp değil." Conrad'a garip bir bakış attı. "O... epeyce bir şey olabilir ama düzeltilemez değil. Ayrıca bir hata yaptığım zaman bunu kabul edebilirim. Gerçi bile isteye kurallarımızı çiğnemek yerine bana gelmen gerekirdi."

Nikolay nefesini verdi. "Hayır deme riskini göze alamazdım. O benim kardeşim," dedi yalın bir şekilde.

Kristoff tekrar Conrad'a döndü. "Bana sadakat yemini et ve hepiniz bugün buradan müttefik olarak ayrılın. Aksi takdirde savaşırız."

Conrad dişlerini gıcırdattı, etrafa bakındı ama en sonunda hınlıyla, "Yemin ederim ki... sana ya da orduna karşı gelmeyeceğim," dedi.

Kristoff değerlendirir gibi baktıktan sonra, "Bu iş görür. Şimdi-lik," dedi. Diğer üç kardeşe dönerek ekledi: "Bir hafta izin yapın. Ve gelinlerinizin beni alaşağı etmeye yönelik komplolarını durdurun."

Kral ve adamları gözden kaybolunca Nikolay söze girdi. "Conrad, sana yardım etmem için bana neler olduğunu anlatman gerek. Gelinin kim?"

Conrad telaşla konuştu. "Néomi, güzel küçük bir dansçı. Onu seviyorum. Bu bana çok acı veriyor. Onu bulmak zorundayım."

Özgürüz. *En sonunda Daniela'ya gidebilirim*, diye düşünen Murdoch, Conrad'ın onlara anlattığı mezarlıklar ve yeniden canlanma –gelininin kalp atışlarını dinleme isteği mi demişti?– hakkındaki detayları güç duyuyordu.

Sebastian, "Tekrar şu hayalet meselesi," derken ayrı anda Murdoch, "Con kafayı yedi," diye homurdandı.

Conrad köpekdişlerini onlara doğru şaklattı, kırmızı gözleri parlıyordu. "Bu oldu!"

"Nasıl bir sonuç dilediğimi bilmiyorum," diye başladı Sebastian. "Ya Conrad iyileştirilemez derecede deli ya da gelini, cesedi kaybolmuş, öteki taraftan gelen bir ruh. Hiç hoş bir durum gibi görünüyor."

"O daima her şeyi farklı yapmıştı zaten," dedi Murdoch dalgın dalgın, Conrad'ın serbest kaldığına –ayrıca kanının kaynamasına– ve kendisiyle kardeşlerinin serbest bırakılmasına inanmakta güçlük çekiyordu. Kristoff'la her şey yoluna girmişti.

Belki de Daniela'yı kazanabilirim. Ve onu yanında tutabilirdi. Ama öncelikle onu bulmak zorundaydı. Murdoch Conrad'ın sırtına bir şaplak atma cesaretini göstererek, "Kalmak isterdim ama haftalardır geciktirdiğim acil bir iş var. İyi şanslar, Con," dedikten sonra kaleden ışınladı.

Daniela'ya nasıl ulaşılacağını bilen yalnızca bir kişi aklına geliyordu.

Geçmişte, onun son yetmiş yıl boyunca nerede yaşadığını görmek için Val Malikânesi'ne gitmişti... burası uçan tayflar tarafından korunan rahatsız edici bir yerdi.

Şimdi oraya dönen Murdoch, Daima Bilen Nix'i görmek için onlarla çarpışmaya hazırdı. Kâhin herkese yardım ediyordu.

Neden bana etmesin?

38. Bölüm

“Onu ısırдыңın için,” dedi Nix, daha Murdoch tek kelime bile etmeden.

Murdoch değerli zamanını, tayf bulutundan kurtulup Val Malikânesi’ne girmek için plan yapmakla harcarken tayflar malikânenen rahat adımlarla çıkan Nix’e aniden yol açverdiler.

“Bu nedenle onun nerede olduğunu sana söylemeyeceğim,” diye devam etti. Sakız çiğniyordu ve üzerinde *Jedi Kedi* yazan pembe bir tişört giymişti.

Murdoch şaşırmıştı. “Nix, ben Murdoch Wroth. Ağabeyim Nikolay’la birlikte çalışıyorsun ve istediğim...”

“Kim olduğunu biliyorum. Ve zavallı Daniela’ya ne yaptığını. Onu dosdoğru ateşli Jádian’ın kollarına attın.”

Hayır, Daniela’yı henüz kaybetmemişti. *Bu mümkün değil.* “Ona nasıl ulaşacağımı söyle.”

“Neden yapayım?” diye sordu kâhin inatçı bir tonla. “Onun Jádian’la olmasını istiyorum. Ah, o kanunu emerken Daniela’nın soğuk derisini yakmaz.”

Murdoch’un yüzü kızardı.

"Belki de bencillik yapmayıp gitmesine izin verirsin," dedi Nix. "Ya orada daha mutlu olursa?"

"Belki de ona henüz bilmediği bazı bilgiler vermem gerekiyor-
dur, karar vermesini sağlamak için ihtiyacı olan bilgileri."

"Neyi bilmiyor ki?"

"Ona âşık olduğumu ve onunla birlikte olmak için ne gerekiyorsa yapmaya gönüllü olduğumu." Aklına babasının sözleri geldi: *Oğlum, hiçbir şeyi uğrunda savaşacağın ya da kaybetmekten korkacağın kadar sevmedin.* O zamanlar bu doğru olsa bile, Murdoch artık üç asırlık sevgisizliği telafi ediyordu.

"Bunları ona hiç söylemedim." Murdoch Nix'e iyice yaklaştı. "Valkyrie, söyleme şansırı bulana kadar rahat etmeyeceğim."

Nix ona ölçüp biçen bir bakış attı, sanki loş ışıktaki okumaya çalıştığı bir kitapmış gibi gözlerini kısıyordu.

Murdoch yüzünü ovdu. "Bak, Lykae Bowen'a birkaç defa yardım ettiğini biliyorum. Hatta Nikolay'ı bile destekledin. Ama bana yardım etmeyecek misin? Lanet olsun, neden?"

Nix gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Çünkü ben favorilere oynarım."

Murdoch kaşlarını çatı. "Bana bir şey söyle. Herhangi bir şey."

"Bir şey mi? Tamam... Çoğu kişi senin ahlaksızın teki olduğun üzerine ciddi paralar koydu."

"Artık değilim," diye parladı. "Geleceği göremiyor musun, ona karşı iyi olacağımı bilemiyor musun?"

Nix gözlerini kısarak baktı. Uzun bir süre sonra konuştu. "İşe bak. Ona sonsuza dek sadık olacaktımsın. Bunun olacağını görememiştim."

Öfkesi alevlendi. Sanki bunu söylemesine ihtiyacı varmış gibi.

Nix omuzlarını silkti. "Yine de onu bulmana yardım etmeyeceğim. Hatta senin gözünde her şeyi çözen Tanrı mertebesine erişmiş

olsam bile, her Tom'a, Murdoch'a ve Harry'ye kehanette bulunmayı reddediyorum. Bu, tecrübeyi ucuzlaştırır ve çok geçmeden adım kâhin kaltağına çıkar." Pençelerine hohladı ve tişörtünün üzerine sürttü. "Ayrıca, Daniela'ya nasıl ulaşacağını zaten biliyorsun."

"Nasıl? Söyle bana!" Anılardan mı?

Sanki bütün hayatı buna zemin hazırlamış gibi, o an gerçeküstü gelmeye başladı. Dünya dönüyor gibiydi. Daniela'nın yorulmak bilmeden oyma yapışını gözünün önüne getirdi; ne yaptığını tamı tamına hatırlamaya çabaladı...

"Tamam, bir şeyi söyleyeceğim..." dedi Nix. "Danii, Jádian'ı kralı yapacak. Eğer henüz yapmadıysa."

Ah, Tanrım, hayır.

Nix bu tahmini yaptıktan sonra Murdoch'u göğsünde bir yumruyla bırakarak, tekrar tayfların olduğu alana geriledi ve *onlara bir tutam saç mı verdi?*

Peki ya Daniela Jádian'la evlenmişse?

Murdoch'un köpekdişleri sivrildi. *O zaman dul kalacak.*

Köşkte hazırlanmak için tekrar Sibiry'a ışınlandı ve dolaptan bir sırt çantası çıkardı. Arkasına döndüğü sırada Nikolay ve Myst odada belirdi.

"Demek saklandığın yer burası," dedi Nikolay. Ardından kaşları çatıldı. "Seni aramak için bakacağım en son yer. Hiç abartısız, aylardır aradığımız mülklerinin sonuncusu. Sibiry mı, Murdoch? Burada yaşamanın tek bir sebebi olabilir."

Murdoch giysilerini ve kış malzemelerini çantaya attı. "Bunun için zamanım yok."

"Zaman yarat," dedi Myst. "Danii'yle birlikte olduğunu biliyoruz."

"Onunla birlikte *değilim*. Kahrolası sorun da bu."

İfadesinde her ne gördüyse, Myst'in tavrını yumuşatmıştı. "Ne planlıyorsun?" dedi daha yumuşak bir tonla. "İcergard'a gitmeyi mi?"

"Evet."

"Onu geri getirmeyi mi?"

Murdoch hiçbir şey söylemeden toparlanmaya devam etti.

Myst'in gözleri büyüdü. "Orada yaşamayı mı? Sağ kalmazsın. Sibirya, Icere arazilerinin yanında sıcak kalır."

Nikolay ekledi: "Şu anda karanlık ama yazın ne yapacaksın? O enlemde günün yirmi dört saati de güneşli olacak."

"İçeride dururum. Zorda kalırsam bir tabutun içinde."

"Peki ya Kristoff?" diye sordu Nikolay. "Ona sadakat yemini ettin. Ve en sonunda Valkyrie'lerle bir anlaşma yapmak için çalıştığımız bir dönemde orduyu yalnız bırakmayı mı planlıyorsun? Bu yüzden seni öldürmek zorunda kalacak, özellikle de son kural ihlalinizin hemen arkasından."

"Bunu biliyorum! Tanrım, biliyorum."

"Aileni bir daha göremeyeceksin." Nikolay, Murdoch'un önüne geldi. "Soramayacak kadar meşgul olduğunun farkındayım ama yeri gelmişken söyleyeyim, Conrad iyi. Ondan biraz önce ayrıldım. Gelini, Néomi konusunda doğru söylüyormuş. Kadın ufak tefek güzel bir dansçı ve -hiç aklına gelmezdi ama- Conrad'a tapıyor ve onu sakinleştiriyor."

Murdoch yavaşladı. "Buna memnun oldum."

"İcergard'a nasıl gideceksin peki?" dedi Nikolay. "Kuzey Kutbu'nda sonbaharın sonları yaşanıyor. Sıcaklık şimdiden eksi kırkın altında olabilir. Lanet olsun, Murdoch, bunu bir düşün. Tükürsen, yere düşmeden donacaktır."

"Oraya hiçbir uçak uçamaz," dedi Myst. "Hatta İrfan uçakları bile."

Murdoch çantasını kapadı. "Gidebildiğim kadar kuzeye gideceğim, ardından yolun geri kalanına ısınlanacağım."

"Ancak görebildiğin uzaklığa kadar ısınlanabilirsin," dedi Nikolay. "Görüş açısının net olmasını dilesen iyi olur."

"Kaderin'i çağıracağız," diye önerdi Myst. "Lojistikte yardımcı olur. Bir yerlere ulaşmayı herkesten iyi bilir."

Murdoch başını iki yana salladı. "Zamanım yok. Ve sanırım bir yol biliyorum."

Daniela'nun bir sembolü eksik kalmıştı, o da Murdoch'un kırıldığıydı. Onu tekrar yapmak için Daniela'nın anılarını kullanacaktı.

Onun Jádian'la buluşmasını rüyada gördüğü ve konuşmalarını duyduğu için, Daniela'nın son sembolünün doğru olmadığını biliyordu. Daniela'nın çalışmasının aynısını yaparsa, kapının İcergard'ın üç yüz kilometre güneyine açılacağını biliyordu.

Aynı zamanda Jádian'ın, Daniela'nın bile o soğuk ve ıssız arazide –*Beyaz Ölüm'de*– hayatta kalabileceğinden şüphe ettiğini de biliyordu.

Murdoch başını sertçe iki yana salladı, içinde çelik gibi sarsılmaz bir azim vardı. Bu nedenle birkaç yüz kilometre kuzeye ısınlanmak zorundaydı... *hemen*.

Ne kadar kötü olabilir ki?

Murdoch şimdiye kadar soğuğun ne olduğunu hiç anlamamıştı.

Etrafında bir kutup fırtınası kopuyordu ve kulaklarına acı verecek derece yüksek sesle uğulduyordu.

Görüş mesafesi belki iki adımdı ki bu da bir seferde çok uzağa ısınlanamaması demektir. Kasları zayıflıyor ve geçen her zorlu da-

kıkada biraz daha cansızlaşıyordu. Eşyalarını kilometrelerce geride bırakmak zorunda kalmıştı.

Sürünerek geçen saatler sonrasında... *Bir şekilde aynı yere dönmüş olmalıyım.* Pusulası çalışmıyordu. Bu hiç durmayan fırtına yüzünden yıldızları görmek mümkün değildi. *Kafam o kadar karıştı ki.*

Durursa, donardı. Fakat bu onu öldürmezdi. Birisi çözülmesi için onu sıcak bir yere götürene kadar donmuş ve mahsur kalmış bir halde yaşamaya devam ederdi.

Oysa bu korkunç son bile ilerlemeye devam etmesine yetmiyordu.

Daniela'yı bir daha asla görmeyeceğini düşününceye kadar yetmemişti. Bu düşünceyle dişlerini gıcırdattı ve yoluna devam etti. Kadının perilere benzeyen yüzünü hayal etmek ilerlemesini sağladı...

İleride ışıklar mı vardı? *Hayal mi görüyorum?* Belli belirsiz görüntüyü çözmeye gayret ederek, yüz koruyucusunu kenara çekince onunla beraber donmuş bir deri tabakasını da sıyırdı. Sendeledi, yüzüne asit boşaltılmış gibi hissediyordu.

Acıya aldırma. O ışıklar ne kadar uzaktaydı? İleri doğru ışıklansa da, yaklaşmadan görünmez bir engel tarafından geri gitmeye zorlandı.

Bir kez daha denedi. Hiçbir şey olmadı. Oraya gitmek için mücadele ediyor, ışıklara ulaşmaya, Daniela'ya ulaşmaya çabalıyordu.

Sürekli... sürekli didiniyordu.

Sonunda gücü hiçbir şey yapamayacağı kadar tükendi ve karın içinde dizlerinin üzerine yığıldı. Üzerine doğru şiddetli bir rüzgâr eserek onu yere serdi.

Son bir takatle elini ileri doğru uzattı.

"Daniela..."

39. Bölüm

Danii tahtına oturmuş, cadılar –ve tahttan çekilmek– hakkında düşünüyordu.

Beklenen Mariketa'yla buluşabilirim ve ona bir kova dolusu beyzbol topu büyüklüğünde elmas vererek beni listesine koymasını isteyebilirim.

Murdoch elli sene beklemeye hevesli olmasa bile, sıraya girmenin zararı olmazdı.

Ve artık New Orleans'ta suikastçıların tehdidi olmadan yaşayabileceğine göre Danii Val Malikânesi'ne de dönebilirdi. Havalandırmasını ciddi bir şekilde kuvvetlendirir ve gerçekten acayip bir soğukluk elde ederdi.

Belki orada mutlu olurdu. Soğuktan sonra Louisiana'da kalmak çok daha zor olacaktı ama en azından oraya sonbahar gelmişti.

Tahtından ve Icergard'ın dondurucu emniyetinin ortasına sıkışmış yeni hayatından vazgeçmeyi düşündüğü için aptallık mı yapıyordu?

Asla dokunamayacağı bir vampiri bulmak için, kendi türüyle birlikte yaşadığı buz dünyasını gerçekten ardında bırakabilecek miydi?

Danli Murdoch'un o gece geri dönmesi için bağırdığı zaman nasıl baktığını hatırlıyordu. *Loet*. Birlikte başarabileceklerine dair onu ikna etmeyi bir kez daha deneyecekti...

"Kraliçem," dedi telaşla taht odasına giren hizmetçilerinden biri. "Çabuk gelin. İcergard'da bir *yabancı* var. Beyaz Ölüm'ü geçmiş..."

Murdoch uyandığı zaman tuhaf bir buz odanın içindeki bir yatakta yatıyordu. Burası rüzgârdan uzak, daha aydınlık ve daha sessiz olsa da, daha sıcak değildi.

Onu donmaktan koruyan yeni bir pantolon ve mont türü şeyler giymişti. Birisi onu temizlemiş ve donan ellerini sarmıştı. İcergard'da olmalıydı. Bu da Daniela'nın yakınlarda olması demekti. *Ona ulaşmak zorundayım. Kalkmaya çalıştım...*

Jádlan odaya girdi. "Demek sensin. Diyarımıza neden geldin?" İfadesinde şaşkınlık yoktu, herhangi bir duygu da yoktu.

Bu adi herif, Daniela'yı öpmenin nasıl bir şey olduğunu biliyor.

Ve onu öldüremiyorum. Henüz.

Murdoch oturmayı başardı. "Daniela'yı arıyorum." Kelimeleri boğuk çıkıyordu ve vücudu hâlâ bitkindi.

Jádlan kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Senin gibi birini neden ona yaklaştırayım?"

"Tek istediğim onunla konuşmak. Ve sonra hâlâ beni görmek istemezse, onu bir daha asla rahatsız etmem." *Amma da yalan...*

Daniela içeri girdi. Ve Murdoch'un nefesi kesildi.

O, bugüne kadar gördüğünden daha büyüleyiciydi, vücudu elmaslarla süslenmişti. Saçları buz ve mücevherle bezenmiş bir bandın altındaki saçları, serbest bırakılmıştı. Bu bant Daniela'nın anılarındaki annesinin tacıydı.

Onu tekrar görmek. Geçen birkaç gün ona bir ömür gibi gelmişti.

Daniela, Murdoch'u burada görmekten şaşkına dönmüş görünüyordu. Onun için geldiğini anlamış olmalıydı.

Murdoch onun ifadesini okuyamıyordu. Acaba onu görmekten hiç memnun değil miydi? İdrak etmeye başlayınca kalbi sıkıştı. *Çok geç kaldım.*

Ah tanrılar aşkına, Murdoch *buradaydı*. Gözleri çılgın gibiydi, dudakları ve elleri soğuktan yanmıştı, yüzüyle sıyrık içindeydi.

Beyaz Ölüm'ü mü geçmişti? *Bana gelmek için.*

Jádan ürkütücü derecede sakindi. "Tekrar dışarı atıp soğuğun onu almasını sağlayalım derim."

Söylenene kasıtlı olarak aldırış etmeyen Danii, "Murdoch, buraya nasıl geldin?" dedi.

"Anılarını takip ettim. Ama portal... kapalıydı."

"Anılarımı," diye usulca tekrarladı. Onları kanından almıştı. "Neden geldin?"

"Seninle konuşabilir miyim? Yalnız. Lütfen Daniela, sadece birkaç dakikanı ayır."

"Kraliçem, bu çok saçma," dedi Jádan. "Son defasında size ne yaptığınızı unuttunuz mu?"

Murdoch, adama öldürücü bir bakış attıktan sonra tekrar Danii'ye döndü. "Bir fikrim var... birlikte olabilmemizin bir yolu var."

"Ne? Nasıl?"

"Daha önce kanını içtiğim zaman..."

"Neden bu konuyu açıyorsun?" Hatırlayınca eli boynuna gidiverdi.

"Çünkü artık neden benim için bu kadar karşı konulmaz olduğunu biliyorum."

Já dian, "Sen bir parazitsin de ondan," dedi.

"Já dian!"

"Sizi tekrar ısırmayı planlıyor."

"Elbette öyle değil. Murdoch, söyle ona."

"Daniela, benimle baş başa konuş." Bir şekilde ayağa kalkmayı başardı. "Sana, kabul etmediğin bir şeyi asla yapmayacağıma yemin ederim."

Sözleri Danii'nin merakını körüklemişti. Murdoch ona zarar vermeyeceğine, ısırmayacağına söz vermemiş olsa da, Danii ondan hiçbir tehdit sezmiyordu. "Pekâlâ," dedi. Kaşlarını kaldırarak Já dian'a baktı. Bir duraksamadan sonra adam taş gibi sessiz bir şekilde kapıya yöneldi.

Yalnız kaldıkları zaman Murdoch sordu: "Onunla evleniyor musun?"

"Ne? Hayır!"

"Nix evlendiğinizi söyledi."

"Kafası karışmış olmalı ya da sen onu yanlış duydun. Şimdi söyle bana. Neden bahsediyordun?"

"Daniela, boynunu ısırmadan önce, rüyamda bunu yaptığımı görmüştüm. Birbirimizden ayrı düştükçe daha fazla gördüm. Her gece. Artık birlikte olmamız için yolun bu olduğuna inanıyorum."

"Anlamıyorum."

"Damarlarımda kanın varken bana her şey sıcak geldi. Kardeşlerim üşüyordu ama ben ateşin yanında durmaya dayanıyordum. Kanın beni soğuttu."

"Bu doğru olamaz. Seni bir Icere'ye dönüştüremem."

"Hayır, ama türünün özelliklerini alabilirim," dedi Murdoch.

"O halde, teninde işaretler var mı? Güneşten etkilenmiyor musun?"

Murdoch başını hayır dercesine salladı. "Gözlerimin altı maviydi fakat vücudumda işaretler yoktu. Güneşe çıkınca soğuğa karşı bağışık olduğum zaman bile yandım."

"Bağışık mı? O halde şimdi neden donuyorsun? Soğuk yanıkları nasıl oluştu?"

Murdoch sargılı eliyle ensesini ovdu. "Etki sadece birkaç gün sürdü."

"Öyleyse bunun işe yaraması için o acıyı tekrar mı çekeceğim?"

"Son bir defa. Ondan sonra bir ya da iki günde bir içtiğim sürece, sana bir daha asla zarar vermem. Birlikte olabiliriz." Sesini alçalttı ve gözleri siyah siyah yanıp söndü. "Her türlü."

Danii'nin aklı vızır vızır çalışıyordu. Sonra son ısırıktan sonra neler olduğunu hatırladı. "Ama ben... bayıldım."

Murdoch utanarak, "Çok fazla içtim. Bu defa yapmayacağım. Güvenini hak etmediğimi biliyorum ama yine de bunu senden istiyorum," dedi.

"Bunu neden yapacaktım ki?"

"Çünkü seni seviyorum," dedi hiç tereddütsüz.

Danii'nin dudakları aralandı ve dünya ayaklarının altından kayıyormuş gibi geldi. Murdoch'un ona ulaşmak için yaptığı şeyden sonra, sevdiğine inanmak zorundaydı. Ancak onu çok derin ve siyah gözlerle, bu sözleri söylerken duymak...

"Ve senin de beni sevdiğini düşünüyorum." Sözlerinde umut tınısı vardı.

Danii gözlerini onun araştıran bakışlarından kaçarak döndü. "Belki de bunun bir önemi yok," dedi omzunun üzerinden. "Belki de alnımıza birbirimizi mutsuz etmek yazıldı. Tüm bunlar olmadıkça önce de kavga ettiğimizi unutuyorsun. Bizden vazgeçmiştin."

"Hayır, o gece geri dönmekten hemen önce, eğer birlikte olabilecekseniz elli yılın hiçbir önemi olmadığını fark ettim. Bunu sana söylemek için geri gelmiştim. Ama sonra Jádian'ı öptüğünü gördüm..."

Danii bir kez daha ona döndü. "Onun için özür dilerim."

"Artık bunun önemi yok," dese de, Danii onu incitmiş olduğunu görebiliyordu. "Hapisteyken..."

"Hapis mi?"

"Bu nedenle buraya daha önce gelmedim. Kristoff, Conrad'ı sakladığımız için bizi Oblak Dağı'nda tutukladı. Şimdi her şey yoluna girdi ama haftalarca içeride kaldık. Ve oradayken, sizinle birlikte olmak için elimden gelen her şeyi yapmaya karar verdim. Hanemden ayrılmaya. Burada, soğukta ve yirmi dört saat ışıktayım."

"Murdoch, konu bu değil. Beni tekrar ısırmaktan bahsediyorsun, daha fazla acı vermekten. Ve sırf bana da değil. Şimdiye dek olduğumdan daha soğukum. Ben de sana zarar vereceğim," dedi, sonra da ekledi: "Eğer bu işe yararsa, benim gibi termal şok geçirebilirsin."

"Bu umurumda bile değil!" Ona ayakları birbirine değecek mesafeye gelinceye kadar yaklaştı. "Lütfen, Danii. Hak ettiğimden çok daha fazlasını istediğimi biliyorum ama buna son bir defa katlanabilirsen... Sadece bana güven."

Onu tatmak için her şeyi vereceğini söylememiş miydi? Dudaklarını dudaklarına değdirmek için?

Isırığının verdiği acının ortasında bile, ona bağlandığını hissetmişti.

Ona güveneceğim. Fantezi en sonunda hayata geçiyordu. Ve gerçek de bazen fedakârlık gerektirirdi.

Daniela başını eğdi, ardından kirpiklerinin altından Murdoch'a baktı. Ve Murdoch'un yine dizlerinin bağı çözüldü.

"Sana güveniyorum." Saçını yana çekerek davet edercesine boynunun solgun tenini açıkta bıraktı.

"Buna pişman olmayacaksın." Oysa köpekdişleri kadının teni için sivrilirken bile duraksadı. "Sana zarar vermekten ödüm kopuyor. Son defasında seni nasıl emdiğimi düşününce..."

"Uzaklaşmaya çalışacağımdan korkuyorum," diye itiraf etti Danii. "Ya da sen soğuktan kaçacaksın."

İkisi de geri çekilmek isteyecekti. Sıkı durmak için birbirlerini zorlamalıydılar. "Bana tutun, *kallim* çünkü sana sımsıkı sarılacağım. Bunu şimdi yaparsak, sonsuzluk bizim olur."

Danii sakın bir nefes aldı. "Ben hazırım."

Onun için ne yaptın?.. Tatmak üzere olduğu yumuşacık teninin kokusu fazla baştan çıkarıcıydı. Murdoch karşı koyamıyordu. Sargılı ellerini kadının kalçasına koydu ve onu kendine çekti.

Danii'ye Murdoch'un omuzlarını kavradı. "Yap şunu," diye fısıldadı.

Murdoch bir anda köpekdişlerini kadının boynuna batırdı. Bu kez Murdoch acı içinde inledi. Daniela öncesinden daha soğuktu.

Keskin soğuk içini dağladı. İçinde onu bırakma dürtüsü haykırıyordu ama Daniela'yı sıkıp kendini tuttu.

Ancak kanını her yudumlayışında acı azaldı. Bağlanma hissini hatırlayarak keyifle gözlerini yumdu.

Benim. Sonsuza kadar. Düşünceleri darmadağındı. Yavaş... Yavaş... Bu defa çok fazla içme. Bu bir lütuf...

40. Bölüm

Murdoch onu bırakır bırakmaz, ikisi de nefes nefese kalmıştı. Ve Danii ağlıyordu.

"Tanrım, çok fazla içmemeye gayret ettim."

"İ-içmedin." Fakat yine de ızdırap verici olmuştu.

Murdoch boynuna irkilerek baktı. "Yandın."

"Soğukla çabucak iyileşirim. Peki, yeterince içtin mi?" diye sorarken ne kadar acı duyduğunu göstermemeye çalıştı. "Sence bu işe yarayacak mı?"

"Etki etmesi zaman alır."

"Şimdiden daha iyisin." Danii'nin kanıyla yenilenme süreci hızlanmıştı, neredeyse anında iyileşmeye başlamış, berelenmiş dudakları ve yüzü kısa sürede normale dönmüştü. Ellerindeki sargıları açtı. İyileşiyorlardı. Parmaklarını esnetti.

Ancak nefesinden hâlâ buhar çıkıyordu.

Dakikalar geçti, sonra yarım saat. Danii yatağın üzerine çöktü ve Murdoch odayı arşınladı. Endişeli sessizlik içinde bir saat daha geçtikten sonra Murdoch, "Daniela, neden bana Romalı'yı anlatmadın?" dedi.

"Onu gördün mü?" Murdoch başını evet der gibi sallayınca, "O geçmişte kaldı," dedi.

"Onun gibi olduğumu düşünüyorsun."

Danii başını iki yana salladı. "Hayır, Murdoch. Öyle söylediğim zaman sinirliydim. Aklım karıştı."

"Ama bana ait olmayan bir şeyi aldığım doğru."

"İkimiz de bir çekim duyduk. Seni durdurabilirdim. Ve neden bunu yapmadığımı sürekli merak ettim. Artık bunun ikimize de birlikte olmamızın yolunu gösteren bir içgüdü olduğunu düşünüyorum. Eğer..."

"Eğer bu işe yararsa mı? Yarayacak." Elini alnında gezdirdi. "Lanet olsun, eğer buna iki defa katlanacak kadar cesur ve güçlü davrandıysan, işe yaramak zorunda."

"Eğer yaramazsa beni yine de isteyecek misin?" diye sordu Danii usulca.

Murdoch yanına giderek onu bileklerinden tutup kaldırdı, ardından ateşli gözlerle ona baktı. "Bana bak, Daniela. Seni seviyorum," dedi dişlerini gıcırdatır gibi. "Her ne olursa olsun seni hep istiyorum!"

"Murdoch, ben... n-nefesin görünmüyor." Acaba gözlerinin altında birazcık mavilik de mi vardı?

Murdoch kaşlarını çatı. "Burası o kadar soğuk gelmiyor. *Rahat* gelmeye başladı."

"Bu gerçekten işe yarıyor olabilir mi?" Yüzüne doğru uzanan elleri çılgıncasına titriyordu.

"Dikkat et," diye onu uyardı Murdoch. "Belki biraz daha beklemelisin."

"Bekleyemem. Bilmem lazım." Yanağını okşayınca, Murdoch'un gözkapakları ağırlaştı.

Acı yok. Boğulur gibi bir çığlık atarak ona yaslandı.

"Daniela, acı duyuyor musun?"

"Buna inanamıyorum." Gözlerini dolduran yaşlar akmaya başladı. Onunla birlikte olabilecekti... Murdoch'la, sevdiği vampirle. İki bin yıl sonra, sürekli duyduğu özlem en sonunda bitecekti.

"Lütfen ağlama." Sesli bir yutkunmayla, dikkatle kadının yüzünü tuttu ve başparmaklarını gözyaşlarının üzerinde gezdirdi. *Acı yok.*

Danii o kadar uzun zamandır kendini eksik hissetmişti ki... oysa cevap içindeydi, onlardaydı. "Mutlu olduğum için ağlıyorum." Murdoch'un ceketinin düğmelerini açtı ve okşamayı hayal ettiği göğsünü çıplak bırakmak için ceketini çıkardı. Ardından ellerini üzerine koyunca teninin mükemmel bir ısıda olduğunu hissetti.

Acı yok. Murdoch'un kasları sertleşti ve parmak uçlarının altında gerildi. Danii keşfeder gibi elini gezdirdi, sonra bir kez daha yaptı, ta ki avuçlarıyla her yerini keyif içinde okşayana kadar. *Sadece zevk var.*

Murdoch hâlâ Danii'nin yanaklarını okşuyordu. "O kadar yumuşaksın ki, Daniela. Hayal ettiğimden de yumuşak... ve sürekli seni hayal ettim." Yüzünü yukarı kaldırdı. "Seni öpmeliyim."

"İstedığın kadar öp. Seninim."

Murdoch'un sesi hırıltılı çıkıyordu. "Olmak üzeresin." Ona sahiplenici bir sırıtişla bakarak köpekdişlerini gösterdi... Danii artık onlara korkuyla bakmayacaktı. Dişleri onunla Murdoch'un kurtulma aracı olmuştı.

Murdoch sonra eğildi. "Gözlerini kapa."

Kapadı. Bir saniye sonra adamın sert dudaklarının hafif dokunuşunu hissetti. Kısacık bir temas bile içine ürpertiler yaydı. Murdoch onu daha yakına çekerek vücudunu onunkine bastırıp ağzını ağzının üzerine götürdü.

Dilini hassaslıkla yalayabilsin diye dudaklarını aralaması için nazikçe dokunurken bile öpüşü kararlı ve istekliydi. Daniela inleyerek diliyle buluşup hafifçe yalayınca, Murdoch sanki yeterince yakınına yaklaşamıyormuş ve Daniela kaçıp gidecekmiş gibi ona sımsıkı sarıldı.

Daniela karşılık olarak adamın omuzlarını kavradı. Dilleri birbirine dolandı. Nefesleri karıştı ve hızlandı.

Artık yoğun hislerle öpüşüyorlardı. Danii'nin uzun zamandır hayal ettiği gibi. *Kalpler çarpıyor, vücutlar titriyor.*

Danii dizlerinde derman kalmayınca Murdoch'un ağzına doğru inledi. Ama Murdoch dudaklarını yalamaya devam ederken onu göğsünde dik ve güvende tuttu.

Hemen sonra ondan ayrılarak, Danii'yi başı dönmüş ve nefes nefese bir halde bıraktı.

"Seni sahiplenmem gerekiyor." Saçlarını yana itti ve dudaklarını artık iyileşmiş olan, ısırmış olduğu yere sürttü.

Danii şiddetli bir şekilde titredi, göğüs uçları birden sertleşti.

"Bir daha senden ayrı kalmak istemiyorum," diye mırıldandı Murdoch. "Artık seninle burada kalabileceğim."

Ah, Murdoch, hayır. Ona yalan söyleyip bunun olması mümkünmüş gibi mi davranmalıydı?

Murdoch geri çekilip gözlerinin içine bakınca, Danii İçere'lerin onu asla kabul etmeyeceğini bile bile kendini gülümsemeye zorladı. Burada vampirler hor görülürdü.

Sadece bu mucizenin tadını çıkarmalıydı. *Ne yapacağın konusunda daha sonra endişelenirsin.*

"Ne? Yanlış olan bir şey var."

"Evet." Elleri adamın pantolonuna gitti ve kemerini çözdü. "Yeterince çıplak değilsin," diyerek pantolonunun çıkıntı yapan

sertliğinin aşağısına inmesini sağladı. Murdoch karşısında cınlıplak kalınca Danii müthiş erkekliğini kavradı.

Murdoch tıslar gibi nefes alırken Danii soluğunu tuttu. Adamın penisinin avcunun içinde nabız gibi attığını algılayabiliyor, pürüzsüz teninin damarlarının üzerinde gerildiğini hissedebiliyordu.

Hassas parmaklarının içinde büyüdü...

O kadar sert ki. Acaba onu içine alabilecek miydi? Çok kısa süre içinde öğreneceğiz.

Danii onu keşfederken, Murdoch da geceliğinin ince askılarını omuzlarından sıyırdı. Kumaşı avcunun içine alarak vücudundan aşağı kaydırıldı. Sanki o anı uzatmak istemiş gibi göğüsleri ortaya çıkmadan hemen önce duraksadı.

En sonunda ipek kumaş uyarılmış göğüs uçlarından birazcık aşağı indi. Murdoch göğüslerine sanki şimdiye dek onları hiç görmemiş gibi bakıyordu.

"Murdoch, lütfen..."

Murdoch hiçbir uyarıda bulunmadan onu kollarına aldı ve kucağına oturtabilmek için yatağa gitti.

Daniela'yı erkekliğinin üzerine oturtuktan sonra bir parmağını göğüs uçlarının çevresinde daire çizmek için kaldırdı... Birini, sonra da diğerini okşadığı göğüs uçları şiştiğinde Murdoch'un bakışları onlara yoğunlaşmıştı. Dudaklarını göğsüne bastırırken diğerini de avuçladı.

Dilinin göğsünde dolandığını hissedince Danii'nin aklı başından gitti.

Murdoch büzüşmüş tomurcuğu tekrar tekrar yaladı. "Seni emmemi ister misin?"

"Evet, ah, evet..." Parmaklarını adamın gür saçlarının arasına sokup onu kendine doğru çekti.

Kış Öpücüğü

Murdoch göğüs uçlarından birini dudaklarının arasına aldı; emiyor, yalıyor ve göğüslerini titretecek kadar sert bir şekilde inliyordu.

"Ah, tanrılar aşkına!" Dışarıda şimşek çaktı. Murdoch şimşegin ne anlama geldiğini biliyordu ve daha da sert emdi.

Göğüs ucu sertleşip ıslanınca, Murdoch diğerine geçerek ayrı ilgiyi gösterdi. Sonra huşu içinde onlara baktı.

"Vampir, daha fazla vakit kaybetme!"

Birazcık şaşırmış görünen Murdoch sınıttı. "Benim ateş ve buzdan gelirim. İsteddiği şey konusunda hiç utangaç değil."

Danii başını onaylarcasına salladı. "Özellikle de onca zaman bunu bekleyince."

41. Bölüm

Aylardır beraber olmalarına rağmen, bu deneyimin onun için mükemmel olmasına karar vermiş olan Murdoch, Daniela'yla tedirginlik yaşıyordu. Çünkü Daniela bunun için yirmiden fazla ömür süresince beklemişti.

Ayrıca, onunla birlikte burada yaşamak istediğini söyleyince Daniela'nın cevap vermemesi gözünden kaçmamıştı. Hâlâ mı ikna edilmesi gerekiyordu? Murdoch göreve hazırды.

"Tadının ne kadar güzel olduğunu bir bilsen." Burnunu kadının kulağına sürttü, vücudunun soğuk gelmediğine belli belirsiz şaşırdı... çünkü o da soğuktu. "Her yerini tatmak istiyorum."

Danii keskin bir nefes aldı ve kollarında ürperdi.

Murdoch'un eli göğüslerinden aşağı, bacaklarını aralamaya indi ve ilk kez tenini hissetmek heyecandan titremesine neden oldu. Geceliğinin altına uzanarak ipek külotunu dizlerine doğru itti. Sonra eli geri geldi...

Avcu nemli tüylerle buluştu. "Müthiş," dedi hırıltıyla, kaygan kadınlığını avuçlayınca. İşaretparmağını nazikçe katmanlarının arasına ve sıkılığına doğru kaydınca kadının kollarında irkilmesine neden oldu. "Sakin ol, bebeğim," diye mırıldandı. "Kollarımdasın."

"Ah, tanrılar aşkına, Murdoch!" Kıvrılan pençeleriyle omuzlarını çizince, Murdoch'u iyice tahrik etti.

"Harika. O kadar iyi hissettiriyorsun ki." Okşadığı ıslaklığı tatma isteğiyle parmağını çekti.

Onu dudaklarının arasına aldıktan sonra yumuşaklığından titreyen adamı seyrederken Danii'nin gözkapakları ağırlaştı.

"Daha *fazlasını* istiyorum." Konuşurken sesi kısıldı.

Murdoch onu yatağa yatırıp külotunu ve geceliğini tamamen çıkardı. Gözlerinin önünde çınlıplak kalınca Murdoch onu sonsuza dek böyle hatırlamak istercesine süzdü.

Daniela, vücudu elmaslarla bezenmiş ve ıslıl ıslıl saçları başının etrafında dalgalanırken canlanmış bir fantezi gibiydi. Gümüşü gözleri onu süsleyen taşlar gibi parlıyordu. *Benim.*

Her yerine dokunabilirim.

Danii hızlı hızlı soluyor, göğüsleri titriyor, göğüs uçları yukarı kalkıyordu. Murdoch onun önüne doğru eğildi ve her iki göğüs ucunu da kısa ve sert bir şekilde emerek dişledi. "O güzel bacakları benim için aç."

Danii söylediğini yaparken, o da geri çekilip seyretti ve nefesini titrekçe bıraktı. Şimdiye dek edindiği onca deneyim olmasa bir hayvan gibi üzerine yığılırdı.

Daniela tahrik olmuş ve ıslanmıştı. Görüntü karşısında Murdoch'un daha da sertleşen erkekliği, kadının bacaklarının arasında olanca sertliğiyle duruyordu. Ona doğru santim santim eğildiğinde başı en dışına süründü.

İfadesinde her ne gördüyse, Daniela'nın mırıldanmasına neden oldu. "Ah, Murdoch. L-lütfen ilk başta yavaş ol."

"Deniyorum. Hayatım boyunca hiçbir şeyi bu kadar çok istemedim." Dudaklarının uyluklarına ilk dokunuşuna Daniela sanki yanımuş gibi kasılarak tepki verdi. "Daniela?"

"Hayır, hayır, devam et." Parmaklarını adamın saçlarının arasına sokarak öpüşüne teslim oldu.

"Daha fazlasını istiyor musun?"

"Evet, evet," diye bağırdı gırtlaktan gelen bir sesle.

Güzel. Çünkü bunun için yanıp tutuşuyorum... buna sahip olmalıyım. Nemli tenini aralamak için başparmaklarını kullanınca Danieli sızlanır gibi bir ses çıkardı. Sonra, en sonunda Murdoch ağzını üzerine kapadı.

Dilinin ilk hareketi Daniela'nın inlemesine neden oldu. Onun için titremesine cevaben adamın penisi nabız gibi attı ve baş kısmı çarşafa sürtündü.

Bunu nasıl da hayal etmişti. Ama onu hiçbir şey Daniela'nın çıldırtıcı tadına, ağzına teslim olmuş katmanlarının yumuşaklığına, dilinin altında şişen klitorisinin gerginliğine hazırlayamazdı.

Hayalin de ötesindeydi, doğru ve doğal bir his veriyordu. Sanki ona bu şekilde zevk vermek için yaratılmıştı.

Bacaklarını iyice açtı ve Daniela dilinin etrafında kıvranuncaya kadar onu yaladı, emdi ve parmağıyla uyardı. *Kısıtlamalar yok.*

Daniela'nın tepkisi, penisini yukarı aşağı sallamasına ve çarşafı ıslatmasına neden oldu. *İçine bile girmeden boşalacağım.*

Ancak Daniela, "Lütfen, durma..." diye fısıldayınca, gözleri keyifle kapandı.

"Asla," diye inledi bir kez daha üzerine yerleşerek. Elini kadının karnına koyup onu olduğu yere sabitledi ve dudaklarının arasında durmasını sağlayarak klitorisini emdi.

Kış Öpücüğü

"Murdoch!" Danii bir anda boşalmaya başladı, başını bir sağa bir sola atıyordu.

Murdoch onu hiç bırakmadan, sırtını geriye atışını ve sert göğüs uçlarının tavana doğru kalkışını seyretti.

Danii'den zevkin her zerresini sağıyordu ve hâlâ bu ödülün vazgeçmeye niyeti yoktu. İnemelerini bastırarak, Danii yüzünü kavrayıp onu itince kadar yalamaya devam etti.

En sonunda dizlerinin üzerinde doğrulunca onun ateşli görüntüsüne karşı kısık sesle bir küfür savurdu... kadınlığı orgazmindan ötürü kayganlaşmıştı, gözleri tutkuyla parlıyordu ve saçları dağılmıştı.

"Aklımı kaybetmeme neden olacaksın, Daniela." *Kontrolümü de. Azgın bir canavar gibi bekâretini almak üzereyim.*

"Kötü mü olur?" dedi kedi gibi mırlayarak.

Ona nazik davranmalıyım. Daha önce seks yapmıştı ama şimdi kadınıyla sevişmek istiyordu. Acaba Daniela ona hazır mıydı? "Şu anda nasıl hissediyorsun?" Sesi tanınmaz haldeydi. Bunu yapabilirim. Kendimi tutabilirim. Biraz daha.

"Seni istiyorum. Açım."

Murdoch yutkundu. "Aç mısın?" derken sesi çatlıyordu.

42. Bölüm

Danii dudaklarını yalayarak onu yatakta geriye doğru itince, Murdoch'un ifadesi heyecanla acı çekmek arasında gidip geldi.

Hatta baştan çıkarıcıya huzursuz bile denebilirdi.

Adamın bacaklarının arasına çömeldi, ellerinin ayaları göğsüne yaslanmış bir halde gövdesini öpüyor, karnunun altındaki kısa tüy çizgisine burnunu sürüyordu.

"Bunu keyifle yapacağımı söylediğimi hatırladın mı? *Saatlerce*?" Onu eline aldığı anda, Murdoch ne yapacağını bilemez halde kıvrandı.

"Saatlerce mi? Bu daha başlamadan bitebilir." Aksanı Daniî'nin şimdiye dek duymadığı kadar ağırlaşmıştı. İlk yalayışında Murdoch onu seyreliyordu. "Daniela! Ah..."

Bir diğer yalama onu susturdu. Üçüncüsü inlemesine neden oldu. Kısa süre içinde tıpkı Murdoch'un uzun geceler önce hayal ettiği gibi yalamaya başladı. Tuzlu tadıyla nefisti.

"Hımm, tadını sevdim," diye keyifli bir tonla mırıldandı.

Murdoch titrek ellerle Daniî'nin başını tuttu. "Senin yüzünden aklımı kaçırmamı mı istiyorsun? O yoldayız."

"Ama bunu çok istiyorum." Kendini durduramadan ıslak öpücüklerine devam etti ve dudaklarını adamın üzerine kapadı. Ve uzunluğunu ağzına alırken, parmakları ağırlaşmış yumurtalıklarını yokladı, bu da Murdoch'u daha fazla çıldırtmış gibiydi.

"Ah, işte bu Danii..."

Sertçe emen Danii soğuk ve dondurucu bir sürtünme elde edene kadar dilini her yerinde gezdirdi.

Murdoch inleyerek, "O kadar iyi yapıyorsun ki, *kallim*," dedi. Topuklarını yatağa gömüp dizlerinin iyice açılmasını sağladı. "Çok yakınım. Geri çekil."

Danii yanağını adamın nemli erkekliği boyunca gezdirdi. "Bırak seni boşaltayım," dedikten sonra onu tekrar dudaklarının arasına aldı.

Murdoch kalçasını sabit tutmakta zorlanıyor gibiydi. Göğsünden sert iniltiler koptu.

"Daniela, eğer durmazsan... ağzına boşalacağım." Kadının başını tutan iri eller onu kendine mi çeksin yoksa itsin mi karar veremez gibiydi.

"Hayır!" Geri çekilmeye çalıştı ama Danii'nin pençeleri kalçasına gömüldüğü için onu incitmeden hareket edemezdi. "Ah, bebeğim, dayanamayacağım."

Danii, Murdoch diline doğru boşalırken penisinin kalınlaşıp gerildiğini hissedebiliyordu.

İşte başardı... lanet olası aklımı başımdan aldı.

"Daniela!" diye kükredi kadının aç ağzına doğru boşalırken.

Danii, sanki ona acıkmış gibi emince, Murdoch'un gözleri geriye doğru kaydı. Danii iki bin yıldır sadece onun tadına tekrar tekrar varmak için beklemiş gibiydi...

Danii onu tamamen boşalttığı zaman, ilk defa birlikte oldukları gece yaptıkları gibi soluk soluğa, sırtüstü uzandılar. Bu sefer Murdoch artık uzanıp elini tutabiliyordu.

Biraz önce geçirdikleri her anı hatırlamak Murdoch'un tekrar tahrik olmasına neden oldu. Üzerine doğru kalkınca Daniela'nın gözleri kısıldı ve dudakları kıvrıldı. "Erkeğim hünerliyim."

Ancak bacaklarını aralamak için dizlerini kullanınca Daniela başını yana devirerek ona baktı. "Murdoch, gergin misin?"

"Bunun beklemeye değer olmasını istiyorum."

"Çoktan değdi. Bundan sonrası ekstra olur."

"Uzun zamandır bunu yapmadım." Kaşları çatıldı. "Aslında, bunu hiç yapmadım." Daniela kaşını kaldırıncı, "Bakire kadınımsı sonsuza dek sahiplenmeyi," dedi.

"Ah." Murdoch'a kirpiklerinin altından yumuşacık bir bakış atınca, adamın yüreği hop etti.

"Bu gece seni benim yapınca, gitmene asla izin vermeyeceğim."

Daniela o peri gibi olağanüstü yüzüyle süzerek Murdoch'u mest etti. "Bunu asla istemem."

Murdoch erkekliğini eline aldı ve Daniela'nın kaygan girişine doğru yönlendirdi. Baş kısmı, kadının onu içeri davet eden ıslaklığıyla buluştu. Murdoch sertliğinin onunla kaplanmasını, içinde canlanmasını istiyordu.

Başı içeri girmeye zorlanırken, Murdoch Daniela'nın gözlerine baktı. "Ma armastan sind."

Danii'nin gözleri bu sözler karşısında ısıldadı ve fısıltıyla, "Ben de seni seviyorum," dedi.

Murdoch kadının deneyimsiz bedenine ağır ağır giriyordu. "Sana acı vermek istemiyorum," dedi hırıltıyla, yavaş olmak için gayret ediyordu.

"Bu... o kadar da kötü değil. Devam et." Danii onu kavramıştı, kıvrık pençeleriyle sanki gitmesine hiç izin vermeyecekmiş gibi tutuyordu.

"Çok sıkısın. Bir yumruk gibi sıkıyor." İyice içine yerleşince, Daniela'nın alışması için kıpırdamadan durmaya çalıştı.

İnanılmaz bir iradeyle, Daniela altında kıvranmaya başlayınca kadar bekledi.

Yalnızca o zaman kalçasını geri çekerek, ölçülü bir şekilde tekrar girdi. O kadar yoğun bir zevkti ki, gözleri karardı.

"Murdoch, evet!"

Tekrar çekilip tekrar girince Daniela'nın hafifçe inlemesine neden oldu. Murdoch ritim kazanıp uyluklarının arasında dans ederken, onu tekrar öperek dilini bedeniyle aynı anda içeri soktu.

Sürtünme onu ısıttı ama hâlâ soğuktu ve soğuk *müthiş* iyi hissettiriyordu.

"Daniela, benim olduğunu söyle."

"Ben, *senim*..."

Göğüs uçları göğsüne sürtünüyor, Murdoch daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu. Kadınlığının sıırıslıkam kısıacı, tohumlarını hevesle çağırıyordu...

"Sana hiç doymayacağım, asla," diye hırladı Murdoch, kaşları çatık bir şekilde.

Kararlı darbeleri onu boşalmaya yaklaştırmasına rağmen, yüzündeki ifade Danii'nin kalbinin sıkışmasına neden oldu. Kokusu onu çıldırtıyordu; gücüyle büyülüydü.

Danii'yi zevke boğarken, muhteşem gerginlikteki kasları düğümliyordu. Bir vampir erkeğinin gizli gücü. Danii o kuvveti arzuluyordu, pençelerinin altında kasılmasının tadını çıkarıyordu.

Kalçasını daha sert bir şekilde ileri itmek ve ağır ağır hareket ettirmek için kendini kaldırıncı Murdoch'un kolları şışti. *Tanrılar aşkına, adam nasıl hareket edeceğini biliyor.*

Açtığı parmaklarıyla kalçasını kavrayıp Danii'yi kaldırdı ve penisi boyunca hareket ettirdi.

Tekrar sınıra gelen Danii, "Murdoch!" diye haykırdı.

Murdoch, Danii'yi daha da sert hareket ettirdi.

Danii bacaklarını beline sımsıkı sarınca bu hareketiyle Murdoch'u adeta kamçılardı. Murdoch vahşileşti ve sahiplenici bir şekilde Danii'nin kollarını başının üzerinde tuttu, böylece vücutlarının daha büyük kısmı temas edebilecekti.

Ona doğru hamle yaparak delicesine içine girdi. Yüzünde can çekişir gibi bir ifade vardı, vücudu Danii için gerildi. "Gel, *kallim*. Seni hissedeyim."

Daniela o anda, Murdoch'un istediği her şeyi vermek istedi. Ona teslim olmak istedi. Her şeyi ona teslim etmek...

"Kanıma iç," diye fısıldamayı başardı.

"Ne?"

"İç beni."

"Ah, Daniela, bu isteğini ikiletmem..." Boynunu yaladı, sonra köpekdişlerini tenine batırdı.

Tenini yırttığı anda Danii'nin gözleri büyüdü ve şaşkın bir çığlık attı... anında boşalmaya başlamıştı. Murdoch onu hissetmiş olmalıydı ki çıldırmuş gibi inledi.

"Murdoch! Ah, evet!" Danii şiddetle boşalırken, Murdoch'un erkekliği daha da kalınlaştı ve içinde güçlkle hareket edinceye kadar şışti.

Sonra hareketsizleşt i ve Danii'ye doğru hırladı. Danii tam tohumlarının aktığını hissettiği anda, Murdoch'un kalças ı hızla gidip gelmeye başladı.

Kanını içerken bir yandan da tohumlarıyla onu dolduruyordu. Danii her fışkırmayı hissediyor ve bu kendi coşkusunu uzatıyordu.

Murdoch son bir inlemeyle dişlerini çekti, üzerine yığıldığında nefesleri Danii'nin yeni işaretini serinletiyordu. Büyük bir çabayla Danii'nin üzerinden kalksa da bunu, onu kollarına almak için yapıyordu.

Danii adamın göğsüne yattı, teni tenine değiyordu. Murdoch ona sarılıp saçlarına bir öpücük kondurdu.

"Bu beklediğime değdi, vampir."

"Çok memnun oldum, Valkyrie. Çünkü bunun için ebediyete kadar beklerdim."

43. Bölüm

“Eğer seni öpebilsem, duracağımı hiç sanmam,” demişti Daniela aylar önce. Şimdi öpüşebiliyorlardı ve Danii durmuyordu... Saatlerce, ağırdan alarak öpüşüyor ve birbirlerine dokunuyorlardı.

Demek sonsuz mutluluk bu. Murdoch bunu daha önce hiç tatmamıştı.

İlk defa Daniela’nın pürüzsüz bacaklarının kendininkilere dolanmasının lüksünü yaşıyordu. Daniela’nın terindeki, ona hep çekici gelen mavi işaretlere nihayet dokunabiliyordu. Daniela’nın kulaklarının ucunun gıdıklandığını keşfetmişlerdi... Danii daha önce bunun farkında değildi. Tadı, karşılık vermesi onu mest ediyor ve ona bahşedilmiş olan gelinin önünde diz çökmek istiyordu.

Danii iç geçirerek konuştuğu zaman Murdoch boynunu öpücüklerle boğuyordu. “Şimdi kız kardeşlerimin ısırılmaktan neden hoşlandığını anladım.”

“Isırmamdan hoşlandın mı, küçük gelin? Buna her gün dayanabilecek misin?”

“Her saat isteyeceğim. Ve düzenli olarak çaba sarf etmeni sağlayacağım, böylece sürekli susayacaksın.”

Her şey giderek iyi oluyor. “Bu sorun olmaz.”

“Murdoch, ama,” diye başladığında ses tonu huzursuzdu. “Burada kalman konusunda...”

Murdoch onun gözlerine bakmak için geri çekildi, kalbi deli gibi çarpıyordu.

“Seni asla kabul etmeyecekler,” dedi. “Anneme olanlardan sonra. Sigmund bile kendi kraliçesine karşı geldiyse, bir vampirin kesinlikle yapabileceği sonucuna varacaklar... ve her gün Sigmund’dan eziyet gördüklerini unutma.”

“Daniela, bana *benim* olduğunu söyledin. Seni asla bırakmayacağım konusunda seni uyardım. Ancak senden tacından vazgeçmeni istemeyeceğim.”

Danii donakaldı. “İstemeyecek misin?”

“Hayır, ama daha önce olduğu gibi beraber olmanın bir yolunu bulacağız çünkü senden vazgeçmemi de isteyemezsin.”

Daniela onun cevabından memnun olmuştu. Acaba tahtından vazgeçmesini isteyeceğini mi düşünmüştü? Eski, bencil Murdoch bunu yapardı. Murdoch’la birlikte olmanın Daniela’nın şerefi olduğuna inanırdı. Artık bunun tam tersi olduğunu biliyordu.

“Bana tam olarak Nix’in sana ne anlattığını söylesene,” dedi Daniela.

Murdoch kaşlarını çatı. “Hâlâ Jádian’la evlenmeyi mi planlıyorsun?”

“Murdoch!” Kolunu yumrukladı, sonra da tenini hissetmekten dolayı kısa bir süreliğine dikkati dağılmış gibi göründü. “Anlat bana.”

Murdoch anlattı...

Sözlerini bitirince Daniela konuştu. “Senin doğru kişi olduğuna dair beni ikna edecek bir kâhine ihtiyacım olmadığını biliyorsun.”

Murdoch başını onaylarcasına salladı. “Ben de öyle düşünüyorum.”

"Bir fikrim var," dedi Daniela. "Birlikte olabilmemizin bir yolu... ve sadece istediğimizi yapacağımız bir yol var."

"Hayır, hayır," dedi Murdoch pürüzlü bir sesle. "Benim için bunu yapmana izin veremem. Daniela, anılarını gördüm. Annen senin için bunu istemiş."

Danii başını sertçe iki yana doğru salladı. "Sanırım benim mutlu olmamı isterdi. Ve tek yol bu. Murdoch, anılarımı gördüysen, mutlu olmak için ne kadar uzun süre beklediğimi hissetmedin mi? Yalnız bir hayat beni mutlu *etmiyor*."

"Hissettim. Ama bu konuda düşünürsen..."

"Düşündüm," dedi gözlerine bakarak. "Ve seçtiğim şey bu."

Murdoch uzunca bir süre sonra konuştu. "Seninleyim, Daniela. Ne istersen iste, seni destekleyeceğim."

"O halde üzerine bir şeyler giy çünkü en kısa süre içinde yerleşmek istiyorum."

Giyindikleri zaman Daniela Jádian'ı çağırdı. Adam gelince, hiç zaman kaybetmedi. "Tahttan çekiliyorum, ayrıca tahtı senin devralmanı istiyorum. Senin Icere'lerin kralı olmanı istiyorum."

Jádian bu fırsata atlamak yerine neredeyse savunmaya geçer gibi göründü ve sürekli kapıya doğru bakış attı.

Danii, "Buna pek sevinmiş görünmüyorsun," dedi.

"Buraya geldinizde... ben başka planlar yapmıştım," diye cevap verdi Jádian. "Ama istediğiniz buysa, görevimi yerine getiririm."

Sıkıcı Jádian görev başındaydı ve hiç eğlenceli değildi. "Evet, böyle istiyorum. Ama birkaç şartım var. Sembolleri öğrendikten sonra istediğim zaman burayı ziyaret etmek istiyorum. Ve Icere'ler daima Valkyrie'lerle dost olmalı."

"Kabul ediyorum. Ama benim de bazı şartlarım var," dedi Jádian. "Eğer vârisim olmadan ölürsem, tekrar tahta çıkacaksınız. Ve annenizin tacını alacaksınız."

"Ama taç buraya bağlı... gelecekteki kraliçene bağlı."

"Bunu takacak bir karım asla olmayacak."

Icere'ler de böyle kuvvetli hisler besleyebiliyorlar mıymış? "O zaman kabul ediyorum."

Jádian onlara selam verdikten sonra kapıya doğru yürüdü. Çıkarken Daniela onun bir küfür savurduğunu duyduğunu sandı, bugüne kadar tanık olduğu en büyük duyguyu sergilemişti.

Yalnız kaldıklarında Murdoch onu tekrar kucağına çekti. "Sanırım Jádian teklifine biraz şaşırdı."

"Şey, Nix onu kralım yapacağını söylemişti, ben de öyle yaptım." Danii gülümsedi. "Görünüşe göre artık boş vakti olan bir kadınum."

Murdoch gıdıklanan kulağının ucunu ısırp kahkaha atmasına neden oldu. "Güzel. O halde bir gününü benimle evlenmeye ayırabilirsin."

Son Bölüm

Noel Arifesi
Blachmount Malikânesi

Wroth ailesi –Tahta Çıkış’ın ve kimi zaman Nix’in bir araya getirdiği dört çift– Murdoch ve Daniela’nın evliliğini, Noel’i ve Blachmount’un yenilenişini kutlamak için toplanmıştı.

Myst ve Nikolay’ın baştanbaşa restore ettirdikleri malikâne kutlamalar için lüks bir şekilde döşenmişti.

Kardeşler viskilerini içerken, kadınlar yiyecek ve içeceklerle donatılmış devasa masanın etrafında toplanmışlardı. Ancak sadece Myst’le Néomi’nin tabakları vardı. *Myst yiyor mu?* Valkyrie’lerin doğum kontrol yönteminin etkisini azaltıyordu demek ki.

Danii kaşlarını kaldırarak baktı ama Myst omuzlarını silkmekle yetindi. “Ne söyleyebilirim ki? Nikolay aile kurmak istiyor. Ve bin yaşına basmak üzere olan zavallı biyolojik saatime acıdım.”

Kaderin de sorgu dolu bir bakışa maruz kaldı ama ellerini havaya kaldırarak, “Bana bakmayın. Benim yapmam gereken bir sürü şey var ve saatlere acıyacak değilim...” dedi.

Hediyelerini vermek için şöminenin başında toplandıkları zaman Danii ve Murdoch doğal olarak ateşten en uzak noktadaki soğuk kanepeye oturdular.

Murdoch tekrar etrafına bakındı, değişikliklere hâlâ şaşırıyordu. "Tıpkı evin eski hali gibi."

Nikolay Myst'in elini tuttu. "Myst, evin hatırladığım halini mümkün olduğunca korumak istedi," dedi patlamak üzereymiş gibi görünerek, öyle gururlu ve öyle tatmin olmuş bir haldeydi ki.

Bütün kardeşler bu izlenimi bırakıyordu. Hatta ateş gibi kırmızı gözleriyle Conrad bile. Oldukça iyi görünüyordu; Danii'nin beklediği deli adamdan çok, eksantrik biri gibiydi ama arada sırada kendini anılarda kaybediyordu. Ne zaman böyle olsa, yeni karısı Néomi orada oluyor ve nazıkçe onu şimdiki zamana çekiyordu.

Danii bir balerinin hayaletten insana ve insandan daha güçlü bir fantoma nasıl dönüştüğüyle ilgi kafası biraz karışık olmasına rağmen Néomi'yi hemen sevmiştir. Néomi beden bulup istediği zaman ortadan kaybolabilme yeteneğine ve telekineziye sahipti.

Néomi detayları anlatmıyordu... hem de gözle görülür bir şekilde çakırkeyif olmasına ve İngilizceyi anadili olan Fransızcayla karıştırarak konuşmasına rağmen. "Mutlu Noelle!"

Samimi ve ailevi bir atmosfer vardı ve Danii rahatı; kız kardeşleri ve yeğenleriyle geçirdiği zamanın tadını çıkararak eğleniyordu. Murdoch Danii'yi kollarının soğukluğuna iyice çekti, öyle ki artık kucağında oturur vaziyetteydi. İri ve soğuk avcunu Danii'nin kolunda bir aşağı bir yukarı gezdiriyordu. Diğer eliyle de elini tuttu.

Sürekli temas. Son birkaç haftadır Murdoch ellerini üzerinden pek alamamıştı. Daniela onun sevgisini öyle bir içine çekiyordu ki...

Jádan'ın isteksizce de olsa taç giymesinin ardından, Danii'yle Murdoch basit bir İrfan töreni yaparak evlenmişti. Murdoch bir

zamanlar Katolik'ti ve Danii de pagandı. Dolayısıyla en iyisi basit olmasıydı.

O zamandan beri Danii'nin başka fantezilere ayıracak zamanı kalmamıştı. Kocası doyumsuz olduğunu kanıtlamıştı. Her gün-batımında ona sokuluyor ve uyandırıp soğuk kalmasına yetecek kadar kan içiyordu. Gerçi Danii ondan hep daha fazlasını içmesini istiyordu.

Murdoch vücudundaki değişimleri normal karşılıyordu. Ve Danii, kardeşlerinin bu gelişme yüzünden hayal kırıklığına uğra-malarını beklediyse bile yanılmıştı. Murdoch'un kararını kolayca kabul etmişlerdi.

Aile fertleri büyük bir tantanayla hediyelerini birbirlerine vermeye başladı. Murdoch Svana'nın tacını saklamak için ona gereksiz derecede pahalı bir kasa –ve Néomi'nin, Elancourt'da ceketinin cebinden çaldığını itiraf ettiği tarak yerine zümrüt bir tarak- almıştı.

Danii ona kendi yaptığı bir şeyi hediye etmişti; işaretparma-ğına takacağı girift oyma desenleri olan buzdan bir yüzüktü ve dönüşüm sürecine alışana kadar bunu bir soğuk algılayıcısı olarak takacaktı. Murdoch'un fazla ısınıp ısınmayacağını bilmiyorlardı ve Danii bunu öğrenmeyi hiç istemiyordu.

Ancak Sebastian ve Kaderin'in aileye verdiği hediye, bütün hediyeleri gölgede bırakmıştı. Thrane'in Anahtarı.

Danii onu görünce ürpermesini bastırdı. Anahtarın her zaman umulanı yapmadığını ve istenilen zamana gitmediğini duymuştu.

Ama Murdoch'un ailesiyle tekrar bir araya gelmek gibi bir umudu vardı. Danii'ye, babasının, Murdoch'un kalbini bütünüyle kaptırdığını görmekten gurur duyacağını söylemişti.

Silkinerek endişelerini düşünmemeye çalıştı. Bu öyle müthiş bir aileydi ki, kader bile ona boyun eğmeliydi.

“Yeni yılın başında mı gidiyoruz?” diye soran Sebastian, kolunu Kaderin’in omuzlarına sardı. Sert Kaderin, mutluluktan ağırlaşmış gözkapaklarıyla ona bakınca, Danii gülümsemesini zor bastırdı. Bu konuda onunla daha sonra dalga geçmeyi aklına yazdı.

“Evet, zamanı geldi,” dedi Nikolay. “Hepimiz yerleştik.”

Conrad bir anıyı hatırlayınca, gözleri boş bakmaya başladı ve yumruklarını sıktı. Ama Néomi adamın yüzünü şefkatle avuçladı ve onu sohbete geri döndürdü.

“Néomi?” dedi hırıltıyla, kafası karışmış bir halde olan Conrad.

Néomi sevgiyle ve sonsuz bir sabırla gülümsedi. “*Écoute-le, mon cœur.*”

Conrad başını onaylar gibi salladı; kırmızı gözleri, sadece hayranlık olarak tanımlanabilecek bir duyguyla dolmuştu.

“Kız kardeşlerin için geçmişe gitmeye hazır mısın?” diye sordu Néomi.

Conrad başını kararlı bir şekilde sallayarak diğerlerine baktı. “Hazırım.”

“Hepimiz bu konuda hemfikir miyiz?” diye sordu Nikolay. “Ben en çok kızların ne yapacağı konusunda endişeleniyorum. Çok küçüktüler ve sadece tamamen farklı varlıkların dünyasına değil, tamamen farklı bir zamana itilmiş olacaklar.

Kaderin, “Benim kardeşlerim –arada sırada tost makinesini katletmeleri dışında– bunun gayet üstesinden geliyorlar ve onlar ortaçağ öncesinden gelmeler,” dedi.

Myst “Ve onlarla birlikte olacak yengelerinin ne kadar mükemmel olduğuna bir bakın. Onları modayla tanıştırebilirim ve Néomi dans etmeyi öğretebilir,” dedi.

"*Bien sûr.*" Néomi başıyla onayladı. "Ayrıca görünmez olup, onları okula kadar takip edebilir ve göz kulak olabilirim."

"Ben onlara ne öğretebilirim?" diye sordu Daniela usulca.

Myst cevap verdi: "Bütün olasılıklar onlara karşıyken istediklerini tam olarak nasıl elde edeceklerini. Ah, bir de hovardaları nasıl ıslah edeceklerini."

"*Hovarda.* Tekil," diye dişlerini gıcırdatarak Danii'nin dizini sahiplenircesine sıkı Murdoch, herkesin kahkaha atmasına neden oldu.

Sohbet eski anılara kaydı ve Danii her ne kadar Murdoch'un ailesi hakkında daha fazla şey öğrenmek istese de, ateş kavurucuydu.

Rahatsız olduğunu daha yeni yeni algıladığı anda, Murdoch elini tutup onu balkona çıkardı. Diğerlerine, "Biraz soğuk hava almak için dışarı çıkıyoruz," dedi.

Dışarı çıktıklarında Danii, "Teşekkür ederim. Sıcak geldi," dedi.

Murdoch onu biraz soğutmak için kollarına alarak Danii'nin yüzünü göğsüne bastırdı. "Bana da, aşkım."

"Bu seni rahatsız etmiyor mu?" diye sordu Danii. "Onlarla ateşin etrafında oturamamak?"

Danii arkasındaki sahneye baktı, aile fertleri şöminenin etrafında gülüşüyorlardı ve Noel süslemeleri ateşin ışığında parlıyordu. Klasik bir tabloydu. Tabloyu bir fantom, Valkyrie'ler ve vampirler dolduruyordu tabii.

"Ateşin çevresinde oturmak mı yoksa burayı mümkün olduğunca çabuk terk ederek karımla sevişmek mi?" Yüzünü ellerinin arasına alıp onu alnından, kirpiklerinden, burnunun ucundan ve dudağının kenarından öptü. "Danii hayatımdan hiç bu kadar tatmin olmamıştım ve olabileceğimi de bilmiyordum."

Danii, Murdoch onu minik minik öperken kar yağmaya başladığını hissetti. Yüzünü keyifle kaldırdı ve usulca kahkaha attı.

Tekrar ona bakınca, Murdoch'un gözleri siyaha dönüşmüştü. "Sana doyamıyorum, Valkyrie."

Danii'nin elleri adamın göğsünden yukarı kayıp ensesini buldu. "O halde öp beni, vampir." *Ve hiç durma...*

İrfan Kitabı'ndan

İrfan

"...ve insan olmayan o akıllı yaratıklar, aynı zümrede birleşerek yaşayacak ama insanların dünyasından saklanacaklar."

- Çoğu ölümsüzdür ve aldıkları yaralar iyileşebilir. Daha güçlü olan türler yalnızca büyü ateşiyle ya da başları kesilerek öldürülebilir.
- Duygu yoğunluğuyla gözleri türlerine has bir renge bürünür.

Valkyrie'ler

"Bakire bir savaşçı çarpışmada kahramanca ölürken cesaret için haykırdığında, Odin ve Freya çağrısına cevap verir. İki tanrı yıldırımlarla onu çarpıp konaklarına getirirler ve cesaretini sonsuza dek ölümsüz kızları Valkyrie'lerin suretinde saklarlar."

- Yeryüzünün elektrik enerjisinden beslenir, bunu kolektif bir enerji olarak paylaşır ve duygularını şimşeklerle ifade ederler.
- Doğaüstü hızları ve güçleri vardır.

- Eğitim almazlarsa, parlayan objeler ve mücevherler karşısında büyülenebilirler.

Vampirler

- Yağmacılar ve Çilekeşler olarak iki muhalif gruba ayrılmışlardır.
- Her vampir *gelinini*, ebedi eşini arar ve onu buluncaya kadar yaşayan bir ölüdür.
- Bir gelin ona can verir, kalbinin atmasını sağlar ve vücudunu tamamen canlandırır, bu sürece *kan kaynaması* denilir.
- Vampirlerin seyahat aracı *ışınlanmadır*, buna iz sürme de denir. Bir vampir sadece daha önce bulunduğu veya görebildiği yerlere ışınlatabilir.
- Bir kurbanın kanını öldürünceye kadar içen vampirlere *Kayıplar* denir. Kırmızı gözleriyle ayırt edilirler.

Yağmacılar

"İrfan'ın ilk kaosu sırasında, bir vampir kardeşliği hüküm sürdü; soğukkanlı yapılarına, mantığa olan inançlarına ve acımasızlıklarına güveniyorlardı. Daçya'nın amansız bozkırlarından çıktılar ve Rusya'ya göç ettiler ama bazıları hâlâ gizli bir klanın, Daçyalıların yaşadığını söyler."

- Kayıplar onların saflarındadır.

Çilekeşler

"...tacı çalınan Kristoff, Yağmacıların meşru kralı, kadim savaş meydanlarını gezerek, ölmek üzere olan en cesur, en gaddar insan savaşçıları aradı, bu ona Mezar Hırsız unvanını kazandırdı. Kendisine ve büyüyen ordusuna sonsuz sadakat karşılığında, ebedi yaşam vaat ediyordu."

- Dönüştürülmüş insanlardan, canlı bir bedenden doğrudan kan içmeyen bir vampir ordusudur.

- Kristoff bir insan olarak büyütülmüş, sonra onların arasında yaşamıştır. O ve ordusu İrfan'ı az tanır.

Draiskulia'nın Soylu Perileri

"Kendi diyarlarındaki tüm iblislere hükmeden soylu bir savaşçı sınıf."

- Yönetim şekilleri feodal sistemi andırır.
- Zehir sanatında ustadırlar.
- Erkekleri kendilerine Drais denmesini tercih eder.
- Zaman içinde ateş, buz ve orman perilerini de kapsayan çok sayıda alt gruba bölünmüşlerdir.

Dönüştürme

"Sadece ölüm sayesinde biri, 'diğeri' olabilir..."

- Lykae, vampirler ve iblisler gibi bazı varlıklar bir insanı, hatta İrfan yaratıklarını farklı yollarla kendi türlerine dönüştürebilirler ancak değişimin katalizörü daima ölümdür ve başarı garantisi yoktur.

Tahta Çıkış

"Ve öyle bir zaman gelir ki, en güçlü olan Valkyrie'ler, vampir ve Lykae gruplarından, fantomlara, biçim değiştirenlere, perilere ve sirenlere kadar... İrfan'daki tüm ölümsüz yaratıklar savaşmak ve birbirini yok etmek zorunda kalır."

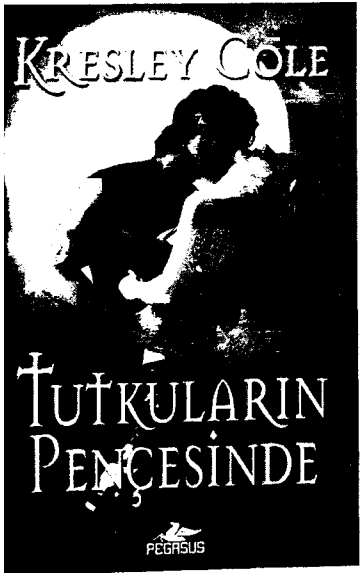
- Sayıları sürekli artan ölümsüz nüfus için bir tür denetim ve denge sistemidir.
- Her beş yüz yılda bir olur. Ya da hemen şimdi...

ASIRLARIN AYIRDIĞI BİR
KURTADAM İLE VAMPİR...

ÖLÜM İLE YAŞAMIN
SINIRLARINI ZORLAYACAK
KADAR KUVVETLİ BİR TUTKU!

Önüne çıkan engellerle
durdurulamayacak, vahşi bir
kurtadam...
Çılgın bir fantezinin eline düşen,
büyüleyici bir vampir...
İkisini de tüketen bir arzu...

ÖLÜMSÜZLÜKTEN BIKMIŞ
BİR VAMPİR...

ONU ÖLDÜRMEK İÇİN
GÖNDERİLMİŞ BİR
VALKYRIE...

"Cole'un yeni kitabı macera dolu,
fazlasıyla sürükleyici ve ateşli."

Jill Smith, *Romantic Times*

"Kresley Cole heyecan verici,
serüven ve tutku dolu yeni
kitabıyla karşımızda. Kitabı
hemen almanızı tavsiye
ediyorum."

Sinclair Reid,

Romance Reviews Today

EZELİ DÜŞMANLAR...

TEHLİKELİ AŞK...

"Büyü ve tutkuyu birleştirme işini
Muhteşem Cole'a bırakın.
Kitaplığınızda yer açın!"
Romantic Times Magazine

TUTKUNUZ UĞRUNA NELERİ
GÖZE ALIRSINIZ?

Kuzguni Saçlı, Baştan Çıkarıcı Bir
Kadın...
Deliliğe Kapılmış Bir Savaşçı
Vampir...

"Kurtarılması gereken ama
elde edilemeyen bir kadın
ile evcilleştirilmesi gereken,
öfke dolu bir adamın sıradışı
hikâyesi."

Publishers Weekly

